

ผลการจัดการเรียนรู้แบบ CoRT ร่วมกับเทคนิค Two Stay Two Stray
ที่มีต่อความสามารถด้านการอ่านอย่างมีวิจารณญาณของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5

โดย
นางสาวเมอณีนุชชา หลิมพลอย

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต

สาขาวิชาการสอนภาษาไทย แผน ก แบบ ก 2 ระดับปริญญาามหาบัณฑิต

ภาควิชาหลักสูตรและวิธีสอน

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร

ปีการศึกษา 2564

ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยศิลปากร

ผลการจัดการเรียนรู้แบบ CoRT ร่วมกับเทคนิค Two Stay Two Stray
ที่มีต่อความสามารถด้านการอ่านอย่างมีวิจารณญาณของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต
สาขาวิชาการสอนภาษาไทย แผน ก แบบ ก 2 ระดับปริญญามหาบัณฑิต
ภาควิชาหลักสูตรและวิธีสอน
บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร
ปีการศึกษา 2564
ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยศิลปากร

THE EFFECTS OF CORT LEARNING MANAGEMENT
WITH TWO STAY TWO STRAY TECHNIQUE TOWARD CRITICAL
READING ABILITY OF MATTAYOM 5 STUDENTS

A Thesis Submitted in Partial Fulfillment of the Requirements
for Master of Education (TEACHING THAI LANGUAGE)

Department of Curriculum and Instruction
Graduate School, Silpakorn University

Academic Year 2021

Copyright of Silpakorn University

หัวข้อ	ผลการจัดการเรียนรู้แบบ CoRT ร่วมกับเทคนิค Two Stay Two Stray ที่มีต่อความสามารถด้านการอ่านอย่างมีวิจารณญาณของนักเรียนชั้น มัธยมศึกษาปีที่ 5
โดย	นางสาวเมธณัฐชา หลิมพลอย
สาขาวิชา	การสอนภาษาไทย แผน ก แบบ ก 2 ระดับปริญญาโท
อาจารย์ที่ปรึกษาหลัก	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. บุชบา บัวสมบุรณ์

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร ได้รับพิจารณาอนุมัติให้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต

.....	คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย
(รองศาสตราจารย์ ดร.จุไรรัตน์ นันทานิช)	
พิจารณาเห็นชอบโดย	
.....	ประธานกรรมการ
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. สรัญญา จันทร์ชูสกุล)	
.....	อาจารย์ที่ปรึกษาหลัก
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. บุชบา บัวสมบุรณ์)	
.....	ผู้ทรงคุณวุฒิภายนอก
(รองศาสตราจารย์ ดร. สายวรุณ สุนทรโรทก)	

620620082 : การสอนภาษาไทย แผน ก แบบ ก 2 ระดับปริญญาโทบัณฑิต

คำสำคัญ : การจัดการเรียนรู้แบบ CoRT/ เทคนิค Two Stay Two Stray/ การอ่านอย่างมี วิจารณ์ญาณ

นางสาว เฉลิมลักษณ์ หลิมพลอย: ผลการจัดการเรียนรู้แบบ CoRT ร่วมกับเทคนิค Two Stay Two Stray ที่มีต่อความสามารถด้านการอ่านอย่างมีวิจารณ์ญาณของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก : ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. บุชบา บัวสมบูรณ์

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ (1) เปรียบเทียบความสามารถด้านการอ่านอย่างมีวิจารณ์ญาณของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 หลังการจัดการเรียนรู้แบบ CoRT ร่วมกับเทคนิค Two Stay Two Stray และ (2) ศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้แบบ CoRT ร่วมกับเทคนิค Two Stay Two Stray กลุ่มตัวอย่างคือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5/2 โรงเรียนรัตนราษฎร์บำรุง จำนวน 40 คน ซึ่งได้มาจากการสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling) ด้วยการจับสลากโดยใช้ห้องเรียนเป็นหน่วยสุ่ม

เครื่องมือที่ใช้ในงานวิจัย ประกอบด้วย (1) แผนการจัดการเรียนรู้เรื่องการอ่านอย่างมีวิจารณ์ญาณ โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบ CoRT ร่วมกับเทคนิค Two Stay Two Stray (2) แบบทดสอบวัดความสามารถด้านการอ่านอย่าง มีวิจารณ์ญาณ และ (3) แบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้แบบ CoRT ร่วมกับเทคนิค Two Stay Two Stray สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลคือ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และทดสอบค่าเฉลี่ยโดยใช้การทดสอบค่าทีแบบไม่อิสระต่อกัน (t-test dependent)

ผลการวิจัย พบว่า

1. นักเรียนที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบ CoRT ร่วมกับเทคนิค Two Stay Two Stray มีความสามารถด้านการอ่านอย่างมีวิจารณ์ญาณหลังการทดลอง ($M = 22.05, SD = 2.92$) สูงกว่าก่อนการทดลอง ($M = 11.30, SD = 2.31$) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

2. นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 มีความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้แบบ CoRT ร่วมกับเทคนิค Two Stay Two Stray ในภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($M = 4.87, SD = 0.31$)

620620082 : Major (TEACHING THAI LANGUAGE)

Keyword : CoRT LEARNING MANAGEMENT/ TWO STAY TWO STRAY/ CRITICAL READING
MISS CHERNATCHA LIMPLOY : THE EFFECTS OF CORT LEARNING
MANAGEMENT WITH TWO STAY TWO STRAY TECHNIQUE TOWARD CRITICAL READING
ABILITY OF MATTAYOM 5 STUDENTS THESIS ADVISOR : ASSISTANT PROFESSOR
BUSABA BUASOMBOON, Ph.D.

The purposes of this research were to 1) compare the matthayomsuksa 5 students' critical reading after CoRT learning with Two-Stay Two-Stray technique and 2) study on matthayomsuksa 5 students' satisfaction of CoRT learning with Two-Stay Two-Stray technique. The sample were the students in Matthayomsuksa 5/2 at Rattana Ratbumrung School included 40 students by simple random sampling.

The instruments included 1) critical reading learning plans by using the CoRT learning with Two-Stay Two-Stray technique, 2) critical reading ability test and 3) students' satisfaction questionnaire toward CoRT learning with Two-Stay Two-Stray technique. The data were analyzed by mean, standard deviation (*SD*), and t-test Dependent Samples.

The research results findings were as follows:

1. The critical reading ability of Matthayomsuksa 5 students after using CoRT learning with Two-Stay Two-Stray technique ($M = 22.05$, $SD = 2.92$) were significantly higher than before using the CoRT learning with Two-Stay Two-Stray technique ($M = 11.30$, $SD = 2.31$) at .05 level of statistical significance.

2. The overall of Matthayomsuksa 5 students' satisfaction of towards the CoRT learning with Two-Stay Two-Stray technique were at the highest level. ($M = 4.87$, $SD = 0.31$)

กิตติกรรมประกาศ

วิทยานิพนธ์เล่มนี้สำเร็จลุล่วงไปได้ด้วยดี เพราะได้รับความกรุณาจาก ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.บุษบา บัวสมบูรณ์ อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ที่ให้ความช่วยเหลือและให้คำแนะนำที่เป็นประโยชน์อย่างยิ่งต่อผู้วิจัย รวมทั้งผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สรัญญา จันทร์ชูสกุล ประธานกรรมการสอบวิทยานิพนธ์ และรองศาสตราจารย์ ดร.สายวรุณ สุนทรโททก ผู้ทรงคุณวุฒิ ที่กรุณาให้คำปรึกษา คำแนะนำ และข้อเสนอแนะที่เป็นประโยชน์แก่ผู้วิจัย ส่งผลให้วิทยานิพนธ์เล่มนี้มีความถูกต้องและสมบูรณ์ยิ่งขึ้น ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณอย่างสูง

ขอขอบพระคุณอาจารย์ ดร.สาวิตรี จิตรบรรจง อาจารย์วันวิสาห์ ปัญญาจิรวุฒิ และอาจารย์ศิริพร เอ็มสวัสดิ์ ที่ให้ความกรุณาเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบและแก้ไขเครื่องมือในการวิจัย สำหรับทำวิทยานิพนธ์นี้ให้มีความถูกต้องและสมบูรณ์ยิ่งขึ้น

ขอขอบพระคุณคณาจารย์สาขาการสอนภาษาไทยทุกท่านที่ได้ให้ความรู้ คำแนะนำ และประสบการณ์อันมีค่ายิ่งแก่ผู้วิจัย

ขอขอบพระคุณผู้อำนวยการและคณะครูโรงเรียนรัตนราชกัญร์บำรุงที่ให้ความช่วยเหลือสนับสนุน ให้การจัดทำวิทยานิพนธ์ฉบับนี้เสร็จลุล่วงไปได้ด้วยดี

ขอขอบพระคุณเจ้าของหนังสือ เอกสาร และวิทยานิพนธ์ทุกเล่ม ที่ช่วยให้การจัดทำวิทยานิพนธ์เล่มนี้มีความสมบูรณ์ตามหลักวิชาการ

ขอขอบคุณบุคคลในครอบครัวและเพื่อน พี่ น้องทุกท่านที่ให้การสนับสนุนและให้กำลังใจในการจัดทำวิทยานิพนธ์เล่มนี้ให้สำเร็จลุล่วงไปได้ด้วยดี

ขอขอบพระคุณนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนรัตนราชกัญร์บำรุง ที่ให้ความร่วมมือในการเก็บข้อมูลและการดำเนินการทดลองด้วยความเต็มใจ

คุณประโยชน์จากการจัดทำวิทยานิพนธ์เล่มนี้ ผู้วิจัยขอมอบเพื่อบูชาพระคุณของบิดา มารดา ครูอาจารย์ ตลอดจนผู้วิพระคุณทุกท่าน ผู้วิจัยหวังเป็นอย่างยิ่งว่าวิทยานิพนธ์เล่มนี้จะเป็นประโยชน์ต่อครูผู้สอนที่สนใจในเรื่องนี้ต่อไป

นางสาว ฌอนณัฏฐ์ชา หลิมพลอย

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย.....	ง
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ.....	จ
กิตติกรรมประกาศ.....	ฉ
สารบัญ.....	ช
สารบัญตาราง.....	ญ
สารบัญแผนภาพ.....	ฎ
บทที่ 1 บทนำ.....	1
ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา.....	1
กรอบแนวคิดการวิจัย.....	8
คำถามการวิจัย.....	13
วัตถุประสงค์ของงานวิจัย.....	13
สมมติฐานของงานวิจัย.....	13
ขอบเขตของการวิจัย.....	13
คำนิยามศัพท์เฉพาะ.....	14
ประโยชน์ที่ได้รับ.....	15
บทที่ 2 วรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง.....	16
1. หลักสูตรสถานศึกษาระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนรัตนราษฎร์บำรุง.....	17
1.1 วิสัยทัศน์ พันธกิจ เป้าประสงค์ของโรงเรียนรัตนราษฎร์บำรุง.....	17
1.2 วิสัยทัศน์ พันธกิจ เป้าประสงค์ของกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย.....	17
1.3 คำอธิบายรายวิชาภาษาไทย ระดับมัธยมศึกษาปีที่ 5.....	18
1.4 กำหนดการสอนและแผนการวัดประเมินผลวิชาภาษาไทย ระดับมัธยมศึกษาปีที่ 5.....	19

2. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับความสามารถด้านการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ	21
2.1 ความหมายของการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ	21
2.2 ความสำคัญของการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ.....	22
2.3 หลักการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ	23
2.4 ความสามารถในการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ.....	24
2.5 การสอนอ่านอย่างมีวิจารณญาณ	27
2.6 ประโยชน์ของการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ.....	28
3. เอกสารเกี่ยวกับการจัดการเรียนรู้แบบ CoRT	29
3.1 ความเป็นมาของการจัดการเรียนรู้แบบ CoRT.....	29
3.2 บทเรียน CoRT.....	30
3.3 กระบวนการจัดการเรียนรู้แบบ CoRT.....	33
3.4 เครื่องมือการคิดในการจัดการเรียนรู้แบบ CoRT	34
3.5 ประโยชน์ของกระบวนการจัดการเรียนรู้ด้วย CoRT 1.....	38
4. เอกสารเกี่ยวกับเทคนิค Two Stay Two Stray.....	38
4.1 ความเป็นมาของเทคนิค Two Stay Two Stray	38
4.2 ลักษณะของเทคนิค Two Stay Two Stray	39
4.3 ขั้นตอนการสอนโดยใช้เทคนิค Two Stay Two Stray	40
4.4 ข้อดีและข้อจำกัดของเทคนิค Two Stay Two Stray.....	43
5. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	45
5.1 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับความสามารถด้านการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ	45
5.2 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการจัดการเรียนรู้แบบ CoRT	48
5.3 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับเทคนิค Two Stay Two Stray.....	50
บทที่ 3 วิธีดำเนินการวิจัย	52
วัตถุประสงค์ของงานวิจัย.....	52

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง	52
ตัวแปรที่ศึกษา.....	53
ระยะเวลาที่ใช้ในการทดลอง.....	53
วิธีและขั้นตอนดำเนินการวิจัย.....	53
บทที่ 4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	69
ตอนที่ 1 ผลการเปรียบเทียบความสามารถด้านการอ่านอย่างมีวิจารณญาณของนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ก่อนและหลังเรียนโดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบ CoRT ร่วมกับเทคนิค Two Stay Two Stray.....	69
ตอนที่ 2 ผลการศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ แบบ CoRT ร่วมกับเทคนิค Two Stay Two Stray	70
บทที่ 5 สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ	73
สรุปผลการวิจัย.....	74
อภิปรายผล.....	74
ข้อเสนอแนะ	80
ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้.....	80
ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป	80
รายการอ้างอิง	81
ภาคผนวก.....	86
ภาคผนวก ก ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือในการวิจัย	87
ภาคผนวก ข เครื่องมือในการวิจัย	89
ภาคผนวก ค ผลการวิเคราะห์เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	136
ภาคผนวก ง ผลการตรวจสอบสมมติฐาน	165
ประวัติผู้เขียน	168

สารบัญตาราง

หน้า

ตารางที่ 1 รายงานผลการทดสอบระดับชาติขั้นพื้นฐาน (O-NET) ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ปีการศึกษา 2562 -2563 โรงเรียนรัตนราษฎร์บำรุง ค่าสถิติแยกตามสาระ (สาระการอ่าน) สำหรับโรงเรียน เทียบกับผลการทดสอบระดับชาติขั้นพื้นฐาน (O-NET) ระดับประเทศ	4
ตารางที่ 2 กำหนดการสอนและแผนการวัดประเมินผลวิชาภาษาไทย ภาคเรียนที่ 2.....	19
ตารางที่ 3 แบบแผนการวิจัยแบบการทดลองกลุ่มเดียว มีทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน	52
ตารางที่ 4 กำหนดการจัดการเรียนรู้โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบ CoRT ร่วมกับเทคนิค Two Stay Two Stay.....	55
ตารางที่ 5 ตารางวิเคราะห์แบบทดสอบวัดความสามารถด้านการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ	59
ตารางที่ 6 ผลการเปรียบเทียบความสามารถด้านการอ่านอย่างมีวิจารณญาณของนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ก่อนและหลังเรียนโดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบ CoRT ร่วมกับเทคนิค Two Stay Two Stay	69
ตารางที่ 7 ผลการศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้แบบ CoRT ร่วมกับเทคนิค Two Stay Two Stay.....	70
ตารางที่ 8 ค่าดัชนีความสอดคล้องของความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาของแผนการจัดการเรียนรู้ เรื่องการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบ CoRT ร่วมกับเทคนิค Two Stay Two Stay	149
ตารางที่ 9 ค่าความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาของแบบทดสอบวัดความสามารถด้านการอ่านอย่างมีวิจารณญาณของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5.....	159
ตารางที่ 10 ความสอดคล้องของประเด็นแบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้แบบ CoRT ร่วมกับเทคนิค Two Stay Two Stay	161
ตารางที่ 12 แสดงคะแนนก่อนและหลังเรียนโดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบ CoRT ร่วมกับเทคนิค Two Stay Two Stay	166

สารบัญแผนภาพ

	หน้า
แผนภาพที่ 1 กรอบแนวคิดการวิจัย	12
แผนภาพที่ 2 รูปแบบการสลับกลุ่มของเทคนิค Two Stay Two Stray	45
แผนภาพที่ 3 การสร้างแผนการจัดการเรียนรู้การอ่านอย่างมีวิจารณญาณ โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบ CoRT ร่วมกับเทคนิค Two Stay Two Stray	58
แผนภาพที่ 4 การสร้างแบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้แบบ CoRT ร่วมกับเทคนิค Two Stay Two Stray	65
แผนภาพที่ 5 สรุปขั้นตอนดำเนินการวิจัย ผลการจัดการเรียนรู้แบบ CoRT ร่วมกับเทคนิค Two Stay Two Stray ที่มีต่อการพัฒนาความสามารถด้านการอ่านอย่างมีวิจารณญาณของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5	68

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ในสภาวะการณ์ที่โลกเกิดการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว เทคโนโลยีและการสื่อสาร มีความก้าวหน้า และสามารถเชื่อมโยงกันได้ทุกมุมโลก หรือที่รู้จักกันว่า โลกในยุคดิจิทัล หรือยุคศตวรรษที่ 21 ซึ่งเป็นยุคที่ข้อมูล ข่าวสาร สารสนเทศ สามารถสืบค้นได้อย่างทั่วถึง โลกเกิดการเปลี่ยนแปลงด้านต่าง ๆ อย่างรวดเร็ว ทั้งด้านเศรษฐกิจ สังคม เทคโนโลยี และสิ่งแวดล้อม มนุษย์ในยุคปัจจุบันจึงต้องเป็นบุคคลแห่งการเรียนรู้ คือ เป็นบุคคลที่พร้อมเรียนรู้ และก้าวทัน การเปลี่ยนแปลงของสังคมโลก และพร้อมที่จะพัฒนาตนเองให้ดำรงอยู่ในการเปลี่ยนแปลงนั้น ได้อย่างเป็นสุข

การอ่านมีความสำคัญอย่างยิ่งต่อการดำรงชีวิตของมนุษย์ในศตวรรษที่ 21 เนื่องจากการอ่านเป็นกระบวนการทางสมองที่จะตีความตัวอักษรและสัญลักษณ์ให้เป็นสารตามที่คุณเขียน ต้องการสื่อความ การอ่านจึงเป็นกระบวนการที่มนุษย์ได้แลกเปลี่ยน เรียนรู้ข่าวสารและความคิดเห็น ระหว่างผู้เขียนกับผู้อ่าน ทำให้ผู้อ่านได้เปิดรับทัศนคติและมุมมองต่าง ๆ อย่างหลากหลาย เป็นกระบวนการในการแปลความหมายของตัวอักษรหรือสัญลักษณ์ออกมาเป็นความรู้ พัฒนาไปสู่ การรับรู้ การเข้าใจของผู้อ่าน (ประเทิน มหาจันทร์, 2530: 13; สำลี รักสุทธี, 2553: 5) การอ่านถือเป็น ทักษะที่สำคัญในการดำรงชีวิตของมนุษย์ทักษะหนึ่ง ดังที่สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา (2548: 6) ได้กล่าวถึงความสำคัญของการอ่าน สรุปได้ดังนี้ 1) การอ่านเป็นเครื่องมือในการแสวงหา ความรู้ โดยเฉพาะผู้ที่อาศัยอยู่ในวัยศึกษา เล่าเรียนจำเป็นต้องอ่านเพื่อแสวงหาความรู้ 2) การอ่าน เป็นเครื่องมือช่วยให้ประสบความสำเร็จในการประกอบอาชีพ เพราะสามารถนำความรู้ที่ได้จาก การอ่านไปพัฒนาตนเองและพัฒนางานได้ 3) การอ่านเป็นเครื่องมือสืบทอดมรดกทางวัฒนธรรมของ คนรุ่นหนึ่งไปสู่อีกรุ่นหนึ่ง 4) การอ่านเป็นวิธีการส่งเสริมให้คนมีความคิด ฉลาดรอบรู้ เพราะ ประสบการณ์ที่ได้จากการอ่านทำให้เกิดความรู้ สติปัญญา 5) การอ่านเป็นกิจกรรมที่ก่อให้เกิดความ เพลิดเพลินใจ เป็นวิธีการหนึ่งในการแสวงหาความสุขให้แก่ตนเองง่ายที่สุดและได้ประโยชน์คุ้มค่าที่สุด 6) การอ่านเป็นการพัฒนาคุณภาพชีวิตทำให้เป็นคนที่มีบุคลิกภาพทั้งทางด้านจิตใจ และบุคลิกภาพ สามารถนำความรู้ไปใช้ในการดำรงชีวิตได้อย่างมีความสุข 7) การอ่านเป็นเครื่องมือในการพัฒนา ระบบการเมือง การปกครอง ศาสนา ประวัติศาสตร์ และสังคม และ 8) การอ่านเป็นวิธีการหนึ่งในการ พัฒนาระบบการสื่อสาร และการใช้เครื่องมืออิเล็กทรอนิกส์ต่าง ๆ ด้วยเหตุนี้การอ่านจึงเป็น ทักษะ ที่จำเป็นต่อการดำรงชีวิตของมนุษย์ และเป็นทักษะที่จำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องพัฒนาให้ผู้เรียน

เป็นผู้ที่มีความสามารถด้านการอ่านเพื่อประโยชน์ในการแสวงหาความรู้ และเป็นการพัฒนากระบวนการคิด สามารถนำไปใช้ประโยชน์ ในการดำเนินชีวิตประจำวัน ซึ่งการอ่านมีด้วยกันหลายประเภท เช่น การอ่านเพื่อสรุปความ การอ่านวิเคราะห์ การอ่านเพื่อตีความ และการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ

การอ่านอย่างมีวิจารณญาณเป็นพฤติกรรมการอ่านขั้นสูง ซึ่งผู้อ่านจะต้องใช้สติปัญญาในการใคร่ครวญสิ่งที่อ่าน ตั้งแต่ระดับการแปลความ การตีความ จนถึงพฤติกรรมการอ่านระดับสูง คือ การวิเคราะห์ การสังเคราะห์ การประเมินค่า และการตัดสินใจเกี่ยวกับสิ่งที่ได้อ่าน ซึ่งผู้อ่านจะต้องใช้สติปัญญาในการพิจารณาสิ่งที่อ่าน เพื่อนำมาใช้วิเคราะห์หาคำตอบ สรุปสาระสำคัญ อีกทั้งเข้าใจความหมายโดยนัยของคำ อารมณ์ จุดประสงค์ของผู้เขียน แยกแยะข้อเท็จจริง ข้อคิดเห็น และประเมินคุณค่าของสิ่งที่อ่านได้ อีกทั้งยังสามารถวิจารณ์หรือแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องที่ได้ถูกต้องตามหลักวิชาการ (ฉวีวรรณ คูหาภินันท์, 2542: 18; เอมอร เนียมน้อย, 2551: 11-12)

การอ่านอย่างมีวิจารณญาณเป็นทักษะสำคัญประเภทหนึ่งที่ต้องพัฒนาให้มนุษย์ทุกคนเป็นผู้ที่มีความสามารถในการอ่าน โดยเฉพาะเด็กและเยาวชน เพราะการอ่านเป็นทักษะพื้นฐานที่ช่วยพัฒนาคุณภาพชีวิตของมนุษย์ และพัฒนาการศึกษา ช่วยให้ผู้สามารถพัฒนาตนเองก้าวทันการเปลี่ยนแปลงของโลก การอ่านเป็นการพัฒนาควบคู่กับการพัฒนาการคิด การอ่านที่มีประสิทธิภาพไม่ใช่การอ่านตรงตามตัวอักษรแต่เป็นการอ่านที่มีการใช้วิจารณญาณ สามารถประเมินค่าเรื่องที่อ่าน และใช้ประโยชน์จากการอ่านได้ (สุกัญญา ศรีสืบสาย, 2551: 14; เอมอร เนียมน้อย, 2551: 12) ดังนั้นในการพัฒนาเด็กและเยาวชนไทยนั้น การพัฒนาด้านการอ่านจึงเป็นหนึ่งในทักษะที่จำเป็นต้องได้รับการพัฒนา โดยเฉพาะการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ เพราะการอ่านอย่างมีวิจารณญาณจะส่งผลให้ผู้ที่มีความสามารถในด้านนี้ สามารถตีความ วิเคราะห์ และประเมินค่าสื่อต่าง ๆ ในชีวิตประจำวันได้

เมื่อพิจารณาหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 (ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2560) กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย (กระทรวงศึกษาธิการ, 2560: 35-37) มีการกำหนดให้มีสาระและมาตรฐานการเรียนรู้ ไว้ทั้งหมด 5 สาระ คือ สาระที่ 1 การอ่าน สาระที่ 2 การเขียน สาระที่ 3 การฟัง การดู และการพูด สาระที่ 4 หลักการใช้ภาษาไทย และสาระที่ 5 วรรณคดีและวรรณกรรม แสดงให้เห็นว่า การจัดการเรียนการสอนในรายวิชาภาษาไทยมีความจำเป็นที่จะต้องพัฒนานักเรียน ให้เกิดความสามารถและทักษะทางภาษาที่มีความหลากหลาย ซึ่งการอ่าน เป็นทักษะหนึ่งที่สำคัญอย่างยิ่งในการจัดการเรียนการสอนภาษาไทย ดังที่ กรมวิชาการ (2560: 35-37) ได้กำหนดคุณภาพของผู้เรียนในรายวิชาภาษาไทย เมื่อจบชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย หรือมัธยมศึกษาปีที่ 6 ที่เกี่ยวข้องกับทักษะการอ่านไว้ว่า สามารถตีความ แปลความ และขยายความเรื่องที่อ่านได้ วิเคราะห์วิจารณ์เรื่องที่อ่าน แสดงความคิดเห็นโต้แย้งและเสนอความคิดเห็นใหม่จากการอ่านอย่าง

มีเหตุผล คาดคะเนเหตุการณ์จากเรื่องที่อ่าน เขียนกรอบแนวคิด ผังความคิด บันทึกลงย่อความ และเขียนรายงานจากสิ่งที่อ่าน สังเคราะห์ ประเมินค่า และนำความรู้ความคิดจากการอ่านมาพัฒนา ตน พัฒนาการเรียนและพัฒนาความรู้ทางอาชีพ และ นำความรู้ความคิดไปประยุกต์ใช้แก้ปัญหา ในการดำเนินชีวิต มีมารยาทและมีนิสัยรักการอ่าน ซึ่งกระทรวงศึกษาธิการได้กำหนดมาตรฐาน และ ตัวชี้วัดของกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ในสาระที่ 1 การอ่าน มาตรฐาน ท 1.1 ใช้กระบวนการ อ่านสร้างความรู้และความคิดเพื่อนำไปใช้ตัดสินใจ แก้ปัญหาในการดำเนินชีวิตและมีนิสัยรักการอ่าน ตัวชี้วัด ม.4-6 ข้อ 2-5 คือ 2) ตีความ แปลความ และขยายความเรื่องที่อ่าน 3) วิเคราะห์ และ วิเคราะห์เรื่องที่อ่านในทุก ๆ ด้านอย่างมีเหตุผล 4) คาดคะเนเหตุการณ์จากเรื่องที่อ่าน และประเมินค่า เพื่อนำความรู้ ความคิดไปใช้ตัดสินใจแก้ปัญหาในการดำเนินชีวิต และ 5) วิเคราะห์ วิเคราะห์ แสดง ความคิดเห็นโต้แย้งกับเรื่องที่อ่าน และเสนอความคิดใหม่อย่างมีเหตุผล ด้วยเหตุนี้การอ่านจึงเป็น ทักษะที่สำคัญที่ควรพัฒนา เพราะทักษะการอ่าน เป็นกระบวนการรับสารที่สำคัญรูปแบบหนึ่งที่ผู้รับ สารจะต้องใช้ความคิดและการพิจารณาในการตีความ การวิเคราะห์ข้อมูล และพัฒนาไปสู่ การตระหนักรู้ในข้อมูล ข่าวสารที่ได้รับมา ทักษะการอ่านที่จำเป็นต้องพัฒนาให้เกิดในยุคสมัยปัจจุบัน คือ การอ่านเพื่อการวิเคราะห์ วิเคราะห์ และประเมินค่า ซึ่งเป็นการอ่านที่สร้างวิจาร์ณญาณ ให้แก่ผู้อ่าน การเกิดวิจาร์ณญาณในการอ่านจะเกิดขึ้นได้หลังจากผู้อ่านได้วิเคราะห์เรื่อง และวิจาร์ณ เรื่องที่อ่านแล้วจึงประเมินค่าจากเรื่องที่อ่าน

จากประสบการณ์ของผู้วิจัยและการสัมภาษณ์ครูผู้สอนในระดับมัธยมศึกษา พบว่า ปัญหา การอ่านอย่างมีวิจาร์ณญาณของนักเรียน เมื่อพิจารณาแล้ว พบว่ามีปัจจัยที่ทำให้เกิดปัญหาในการ จัดการเรียนการสอน 2 ด้าน คือ ด้านนักเรียนและด้านครูผู้สอน ในด้านนักเรียน พบว่า นักเรียนไม่ สามารถใช้วิจาร์ณญาณในการอ่านได้ ในการจัดการเรียนการสอนเรื่องการใช้วิจาร์ณญาณในการอ่าน ในการตีความ วิเคราะห์ และประเมินค่าสิ่งที่อ่าน เนื่องด้วยในวิชาภาษาไทยมีคำที่เป็นศัพท์เฉพาะ และคำที่ต้องอาศัยการตีความค่อนข้างมาก เมื่อนักเรียนอ่านข้อความแล้วไม่เข้าใจ ทำให้นักเรียนไม่ อยากรอ่านต่อ เพราะเมื่ออ่านจบก็ไม่สามารถเข้าใจเรื่องที่อ่านได้ ส่งผลให้นักเรียนไม่สามารถสรุปเรื่อง หรือวิเคราะห์เรื่องได้ นักเรียนจึงใช้วิธีการคัดลอกข้อความจากเรื่องแทน อีกลักษณะหนึ่งที่พบคือ นักเรียนที่สามารถอ่านอย่างมีวิจาร์ณญาณได้บ้าง ไม่ให้ความช่วยเหลือ แนะนำเพื่อนคนอื่นที่ไม่เข้าใจ เนื้อหาที่อ่าน เกิดจากการขาดปฏิสัมพันธ์ที่ดีในห้องเรียน นักเรียนมุ่งเอาตัวรอดเพียงลำพัง ส่วน นักเรียนที่มีความสนิทสนมกันก็มักจะใช้วิธีการคัดลอกผลงานของเพื่อน ส่วนในด้านครู พบว่า ครูยังไม่ ได้ปลูกฝังนักเรียนให้เห็นคุณค่าและความสำคัญของการอ่านอย่างมีวิจาร์ณญาณ อีกทั้งยังขาด เทคนิควิธีการสอนการอ่านอย่างมีวิจาร์ณญาณที่น่าสนใจ และสามารถสร้างความกระตือรือร้นให้ นักเรียนได้ เพราะส่วนมากเมื่อเป็นเรื่องการอ่าน ครูมักจะนำบทความมาให้ให้นักเรียนอ่าน และตอบ คำถามตามที่ครูกำหนด ซึ่งการตั้งคำถามของครูมักเป็นคำถามที่มีคำตอบชัดเจนอยู่ในบทความ ไม่ได้

ส่งเสริมให้นักเรียนได้ใช้วิจารณญาณในการอ่าน (ธนวรรณ เมฆแดง, รัชณี เทียงลิ้ม และสุภภัทร ชวนอยู่, ผู้ให้สัมภาษณ์, 1 มิถุนายน 2564)

จากปัญหาที่กล่าวมาข้างต้น ส่งผลถึงผลการสอบของนักเรียน โดยเมื่อพิจารณาผลการทดสอบระดับชาติขั้นพื้นฐาน (O-NET) ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ระดับประเทศ ปีการศึกษา 2562-2563 สาระการอ่าน ดังปรากฏในตารางที่ 1

ตารางที่ 1 รายงานผลการทดสอบระดับชาติขั้นพื้นฐาน (O-NET) ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ปีการศึกษา 2562 -2563 โรงเรียนรัตนราษฎร์บำรุง ค่าสถิติแยกตามสาระ (สาระการอ่าน) สำหรับโรงเรียน เทียบกับผลการทดสอบระดับชาติขั้นพื้นฐาน (O-NET) ระดับประเทศ

ปีการศึกษา	คะแนนเต็ม	ระดับประเทศ		ระดับโรงเรียน	
		คะแนนเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	คะแนนเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
2562	100.00	43.65	17.61	46.72	15.33
2563	100.00	48.10	19.62	53.31	18.09

จากตารางที่ 1 ผลการทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติ (O-NET) ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนรัตนราษฎร์บำรุง ปีการศึกษา 2562-2563 พบว่าในสาระการเรียนรู้การอ่าน นักเรียนโรงเรียนรัตนราษฎร์บำรุง ได้คะแนนเฉลี่ยคิดเป็นร้อยละ 46.72 และ 53.31 ซึ่งเมื่อพิจารณาแล้วพบว่า คะแนนเฉลี่ยระดับโรงเรียนต่ำในปีการศึกษา 2562 ไม่ถึงร้อยละ 50 และในปีการศึกษา 2563 ผ่านร้อยละ 50 มาเพียงเล็กน้อยเท่านั้น ดังนั้นจึงควรเร่งพัฒนาความสามารถด้านการอ่านของนักเรียนให้สูงขึ้น โดยเฉพาะนักเรียนในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่จำเป็นต้องได้รับการพัฒนาความสามารถด้านการอ่านอย่างมีวิจารณญาณให้สูงขึ้น โดยพัฒนาควบคู่กับกระบวนการคิด และการมีปฏิสัมพันธ์ในห้องเรียน

วิธีสอนและเทคนิคการสอนที่สามารถนำมาใช้ในการจัดการเรียนรู้ เพื่อให้นักเรียนมีความสามารถด้านการอ่านอย่างมีวิจารณญาณสูงขึ้นได้มีด้วยกันหลายวิธี เช่น การพัฒนาความสามารถในการอ่านอย่างมีวิจารณญาณและการทำงานเป็นทีมของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โดยการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ตามกลวิธี SQP2RS (ธนวิทย์ กวินธนเจริญ, 2563) การจัดการเรียนรู้โดยกลวิธีสตาร์ท (START) เพื่อพัฒนาความสามารถในการอ่านอย่างมีวิจารณญาณของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 (ภัทรานิ เวียงนาค, 2562) การพัฒนาผลสัมฤทธิ์การอ่านสื่อออนไลน์อย่างมีวิจารณญาณของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โดยใช้การจัดการเรียนรู้ด้วยวิธี QUEST (ปวีณสุดา

ขยันการ, 2561) การพัฒนารูปแบบการเรียนการสอนอ่านตามทฤษฎีโครงสร้าง เพื่อเสริมสร้างความสามารถด้านการอ่านอย่างมีวิจารณญาณของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาปีที่ 5 (ประสรวงศ์ ดันติเสนาะ, 2560) การพัฒนาความสามารถด้านการอ่านอย่างมีวิจารณญาณของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ด้วยการจัดการเรียนรู้โดยวิธีสอนแบบ SQ5R (อุซาวดี ชุกกลิ่นหอม, 2560) เป็นต้น นอกจากนี้ยังมีอีกหนึ่งวิธีการจัดการเรียนการสอนที่น่าจะส่งเสริมให้นักเรียนมีความสามารถด้านการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ คือ การจัดการเรียนรู้แบบ CoRT ซึ่งเป็นแนวคิดที่ได้รับการพัฒนาโดย Edward de Bono ที่ได้ออกแบบบทเรียน CoRT มาเพื่อใช้สอนคิดในโรงเรียน เพราะต้องการแก้ปัญหาการขาดทักษะด้านการคิดของนักเรียน ประกอบกับการตั้งคำถามของครูและการตั้งคำถามในหนังสือเรียน ไม่ได้ส่งเสริมให้นักเรียนเกิดทักษะการคิดอย่างแท้จริง เพราะคำถามเหล่านั้นเป็นคำถามที่มีลักษณะเป็นคำถามปลายปิด ไม่ได้ส่งเสริมให้นักเรียนได้ใช้ทักษะการคิดในการค้นหาคำตอบ บทเรียน CoRT เป็นบทเรียนที่ฝึกฝนการคิดของนักเรียนโดยไม่อิงกับเนื้อหารายวิชา ครูผู้สอนสามารถนำบทเรียน CoRT ไปใช้ในการจัดการเรียนรู้ได้ทุกรายวิชา (Edward de Bono, 1973: 53)

บทเรียน CoRT นี้ ประกอบด้วย บทเรียนที่ช่วยพัฒนาทักษะการคิดอย่างมีวิจารณญาณ ทักษะการแก้ปัญหา ทักษะการคิดสร้างสรรค์ รวมถึง ทักษะการปฏิสัมพันธ์ระหว่างบุคคล โดยมีวัตถุประสงค์ของบทเรียนคือ 1) พัฒนาทักษะการคิด 2) พัฒนาให้ผู้เรียนตระหนักและมีทักษะการคิด โดยการฝึกปฏิบัติอย่างตั้งใจ 3) พัฒนาให้ผู้เรียน เป็นนักคิด และ 4) พัฒนาให้ผู้เรียนใช้ความคิดเป็นเครื่องมือเพื่อใช้และแก้ปัญหาในสถานการณ์ต่าง ๆ โดยบทเรียน CoRT เป็นบทเรียนที่ประกอบด้วยบทเรียน 6 หน่วย คือ CoRT 1 : Breadth เป็นบทเรียนที่ใช้ในการฝึกฝนการคิดโดยการขยายขอบเขตในการคิดและการรับรู้, CoRT 2 : Organization เป็นบทเรียนที่ใช้ในการฝึกฝนการจัดระเบียบกระบวนการคิด, CoRT 3 : Interaction เป็นบทเรียนที่เกี่ยวข้องกับข้อโต้แย้ง การปฏิสัมพันธ์ และการคิดอย่างมีวิจารณญาณ ซึ่งเป็นแนวทางที่จะนำไปใช้ในการตัดสินใจเพื่อแก้ปัญหา, CoRT 4 : Creativity เป็นบทเรียนที่ใช้ในการฝึกฝนเทคนิคการคิดสร้างสรรค์, CoRT 5 : Information and Feeling เป็นบทเรียนที่ใช้ในการฝึกฝนกระบวนการทางสารสนเทศและอารมณ์ และ CoRT 6 : Action เป็นบทเรียนที่ใช้ในการฝึกฝนการคิดอย่างเป็นขั้นตอน เป็นบทเรียนที่พัฒนาผู้เรียนให้นำความคิดสู่การปฏิบัติ (นลินรัตน์ เมืองกาญจน์, 2555: 35-36; กมลพรรณ องค์กรชัย, 2552: 12-13; ชยุต จุลชาติ, 2548: 73)

จากการศึกษาค้นคว้างานวิจัยเกี่ยวกับการจัดการเรียนรู้แบบ CoRT เช่น การพัฒนาการจัดการเรียนรู้แบบคอร์ทเพื่อส่งเสริมทักษะความคิดสร้างสรรค์ในวิชาภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนราชประชานุเคราะห์ 8 (นลินรัตน์ เมืองกาญจน์, 2555) ที่ได้นำบทเรียนคอร์ทมาใช้ในการพัฒนาความคิดสร้างสรรค์ของนักเรียน พบว่า นักเรียนที่ได้รับการจัด

การเรียนรู้แบบคอร์ทมีทักษะความคิดสร้างสรรค์ สูงกว่านักเรียนที่ไม่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบคอร์ท การใช้รูปแบบการสอนกระบวนการคิดแบบคอร์ท 1 เพื่อส่งเสริม ความสามารถทางการพูด อภิปรายและการเขียนสะท้อนความคิดภาษาอังกฤษของนักเรียนในระดับก้าวหน้า (กมลพรรณ องค์กรชัย, 2552) ได้นำรูปแบบการสอนกระบวนการคิดแบบคอร์ท 1 มาใช้ส่งเสริมความสามารถทางการพูด อภิปรายและการเขียนสะท้อนความคิดภาษาอังกฤษของนักเรียน พบว่า คะแนนการพูดอภิปรายและคะแนนการเขียนสะท้อนความคิดอยู่ในระดับผ่านเกณฑ์ทั้ง 2 ทักษะ และการพัฒนาชุดการสอนเพื่อพัฒนาการคิด สำหรับนักศึกษาอาชีวศึกษา ประเภทวิชาพาณิชยกรรม ระดับ ปวช.2 โรงเรียนวณิชพาณิชย์การ (ชยุต จุลชาติ, 2548) ที่ได้พัฒนาชุดการสอนเพื่อพัฒนาการคิดโดยใช้แนวทางของบทเรียนคอร์ท 1 ของเอ็ดเวิร์ด เดอ โบโน และเปรียบเทียบความสามารถในการสร้างแนวความคิดที่ตรงประเด็น และความสามารถในการคิดตามแนวทางคอร์ท 1 ก่อนและหลังการเรียนรู้ พบว่า นักศึกษากลุ่มทดลองสามารถสร้างแนวคิดที่ตรงประเด็นได้เพิ่มขึ้น

จากการสังเคราะห์งานวิจัยที่เกี่ยวข้องแสดงให้เห็นว่า การจัดการเรียนรู้แบบ CoRT ซึ่งเป็นเครื่องมือในการพัฒนาความคิด สามารถพัฒนาความสามารถทางการใช้ภาษาได้ทั้งการพูด การเขียน และการอ่าน ซึ่งยังไม่มีผู้นำมาใช้ในการพัฒนาความสามารถด้านการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ ผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะนำมาใช้ในการพัฒนาความสามารถด้านนี้ การอ่านอย่างมีวิจารณญาณเป็นการใช้ภาษาประเภทหนึ่งที่ต้องได้รับการพัฒนาควบคู่ไปกับการคิด เพราะการคิดเป็นกระบวนการทำงานของสมองเพื่อจัดระบบข้อมูล ความคิดกับการใช้ภาษาเป็นสิ่งคู่กันเสมอ มนุษย์จำเป็นต้องเพิ่มพลังความคิดหรือพลังสมองด้วยการศึกษาหาความรู้ หมั่นฝึกฝนการคิดให้มีประสิทธิภาพจึงประสบความสำเร็จในชีวิตได้ ภาษาเป็นเครื่องมือในการคิดของมนุษย์ มนุษย์ย่อมต้องคิดโดยอาศัยภาษาตลอดเวลา (จิตต์นิภา ศรีไสย์, 2562: 64; พรทิพย์ แฝงสุด, 2554: 43) ซึ่งได้มีงานวิจัยที่พัฒนาความสามารถด้านการคิดและความสามารถในการอ่านควบคู่กันไปดังนี้ การพัฒนารูปแบบการสอนอ่านอย่างมีวิจารณญาณเพื่อส่งเสริมความสามารถทางการอ่านและการคิดอย่างมีวิจารณญาณของนักศึกษาวิชาชีพรู (พัชรินทร์ สุริยวงศ์, 2559) การพัฒนาความสามารถในการคิดและการอ่านภาษาไทยอย่างมีวิจารณญาณของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โดยใช้วิธีการคิดแบบหมวกหกใบ (มารศรี เมืองโคตร, 2554) ผลของการสอนภาษาไทย ด้วยกลวิธีสืบสอบที่มีต่อความสามารถในการคิดอย่างมีวิจารณญาณ และความสามารถในการอ่านอย่างมีวิจารณญาณของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 (สมจิต บุญคงเสน, 2549)

นอกจากนี้พบว่า ยังมีอีกหนึ่งเทคนิคที่น่าจะสามารถพัฒนาความสามารถด้านการอ่านอย่างมีวิจารณญาณของนักเรียนให้สูงขึ้นได้ คือ เทคนิค Two Stay Two Stray ซึ่งเป็นหนึ่งในเทคนิค

การเรียนรู้แบบร่วมมือ ซึ่งคิดค้นโดย Spencer Kagan โดยเขาได้ทำการวิจัยและพัฒนารูปแบบการเรียนรู้แบบร่วมมือร่วมใจอย่างจริงจังมาตั้งแต่ปี ค.ศ. 1985 และได้เผยแพร่ผลงานไปอย่างกว้างขวางในสหรัฐอเมริกา และหลายประเทศในเอเชีย แนวคิดในการเรียนรู้แบบร่วมมือประกอบด้วย 6 ประการ คือ “Teams Will Manage Social Skills and PIES through Structure” โดย 1) Teams หมายถึง การจัดกลุ่มของผู้เรียนที่จะทำงานร่วมกัน 2) Will หมายถึง ความมุ่งมั่นและความกระตือรือร้นในการทำกิจกรรมต่าง ๆ ร่วมกัน 3) Management หมายถึง การจัดการเพื่อให้กลุ่มทำงานอย่างมีประสิทธิภาพ รวมทั้งการจัดการของผู้สอนและการจัดการของผู้เรียนภายในกลุ่ม 4) Social Skills เป็นทักษะในการทำงานร่วมกัน มีความสัมพันธ์ที่ดีต่อกัน ให้ความช่วยเหลือกัน ให้กำลังใจซึ่งกันและกัน รับผิดชอบต่อความคิดเห็นของผู้อื่น 5) Four Basic Principles (PIES) เป็นหลักการพื้นฐานของการเรียนรู้แบบร่วมมือ ซึ่งประกอบด้วย P = Positive Interdependence ผู้เรียนต้องช่วยเหลือซึ่งกันและกัน ความสำเร็จของกลุ่มคือความสำเร็จของแต่ละคน, I = Individual Accountability คือการยอมรับว่าสมาชิกแต่ละคนมีความสามารถและมีความสำคัญต่อกลุ่ม แต่ละคนมีส่วนให้กลุ่มประสบความสำเร็จ, E = Equal Participation ทุกคนในกลุ่มต้องให้ความร่วมมือและมีส่วนร่วมในงานของกลุ่มอย่างเท่าเทียมกัน, S = Simultaneous Interaction ทุกคนในกลุ่มต้องมีปฏิสัมพันธ์กันตลอดเวลาที่ทำงานในกลุ่ม และ 6) Structures หมายถึง รูปแบบของกิจกรรมในการทำงานกลุ่ม มีจุดประสงค์ให้ผู้เรียนได้แลกเปลี่ยนคำตอบภายในกลุ่มของตนเองและต่างกลุ่ม (Kagan, 1994: 5) เทคนิค Two Stay Two Stray เป็นการจัดการเรียนรู้ที่ส่งเสริมให้ผู้เรียนค้นคว้าหาคำตอบด้วยตนเอง และขยายความคิดให้กว้างขวางมากยิ่งขึ้น รวมถึงเป็นการทบทวนความรู้ที่ได้เรียนมา เทคนิค Two Stay Two Stray เป็นเทคนิคที่ใช้ในการทบทวนหรือ ใช้ในการจัดการงานที่ได้รับมอบหมายในชั้นเรียน ซึ่งเทคนิคนี้นักเรียนแต่ละกลุ่มจะได้ศึกษาความรู้ภายในกลุ่ม และได้แลกเปลี่ยนความรู้กับกลุ่มอื่นเพื่อตรวจสอบผลการศึกษา และนำผลการศึกษาที่ได้เรียนรู้มาแลกเปลี่ยนภายในกลุ่ม โดยการประเมินผลอาจประเมินเป็นรายบุคคล รายกลุ่ม หรือประเมินได้ทั้งสองแบบ Two Stay Two Stray เป็นเทคนิคที่มีจุดมุ่งหมายเพื่อให้เกิดความร่วมมือภายในชั้นเรียน เนื่องจากนักเรียน ทุกคนได้มีส่วนร่วมภายในกลุ่ม จากหน้าที่ที่ตนได้รับมอบหมาย ช่วยส่งเสริมความรับผิดชอบการช่วยเหลือซึ่งกันและกัน และยังส่งเสริมให้นักเรียนเกิดทักษะทางสังคม ซึ่งในต่างประเทศได้มีการนำเทคนิคนี้มาใช้ในงานวิจัย ที่น่าสนใจ เช่น Application of Cooperative Learning Model With Type of Two Stay Two Stray to Improve Results of Mathematics Teaching (Harahap, 2017) โดยได้นำเทคนิค Two Stay Two Stray มาพัฒนา ผลการเรียนรู้คณิตศาสตร์ของนักเรียนให้สูงขึ้น นักเรียนสามารถแลกเปลี่ยนข้อมูลผ่าน การมีปฏิสัมพันธ์ในชั้นเรียน โดยนักเรียนสามารถสื่อสารในห้องเรียนได้ทั้งทางวาจาและลายลักษณ์อักษร

ในการค้นหาคำตอบ ส่งผลให้การทำงานของนักเรียนมีความถูกต้อง รอบคอบ ชัดเจน Using Two Stay Two Stray (TSTS) to Improve Speaking Achievement of The Tenth Grade Students of SMAN 10 Palembang (Lesia, 2017) ได้พัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านการพูดของนักเรียนสูงขึ้น โดยผู้เรียนจะในการทำกิจกรรมในห้องเรียน นักเรียนจะได้อภิปรายภายในกลุ่มของตนเอง หลังจากนั้นจะได้แลกเปลี่ยนสนทนากับกลุ่มอื่นแล้วจึงนำข้อมูลทั้งหมดจากกลุ่มอื่นและคำตอบของกลุ่มตนเองมาอภิปรายอีกครั้ง และนำเสนอต่อชั้นเรียน Use of Two Stay Two Stray Strategy In Teaching Reading (Saputra, 2016) ได้นำเทคนิค Two Stay Two Stray ไปใช้ในการเรียนการสอนของการอ่านจับใจความของนักเรียนทำให้การจัดการเรียนรู้ประสบความสำเร็จและช่วยเพิ่มความมั่นใจในตนเอง สร้างปฏิสัมพันธ์ทางสังคม ส่งเสริมความรับผิดชอบส่วนบุคคล และทักษะการทำงานกลุ่ม ตลอดจนพัฒนาความเข้าใจในการอ่านสูงขึ้น เพราะนักเรียนได้พูดคุยและแบ่งปันเนื้อหาเกี่ยวกับเพื่อนในกลุ่ม และมีความกระตือรือร้นในการจัดการเรียนการสอน

จากการศึกษาข้อมูลดังกล่าวข้างต้น ผู้วิจัยพบว่า การจัดการเรียนรู้แบบ CoRT ร่วมกับเทคนิค Two Stay Two Stray สามารถช่วยพัฒนาความสามารถด้านการอ่านอย่างมีวิจารณญาณของผู้เรียนได้เป็นอย่างดี และยังมีผู้นำวิธีการทั้งสองวิธีดังกล่าวมาใช้ร่วมกัน ดังนั้น ผู้วิจัยจึงสนใจที่จะศึกษาผลการจัดการเรียนรู้แบบ CoRT ร่วมกับเทคนิค Two Stay Two Stray ที่มีต่อการพัฒนาความสามารถด้านการอ่านอย่างมีวิจารณญาณของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 เพื่อนำผลการวิจัยที่ได้ในครั้งนี้ ไปใช้เป็นแนวทางในการพัฒนาการจัดการเรียนการสอน เพื่อให้ผู้เรียนมีความสามารถความสามารถด้านการอ่านอย่างมีวิจารณญาณมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

กรอบแนวคิดการวิจัย

ผลการจัดการเรียนรู้แบบ CoRT ร่วมกับเทคนิค Two Stay Two Stray ที่มีต่อการพัฒนาความสามารถด้านการอ่านอย่างมีวิจารณญาณของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ผู้วิจัยได้ศึกษาแนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการจัดการเรียนรู้แบบ CoRT และเทคนิค Two Stay Two Stray เพื่อกำหนดกรอบแนวคิดในการวิจัย ดังนี้

การจัดการเรียนรู้แบบ CoRT เป็นบทเรียนที่ใช้ในการพัฒนาทักษะการคิด ซึ่ง Edward de Bono Edward เป็นผู้พัฒนาขึ้น การจัดการเรียนรู้แบบ CoRT มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) พัฒนาทักษะการคิด 2) พัฒนาให้ผู้เรียนตระหนักและมีทักษะการคิด โดยการฝึกปฏิบัติอย่างตั้งใจ 3) พัฒนาให้ผู้เรียนเป็นนักคิด และ 4) พัฒนาให้ผู้เรียนใช้ความคิดเป็นเครื่องมือเพื่อใช้แก้ปัญหาในสถานการณ์ต่าง ๆ (Edward de Bono, 2550: 195, 2556: 40) การจัดการเรียนรู้แบบคอร์ท CoRT 1 : Breadth ประกอบด้วย บทเรียนที่ช่วยพัฒนาทักษะการคิดอย่างมีวิจารณญาณ เป็นบทเรียนที่ใช้ใน

การฝึกฝนการคิดให้ขยายขอบเขตในการคิดและการรับรู้ โดยเป็นบทเรียนที่พัฒนาการคิดแบบต่าง ๆ โดยการคิดแบบ CoRT 1 ใช้การคิดทั้งหมด 7 ด้าน คือ การคิดถี่ถ้วน การคิดครอบคลุม การคิดไกล การคิดอย่างมีเป้าหมาย การคิดลึกซึ้ง การคิดหลากหลาย การคิดในมุมมองของผู้อื่น ได้มีการวิจัยพบว่า บทเรียน CoRT สามารถเพิ่มจำนวนแนวความคิดที่ตรงประเด็นในสถานการณ์ต่าง ๆ ได้ ซึ่งแสดงให้เห็นว่าผู้เรียนมีความสามารถในการคิดสูงขึ้น บทเรียน CoRT 1 ประกอบด้วย 10 แผนย่อย ดังนี้

แผนที่ 1 : PMI (Plus, Minus, Interest) หรือ บวก ลบ และ น่าสนใจ เป็นบทเรียนที่ฝึกให้ผู้เรียนพิจารณาแนวความคิดที่ถูกเสนอมาอย่างถี่ถ้วน เกี่ยวกับข้อดี ข้อเสีย และสิ่งที่น่าสนใจ ก่อนที่จะตัดสินใจยอมรับหรือปฏิเสธข้อมูลใด

แผนที่ 2 : CAF (Consider all factors) หรือ ปัจจัยรอบด้าน เป็นบทเรียนที่ฝึกฝนการคิดกว้างถึงปัจจัยต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับปัญหาหรือแนวความคิดที่ถูกเสนอขึ้นมา แผนที่นี้จะมองเพียงปัจจัยที่เห็นชัดที่สุดเท่านั้น

แผนที่ 3 : RULES หรือ กฎ เป็นบทเรียนที่ฝึกฝนเกี่ยวกับหลักการและวัตถุประสงค์พื้นฐาน และเป็นการนำทักษะที่ได้จาก PMI และ CAF มาบูรณาการในการจัดการเรียนรู้

แผนที่ 4 : C&S (Consequence and Sequel) หรือ ผลตามมาและผลสืบเนื่อง เป็นบทเรียนที่ฝึกฝนการคิดไกล โดยพิจารณาผลที่อาจจะเกิดจากการตัดสินใจยอมรับหรือปฏิเสธแนวคิดต่าง ๆ โดยพิจารณาผลที่อาจจะเกิดจากการตัดสินใจยอมรับหรือปฏิเสธแนวคิดต่าง ๆ โดยพิจารณาผลที่อาจเกิดขึ้นทุกที่ทุกเวลาทั้งผลที่เกิดขึ้นในทันทีและผลในระยะยาว

แผนที่ 5 : AGO (Aims, Goals and Objective) หรือ เป้าหมาย จุดประสงค์ วัตถุประสงค์ เป็นบทเรียนที่ฝึกฝนการเลือกและเข้าใจในเป้าหมาย มีความชัดเจนในเป้าหมายของตนและมีความเข้าใจในเป้าหมายของผู้อื่น

แผนที่ 6 : PLANNING หรือ การวางแผน เป็นบทเรียนที่นำทักษะ PMI, CAF, C&S และ AGO มาบูรณาการในการใช้งาน โดยใช้การวางแผนเป็นเครื่องมือในการฝึก และทำให้ผู้เรียนรู้จักมองไปข้างหน้า

แผนที่ 7 : FIP (First Important Priorities) หรือ ลำดับความสำคัญ เป็นบทเรียนที่ฝึกฝนการจัดลำดับความสำคัญของแนวคิด ปัจจัยที่เกี่ยวข้อง ผลที่ตามมา หรือเป้าหมาย ให้อยู่ในลำดับที่เหมาะสม สามารถระบุสิ่งที่สำคัญสูงสุดได้

แผนที่ 8 : APC (Alternative, Possibilities, Choices) หรือ ทางเลือกอื่น ๆ เป็นบทเรียนที่ฝึกฝนการสร้างสรรค์ทางเลือกใหม่ ๆ แทนที่จะยึดติดทางเลือกเดิม

แผนที่ 9 : DECISIONS หรือ การตัดสินใจ เป็นบทเรียนที่ฝึกฝนทักษะ FIP และ APC รวมถึงนำทักษะในบทเรียนแรก ๆ มาบูรณาการในการตัดสินใจ

แผนที่ 10 : OPV (Other Point of View) หรือ มุมมองของผู้อื่น เป็นบทเรียนที่ฝึกฝนให้ผู้เรียนรู้จักมองแนวคิดหรือปัญหาจากมุมมองของผู้อื่น

เทคนิค Two Stay Two Stray เป็นหนึ่งในเทคนิคการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือแบบไม่เป็นทางการที่ถูกพัฒนาโดย Spencer Kagan เป็นเทคนิคที่ใช้ในการทบทวนความรู้หรือใช้ในการจัดการงานที่ได้รับมอบหมายในชั้นเรียน ในการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิคนี้จะแบ่งนักเรียนออกเป็นกลุ่ม กลุ่มละ 4 คน แบบคละความสามารถ นักเรียนแต่ละกลุ่มจะได้ศึกษาความรู้ภายในกลุ่ม และได้แลกเปลี่ยนความรู้กับกลุ่มอื่นเพื่อตรวจสอบผลการศึกษาในเรื่องเดียวกัน และนำผลการศึกษาที่ได้เรียนรู้มาแลกเปลี่ยนภายในกลุ่มอีกครั้ง โดยการประเมินผลอาจประเมินเป็นรายบุคคล รายกลุ่ม หรือประเมินทั้งสองแบบก็ได้ เทคนิค Two Stay Two Stray เป็นเทคนิคที่มีจุดมุ่งหมายเพื่อให้เกิดความร่วมมือภายในชั้นเรียน เนื่องจากนักเรียนทุกคนได้มีส่วนร่วมภายในกลุ่ม จากหน้าที่ที่ตนได้รับมอบหมาย ช่วยส่งเสริมความรับผิดชอบการช่วยเหลือซึ่งกันและกัน และยังส่งเสริมให้นักเรียนเกิดทักษะทางสังคม (Kagan, 1994: 5 และ Prastika, 2017: 2)

จากหลักการและแนวคิดเกี่ยวกับการจัดการเรียนรู้ที่ใช้การจัดการเรียนรู้แบบ CoRT ร่วมกับเทคนิค Two Stay Two Stray ผู้วิจัยได้นำมาสังเคราะห์เป็นขั้นตอนในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ของตนเอง ตามรูปแบบการเขียนแผนการจัดการเรียนรู้ของโรงเรียน ซึ่งแบ่งขั้นตอนหลักเป็น 3 ขั้นตอน ดังนี้

ขั้นที่ 1 ขั้นนำเข้าสู่บทเรียน เป็นขั้นตอนในการเตรียมความพร้อมของนักเรียนให้มีความพร้อมในการเรียน เป็นขั้นตอนในการเชื่อมโยงความรู้เดิมของนักเรียนเข้ากับบทเรียนใหม่ โดยใช้เกมกระตุ้นความคิด การใช้คำถามกระตุ้นความคิด ประเด็นการสนทนา หรือสื่อต่าง ๆ เพื่อใช้ประมวลประสบการณ์ ความรู้ ความเข้าใจพื้นฐานของนักเรียน แล้วจึงโยงเข้าสู่บทเรียน

ขั้นที่ 2 ขั้นสอน เป็นขั้นตอนในการนำเสนอหัวข้อในการเรียนให้แก่ นักเรียน เป็นการจัดกิจกรรมต่าง ๆ เพื่อให้ผู้เรียนได้ทราบถึงเนื้อหาที่จะเรียน และกิจกรรมที่จะปฏิบัติในห้องเรียนแต่ละครั้ง โดยให้นักเรียนปฏิบัติกิจกรรมกลุ่ม ตามขั้นตอนต่อไปนี้

- 1) ครูให้ความรู้เกี่ยวกับการคิดตามบทเรียน CoRT แต่ละแบบ
- 2) นักเรียนแบ่งกลุ่ม กลุ่มละ 4 คน แบบคละความสามารถ พร้อมกำหนดหมายเลขสมาชิก 1-4 จากนั้นครูแจกบทอ่านให้นักเรียนแต่ละกลุ่มอ่าน พร้อมใบงานที่กำหนดคำถามที่ฝึกการคิดตามบทเรียน CoRT แต่ละแบบ
- 3) นักเรียนแต่ละกลุ่มอภิปรายคำตอบ ลงในกระดาษที่ครูเตรียมไว้ให้
- 4) นักเรียนที่มีหมายเลข 3 และ 4 ทำหน้าที่เป็นแขกไปแลกเปลี่ยนความรู้จากกลุ่มอื่นตามที่ครูกำหนด

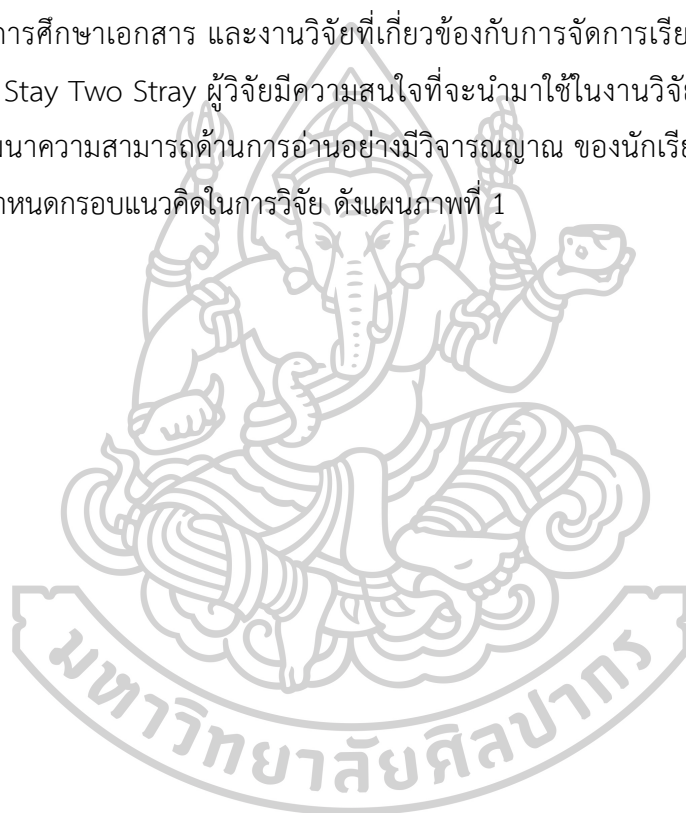
5) นักเรียนที่มีหมายเลข 1 และ 2 ทำหน้าที่เป็นเจ้าของบ้านรอต้อนรับแขกที่มาเยือนกลุ่มตนเอง และแลกเปลี่ยนความรู้กัน

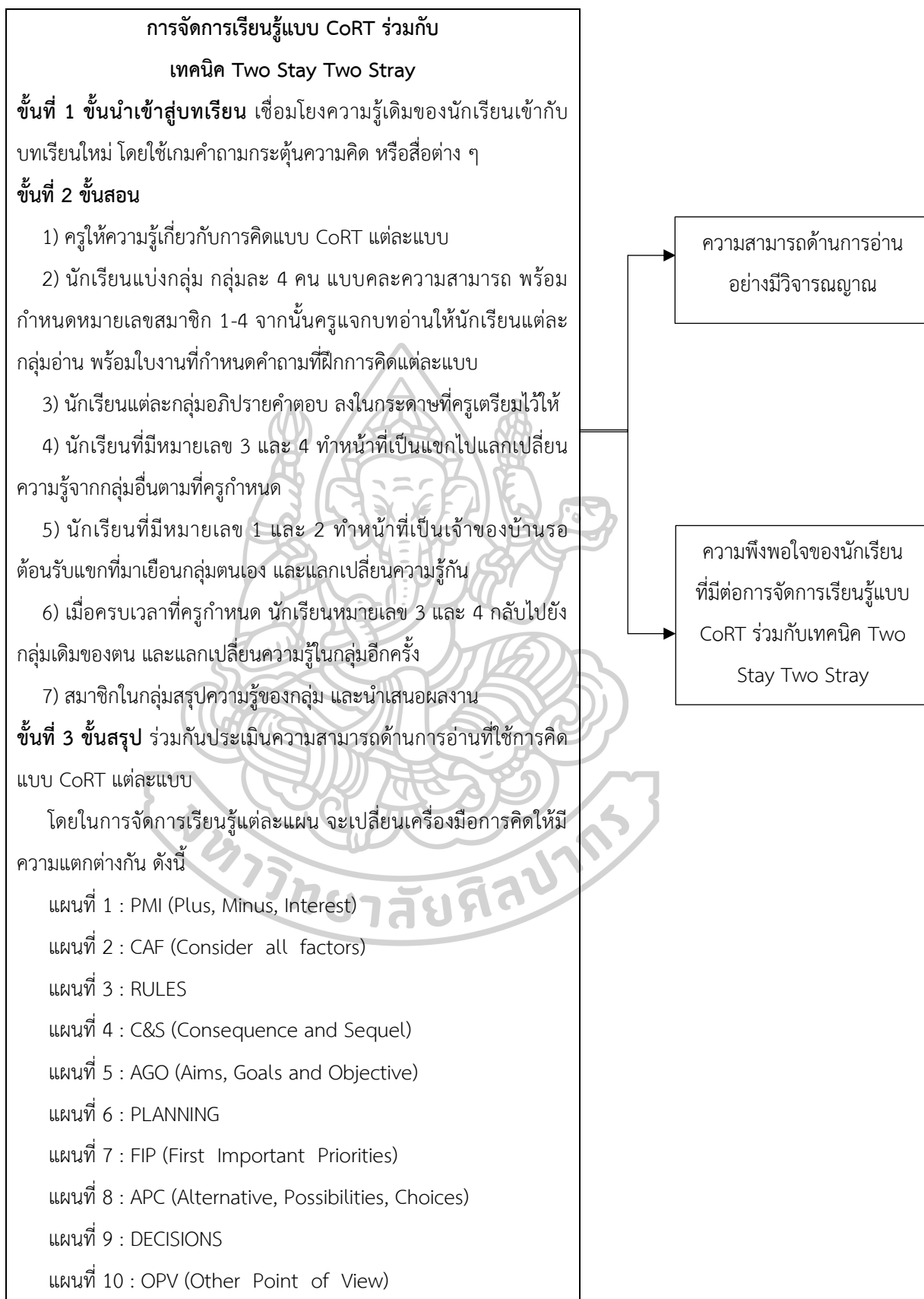
6) เมื่อครบเวลาที่ครูกำหนด นักเรียนหมายเลข 3 และ 4 กลับไปยังกลุ่มเดิมของตน และแลกเปลี่ยนความรู้กับเพื่อนในกลุ่มอีกครั้ง

7) สมาชิกในกลุ่มสรุปความรู้ของกลุ่ม และนำเสนอผลงาน

ขั้นที่ 3 ขั้นสรุป เป็นขั้นตอนที่ครูและนักเรียนร่วมกันประเมินความสามารถด้านการอ่านที่ใช้การคิดตามบทเรียน CoRT แต่ละแบบ เพื่อสรุปเป็นข้อดี และข้อที่ควรพัฒนาต่อไป

จากการศึกษาเอกสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการจัดการเรียนรู้แบบ CoRT ร่วมกับเทคนิค Two Stay Two Stray ผู้วิจัยมีความสนใจที่จะนำมาใช้ในงานวิจัย ผลการจัดการเรียนรู้ที่มีต่อการพัฒนาความสามารถด้านการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โดยผู้วิจัยได้กำหนดกรอบแนวคิดในการวิจัย ดังแผนภาพที่ 1

คำถามการวิจัย

1. ความสามารถด้านการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 หลังการจัดการเรียนรู้แบบ CoRT ร่วมกับเทคนิค Two Stay Two Stray สูงกว่าก่อนเรียนหรือไม่ อย่างไร
2. ความพึงพอใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้แบบ CoRT ร่วมกับเทคนิค Two Stay Two Stray อยู่ในระดับใด

วัตถุประสงค์ของงานวิจัย

1. เพื่อเปรียบเทียบความสามารถด้านการอ่านอย่างมีวิจารณญาณของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้แบบ CoRT ร่วมกับเทคนิค Two Stay Two Stray
2. เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้แบบ CoRT ร่วมกับเทคนิค Two Stay Two Stray

สมมติฐานของงานวิจัย

ความสามารถด้านการอ่านอย่างมีวิจารณญาณของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 หลังเรียน โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบ CoRT ร่วมกับเทคนิค Two Stay Two Stray สูงกว่าก่อนเรียน

ขอบเขตของการวิจัย

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1.1 ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่กำลังศึกษาในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2564 โรงเรียนรัตนราษฎร์บำรุง ตำบลบ้านโป่ง อำเภอบ้านโป่ง จังหวัดราชบุรี จำนวน 10 ห้องเรียน รวม 438 คน

1.2 กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5/2 ที่กำลังศึกษาในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2564 โรงเรียนรัตนราษฎร์บำรุง ตำบลบ้านโป่ง อำเภอบ้านโป่ง จังหวัดราชบุรี จำนวน 1 ห้องเรียน รวม 40 คน ซึ่งได้มาจากการสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling) โดยการจับสลากโดยใช้ห้องเรียนเป็นหน่วยสุ่ม

2. ตัวแปรที่ศึกษา

2.1 ตัวแปรต้น (Independent Variable) คือ การจัดการเรียนรู้แบบ CoRT ร่วมกับเทคนิค Two Stay Two Stray

2.2 ตัวแปรตาม (dependent Variable) คือ

2.2.1 ความสามารถด้านการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ

2.2.2 ความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนการสอนโดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบ CoRT ร่วมกับเทคนิค Two Stay Two Stray

3. เนื้อหาที่ใช้ในการวิจัย

ผู้วิจัยได้กำหนดเนื้อหาที่นำมาใช้ในการวิจัยในครั้งนี้ เป็นเนื้อหาตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 (ฉบับปรับปรุง พุทธศักราช 2560) กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย สาระที่ 1 การอ่าน มาตรฐาน ท. 1.1 ใช้กระบวนการอ่านสร้างความรู้และความคิดเพื่อนำไปใช้ตัดสินใจ แก้ปัญหาในการดำเนินชีวิต และมีนิสัยรักการอ่าน ตัวชี้วัด ม.4-6 ข้อ 2) ตีความ แปลความ และขยายความเรื่องที่อ่าน 3) วิเคราะห์ และวิจารณ์เรื่องที่อ่านในทุก ๆ ด้านอย่างมีเหตุผล 4) คาดคะเนเหตุการณ์จากเรื่องที่อ่าน และประเมินค่าเพื่อนำความรู้ ความคิดไปใช้ตัดสินใจแก้ปัญหาในการดำเนินชีวิต และ 5) วิเคราะห์ วิจารณ์ แสดงความคิดเห็นโต้แย้งกับเรื่องที่อ่าน และเสนอความคิดใหม่อย่างมีเหตุผล โดยคัดเลือกบทอ่านที่มีความเหมาะสมตามช่วงอายุ ความสนใจของผู้เรียน และการเปลี่ยนแปลงของโลก ซึ่งเป็นบทอ่านร้อยแก้วประเภทต่าง ๆ

4. ระยะเวลาที่ใช้ในการทดลอง

ระยะเวลาที่ใช้ในการทดลองครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ดำเนินการทดลองในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2564 กำหนดระยะเวลาในการทดลอง 10 คาบ คาบละ 55 นาที โดยมีการทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียนจำนวน 2 คาบ รวมระยะเวลาทั้งสิ้น 12 คาบ

คำนิยามศัพท์เฉพาะ

ผู้วิจัยได้กำหนดนิยามศัพท์เฉพาะขึ้น เพื่อให้เกิดความเข้าใจตรงกันเกี่ยวกับการวิจัยในครั้งนี้ ดังต่อไปนี้

1. การจัดการเรียนรู้แบบ CoRT หมายถึง กระบวนการที่ผู้สอนใช้บทเรียนที่ฝึกฝนพัฒนาการคิดแบบต่าง ๆ ให้ขยายขอบเขตการคิดและการรับรู้

2. เทคนิค Two Stay Two Stray หมายถึง วิธีการเรียนรู้แบบร่วมมือ ที่ไม่เป็นทางการ โดยแบ่งนักเรียนเป็นกลุ่ม กลุ่มละ 4 คน กำหนดให้นักเรียนแต่ละคนเป็นหมายเลข 1-4 เมื่อครู

มอบหมายให้นักเรียนแต่ละกลุ่มศึกษาความรู้ภายในกลุ่มแล้ว นักเรียนที่เป็นหมายเลข 3 และ 4 จะทำหน้าที่เป็นแขกไปศึกษา แลกเปลี่ยนความรู้จากกลุ่มอื่น ส่วนนักเรียนที่เป็นหมายเลข 1 และ 2 จะทำหน้าที่เป็นเจ้าบ้านในการต้อนรับแขกผู้มาเยือน และเมื่อหมดเวลานักเรียนหมายเลข 3 และ 4 จะกลับไปยังกลุ่มเดิมของตนเพื่อสรุปความรู้ภายในกลุ่มอีกครั้ง

3. การสอนโดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบ CoRT ร่วมกับเทคนิค Two Stay Two Stray หมายถึง กระบวนการที่ผู้สอนนำบทเรียน CoRT 1 มาใช้ในการพัฒนาการเรียนการสอน โดยนำขั้นตอนของเทคนิค Two Stay Two Stray มาใช้ดำเนินการจัดการเรียนรู้ ประกอบด้วยแผนการจัดการเรียนรู้ จำนวน 10 แผน

4. ความสามารถด้านการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ หมายถึง พฤติกรรมของนักเรียนที่ดีความสิ่งที่อ่านได้ วิเคราะห์ข้อเท็จจริงและข้อคิดเห็นจากเรื่อง ประเมินค่าสิ่งที่อ่านได้ โดยในการประเมินค่านั้นต้องใช้ในการพิจารณาข้อมูลอย่างสมเหตุสมผล และสามารถอภิพากษ์ วิจัยงานเขียนได้อย่างถูกต้องตามหลักวิชาการ โดยวัดจากแบบทดสอบที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น มีลักษณะเป็นแบบทดสอบปรนัย 4 ตัวเลือก จำนวน 30 ข้อ

5. ความพึงพอใจของนักเรียน หมายถึง ระดับความรู้สึกรู้สึกของนักเรียนที่มีต่อการใช้การจัดการเรียนรู้แบบ CoRT ร่วมกับเทคนิค Two Stay Two Stray ซึ่งวิเคราะห์ด้วยแบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียน ซึ่งเป็นแบบวัดประเมินค่า 5 ระดับ คือ พึงพอใจมากที่สุด พึงพอใจมาก พึงพอใจปานกลาง พึงพอใจน้อย และพึงพอใจน้อยที่สุด

6. นักเรียน หมายถึง ผู้ที่กำลังศึกษาชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5/2 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2564 โรงเรียนรัตนราษฎร์บำรุง สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาราชบุรี จังหวัดราชบุรี

ประโยชน์ที่ได้รับ

1. นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบ CoRT ร่วมกับเทคนิค Two Stay Two Stray มีความสามารถด้านการอ่านอย่างมีวิจารณญาณสูงขึ้น

2. ครูผู้สอนได้แนวทางการจัดการเรียนรู้รายวิชาภาษาไทย ในการพัฒนาความสามารถด้านการอ่านอย่างมีวิจารณญาณของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษา

บทที่ 2

วรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง

การวิจัยเรื่อง ผลการจัดการเรียนรู้แบบ CoRT ร่วมกับเทคนิค Two Stay Two Stray ที่มีต่อการพัฒนาความสามารถด้านการอ่านอย่างมีวิจารณญาณของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ผู้วิจัยได้ศึกษาค้นคว้ารวบรวมเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องเพื่อเป็นพื้นฐานสำหรับการดำเนินการวิจัยตามลำดับ ดังนี้

1. หลักสูตรสถานศึกษาระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนรัตนราษฎร์บำรุง
2. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับความสามารถด้านการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ
 - 2.1 ความหมายของการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ
 - 2.2 ความสำคัญของการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ
 - 2.3 หลักการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ
 - 2.4 ความสามารถในการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ
 - 2.5 การสอนอ่านอย่างมีวิจารณญาณ
 - 2.6 ประโยชน์ของการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ
3. เอกสารเกี่ยวกับการจัดการเรียนรู้แบบ CoRT
 - 3.1 ความเป็นมาของการจัดการเรียนรู้แบบ CoRT
 - 3.2 บทเรียน CoRT
 - 3.3 กระบวนการจัดการเรียนรู้แบบ CoRT
 - 3.4 เครื่องมือการคิดในการจัดการเรียนรู้แบบ CoRT
 - 3.5 ประโยชน์ของกระบวนการจัดการเรียนรู้ด้วย CoRT
4. เอกสารเกี่ยวกับเทคนิค Two Stay Two Stray
 - 4.1 ความเป็นมาของเทคนิค Two Stay Two Stray
 - 4.2 ลักษณะของเทคนิค Two Stay Two Stray
 - 4.3 ขั้นตอนการสอนโดยใช้เทคนิค Two Stay Two Stray
 - 4.4 ข้อดีและข้อจำกัดของเทคนิค Two Stay Two Stray
5. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
 - 5.1 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับความสามารถด้านการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ
 - 5.2 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการจัดการเรียนรู้แบบ CoRT
 - 5.3 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับเทคนิค Two Stay Two Stray

1. หลักสูตรสถานศึกษาระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนรัตนราษฎร์บำรุง

1.1 วิสัยทัศน์ พันธกิจ เป้าประสงค์ของโรงเรียนรัตนราษฎร์บำรุง

1.1.1 วิสัยทัศน์ [VISION]

เรียนดี ใช้เทคโนโลยีสร้างสรรค์ ยึดมั่นคุณธรรม สร้างผู้นำจิตอาสา มุ่งพัฒนาทักษะแห่งศตวรรษที่ 21 บนพื้นฐานความพอเพียง

1.1.2 พันธกิจ [MISSION]

- 1) พัฒนาการจัดการศึกษาให้มีคุณภาพตามทักษะแห่งศตวรรษที่ 21
- 2) ส่งเสริมผู้เรียนให้มีคุณธรรมจริยธรรมมีคุณลักษณะอันพึงประสงค์ตรงตามอัตลักษณ์และเอกลักษณ์ของโรงเรียน
- 3) พัฒนาการบริหารจัดการศึกษาด้วยระบบคุณภาพ
- 4) พัฒนาครูและบุคลากรทางการศึกษาให้มีคุณภาพตามมาตรฐานวิชาชีพ
- 5) ทำนุ บำรุง สืบสาน ศิลปวัฒนธรรม สิ่งแวดล้อม บนพื้นฐานความพอเพียง

1.1.3 เป้าประสงค์ [GOALS]

- 1) ผู้เรียนมีคุณภาพตามมาตรฐานการศึกษาขั้นพื้นฐาน มีทักษะแห่งศตวรรษที่ 21
- 2) ผู้เรียนมีคุณธรรมจริยธรรม มีคุณลักษณะอันพึงประสงค์ตรงตามอัตลักษณ์และเอกลักษณ์ของโรงเรียน ใช้เทคโนโลยีอย่างสร้างสรรค์ บนพื้นฐานความพอเพียง
- 3) ครูและบุคลากรทางการศึกษาได้รับการส่งเสริมพัฒนาความรู้ความสามารถในการจัดการเรียนรู้สู่มาตรฐานสากล
- 4) โรงเรียนบริหารจัดการศึกษาได้อย่างคุณภาพตามระบบประกันคุณภาพและมาตรฐานสากล
- 5) โรงเรียนมีแหล่งเรียนรู้ ที่มีคุณภาพและทันสมัย เพียงพอ มีสภาพแวดล้อม

1.2 วิสัยทัศน์ พันธกิจ เป้าประสงค์ของกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย

1.2.1 วิสัยทัศน์ [VISION]

ผู้เรียนเห็นคุณค่าและใช้ภาษาไทยอย่างสร้างสรรค์ สืบสาน ต่อยอด ก้าวทันเทคโนโลยี มุ่งพัฒนาทักษะแห่งศตวรรษที่ 21

1.2.2 พันธกิจ [MISSION]

- 1) พัฒนาหลักสูตรกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยและกระบวนการจัดการเรียนรู้ให้มีคุณภาพตามทักษะแห่งศตวรรษที่ 21

2) พัฒนาครูกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ให้มีความรู้ และความสามารถในการจัดการเรียนรู้ด้านภาษาไทยด้วยเทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อส่งเสริมผู้เรียนให้มีคุณภาพตามทักษะแห่งศตวรรษที่ 21

3) พัฒนาผู้เรียนให้มีความสามารถใช้ทักษะทางภาษาไทย โดยสืบสาน ต่อยอดด้านการฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน เพื่อการสื่อสารในการดำเนินชีวิตได้อย่างเหมาะสม

1.2.3 เป้าประสงค์ [GOALS]

เพื่อให้ผู้เรียนมีคุณภาพตามทักษะแห่งศตวรรษที่ 21 ใช้ทักษะทางภาษาไทย ด้านการฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน เพื่อการสื่อสารในการดำเนินชีวิตได้อย่างเหมาะสม

1.3 คำอธิบายรายวิชาภาษาไทย ระดับมัธยมศึกษาปีที่ 5

คำอธิบายรายวิชา

รหัสวิชา ท32102 รายวิชา ภาษาไทย 4

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย

จำนวน 1.0 หน่วยกิต

เวลาเรียน 2 ชั่วโมง/สัปดาห์

ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ภาคเรียนที่ 2

เวลา 40 ชั่วโมง/ภาคเรียน

อ่านออกเสียงบทร้อยแก้วและร้อยกรองได้อย่างถูกต้อง ไพเราะ วิเคราะห์และวิจารณ์เรื่องที่อ่านอย่างมีเหตุผล ตอบคำถาม แล้วเขียนกรอบแนวคิด ผังความคิด สังเคราะห์ความรู้จากการอ่าน สิ่งตีพิมพ์ สื่ออิเล็กทรอนิกส์ และแหล่งเรียนรู้ต่าง ๆ มาพัฒนาตน พัฒนาการเรียน และพัฒนาความรู้ทางอาชีพ ย่อความและรายงาน ประเมินค่าเพื่อนำความรู้ความคิดไปตัดสินใจแก้ปัญหาในการดำเนินชีวิต และมีมารยาทในการอ่าน เขียนเรียงความ เขียนสื่อสารในรูปแบบต่าง ๆ ได้ตรงตามวัตถุประสงค์ และเรียบเรียงภาษาได้ถูกต้อง มีข้อมูลและสาระสำคัญชัดเจน เขียนรายงาน การศึกษาค้นคว้าเรื่องที่สนใจตามหลักการเขียนเชิงวิชาการ และใช้ข้อมูลสารสนเทศอ้างอิงอย่างถูกต้อง บันทึกการศึกษาค้นคว้าเพื่อนำไปพัฒนาตนเองอย่างเป็นสม่าเสมอ มีมารยาทในการเขียนสรุป วิเคราะห์แนวคิด การใช้ภาษา และความน่าเชื่อถือจากเรื่องที่ฟังและดูอย่างมีเหตุผล ประเมินเรื่องที่ฟังและดู แล้วกำหนดแนวทางไปประยุกต์ใช้ในการดำเนินชีวิต มีวิจารณ์ญาณในการฟังและดูพูดในโอกาสต่าง ๆ ได้อย่างเหมาะสม มีมารยาทในการฟัง การดู อธิบายและวิเคราะห์หลักการสร้างคำในภาษาไทย ใช้คำและกลุ่มคำสร้างประโยคตรงตามวัตถุประสงค์ วิเคราะห์ข้อดีข้อเสียของภาษาต่างประเทศและภาษาถิ่น วิเคราะห์และประเมินการใช้ภาษาจากสื่อสิ่งพิมพ์และสื่อ

อิเล็กทรอนิกส์ วิเคราะห์ วิจาร์ณ สังเคราะห์และประเมินคุณค่าด้านวรรณศิลป์ของวรรณคดีและวรรณกรรมในฐานะที่เป็นมรดกทางวัฒนธรรมของชาติ เพื่อนำไปประยุกต์ใช้ในชีวิตจริง รวบรวมวรรณกรรมพื้นบ้านและอธิบายภูมิปัญญาทางภาษา ท่องจำและบอกคุณค่าบทอาขยานตามที่กำหนด และบทร้อยกรองที่มีคุณค่าตามความสนใจ และนำไปใช้อ้างอิงได้

โดยใช้กระบวนการคิด วิเคราะห์ สังเคราะห์ อธิบาย นำเสนอความคิด และมีส่วนร่วม เพื่อให้เห็นคุณค่า มีความตระหนัก สามารถนำไปประยุกต์ใช้ในชีวิต มีคุณธรรม จริยธรรม มีจิตสำนึกและค่านิยมที่ดีงาม

รหัสตัวชี้วัด

ท 1.1 ม.4-6/1, ม.4-6/2, ม.4-6/3, ม.4-6/4, ม.4-6/5, ม.4-6/6, ม.4-6/7, ม.4-6/9

ท 2.1 ม.4-6/1, ม.4-6/6, ม.4-6/7, ม.4-6/8,

ท 3.1 ม.4-6/1, ม.4-6/2, ม.4-6/3, ม.4-6/4, ม.4-6/5, ม.4-6/6,

ท 4.1 ม.4-6/2, ม.4-6/4, ม.4-6/6,

ท 5.1 ม.4-6/1, ม.4-6/2, ม.4-6/3, ม.4-6/4, ม.4-6/5, ม.4-6/6

รวมทั้งหมด 27 ตัวชี้วัด

1.4 กำหนดการสอนและแผนการวัดประเมินผลวิชาภาษาไทย ระดับมัธยมศึกษาปีที่ 5

ตารางที่ 2 กำหนดการสอนและแผนการวัดประเมินผลวิชาภาษาไทย ภาคเรียนที่ 2

หน่วยที่	ชื่อหน่วยการเรียนรู้	รายละเอียดตัวชี้วัด/ผลการเรียนรู้	เนื้อหา/สาระการเรียนรู้	เวลาที่สอน (ชั่วโมง)	น้ำหนักคะแนน
1	มัทนะพาธา	ท 1.1 ม.4-6/5, ม.4-6/6,ม.4-6/7, ท 2.1 ม.4-6/6, ม.4-6/7,ม.4-6/8, ท 4.1 ม.4-6/2, ม. 4-6/4,ม.4-6/6 ท 5.1 ม.4-6/1, ม.4-6/3,ม.4-6/4, ม.4-6/6	- มัทนะพาธา - การแต่งคำ ประพันธ์ - การเขียนรายงาน วิชาการ - คำสมาส	10	15

หน่วยที่	ชื่อหน่วย การเรียนรู้	รายละเอียดตัวชี้วัด/ผล การเรียนรู้	เนื้อหา/สาระการ เรียนรู้	เวลาที่สอน (ชั่วโมง)	น้ำหนัก คะแนน
2	การร้อยเรียง ประโยค	ท 2.1 ม.4-6/1, ม.4-6/2, ม 4-6/8 ท 4.1 ม.4-6/2, ม.4-6/6	- ส่วนประกอบของ ประโยค - คำและการใช้คำ - ประโยคสามัญ - ประโยคความ เดียว ประโยค ความรวม ประโยค ความซ้อน - การเชื่อม การซ้ำ การละ การแทน	9	15
3	ลิลิตตะเลง พ่าย	ท 1.1 ม.4-6/1, ม.4-6/7, ท 4.1 ม. 4-6/4 ท 5.1 ม.4-6/1, ม.4-6/2,ม.4-6/3, ม 4-6/4, ม.4-6/6	- ลิลิตตะเลงพ่าย - การแต่งคำ ประพันธ์	7	10
4	ภาษาพัฒนา การสื่อสาร	ท 1.1 ม.4-6/1, ม.4-6/2, ม.4-6/3, ม.4-6/4,ม.4-6/5, ม.4-6/6,ม.4-6/7, ม.4-6/8,ม.4-6/9, ท 3.1 ม. 4-6/1, ม.4-6/2, ม 4-6/3 ม.4-6/4,ม.4-6/5, ม.4-6/6, ท 5.1 ม.4-6/1, ม.4-6/2, ม.4-6/3 ม 4-6/4	- ภาษาพัฒนา ความคิด - การเขียนประกาศ - การอ่านอย่างมี วิจารณญาณ - การฟังอย่างมี วิจารณญาณ - การประชุม - การพูดในโอกาส ต่าง ๆ - การถามและการ ตอบ	14	20

ในงานวิจัยนี้ ผู้วิจัยได้ใช้เนื้อหาในหน่วยที่ 4 ภาษาพัฒนาการสื่อสาร เรื่องการอ่านอย่างมี วิจารณ์ญาณ

2. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับความสามารถด้านการอ่านอย่างมีวิจารณ์ญาณ

2.1 ความหมายของการอ่านอย่างมีวิจารณ์ญาณ

การอ่านอย่างมีวิจารณ์ญาณเป็นทักษะการอ่านขั้นสูง ซึ่งผู้อ่านจะต้องใช้สติปัญญาในการใคร่ครวญสิ่งที่อ่านอย่างพินิจพิจารณา ซึ่งนักวิชาการหลายท่านได้ให้ความหมายของการอ่านอย่างมีวิจารณ์ญาณไว้ ดังต่อไปนี้

เอมอร์ เนียมน้อย (2551: 11-12) ได้กล่าวถึงความหมายของการอ่านอย่างมีวิจารณ์ญาณ หมายถึง การอ่านที่ผู้อ่านใช้ความคิดในการพิจารณาสิ่งที่อ่านอย่างรอบคอบ เพื่อนำมาใช้วิเคราะห์ หาคำตอบ สรุปสาระสำคัญ อีกทั้งเข้าใจความหมายโดยนัยของคำ อารมณ์ จุดประสงค์ของผู้เขียน สามารถแยกแยะข้อเท็จจริง ข้อคิดเห็น และประเมินคุณค่าของสิ่งที่อ่านได้

อัจฉรา ชิวพันธ์ (2550: 9) ได้ให้ความหมายของการอ่านอย่างมีวิจารณ์ญาณไว้ว่า การอ่านขั้นสูงที่ต้องใช้ความคิดในการพิจารณาข้อมูล เพื่อประเมินค่าสิ่งที่อ่าน ว่ามีความถูกต้อง น่าเชื่อถือเพียงใด

दनยา วงศ์ระชัย (2542: 182) ได้กล่าวถึงความหมายของการอ่านอย่างมีวิจารณ์ญาณไว้ว่า การอ่านที่ผู้อ่านต้องแยกข้อเท็จจริงออกจากเนื้อหาส่วนอื่น ๆ เพื่อเปรียบเทียบสัดส่วนของเนื้อหาส่วนที่เป็นข้อเท็จจริงและส่วนที่เป็นข้อคิดเห็นเห็นและความรู้สึกเพื่อนำไปสู่การสรุปว่าผู้เขียนมีเจตนาเสนอข้อเท็จจริงซึ่งเป็นความรู้ หลักการ หรือมีเจตนาแสดงความคิดเห็น ความรู้สึกในเรื่องใด

ประเทิน มหาจันทร์ (2530: 173) ได้ให้ความหมายของการอ่านอย่างมีวิจารณ์ญาณ คือ การอ่านที่ผู้อ่านต้องใช้ความคิดในการพิจารณาสิ่งที่อ่านอย่างรอบคอบ เพื่อตัดสินเรื่องที่อ่าน และช่วยให้สามารถทราบถึงความคิดของผู้เขียนได้

Slavin (2003 อ้างถึงใน พรทิพย์ แข็งขัน และคณะ, 2553: 291) ได้ให้ความหมายของการอ่านอย่างมีวิจารณ์ญาณไว้ว่า การอ่านอย่างมีวิจารณ์ญาณเป็นกระบวนการอ่านที่มีการให้เหตุผล มีเป้าหมายเพื่อใช้ในการตัดสินใจ แก้ไขปัญหา หรือเลือกสรรวิธีดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล เพื่อให้เกิดประสิทธิภาพสูงสุดบนพื้นฐานการใช้หลักเหตุผล เพื่อนำมาใช้ใน การประเมินการคิดของตนเอง

Spache and Berg (1960 อ้างถึงใน เอมอร์ เนียมน้อย, 2550: 11) ได้ให้ความหมายของการอ่านอย่างมีวิจารณ์ญาณไว้ว่า การอ่านอย่างมีวิจารณ์ญาณ คือ การอ่านอย่างละเอียด รอบคอบ มีการคิดวิเคราะห์อย่างละเอียดถี่ถ้วนในขณะที่อ่าน เพื่อที่จะสามารถระบุข้อเท็จจริง ข้อคิดเห็นและสามารถประเมินข้อเท็จจริงของข้อมูล รวมถึงประเมินความคิดเห็นของผู้เขียนได้อย่างถูกต้อง

สรุปได้ว่า การอ่านอย่างมีวิจารณญาณ คือ การอ่านที่สามารถตีความสิ่งที่อ่านได้ วิเคราะห์ข้อเท็จจริงและข้อคิดเห็นจากเรื่อง ประเมินค่าสิ่งที่อ่านได้ โดยในการประเมินค่านั้นต้องใช้การพิจารณาข้อมูลอย่างสมเหตุสมผล และสามารถวิพากษ์ วิจารณ์งานเขียนได้อย่างถูกต้องตามหลักวิชาการ

2.2 ความสำคัญของการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ

การอ่านอย่างมีวิจารณญาณเป็นทักษะที่มีความสำคัญเป็นอย่างยิ่งสำหรับมนุษย์ เพราะการอ่านอย่างมีวิจารณญาณเป็นทักษะการอ่านที่สามารถนำไปใช้ประโยชน์ได้ทั้งในการเรียนและการดำรงชีวิตประจำวัน ซึ่งนักวิชาการหลายท่านได้กล่าวถึงความสำคัญของการอ่านอย่างมีวิจารณญาณไว้ดังต่อไปนี้

พรทิพย์ แซ่จัน และคณะ (2553: 291) ได้กล่าวถึงความสำคัญของการอ่านอย่างมีวิจารณญาณไว้ว่า การอ่านอย่างมีวิจารณญาณเป็นเป้าหมายสำคัญในการพัฒนามนุษย์ เพราะบุคคลที่มีความสามารถในการคิดอย่างมีวิจารณญาณได้ จะเป็นผู้ที่สามารถพิจารณาข้อมูลและนำข้อมูลไปใช้ได้อย่างเกิดประโยชน์สูงสุดในการแก้ไขปัญหาของตนเอง

เอมอร์ เนียมน้อย (2551: 12) ได้กล่าวถึงความสำคัญของการอ่านอย่างมีวิจารณญาณไว้ว่า การอ่านที่ถูกต้องนั้นจำเป็นต้องอาศัยการพิจารณาตัดสินข้อความที่อ่านว่าน่าเชื่อถือเพียงใด การอ่านอย่างมีวิจารณญาณจึงเป็นการอ่านที่จะช่วยให้ผู้อ่านเข้าใจลำดับขั้นในการวิเคราะห์ วินิจฉัยเรื่องราวที่อ่านว่าน่าเชื่อถือหรือไม่

ประเทิน มหาจันทร์ (2530: 173-174) ได้กล่าวถึงความสำคัญของการอ่านอย่างมีวิจารณญาณไว้ดังนี้

1. ปัจจุบันความก้าวหน้าทางด้านสื่อสารมวลชนมีมาก การรับข่าวสารจึงจำเป็นต้องใช้วิจารณญาณเพื่อการตัดสินใจอย่างถูกต้อง
2. ความก้าวหน้าในการโฆษณาสินค้ามีจำนวนมากในปัจจุบัน คนส่วนมากมักหลงเชื่อในโฆษณา ดังนั้นการใช้ความคิดในการพิจารณาสารจะช่วยให้สามารถตัดสินใจได้อย่างมีประสิทธิภาพ
3. เนื่องจากในปัจจุบันมีลัทธิการปกครองจำนวนมาก ซึ่งแต่ละลัทธิย่อมใช้หลักจิตวิทยาต่าง ๆ ในการชวนเชื่อ การใช้วิจารณญาณ จึงมีส่วนช่วยในการตัดสินใจอย่างถูกต้อง
4. ประเทศไทยมีการปกครองระบอบประชาธิปไตย และระบอบประชาธิปไตยนั้นส่งเสริมให้ประชาชนรู้จักคิดอย่างมีเหตุผล ดังนั้นการอ่านอย่างพินิจพิเคราะห์จึงจำเป็นมากสำหรับคนไทย
5. ปัจจุบันมีตำราต่าง ๆ จำนวนมาก การเรียนรู้ของคนในยุคปัจจุบันจึงมิได้ยึดอยู่กับตำราเพียงเล่มเดียว ผู้อ่านจำเป็นต้องใช้วิจารณญาณในการพิจารณาดำรงต่าง ๆ

สรุปได้ว่า การอ่านอย่างมีวิจารณญาณเป็นทักษะที่ช่วยพัฒนาความคิดของมนุษย์ให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลงของสังคม และเป็นประโยชน์ต่อการดำรงชีวิตในปัจจุบัน เนื่องจากปัจจุบันมีข่าวสารโฆษณาต่าง ๆ มากมาย ผู้อ่านทุกคนจำเป็นต้องพิจารณาไตร่ตรองข้อมูลข่าวสารต่าง ๆ ก่อนว่ามีความถูกต้อง น่าเชื่อเพียงใด แล้วจึงสามารถตัดสินใจเชื่อสิ่งที่ได้อ่าน

2.3 หลักการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ

การอ่านอย่างมีวิจารณญาณ เป็นการอ่านที่ต้องใช้สติปัญญาในการอ่าน และต้องอาศัยประสบการณ์เดิมเป็นเครื่องมือในการวิเคราะห์ ประเมินค่า และต้องมีหลักเกณฑ์เพื่อใช้ในการพิจารณาสิ่งที่อ่าน ซึ่งนักการศึกษาหลายท่านได้กล่าวถึงหลักการอ่านอย่างมีวิจารณญาณไว้ ดังนี้

เปลื้อง ณ นคร (2544: 46-47) ได้กล่าวถึงหลักการอ่านอย่างมีวิจารณญาณไว้ว่า การอ่านอย่างมีวิจารณญาณเป็นการอ่านที่ผู้อ่านต้องรู้จักตั้งคำถามเพื่อค้นหาเหตุผลจากหนังสือตลอดเวลา โดยจะไม่เชื่อคำบอกเล่าของผู้เขียนทั้งหมด แต่จะต้องตั้งคำถามจนสิ่งที่อ่านนั้นสามารถตอบคำถามของเราได้ครบถ้วน

สุนันทา มั่นเศรษฐวิทย์ (2543: 8) ได้กล่าวถึงหลักการอ่านอย่างมีวิจารณญาณไว้ว่า การอ่านอย่างมีวิจารณญาณ เป็นทักษะการอ่านที่ต้องอาศัยการวิเคราะห์ร่วมกับการประเมินค่าเรื่องราวที่อ่าน โดยจะต้องสามารถวิจารณ์เรื่องและแสดงความคิดเห็นได้อย่างมีเหตุผล สามารถวิเคราะห์ถ้อยคำ ประโยค ทศนะของผู้เขียนได้ในลักษณะต่อไปนี้

1. วิเคราะห์ถ้อยคำ เป็นการวิเคราะห์ความหมายของคำ คือ

1.1 ความหมายโดยตรง หมายถึง ความหมายของคำที่มีตามพจนานุกรม และใช้เป็นปกติในชีวิตประจำวัน

1.2 ความหมายโดยนัย หมายถึง ความหมายของคำที่ต้องตีความตามบริบทของคำนั้น ๆ

1.3 ความหมายตามบริบท หมายถึง ความหมายของคำที่ขึ้นอยู่กับคำรอบข้าง

2. การวิเคราะห์ประโยค หมายถึง การพิจารณาการใช้และเรียบเรียงถ้อยคำ ข้อความในประโยคว่าถูกต้องหรือไม่

ประเทิน มหาจันทร์ (2530: 183-184) ได้กล่าวถึงหลักในการอ่านอย่างมีวิจารณญาณไว้ดังนี้

1. ทราบผู้เขียน ผู้อ่านจะต้องรู้ว่าเรื่องที่อ่านนั้น ใครเป็นผู้เขียน และผู้เขียนนั้นเป็นผู้ที่สามารถเชื่อถือได้เพียงใด

2. ทราบความมุ่งหมายในการเขียน ผู้อ่านจะต้องสามารถเดาได้ว่า ผู้เขียนได้เขียนงานเพื่อความประสงค์ใด

3. ทราบความคิดเห็นของผู้เขียน ผู้อ่านจะต้องสามารถประเมินได้ว่า ผู้เขียนได้แสดงความคิดเห็นไว้ในเรื่องราวอย่างสมเหตุสมผลหรือไม่

4. ทราบข้อสนับสนุน หรือข้อโต้แย้ง ผู้อ่านจะต้องทราบเกี่ยวกับ ข้อสนับสนุน หรือข้อโต้แย้ง ความคิดเห็นของผู้เขียน

5. ทราบข้อมูลที่ใช้ในการอ้างอิง ผู้อ่านจะต้องทราบว่าข้อมูลนั้นมีความถูกต้อง น่าเชื่อถือได้เพียงใด

6. ทราบเรื่องราวที่อ่านนั้น ว่าเป็นการโฆษณาชวนเชื่อหรือไม่ หรือเป็นเพียงการเสนอข้อมูลธรรมดา

7. ทราบถึงวิธีการปฏิบัติให้เกิดประโยชน์ หลังจากที่ได้อ่านเรื่องราวนั้น ๆ แล้ว

8. ทราบแหล่งที่มีผู้เขียนเกี่ยวกับเรื่องราวนั้น ๆ และทราบว่าผู้เขียนได้แสดงความคิดเห็นในลักษณะคัดค้าน หรือเห็นด้วยกับเรื่องราวนั้น

9. การมีปฏิริยาต่อเรื่องที่อ่าน ผู้อ่านจะต้องมีความคิดเห็นต่อเรื่องนั้น ๆ ว่าดีหรือไม่ ถูกต้องหรือไม่ ควรปรับปรุงแก้ไขอย่างไร การมีความรู้สึกต่อเรื่องที่อ่านนี้ เป็นความต้องการของการอ่านอย่างพินิจพิเคราะห์ที่จำเป็นต้องปลูกฝังให้เกิดขึ้น

สรุปได้ว่า หลักในการอ่านอย่างมีวิจารณญาณนั้น ผู้อ่านจะต้องทำความรู้จักผู้เขียน เพื่อพิจารณาความน่าเชื่อถือของผู้เขียน และเพื่อเป็นการค้นหาแนวคิดของผู้เขียนด้วย แล้วจึงพิจารณาความประสงค์ของผู้เขียน ว่าเขียนสารเพื่อสิ่งใด และต้องพิจารณาความถูกต้องของการใช้ภาษา จากนั้นจึงประเมินข้อเท็จจริง และข้อคิดเห็นเพื่อช่วยให้ได้รับสารที่ถูกต้อง

2.4 ความสามารถในการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ

ความสามารถในการอ่านอย่างมีวิจารณญาณนั้น เป็นทักษะที่ใช้พฤติกรรมการอ่านตั้งแต่ระดับการแปลความ การตีความ จนถึงพฤติกรรมการอ่านระดับสูง คือ การวิเคราะห์ การสังเคราะห์ การประเมินค่า และการตัดสินใจเกี่ยวกับสิ่งที่ได้อ่าน ซึ่งนักการศึกษาหลายท่านได้กล่าวถึงความสามารถด้านการอ่านอย่างมีวิจารณญาณไว้ ดังต่อไปนี้

วนิดา พรหมเขต (2559: 26-27) ได้กล่าวถึงความสามารถด้านการอ่านอย่างมีวิจารณญาณไว้สรุปได้ดังนี้

1. การจับใจความสำคัญของเรื่อง ซึ่งพฤติกรรมของผู้ที่สามารถอ่านอย่างมีวิจารณญาณได้ในขั้นต้นคือ ความเข้าใจต่อเรื่องที่อ่าน เพราะการอ่านจับใจความสำคัญ คือ การอ่านจับประเด็นหรือสาระสำคัญของสารที่อ่าน หากอ่านเรื่องแล้วไม่ทราบว่าสาระที่ผู้เขียนต้องการสื่อคือสิ่งใด ก็จะไม่สามารถนำข้อมูลที่ได้จากการอ่านไปใช้ได้อย่างถูกต้อง

2. การตีความคำศัพท์ สำนวนโวหาร หรือถ้อยคำอันเป็นสัญลักษณ์ ในการอ่านสารบางประเภท ผู้อ่านจะเข้าใจเรื่องราวได้ก็ต่อเมื่อทำความเข้าใจความหมายที่ผู้เขียนซ่อนเร้นไว้ ผู้อ่านจึงต้องมีความเข้าใจในภาษาที่ดี รวมถึงมีประสบการณ์ต่าง ๆ ในการตีความนั้นผู้อ่านจะต้องพิจารณาองค์ประกอบที่หลากหลาย เช่น ภูมิหลังของเรื่อง อารมณ์ความรู้สึกของผู้เขียน จุดประสงค์ของผู้เขียน

3. การวิเคราะห์จุดประสงค์ของผู้เขียน การรู้จุดประสงค์ของผู้เขียนจะทำให้ทราบประโยชน์ที่ควรได้จากการอ่านงานชิ้นนั้น ๆ และหากต้องมีการตีความงานเขียนก็จะสามารถตีความได้อย่างเหมาะสมมากยิ่งขึ้น โดยทั่วไปแล้วจุดประสงค์ของผู้เขียนมี 4 ข้อตามจุดประสงค์ของการสื่อสาร คือ

- 1) เพื่อให้ความรู้ เช่น หนังสือเรียน สารคดี บทความ
- 2) เพื่อให้ความบันเทิง ความเพลิดเพลิน เช่น การ์ตูน เรื่องสั้น นวนิยาย
- 3) เพื่อให้ข้อคิด จรรโลงใจ เช่น หนังสือบอกเล่าประสบการณ์ หนังสือธรรมะ
- 4) เพื่อจูงใจหรือโน้มน้าวใจ เช่น โฆษณา ประชาสัมพันธ์

4. การวิเคราะห์น้ำเสียงของผู้เขียน เป็นการทำความเข้าใจเนื้อหาสาระของเรื่องอย่างแท้จริงอีกวิธีหนึ่งที่มีส่วนร่วมกับการวิเคราะห์จุดประสงค์ของผู้เขียนเพื่อการตีความที่ถูกต้อง เพราะบางครั้งผู้เขียนจะมีการใช้คำที่ไม่ตรงกับน้ำเสียง

5. การจำแนกประเภทของงานเขียน เป็นวิธีการสำคัญในการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ โดยเฉพาะการแบ่งประเภทตามเนื้อหา เพราะการแบ่งประเภทตามเนื้อหา คือการรู้จุดประสงค์ของผู้เขียนว่าต้องการสื่อสิ่งใดเป็นหลัก เช่น การอ่านบันเทิงคดีเป็นการอ่านเพื่อความสนุกสนาน ผู้อ่านจึงไม่จำเป็นต้องหาข้อเท็จจริงหรือความน่าเชื่อถือของเรื่องมากเท่ากับงานเขียนประเภทสารคดีหรือหนังสือเรียน

6. การแยกแยะข้อเท็จจริง ความคิดเห็น และความรู้สึก ในการอ่านอย่างมีวิจารณญาณนั้นผู้อ่านต้องสามารถรู้เท่าทันความคิดของผู้เขียน สามารถเลือกรับในสิ่งที่เป็นประโยชน์และขจัดสิ่งที่ไร้สาระออกไปด้วยการแยกแยะข้อเท็จจริง ข้อคิดเห็น และความรู้สึกของผู้เขียน เพื่อเลือกว่าข้อมูลใดน่าเชื่อถือที่สุดและจะนำข้อมูลนั้นไปใช้ประโยชน์อย่างไรต่อไป

7. การพิจารณาความน่าเชื่อถือ มักใช้กับการอ่านที่ต้องการข้อมูลที่จัดเป็นข้อเท็จจริง เช่น การอ่านตำรา หนังสือเรียน สารคดี บทความ ซึ่งการพิจารณาความน่าเชื่อถือนั้นสามารถพิจารณาได้จากหลายส่วน เช่น พิจารณาความเชี่ยวชาญของผู้เขียนจากการศึกษา การทำงาน ประสบการณ์ชีวิต ผลงานการเขียนที่ผ่านมา การอ้างอิง การให้เหตุผล ความน่าเชื่อถือของสำนักพิมพ์ การให้ข้อมูลที่เป็นข้อเท็จจริง เป็นต้น

8. การประเมินค่างานเขียน หรือประโยชน์ที่ได้จากงานเขียน เป็นความสามารถในการอ่านขั้นสูง เพราะการที่จะประเมินคุณค่าในงานเขียนได้นั้น ผู้อ่านต้องสามารถอ่านเรื่องราวได้อย่างแตกฉาน คือ เข้าใจเรื่องราวโดยตลอด พิจารณาเห็นความเป็นเหตุเป็นผล การอ้างอิงที่น่าเชื่อถือ หรือคุณค่าที่เป็นประโยชน์ที่ผู้อ่านจะสามารถนำไปใช้ได้ การประเมินค่างานผู้อ่านสามารถประเมินได้ทั้งรูปแบบงานเขียน ศิลปะในการประพันธ์ และประเมินค่าด้านเนื้อหา

दनया वंस्त्रन्धय (2542: 179) ได้กล่าวถึงความสามารถในการอ่านอย่างมีวิจารณญาณไว้ดังนี้

1. จำแนกความแตกต่างระหว่างข้อเท็จจริง ข้อคิดเห็น และการอ้างอิงได้
2. เข้าใจความคิดของผู้เขียน
3. ตีความหมายเกี่ยวกับภาพและภาษาที่มีใช้ตัวอักษรได้
4. ประเมินค่าความเชื่อถือของข้อมูลได้ว่าเป็นความจริง หรือการโฆษณาชวนเชื่อ หรือการเพื่อฝัน
5. ใช้จินตนาการและแสดงปฏิกิริยาต่อสิ่งที่อ่าน ซึ่งประกอบด้วย การใช้ปัญญาและอารมณ์หรือความประทับใจต่อข้อความที่อ่าน
6. ทายสิ่งที่จะอ่านต่อไปล่วงหน้าได้
7. สรุปความตามหลักฐานที่ได้
8. ตัดสินอย่างมีเหตุผลและสรุปได้
9. เปรียบเทียบความเห็นที่คล้ายกันและต่างกันได้
10. เข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างเวลา สถานที่ การลำดับเรื่อง เหตุและผล
11. เข้าใจข้อคิดหรืออคติของผู้เขียน
12. มีความรู้ต่อปฏิกิริยาในวิธีพูดและเขียนต่าง ๆ เช่น การเสียดสี ภาษากาย เยาเย้ย

ฉวีวรรณ คูหาภินันท์ (2542: 18) ได้กล่าวถึงความสามารถในการอ่านอย่างมีวิจารณญาณไว้ว่า การอ่านอย่างมีวิจารณญาณ คือ การอ่านแล้วสามารถวิเคราะห์ แยกข้อเท็จจริงและข้อคิดเห็นออกจากกันได้ เป็นการอ่านที่สามารถประเมินค่าสิ่งที่อ่านได้ โดยใช้เหตุผลและมีความเหมาะสม อีกทั้งยังสามารถวิจารณ์หรือแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องที่อ่านในประเด็นด้านกลวิธีการเขียน เนื้อเรื่อง ภาพประกอบ ตัวละครได้ถูกต้องตามหลักวิชาการ รวมถึงยังสามารถตีความข้อความที่อ่านได้ถูกต้องและสามารถค้นหาความที่ซ่อนเร้นอยู่ได้

สรุปได้ว่า ความสามารถในการอ่านอย่างมีวิจารณญาณนั้น ผู้อ่านต้องวิเคราะห์ข้อเท็จจริง และข้อคิดเห็นจากเรื่องที่อ่านได้ สามารถประเมินค่าสิ่งที่อ่านได้ โดยในการประเมินค่านั้นต้องใช้การพิจารณาข้อมูลอย่างสมเหตุสมผล สามารถตีความข้อความที่อ่านได้ถูกต้อง โดยในการตีความนั้น

จะต้องตีความทั้งความหมายที่ผู้เขียนนำเสนอและตีความในความหมายซ่อนเร้นที่ผู้เขียนแอบแฝงไว้ และสามารถวิพากษ์ วิจัยงานเขียนได้อย่างถูกต้องตามหลักวิชาการ

2.5 การสอนอ่านอย่างมีวิจารณ์ญาณ

การสอนอ่านอย่างมีวิจารณ์ญาณเป็นทักษะสำคัญที่ต้องปลูกฝังให้ผู้เรียน ซึ่งนักการศึกษาหลายท่านได้นำเสนอแนวทางในการสอนอ่านอย่างมีวิจารณ์ญาณไว้ ดังต่อไปนี้

บันลือ พุกกะวัน (2543: 132-134) ได้นำเสนอแนวทางในการสอนอ่านอย่างมีวิจารณ์ญาณไว้ว่า ในการอ่านอย่างมีวิจารณ์ญาณนั้น ผู้อ่านจะต้องมีความรู้และประสบการณ์พื้นฐาน เพราะผู้อ่านจำเป็นต้องใช้ความรู้ ความคิด ในการพิจารณา กลั่นกรองข้อมูลที่อ่าน ซึ่งการจะอ่านอย่างมีวิจารณ์ญาณได้นั้น ควรส่งเสริมทักษะต่าง ๆ ดังนี้

1. ฝึกฟังข่าว และเหตุการณ์ต่าง ๆ แล้วนำอภิปรายความเชื่อถือ รวมถึงต้องรู้จักพิจารณาแหล่งที่มาของข่าวด้วย
2. อ่านนิทาน หรือฟังนิทาน แล้วฝึกวิเคราะห์และประเมินค่าตัวละครทั้งดีและเลว ว่าพฤติกรรมที่ตัวละครทำนั้นดีหรือเลวอย่างไร รวมถึงพิจารณาสาเหตุที่ตัวละครแสดงพฤติกรรมเหล่านั้น
3. อ่านประโยคข้อความที่ไม่เข้าใจแล้ว สามารถบอกสิ่งผิดพลาดในประโยคนั้น รวมถึงสามารถนำสิ่งที่ถูกต้องมาใช้แทนได้
4. เมื่ออ่านข้อความตอนใดตอนหนึ่งทีอ่านแล้ว สามารถพิจารณาได้ว่าเหมาะสมกับสถานการณ์หรือไม่ สอดคล้องกับเหตุการณ์ จริยธรรม วัฒนธรรมอย่างไร
5. วิเคราะห์บุคลิกตัวละครว่าเหมาะสมกับสภาพการณ์ในท้องเรื่องหรือไม่
6. พิจารณาถึงการใช้ภาษากะทัดรัด สอดคล้องกับหลักการใช้ภาษา ประกอบด้วย
 - 6.1 จารัตประเพณีการใช้ภาษา ได้แก่ การผูกประโยค
 - 6.2 ขนบประเพณีการใช้ภาษา ภาษาพูดกับภาษาเขียนไม่ควรใช้ปะปนกัน
 - 6.3 ธรรมเนียมการใช้ภาษา
7. การอ่านหนังสือวิชาการ จะต้องใช้การเปรียบเทียบเรื่องเดียวกันที่มีผู้แต่งต่างกัน ต่างสำนักพิมพ์
8. หากเป็นนิทานเพื่อฝันหรือเทพนิยาย เมื่ออ่านแล้วต้องเข้าใจเหตุการณ์ในเรื่อง พร้อมทั้งพิจารณาว่าปลูกฝังคุณธรรม หรือแนวทางการปฏิบัติตนอย่างไร
9. ฝึกให้วิจารณ์บทความที่ปรากฏตามสื่อสิ่งพิมพ์หลากหลายประเภท เช่น การใช้ความรู้ ความบันเทิง การสร้างความเข้าใจในด้านต่าง ๆ ว่ามีความชัดเจน และมีข้อเท็จจริงอย่างไร

10. ฝึกย่อความ โดยตั้งชื่อเรื่องแต่ละย่อหน้า มีจุดเน้น จุดรวมเรื่อง สารสำคัญชัดเจนหรือไม่

11. หากเป็นข้อความ หรือการแนะนำการปฏิบัติ การใช้ การทดลอง เมื่ออ่านแล้วสามารถปฏิบัติตามคำแนะนำได้ และสามารถพิจารณาความเหมาะสมในการปฏิบัติ

12. เรื่องราวที่มีคำคม สุภาษิต คติพจน์ ให้อภิปรายถึงความสอดคล้องกับเนื้อเรื่อง มีความสอดคล้องกันเพียงใด

13. ฝึกยกเหตุผลประกอบคำคมหรือสุภาษิต ให้สอดคล้องกับสภาพการณ์ได้อย่างสมเหตุสมผล และส่งเสริมให้แตงนิทานประกอบคำคมหรือสุภาษิตนั้น แล้วอ่านและอภิปราย

14. ให้ผู้เรียนรวบรวมหัวข้อข่าวหนังสือพิมพ์ แล้วนำรายละเอียดมาเล่าว่ามีความสอดคล้องกับหัวข้อข่าวเพียงใด สร้างความตื่นเต้นมากกว่าเนื้อข่าวที่เป็นจริง อภิปรายเหตุผลในการเขียนข่าว

15. เก็บรวบรวมแผ่นปลิวการโฆษณา คำประกาศเชิญชวนต่าง ๆ พิจารณาดูว่าเป็นการโฆษณาชวนเชื่อหรือไม่เพียงใด ควรเชื่อหรือไม่ นำมาอภิปรายถึงแหล่งที่ผลิตสินค้า หรือแหล่งพิมพ์นั้น ๆ

16. ปัจจุบันมีการโฆษณาเรื่องเครื่องใช้กลาง สายศาสตร์ ในการอ่านจะต้องวิเคราะห์ความเป็นสิริมงคล เพื่อเก็บไว้เป็นอนุสรณ์การศึกษาเชิงประวัติศาสตร์ การสร้างความเชื่อ ความศรัทธาที่สร้างต้องให้ผู้อ่านเข้าใจ ซึ่งการอ่านพินิจจะต้องพินิจเหตุผล มิใช่หลงเชื่อ

17. หากเป็นบทร้อยกรอง ให้อ่านแล้วดูคำสัมผัส การใช้คำประพันธ์ได้เหมาะสม มีความไพเราะ จับใจผู้อ่าน ตลอดจนสามารถวิเคราะห์เนื้อหาที่ประพันธ์และเจตนาของผู้เขียนได้

18. พิจารณาถึงจดหมายประเภทห้วงสัมพันธ์ที่ใช้เผยแพร่ข้อความสลาภยา การปฏิบัติที่เกิดผลกับผู้อ่าน โดยยกตัวอย่างบุคคลที่ประสบโชคร้าย ให้วิเคราะห์ถึงเจตนาผู้ส่งสาร

สรุปได้ว่า การสอนอ่านอย่างมีวิจารณ์ญาณนั้น ผู้สอนควรให้นักเรียนได้ฝึกอ่านสื่อที่มีความหลากหลาย และฝึกให้ผู้เรียนพิจารณาความที่ปรากฏในสาร เพื่อวิเคราะห์หาข้อเท็จจริงของเรื่อง รวมถึงวิเคราะห์เจตนาของผู้เขียน และสามารถตีความถ้อยคำที่ใช้ในงานเขียนได้

2.6 ประโยชน์ของการอ่านอย่างมีวิจารณ์ญาณ

การอ่านอย่างมีวิจารณ์ญาณมีประโยชน์มาก เพราะทำให้ผู้อ่านได้พัฒนาสมองเพื่อการคิด และยังช่วยให้ผู้เรียนได้รับความรู้ในการอ่านอย่างถูกต้อง ซึ่งนักการศึกษาหลายท่านได้กล่าวถึงประโยชน์ของการอ่านอย่างมีวิจารณ์ญาณไว้ ดังต่อไปนี้

อัจฉิมา เกิดผล และอรทัย วิมลโนช (2540: 129) ได้กล่าวถึงประโยชน์ของการอ่านอย่างมีวิจารณ์ญาณไว้ดังนี้

1. ได้รู้ว่าข้อมูลส่วนใดเป็นข้อมูลจริง ส่วนใดเป็นความคิดเห็น
2. ทำให้ผู้อ่านเป็นผู้ที่มีความใฝ่รู้ อยากอ่านหนังสืออยู่เสมอ
3. เป็นการกระตุ้นให้ผู้อ่านเกิดความคิดและทัศนะที่กว้างไกลออกไป เมื่อได้ตั้งคำถามตามตนเองอยู่เสมอ
4. ผู้อ่านจะไม่ยึดมั่นในตำราเล่มหนึ่งเล่มใดอีกต่อไป
5. ผู้อ่านจะไม่ตกเป็นเหยื่อของคำโฆษณาชวนเชื่อ แต่จะสามารถตัดสินใจด้วยตนเองได้อย่างถูกต้อง
6. รู้จักประเมินค่าเรื่องที่อ่าน ด้วยความรอบคอบและมีเหตุมีผล ซึ่งสามารถนำไปใช้ประโยชน์ในชีวิตประจำวันในสังคม หรือแม้แต่การศึกษาวิชาอื่น ๆ ได้

บันลือ พฤกษ์วัน (2534: 42) กล่าวถึงประโยชน์ของการอ่านอย่างมีวิจารณญาณว่า ความรู้ที่ได้จากการอ่านจะไม่ทำให้หลงผิดก่อนหาทางพิสูจน์ความจริง

สรุปได้ว่า การอ่านอย่างมีวิจารณญาณช่วยให้ผู้อ่านรู้จักพิจารณาสิ่งที่อ่านอย่างละเอียดรอบคอบ และสามารถนำประโยชน์ที่ได้จากการอ่านอย่างมีวิจารณญาณไปใช้ในชีวิตประจำวันในการตัดสินใจแก้ปัญหา และไตร่ตรองสิ่งต่าง ๆ ก่อนเสมอ

3. เอกสารเกี่ยวกับการจัดการเรียนรู้แบบ CoRT

3.1 ความเป็นมาของการจัดการเรียนรู้แบบ CoRT

Edward de Bono ผู้ที่ได้รับการยอมรับในฐานะผู้เชี่ยวชาญด้านการคิด ได้ออกแบบบทเรียนที่ใช้สอนในโรงเรียน เพื่อพัฒนาทักษะการคิดของนักเรียนโดยตรง และได้ทำการทดลองสอนในโรงเรียนระดับประถมศึกษาและมัธยมศึกษาในประเทศอังกฤษ ตั้งแต่ ค.ศ. 1974 โดยในการพัฒนาโปรแกรมการเรียนการสอนคิดครั้งนี้ ได้รับการสนับสนุนจาก CoRT – Cognitive Research Thrust ซึ่งเป็นองค์กรการกุศลเพื่อการวิจัยที่ Edward de Bono เป็นผู้ก่อตั้งขึ้นในปี ค.ศ. 1972 ณ มหาวิทยาลัยแคมบริดจ์ ซึ่งบทเรียนนี้เรียกย่อ ๆ ว่า คอร์ท (CoRT) โดยบทเรียน CoRT นี้เป็นบทเรียนที่ใช้สอนเพื่อพัฒนาการคิด (Edward de Bono, 2556: 112)

Edward de Bono (1973: 53) กล่าวว่า การให้เด็กคิดกับการคิดอย่างมีทักษะการคิดนั้น เป็นสิ่งที่แตกต่างกัน เพราะสิ่งที่ทำให้นักเรียนคิดนั้น อาจไม่ได้ช่วยพัฒนาทักษะการคิดที่ดีให้นักเรียน ซึ่งสิ่งที่บทเรียน CoRT สามารถสร้างให้แก่นักเรียน คือ ความสามารถในการคิดอย่างเป็นระบบ หากมีการฝึกฝนการคิดอย่างถูกต้องแล้ว จะทำให้ผู้เรียนสามารถนำทักษะการคิด ที่ได้รับการฝึกฝนในบทเรียนไปใช้ในการเรียนรู้ในรายวิชาอื่น ๆ และนำไปใช้ในชีวิตประจำวัน เขาได้ออกแบบบทเรียน CoRT มาสอนคิดในโรงเรียน เพราะต้องการแก้ปัญหาการขาดทักษะด้านการคิดของนักเรียน ประกอบกับการตั้งคำถามของครูและการตั้งคำถามในหนังสือเรียน ไม่ได้ส่งเสริมให้

ผู้เรียนเกิดทักษะการคิดอย่างแท้จริง เพราะคำถามเหล่านั้นเป็นคำถามที่มีลักษณะเป็นคำถามปลายปิด เขาเชื่อว่าการคิดเป็นสิ่งที่สามารถสอนได้ และเขายังเชื่ออีกว่า การสอนคิด โดยวิธีสอดแทรกเข้าไปในบทเรียนวิชาต่าง ๆ นั้น ทำให้ครูผู้สอนให้ความสำคัญในการสอนคติน้อยลง

บทเรียน CoRT (CoRT Thinking Lesson) เป็นบทเรียนที่ฝึกฝนการคิดของนักเรียน โดยไม่อิงกับเนื้อหาวิชาใด กล่าวคือ ครูผู้สอนสามารถนำบทเรียน CoRT ไปใช้ในการจัดการเรียนรู้ได้ทุกรายวิชา ซึ่งบทเรียน CoRT นี้ได้มีหลายประเทศนำมาใช้ในการสอนเพื่อพัฒนาทักษะการคิดโดยตรง เช่น อังกฤษ สหรัฐอเมริกา แคนาดา ไอร์แลนด์ ออสเตรเลีย อิสราเอล มอลต้า มาเลเซีย และสิงคโปร์ นอกจากนี้ในประเทศเวเนซุเอลา ได้บรรจุบทเรียน CoRT ในวิชามาตรฐานของหลักสูตรที่ใช้ในการจัดการเรียนการสอน อย่างไรก็ตามแม้บทเรียนนี้จะได้รับการยอมรับและได้รับความสนใจในหลายประเทศว่าเป็นบทเรียนที่สามารถพัฒนาทักษะการคิดของผู้เรียนได้อย่างเป็นระบบ แต่ยังมีปรากฏปัญหาบางประการในการใช้บทเรียน CoRT คือ ความลำบากในการปรับเปลี่ยนหลักสูตรเพื่อรองรับวิชานี้ ซึ่งเป็นวิชาที่ไม่มีเนื้อหา ความรู้ ทำให้ครูผู้สอนขาดความมั่นใจในการสอน เนื่องด้วยไม่ทราบว่าการพัฒนาของผู้เรียนที่ได้หลังจากเรียนด้วยบทเรียน CoRT จะเป็นอย่างไร ประกอบกับการคิดของมนุษย์นั้นเป็นนามธรรม ทำให้การวัดและประเมินผลทำได้ยาก

3.2 บทเรียน CoRT

บทเรียนคอร์ท เป็นบทเรียนที่ใช้ในการพัฒนาทักษะการคิด ซึ่ง Edward de Bono ได้ออกแบบบทเรียน CoRT ให้ประกอบด้วย บทเรียนที่ช่วยพัฒนาทักษะการคิดอย่างมีวิจารณญาณ ทักษะการแก้ปัญหา ทักษะการคิดสร้างสรรค์ รวมถึง ทักษะการปฏิสัมพันธ์ระหว่างบุคคล

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ (2540: 240) ได้กล่าวถึงวัตถุประสงค์ของบทเรียน CoRT คือ

1. พัฒนาทักษะการคิด ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของหลักสูตร
2. พัฒนาให้ผู้เรียนตระหนักและมีทักษะการคิด โดยการฝึกปฏิบัติอย่างตั้งใจ
3. พัฒนาให้ผู้เรียนเป็นนักคิด
4. พัฒนาให้ผู้เรียนใช้ความคิดเป็นเครื่องมือเพื่อใช้และแก้ปัญหาในสถานการณ์ต่าง ๆ

บทเรียน CoRT เป็นบทเรียนที่ประกอบด้วยบทเรียน 6 หน่วย ดังนี้

CoRT 1 : Breadth เป็นบทเรียนที่ใช้ในการฝึกฝนการคิดให้ขยายขอบเขตในการคิดและการรับรู้ โดยเป็นบทเรียนที่พัฒนาการคิดแบบต่าง ๆ เช่น คิดกว้าง คือ คิดหาจุดเด่น จุดด้อย จุดสนใจของสิ่งที่คิด คิดให้ได้องค์ประกอบต่าง ๆ เกี่ยวกับเรื่องที่คิด คิดไกล

CoRT 2 : Organization เป็นบทเรียนที่ใช้ในการฝึกฝนการจัดระเบียบกระบวนการคิด ซึ่งเป็นบทเรียนที่พัฒนาผู้เรียนให้สามารถจัดระบบการคิด แบ่งเป็น 2 ขั้นตอน โดยขั้นแรกเป็นการปฏิบัติ 5 ประการ ซึ่งเป็นพื้นฐานนำไปสู่การดำเนินความคิดขั้นที่สอง เป็นการปฏิบัติ 5 ประการ เกี่ยวกับการจัดระบบความคิดทั่วไป

CoRT 3 : Interaction เป็นบทเรียนที่ใช้ในการฝึกฝนการเรียนรู้ความคิดของผู้อื่น ซึ่งเป็นบทเรียนที่เกี่ยวข้องกับข้อโต้แย้ง การปฏิสัมพันธ์ และการคิดอย่างมีวิจารณญาณ ซึ่งเป็นแนวทางที่จะนำไปใช้ในการตัดสินใจเพื่อแก้ปัญหา

CoRT 4 : Creativity เป็นบทเรียนที่ใช้ในการฝึกฝนเทคนิคการคิดสร้างสรรค์ ซึ่งเป็นบทเรียนที่เน้นให้เห็นถึงกระบวนการคิดสร้างสรรค์ ที่สามารถเรียนรู้ได้ สามารถปฏิบัติได้ โดยไม่จำเป็นต้องมีพรสวรรค์ มีเป้าหมายคือ สามารถผลิตสิ่งใหม่ได้

CoRT 5 : Information and Feeling เป็นบทเรียนที่ใช้ในการฝึกฝนกระบวนการทางสารสนเทศและอารมณ์ ซึ่งเป็นโปรแกรมสำหรับฝึกการประเมินข้อมูลด้วยการตัดสินใจจากค่านิยมที่ถูกทาง

CoRT 6 : Action เป็นบทเรียนที่ใช้ในการฝึกฝนการคิดอย่างเป็นขั้นตอน เป็นบทเรียนที่พัฒนาผู้เรียนให้นำความคิดสู่การปฏิบัติ ซึ่งเป็นกระบวนการคิดทั้งกระบวนการเริ่มจากเป้าหมายและจบด้วยผลงานที่ได้จากการนำความคิดไปลงมือปฏิบัติเป็นบทเรียนทบทวนความรู้ที่เรียนมาแล้วในบทเรียน CoRT 1 ถึง CoRT 5

ทิตินา แชมมณี (2554: 65) ได้สรุปวิธีการใช้บทเรียน CoRT ตามที่ Edward de Bono นำเสนอไว้ ดังนี้

1. การฝึกทักษะการคิดขั้นพื้นฐาน ให้ใช้ CoRT 1 โดยสามารถฝึกให้กับผู้เรียนทุกระดับ โดยไม่จำกัดอายุและความสามารถ
2. การฝึกความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ ให้ใช้ CoRT 1 ตามด้วย CoRT 4
3. การฝึกการคิดเพื่อเป้าหมายทั่วไป ให้ใช้ CoRT 1, CoRT 4 และ CoRT 5 ตามลำดับ
4. การฝึกการคิดอย่างมีวิจารณญาณและการคิดอย่างมีปฏิสัมพันธ์ ให้ใช้ CoRT 1, CoRT 3 และ CoRT 5 ตามลำดับ ซึ่งเป็นการเน้นเฉพาะ การคิดอย่างมีวิจารณญาณและการคิดอย่างมีปฏิสัมพันธ์
5. การฝึกการคิดอย่างมีวิจารณญาณและการคิดอย่างมีปฏิสัมพันธ์ ให้ใช้ CoRT 1, CoRT 2 และ CoRT 6 ตามลำดับ เน้นการคิดเพื่อนำไปสู่การทำโครงการ
6. การฝึกแบบผสมผสาน ให้ใช้ CoRT 1, CoRT 2, CoRT 3, CoRT 4, CoRT 5 และ CoRT 6 ตามลำดับ

ในการจัดการเรียนการสอนโดยใช้บทเรียน CoRT แต่ละชุดประกอบด้วย 10 บท ดังนั้นในการสอนให้ครบทั้ง 6 บทเรียน จำเป็นต้องใช้เวลาเรียนถึง 60 ชั่วโมง ดังนั้นในการเรียนการสอนเพื่อพัฒนาทักษะการคิดโดยใช้บทเรียน CoRT นั้น ไม่จำเป็นต้องสอนครบทั้ง 6 บทเรียน แต่สามารถเรียนบทเรียนใดก็ได้ตามที่เหมาะสม เนื้อหาของบทเรียน CoRT ชุดต่าง ๆ นั้น ชยุด จุลชาติ (2548: 73-80) ได้สรุปไว้ดังนี้

CoRT 1 (CoRT 1 Breadth)

บทเรียน CoRT 1 ถูกออกแบบมาเพื่อขยายขอบเขตการคิดของตนเองให้กว้างขึ้น ปัญหาที่เกิดขึ้นบ่อยที่สุดคือ การใช้มุมมองแคบ ๆ ในการพิจารณาสิ่งที่คิด บทเรียน CoRT 1 ได้สร้างพื้นที่ที่ต้องให้ความสนใจ (Attention Area) โดยใช้การคิดทั้งหมด 7 ด้าน ในสถานการณ์ที่กำลังพิจารณา เช่น การพยายามหาจุดที่เป็นข้อดี (Plus) และข้อเสีย (Minus) การพิจารณาปัจจัยที่เกี่ยวข้องทั้งหมด การคิดล่วงหน้าถึงผลที่อาจเกิดขึ้นได้ในอนาคต การคิดถึงเป้าหมายของการปฏิบัติการ การคิดถึงวัตถุประสงค์ของสิ่งต่าง ๆ การประเมินความสำคัญเป็นลำดับ และการคิดถึงมุมมองของผู้อื่น โดยทำการฝึกฝนการคิดจะช่วยพัฒนาความสามารถด้านการคิดทั้งหมด 7 ด้าน คือ การคิดถี่ถ้วน การคิดครอบคลุม การคิดไกล การคิดอย่างมีเป้าหมาย การคิดลึกซึ้ง การคิดหลากหลาย การคิดในมุมมองของผู้อื่น โดยผลจากการวิจัยพบว่า บทเรียน CoRT 1 สามารถเพิ่มจำนวนแนวความคิดที่ตรงประเด็นในสถานการณ์ต่าง ๆ ได้ ซึ่งแสดงให้เห็นว่าผู้เรียนมีความสามารถในการคิดสูงขึ้น บทเรียน CoRT 1 ประกอบด้วย 10 บทเรียนย่อยดังนี้

บทเรียนที่ 1 : PMI (Plus, Minus, Interest) หรือ บวก,ลบ,น่าสนใจ เป็นบทเรียนที่ฝึกให้ผู้เรียนพิจารณาแนวความคิดที่ถูกเสนอมาอย่างถี่ถ้วน เกี่ยวกับข้อดี ข้อเสีย และสิ่งที่น่าสนใจ ก่อนที่จะตัดสินใจยอมรับหรือปฏิเสธข้อมูลใด

บทเรียนที่ 2 : CAF (Consider all factors) หรือ ปัจจัยรอบด้าน เป็นบทเรียนที่ฝึกฝนการคิดกว้างถึงปัจจัยต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกัปัญหาหรือแนวความคิดที่ถูกเสนอขึ้นมา แทนที่จะมองเพียงปัจจัยที่เห็นชัดที่สุดเท่านั้น

บทเรียนที่ 3 : RULES หรือ กฎ เป็นบทเรียนที่ฝึกฝนเกี่ยวกับหลักการและวัตถุประสงค์พื้นฐาน และเป็นการนำทักษะที่ได้จากบทเรียนที่ 1 และบทเรียนที่ 2 มาบูรณาการในการใช้งาน

บทเรียนที่ 4 : C&S (Consequence and Sequel) หรือ ผลตามมาและผลสืบเนื่อง เป็นบทเรียนที่ฝึกฝนการคิดไกล โดยพิจารณาผลที่อาจจะเกิดจากการตัดสินใจยอมรับหรือปฏิเสธแนวคิดต่าง ๆ โดยพิจารณาผลที่อาจจะเกิดจากการตัดสินใจยอมรับหรือปฏิเสธแนวคิดต่าง ๆ โดยพิจารณาผลที่อาจเกิดขึ้นทุกที่ทุกเวลาทั้งผลที่เกิดขึ้นในทันทีและผลในระยะยาว

บทเรียนที่ 5 : AGO (Aims, Goals and Objective) หรือ เป้าหมาย จุดประสงค์ วัตถุประสงค์ เป็นบทเรียนที่ฝึกฝนการเลือกและเข้าใจในเป้าหมาย มีความชัดเจนในเป้าหมายของตนและมีความเข้าใจในเป้าหมายของผู้อื่น

บทเรียนที่ 6 : PLANNING หรือ การวางแผน เป็นบทเรียนที่นำทักษะในบทเรียนที่ 1 บทเรียนที่ 2 บทเรียนที่ 4 และบทเรียนที่ 5 มาบูรณาการในการใช้งาน โดยใช้การวางแผนเป็นเครื่องมือในการฝึก และทำให้ผู้เรียนรู้จักมองไปข้างหน้า

บทเรียนที่ 7 : FIP (First Important Priorities) หรือ ลำดับความสำคัญ เป็นบทเรียนที่ฝึกฝนการจัดลำดับความสำคัญของแนวคิด ปัจจัยที่เกี่ยวข้อง ผลที่ตามมา หรือเป้าหมาย ให้อยู่ในลำดับที่เหมาะสม สามารถระบุสิ่งที่สำคัญสูงสุดได้

บทเรียนที่ 8 : APC (Alternative, Possibilities, Choices) หรือ ทางเลือกอื่น ๆ เป็นบทเรียนที่ฝึกฝนการสร้างสรรค์ทางเลือกใหม่ ๆ แทนที่จะยึดติดทางเลือกเดิม

บทเรียนที่ 9 : DECISIONS หรือ การตัดสินใจ เป็นบทเรียนที่ฝึกฝนทักษะ FIP และ APC รวมถึงนำทักษะในบทเรียนแรก ๆ มาบูรณาการในการตัดสินใจ

บทเรียนที่ 10 : OPV (Other Point of View) หรือ มุมมองของผู้อื่น เป็นบทเรียนที่ฝึกฝนให้ผู้เรียนรู้จักมองแนวคิดหรือปัญหาจากมุมมองของผู้อื่น

3.3 กระบวนการจัดการเรียนรู้แบบ CoRT

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ (2540: 241-242) ได้กล่าวถึงกระบวนการจัดการเรียนรู้แบบ CoRT ไว้ว่าบทเรียน CoRT ถูกออกแบบมาเพื่อขยายขอบเขตการคิดให้กว้างขึ้น โดยการใช้การคิดทั้งหมด 7 ด้าน ในสถานการณ์ที่กำลังพิจารณา โดยได้สรุปไว้ดังต่อไปนี้

แผนที่ 1 : PMI (Plus, Minus, Interest) เป็นบทเรียนที่ฝึกให้ผู้เรียนค้นหาข้อดี (P) ข้อด้อย หรือจุดบกพร่อง (M) และสิ่งที่น่าสนใจ (I) โดยมีเป้าหมายให้ผู้เรียนคิดกว้าง คิดรอบคอบ คิดลึก และคิดไกล

แผนที่ 2 : CAF (Consider all factors) เป็นบทเรียนที่ฝึกให้ผู้เรียนค้นหาข้อมูลก่อนจะสรุป โดยมีเป้าหมายให้ผู้เรียนพยายามพิจารณาปัจจัยตัวแปรต่าง ๆ ที่เป็นไปได้มากที่สุด ในสถานการณ์ที่พบ

แผนที่ 3 : RULES เป็นบทเรียนที่ฝึกให้ผู้เรียนได้ฝึกหัด PMI และ CAF โดย PMI ฝึกให้หาข้อมูลเพื่อสร้างเป็นหลักการหรือกฎ ส่วน CAF ฝึกสร้างหลักการหรือกฎ

แผนที่ 4 : C&S (Consequence and Sequel) เป็นบทเรียนที่ฝึกให้ผู้เรียนคิดถึงผลกระทบที่อาจเกิดขึ้นตามมาหลังการตัดสินใจ ผลกระทบที่ตามมาอาจเป็นแบบรวดเร็ว (ภายใน 1-5 ปี) หรือในเวลาอันสมควร (5-25 ปี) หรือแบบผลระยะยาว (มากกว่า 25 ปี)

แผนที่ 5 : AGO (Aims, Goals and Objective) เป็นบทเรียนที่ฝึกให้ผู้เรียนมีความคิดเกี่ยวกับเป้าหมาย

แผนที่ 6 : PLANNING เป็นบทเรียนที่ทบทวนและฝึก C&S และ AGO และย้ากิจกรรม PMI และ CAF

แผนที่ 7 : FIP (First Important Priorities) เป็นบทเรียนที่ฝึกให้ผู้เรียนกำหนดสิ่งที่สำคัญซึ่งทักษะนี้ทำภายหลังฝึกทักษะต้น ๆ มาก่อน

แผนที่ 8 : APC (Alternative, Possibilities, Choices) เป็นบทเรียนที่สนับสนุนส่งเสริมให้ผู้เรียนพิจารณาสิ่งที่เป็นไปได้ ซึ่งต้องชัดเจนและเป็นที่น่าสนใจ

แผนที่ 9 : DECISIONS เป็นบทเรียนที่ใช้เพื่อทบทวนและฝึก FIP และ APC รวมถึงทักษะต้น ๆ ที่ฝึกมาแล้ว

แผนที่ 10 : OPV (Other Point of View) เป็นบทเรียนที่ฝึกให้ผู้เรียนรู้จักมองแนวคิดหรือปัญญาจากมุมมองของผู้อื่น

3.4 เครื่องมือการคิดในการจัดการเรียนรู้แบบ CoRT

การพัฒนาทักษะการคิด เริ่มจากการให้โอกาสนักเรียนแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับกระบวนการคิด เพื่อทำให้การคิดนั้นชัดเจนขึ้น และทำให้นักเรียนเข้าใจ รวมถึงรู้จักพิจารณาวิธีการคิดของตนเอง ซึ่งเครื่องมือที่ช่วยพัฒนาการคิดมีด้วยกันหลายเครื่องมือ เช่น

3.4.1 เครื่องมือการคิด PMI

เครื่องมือการคิด PMI (Plus Minus Interesting) เป็นเครื่องมือการคิดที่สร้างขึ้นเพื่อเป็นเครื่องมือในการกระตุ้นให้คิดเกี่ยวกับเหตุการณ์ต่าง ๆ ใน 3 ลักษณะ คือ การคิดในเชิงบวก การคิดในเชิงลบ และการคิดเกี่ยวกับสิ่งที่น่าสนใจ เพื่อนำข้อมูลที่ได้จากการคิดมาประกอบการตัดสินใจ และเป็นเครื่องมือที่ช่วยให้เกิดการพิจารณาอย่างรอบด้าน การจัดลำดับความคิดของ PMI เป็นไปตามลำดับที่ตายตัว คือ การฝึกให้พิจารณาในเชิงดีก่อน แล้วจึงพิจารณาในเชิงลบ และพิจารณาจุดสนใจ หรือข้อเสนอและเป็นลำดับสุดท้าย (ศราวูร สุตะวงศ์, 2562: 36-40; Edward de Bono, 2556: 27-40, 2550: 186-189 และสุวิทย์ มูลคำ, 2547: 77-79)

โดยความหมายของ PMI มีดังนี้

P ย่อมาจาก Plus คือ การคิดในเชิงบวก โดยพิจารณาข้อดี จุดเด่น หรือประโยชน์

M ย่อมาจาก Minus คือ การคิดในเชิงลบ โดยพิจารณาข้อเสีย จุดด้อย ข้อบกพร่อง ข้อควรระวัง

I ย่อมาจาก Interesting คือ การคิดเกี่ยวกับสิ่งที่น่าสนใจ ข้อเสนอแนะ จุดที่ควรพัฒนา แนวทางแก้ไข

เครื่องมือการคิด PMI มีประโยชน์ในการสะท้อนความเข้าใจของนักเรียนที่มีต่อบทเรียน รวมถึงเป็นเครื่องมือพัฒนาทักษะการคิดของนักเรียน ตลอดจนเป็นแนวทางในการทบทวนเนื้อหาของบทเรียนด้วย

สรุปได้ว่า เครื่องมือการคิด PMI เป็นเครื่องมือที่ช่วยฝึกฝนให้นักเรียนรู้จักคิดพิจารณารอบด้าน คือ ด้านดี ด้านลบ และด้านที่น่าสนใจ

3.4.2 เครื่องมือการคิด OPV

เครื่องมือการคิด OPV (Other Point of View) เป็นเครื่องมือการคิดที่สร้างขึ้นเพื่อใช้พัฒนาทักษะการคิดที่เป็นการพิจารณาส่วนที่เกี่ยวข้องฝึกการคิดรอบด้าน ฝึกการพิจารณาในมุมมองของผู้อื่น เพื่อตัดสินใจร่วมกับผู้อื่น โดยมีคำถามที่สำคัญคือ ใครได้รับผลจากการคิดบ้าง และอะไรคือมุมมองของผู้ที่ได้รับผลกระทบเหล่านี้ โดยเครื่องมือ OPV มีส่วนช่วยในการฝึกฝนผู้เรียนให้รับฟังความคิดเห็นของผู้อื่น และรู้จักพิจารณาความคิดเห็นของตน อันมีประโยชน์ต่อการบูรณาการความคิด (ศราวุธ สุตะวงค์, 2562: 41-43; Edward de Bono, 2556: 150-154, 2550: 175-179)

สรุปได้ว่า เครื่องมือการคิด OPV เป็นการคิดพิจารณาในมุมมองที่แตกต่างจากมุมมองของตน เป็นการฝึกคิดในมุมมองของผู้ที่เกี่ยวข้องกับเรื่องนั้น ๆ

3.4.3 เครื่องมือการคิด CAF

เครื่องมือการคิด CAF (Consider All Factors) เป็นเครื่องมือการสอนคิดสำหรับชี้้นำการคิดที่ได้รับการออกแบบเพื่อเปิดมุมมองความเข้าใจได้อย่างหลากหลาย โดยมีประโยชน์ในการฝึกให้ผู้เรียนคิดพิจารณาตัวแปรที่มีความเป็นไปได้มากที่สุด เป็นการคิดที่สร้างขึ้นเพื่อฝึกการค้นหาและคัดกรองข้อมูล รวมถึงการคาดการณ์ผลลัพธ์ที่อาจเกิดขึ้นได้จากกระบวนการคิด (ศราวุธ สุตะวงค์, 2562: 45-48, Edward de Bono, 2556: 113-119, 2550: 160-164 และอนงค์ วิเศษสุวรรณ, 2549: 17-23) ซึ่งการคิดแบบ CAF ประกอบด้วย 6 ชั้น ดังนี้

ชั้นที่ 1 การระดมสมองเพื่อค้นหาปัญหา เป็นการแก้ปัญหาตามแนวทางที่เป็นไปได้ โดยเป็นการระดมสมองเพื่อค้นหาปัญหาที่เกี่ยวข้องให้ได้มากที่สุด โดยมีทั้งหมด 18 หัวข้อ

- 1) การเงินและธุรกิจ
- 2) การขนส่ง
- 3) ความสัมพันธ์ทางสังคม
- 4) สิ่งแวดล้อม

- 5) การศึกษา
- 6) เทคโนโลยี
- 7) การสันตนาการ
- 8) การเมืองและการปกครอง
- 9) จริยธรรมและศาสนา
- 10) ศิลปะและสุนทรียศาสตร์
- 11) สุขภาพกาย
- 12) สุขภาพจิต
- 13) ความต้องการพื้นฐาน
- 14) การทหาร
- 15) เศรษฐกิจ
- 16) กฎหมายและความยุติธรรม
- 17) การสื่อสาร
- 18) อื่น ๆ

ขั้นที่ 2 การค้นหาปัญหาและสรุปปัญหาหลัก เป็นการค้นหาปัญหาที่สำคัญที่สุด

ขั้นที่ 3 การระดมสมองเพื่อคิดหาวิธีการแก้ปัญหา

ขั้นที่ 4 การเลือกเกณฑ์เพื่อใช้ในการประเมินวิธีการแก้ปัญหา

ขั้นที่ 5 การประเมินผลเพื่อคิดหาวิธีการแก้ปัญหาที่ดีที่สุด

ขั้นที่ 6 การนำเสนอวิธีการแก้ปัญหาที่ดีที่สุด โดยอธิบายว่าวิธีการแก้ปัญหาใดที่สามารถแก้ปัญหาได้สำเร็จ

สรุปได้ว่า เครื่องมือการคิด CAF เป็นเครื่องมือการคิดที่ฝึกให้นักเรียนได้เกิดการค้นหาและคัดกรองข้อมูล รวมถึงการคาดเดาผลลัพธ์ที่เกิดในกระบวนการคิด

3.4.4 เครื่องมือการคิด C&S

เครื่องมือการคิด C&S (Consequence and Sequel) เป็นเครื่องมือคิดที่กระตุ้นให้เกิดการคิดพิจารณาผลที่จะเกิดขึ้นและสิ่งที่จะตามมา จากการตัดสินใจ โดยมีการสำรวจและประเมินค่าความเป็นไปได้ (Edward de Bono, 2556: 120-130, 2550: 180-185) หลักการคิดตามเครื่องมือการคิด C&S แบ่งตามช่วงเวลาได้ 4 ช่วง คือ

ระยะทันที คือ สิ่งที่มาอย่างรวดเร็วในทันทีทันใดจากผลของการกระทำ

ระยะสั้น คือ สิ่งที่เกิดขึ้นหลังจากผลที่เกิดขึ้นทันทีทันใด

ระยะกลาง คือ สิ่งที่เกิดขึ้นเมื่อสิ่งต่าง ๆ สงบลงแล้ว

ระยะยาว คือ สิ่งที่เกิดขึ้นหลังจากผ่านไปนานแล้ว

สรุปได้ว่า เครื่องมือการคิด C&S เป็นเครื่องมือกระตุ้นการคิดพิจารณาผลที่เกิดขึ้นจากเหตุการณ์ต่าง ๆ ตามเวลาที่แตกต่างกัน 4 ช่วง คือ ระยะทันที ระยะสั้น ระยะกลาง และระยะยาว

3.4.5 เครื่องมือการคิด AGO

เครื่องมือการคิด AGO (Aims, Goals and Objective) เป็นเครื่องมือการคิดของ CoRT ที่ใช้ในการฝึกฝนให้นักเรียนเกิดการพิจารณา มุมมองให้กว้างออกไป ซึ่งเครื่องมือคิดแบบ AGO เป็นเครื่องมือที่มีความสัมพันธ์กับการคิดตลอดเวลา เนื่องจากในการคิดต้องกำหนดจุดมุ่งหมายในการคิดอยู่เสมอ โดยมีวัตถุประสงค์ในการสร้างเครื่องมือนี้คือ เป็นการชี้้นำการคิดให้บรรลุไปสู่จุดหมายอย่างแน่นอน (Edward de Bono, 2556: 199-218, 2550: 196-199)

สรุปได้ว่า เครื่องมือการคิด AGO เป็นเครื่องมือการคิดที่ฝึกฝนให้นักเรียนเกิดการคิดในมุมมองที่กว้างมากยิ่งขึ้น โดยมีการกำหนดจุดมุ่งหมาย เป้าหมาย วัตถุประสงค์ในการคิดเสมอ

3.4.6 เครื่องมือการคิด FIP

เครื่องมือการคิด FIP (First Important Priorities) เป็นการบังคับให้ผู้คิดเลือกคิดในสิ่งที่มีความสำคัญมากที่สุด ไม่ใช่เลือกตามความต้องการของตน ดังนั้นการฝึกใช้เครื่องมือการคิด FIP จึงจำเป็นต้องกำหนดขอบเขตความสำคัญของเรื่อง จากนั้นจึงพิจารณาความสำคัญตามลำดับเนื่องจากการคิดแบบ FIP เป็นการชี้แนวทางที่สำคัญที่สุด เพราะทางเลือกทุกทางไม่ได้เป็นทางเลือกที่มีความสำคัญเท่าเทียมกัน (Edward de Bono, 2550: 196-199 และอนงค์ วิเศษสุวรรณ, 2549: 17-23) ดังนั้นทางเลือกที่มีอยู่อย่างหลากหลายเป็นการกำหนดความสำคัญของเรื่องเพื่อให้เกิดกระบวนการตัดสินใจที่ง่ายขึ้น

สรุปได้ว่า เครื่องมือการคิด FIP เป็นเครื่องมือที่ฝึกฝนให้นักเรียนได้พิจารณาความสำคัญของเรื่อง ต่าง ๆ ตามขอบเขตที่กำหนด

3.4.7 เครื่องมือการคิด APC

เครื่องมือการคิด APC (Alternative, Possibilities, Choices) เป็นเครื่องมือการสอนคิดที่ช่วยฝึกฝนการคิดหาทางเลือกต่าง ๆ เป็นการคิดหาที่ใช้ในการตัดสินใจเลือกทางเลือกที่ดีที่สุด คุ่มค่าและมีความเป็นไปได้มากที่สุดทำให้มีโอกาสในการตัดสินใจได้อย่างถูกต้อง (Edward de Bono, 2556: 41-46, 2550: 165-169) โดยความหมายของ APC มีดังนี้

A ย่อมาจาก Alternative คือ ทางเลือก

P ย่อมาจาก Possibilities คือ สิ่งที่เป็นไปได้

C ย่อมาจาก Choices คือ ตัวเลือก

เครื่องมือการคิด APC มีประโยชน์ในการฝึกฝนให้นักเรียนได้คิดหาทางเลือกที่หลากหลาย โดยเริ่มจากทางเลือกง่าย ๆ พัฒนาไปสู่ทางเลือกที่ยากขึ้น เนื่องจากเป็นการฝึกฝนให้นักเรียนใช้ความพยายามในการคิดหาทางเลือกในช่วงเวลาใดเวลาหนึ่ง ซึ่งเครื่องมือ APC สามารถนำไปใช้ในขั้นตอนต่าง ๆ ได้อย่างหลากหลาย ทั้งการแก้ปัญหา การทบทวน การออกแบบ การตัดสินใจ การหาวิธีปฏิบัติ การคาดการณ์ และการนำไปปฏิบัติจริง การใช้ APC เป็นการค้นหาคำตอบภายใต้คลังข้อมูลที่เป็นไปได้

สรุปได้ว่า เครื่องมือคิด APC เป็นการฝึกฝนให้นักเรียนคิดหาทางเลือกที่มีความหลากหลาย โดยเริ่มคิดตั้งแต่ทางเลือกที่ง่ายจนถึงทางเลือกที่ยากขึ้น

3.5 ประโยชน์ของกระบวนการจัดการเรียนรู้ด้วย CoRT 1

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ (2540: 242) ได้สรุปประโยชน์ของกระบวนการจัดการเรียนรู้ด้วย CoRT ไว้ดังต่อไปนี้

1. เป็นแนวการสอนที่ทำให้นักเรียนมีส่วนร่วม และได้รับประสบการณ์ตรงในการใช้ภาษาทุกด้าน ทั้งด้านการอ่าน การเขียน การฟัง และการดู
2. เป็นแนวการสอนที่ทำให้นักเรียนคิดด้วยกระบวนการเรียนรู้และเหตุผล จนถึงระดับสร้างองค์ความรู้ของตนเองได้ และสามารถคิดอย่างมีวิจารณญาณ มีทักษะการแก้ปัญหา การคิดสร้างสรรค์ รวมทั้งการปฏิสัมพันธ์ระหว่างบุคคล
3. เป็นแนวการสอนที่ทำให้ผู้เรียนมีบทบาทรับผิดชอบต่อการเรียนรู้อย่างมีความสุข มีส่วนร่วมในการเรียนรู้ทุกขั้นตอน ได้ฝึกการคิดที่เป็นการพัฒนาสมอง และสติปัญญาอย่างเต็มศักยภาพและได้แสดงออกอย่างสร้างสรรค์

สรุปได้ว่า กระบวนการจัดการเรียนรู้ด้วย CoRT 1 มีประโยชน์ในการพัฒนานักเรียนให้มีทักษะในการคิดอย่างหลากหลาย เช่น สามารถพัฒนาทักษะการคิดอย่างมีวิจารณญาณ การคิดอย่างสร้างสรรค์ การแก้ปัญหา เป็นต้น

4. เอกสารเกี่ยวกับเทคนิค Two Stay Two Stray

4.1 ความเป็นมาของเทคนิค Two Stay Two Stray

Kagan ได้ออกแบบการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ เพื่อใช้ในการจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ โดยใช้กระบวนการกลุ่ม ผู้เรียนได้มีโอกาสทำงานร่วมกันเพื่อผลประโยชน์และ

เกิดความสำเร็กร่วมกันของกลุ่ม ซึ่งเทคนิค Two Stay Two Stray เป็นหนึ่งในการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือที่ได้รับการพัฒนาโดย Kagan และได้มีนักการศึกษาหลายท่านที่ได้กล่าวถึงความเป็นมาของเทคนิค Two Stay Two Stray ไว้ดังนี้

Kagan (1994: 5) กล่าวว่า เทคนิค Two Stay Two Stray เป็นกลยุทธ์การเรียนรู้แบบร่วมมือที่มีแนวคิดว่า นักเรียนจะทำงานได้ดี ถ้านักเรียนมีข้อมูลที่จะแบ่งปัน นอกจากนี้ยังช่วยให้นักเรียนมีประสบการณ์ในการรวบรวมข้อมูลและรายงานกลับให้กับเพื่อนร่วมทีม

Sari (2019: 173) ได้กล่าวถึงความเป็นมาของเทคนิค Two Stay Two Stray ไว้ว่าเทคนิค Two Stay Two Stray (TSTS) ได้รับการพัฒนาโดย Kagan เทคนิคนี้เป็นหนึ่งในกลุ่มการเรียนรู้แบบร่วมมือ ที่เปิดโอกาสให้นักเรียนแบ่งปันผลการอ่าน และข้อมูลกับกลุ่มอื่น ๆ ในกิจกรรมภายในห้องเรียน ซึ่งแตกต่างจากการเรียนแบบปกติ ที่นักเรียนมักจะได้รับมอบหมายให้ปฏิบัติกิจกรรมเป็นรายบุคคล และไม่ได้รับอนุญาตให้ศึกษาความรู้จากนักเรียนคนอื่น ๆ

Irfanto (2019: 213) ได้กล่าวถึงเทคนิค Two Stay Two Stray สรุปได้ว่า การเรียนรู้แบบ Two Stay Two Stray เป็นรูปแบบการเรียนรู้แบบกลุ่มที่เปิดโอกาสให้แต่ละกลุ่มแลกเปลี่ยนผลลัพธ์และข้อมูลกับกลุ่มอื่น ๆ เทคนิคนี้ใช้กันอย่างแพร่หลายเพื่อให้เกิดกิจกรรมการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง โดยเทคนิคนี้ช่วยให้นักเรียนมีความกระตือรือร้นในการอภิปรายคำถาม และค้นหาคำตอบมาใช้อธิบายเนื้อหา และกระตุ้นให้เกิดความกระตือรือร้นในการฟังสิ่งที่เพื่อนอธิบาย

สรุปได้ว่า เทคนิค Two Stay Two Stray เป็นหนึ่งในเทคนิคการเรียนรู้แบบร่วมมืออย่างไม่เป็นทางการ ที่ได้รับการพัฒนาโดย Kagan มีเป้าหมายในการพัฒนาเพื่อเปิดโอกาสให้นักเรียนในชั้นเรียนได้เกิดการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ซึ่งกันและกัน

4.2 ลักษณะของเทคนิค Two Stay Two Stray

เทคนิค Two Stay Two Stray เป็นหนึ่งในเทคนิคการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ ที่มีผู้สนใจนำไปใช้ในการพัฒนาการจัดการเรียนรู้จำนวนมาก ซึ่งมีนักการศึกษาหลายท่านได้กล่าวถึงลักษณะของเทคนิค Two Stay Two Stray ไว้ดังต่อไปนี้

Sari (2019: 173) ได้กล่าวถึงลักษณะของเทคนิค Two Stay Two Stray ไว้ว่า การเรียนแบบร่วมมือโดยใช้เทคนิค Two Stay Two Stray เป็นการฝึกให้นักเรียนมีความรับผิดชอบทั้งรายบุคคล และรายกลุ่ม ซึ่งเป็นการชี้ให้เห็นถึงการทำงานกลุ่มที่มีอะไรมากกว่าการนั่งเป็นกลุ่ม เทคนิค Two Stay Two Stray จะกระตุ้นให้นักเรียนมีความกระตือรือร้น มีความคิดสร้างสรรค์ มีวิจารณญาณ และมีความรับผิดชอบ Two Stay Two Stray เป็นกลยุทธ์ที่ให้นักเรียนทำงานเป็นกลุ่ม เพื่อให้สมาชิกในกลุ่มจัดการและช่วยเหลือซึ่งกันและกันในการแก้ปัญหา แบ่งปันความรู้ และข้อมูลที่พวกเขาได้เรียนรู้จากการอภิปรายในกลุ่มอื่น ๆ และส่งเสริมให้กันและกันได้รับผลสัมฤทธิ์

ที่ดีที่สุดโดย 'ผู้ที่อยู่' มีหน้าที่แบ่งปันและพูดคุยข้อมูลของกลุ่ม และ 'ผู้ที่หลงทาง' มีหน้าที่ศึกษา แลกเปลี่ยนข้อมูล เพื่อนำมาอธิบายให้กลุ่มตนเกิดความเข้าใจมากขึ้น

Prastika (2017 : 2) ได้กล่าวถึงเทคนิค Two Stay Two Stray ไว้ว่า Two Stay Two Stray เป็นหนึ่งในกลยุทธ์การเรียนรู้แบบร่วมมือที่เน้นการมีปฏิสัมพันธ์ระหว่างนักเรียนแต่ละกลุ่มในห้องเรียน โดยเกิดความร่วมมือ และการมีส่วนร่วมของผู้เรียน เทคนิคนี้จะใช้ปฏิสัมพันธ์ทางสังคม ช่วยให้ครูสามารถเปลี่ยนบทเรียนที่มีอยู่ให้เป็นการเรียนรู้แบบร่วมมือโดยใช้กลยุทธ์ง่าย ๆ คือ ให้นักเรียนทำงานร่วมกันจนกว่าสมาชิกทุกคนจะเข้าใจเนื้อหา และในที่สุดก็บรรลุความสำเร็จตามเป้าประสงค์ได้ แต่ละกลุ่มประกอบด้วย นักเรียน 4 คน ที่มีระดับความสามารถแบบผสมผสาน โดย จะมีนักเรียนที่มีผลการเรียนสูง กลาง และต่ำในแต่ละทีม ดังนั้นการใช้เทคนิค Two Stay Two Stray นักเรียนจึงสามารถแก้ปัญหาร่วมกันได้

Huda (2011: 121) ได้อธิบายลักษณะของเทคนิค Two Stay Two Stray ไว้ว่า Two Stay Two Stray เป็นระบบการเรียนรู้แบบแบ่งกลุ่ม โดยมีจุดมุ่งหมายเพื่อให้สามารถทำงานร่วมกัน มีความรับผิดชอบ ช่วยเหลือซึ่งกันและกันในการแก้ปัญหาและส่งเสริมให้กันและกันเป็นเลิศและฝึกให้นักเรียนเข้าสังคม ซึ่งเป็นรูปแบบการเรียนรู้ที่เริ่มต้นด้วยการทำกลุ่ม จากนั้นอภิปรายเพื่อแก้ปัญหาคูมรอบให้ แล้วแลกเปลี่ยนผล การอภิปรายกับกลุ่มอื่น หลังจากแลกเปลี่ยนแล้วจึงทบทวนและอภิปรายกับกลุ่มอีกครั้งเพื่อหาข้อสรุป

สรุปได้ว่า เทคนิค Two Stay Two Stray เป็นการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือในรูปแบบของกระบวนการกลุ่ม ที่มีสมาชิกในกลุ่มทั้งหมด 4 คน ซึ่งนักเรียนแต่ละคนจะมีบทบาทหน้าที่ที่แตกต่างกัน เทคนิคนี้จะเปิดโอกาสให้นักเรียนได้มีการแลกเปลี่ยนความรู้กับเพื่อนต่างกลุ่ม เพื่อเป็นการทบทวนความรู้ของนักเรียนอีกครั้งหนึ่ง

4.3 ขั้นตอนการสอนโดยใช้เทคนิค Two Stay Two Stray

นักการศึกษาหลายท่านได้กล่าวถึงขั้นตอนการสอนโดยใช้เทคนิค Two Stay Two Stray ไว้ดังนี้

Sari (2019: 174) ได้กล่าวถึงขั้นตอนการสอนโดยใช้เทคนิค Two Stay Two Stray จะประกอบด้วยกลุ่ม ที่มีสมาชิกสี่คน ซึ่งจะได้รับโอกาสในการแบ่งปันผลการสนทนากลุ่มของตนไปยังกลุ่มอื่น ๆ โดยส่ง "ตัวแทน" สองคนไปให้กลุ่มอื่น สมาชิกอีกสองคนจะอยู่ในกลุ่มเดิม และเป็นเจ้าภาพสำหรับ "แขก" ที่มาจากกลุ่มอื่นเพื่อค้นหาข้อมูล โดยสรุปเป็นขั้นตอนต่าง ๆ ได้ดังนี้

1. โดยครูจะแนะนำชีวิตการเรียนรู้ และอธิบายเนื้อหาตามแผนการสอนที่จัดทำขึ้น จากนั้นแบ่งนักเรียนออกเป็นบางกลุ่ม ประกอบด้วยสมาชิกสี่คนสำหรับหนึ่งกลุ่ม

2. มอบหมายให้นักเรียนแต่ละกลุ่มอ่านข้อความสั้น ๆ ที่เป็นบทความเดียวกัน สมาชิกในกลุ่มแต่ละคนต้องขีดเส้นใต้คำที่ยากในข้อความที่อ่าน
3. นักเรียนแต่ละคนพยายามช่วยกันทำความเข้าใจคำศัพท์ยาก โดยค้นหาความหมายจากพจนานุกรม หรือแหล่งข้อมูลอื่น ๆ
4. สมาชิกในกลุ่มจะอภิปรายเนื้อหาของข้อความที่อ่านและพยายามทำความเข้าใจ แล้วสรุปเป็นความรู้ของกลุ่ม
5. เมื่อศึกษาความรู้ภายในกลุ่มแล้ว ครูกำหนดให้นักเรียนสองคนอยู่ที่กลุ่มเดิม และนักเรียนสองคนออกไปศึกษาข้อมูลยังกลุ่มอื่นตามที่ครูกำหนด
6. สมาชิกสองคนของแต่ละกลุ่มจะไปเยี่ยมกลุ่มอื่นเพื่อแลกเปลี่ยนข้อมูล
7. สมาชิกที่ไปยังกลุ่มอื่นจะกลับเข้าร่วมกลุ่มของตนเองเพื่อแบ่งปันสิ่งที่พวกเขาได้เรียนรู้จากกลุ่มที่เยี่ยมชม
8. สมาชิกในกลุ่มสรุปความรู้ร่วมกันภายในกลุ่มอีกครั้ง
9. ครูให้นักเรียนทุกคนทำแบบทดสอบเป็นรายบุคคลโดยต้องตอบคำถาม 10 ข้อที่เกี่ยวข้องกับข้อความที่อ่าน โดยครูจะนำคะแนนแบบทดสอบรายบุคคล รวมเป็นคะแนนกลุ่ม ซึ่งแต่ละกลุ่มควรมีคะแนนรวมอย่างน้อย 300 จึงจะชนะ หากได้คะแนนน้อยกว่า 300 คะแนนสมาชิกในกลุ่มทั้งหมดต้องมาทำแบบทดสอบอีกครั้ง

Hidayat (2018: 121) ได้อธิบายขั้นตอนในการจัดการเรียนการสอนโดยใช้เทคนิค Two Stay Two Stray ไว้ดังนี้

1. แบ่งนักเรียนออกเป็นกลุ่ม กลุ่มละ 4 คน โดยในแต่ละกลุ่มจะมีนักเรียนแบบคละความสามารถ
2. ครูมอบหมายให้นักเรียนแต่ละกลุ่มศึกษาข้อมูลที่ครูจัดเตรียมไว้ให้
3. นักเรียนภายในกลุ่มศึกษาความรู้ และอภิปรายภายในกลุ่ม
4. นักเรียน 2 คน รับผิดชอบที่ไปศึกษาความรู้จากกลุ่มอื่นในฐานะ “แขก”
5. นักเรียนอีก 2 คน ที่อยู่ที่กลุ่ม จะทำหน้าที่เป็นผู้ต้อนรับและแบ่งปันข้อมูลที่กลุ่มวิเคราะห์ได้ให้แก่แขกที่มาเยือน
6. นักเรียน 2 คน ที่ออกจากกลุ่ม กลับเข้ากลุ่มเดิม
7. นักเรียนแต่ละกลุ่มอภิปรายข้อมูล นักเรียนที่ได้ศึกษาข้อมูลจากกลุ่มอื่นนำข้อมูลที่ได้มาแลกเปลี่ยนภายในกลุ่ม
8. นักเรียนแต่ละกลุ่มนำเสนอผลการศึกษากลุ่ม

Sukmana (2010 อ้างถึงใน Saputra, 2016: 224) ได้เสนอขั้นตอนการสอนโดยใช้เทคนิค Two Stay Two Stray ไว้ดังนี้

1. ครูจะแบ่งนักเรียนในห้องเรียนเป็นกลุ่ม ๆ ละ 4 คน โดยคละตามความสามารถของนักเรียน
2. ครูแจกใบความรู้ที่เหมือนกันให้นักเรียนแต่ละกลุ่มศึกษา
3. สมาชิกในกลุ่มแต่ละคนจะต้องขีดเส้นใต้คำที่ยากในอ่านข้อความ จากนั้นแต่ละคนพยายามช่วยคนอื่น ๆ หาความหมายของคำศัพท์เหล่านั้น
4. แต่ละกลุ่มส่งสมาชิกจำนวน 2 คน ไปยัง 2 กลุ่มอื่น เพื่อแลกเปลี่ยนความรู้ที่ได้จากการศึกษาเนื้อหาในใบความรู้
5. สมาชิกกลุ่มที่เหลืออีก 2 คนจะอยู่กลุ่มเดิมเพื่อต้อนรับแขก คือ สมาชิกกลุ่มอื่น ๆ ที่จะเข้ามาแลกเปลี่ยนความรู้กัน
6. นักเรียนแต่ละคนที่เข้ากลุ่มใหม่จะได้พูดแลกเปลี่ยนความรู้ของตนเองในเวลาที่เหมาะสม เมื่อหมดเวลาในการพูดจะมีเสียงกระดิ่งหรือเสียงปรบมือเป็นสัญญาณหยุดพูด ซึ่งครูจะเป็นผู้จับเวลา
7. ตัวแทนกลุ่มที่เข้าไปในกลุ่มอื่น ๆ จะกลับมาที่กลุ่มเดิมและแลกเปลี่ยนข้อมูลที่พวกเขาได้รับจากกลุ่มอื่น ๆ แก่กลุ่มเดิม
8. ครูชี้แจงให้นักเรียนแต่ละคนทำแบบทดสอบรายบุคคล โดยจะนำคะแนนที่ได้ของแต่ละคนมารวมกัน โดยครูจะกำหนดคะแนนขั้นต่ำไว้ หากกลุ่มใดได้คะแนนน้อยกว่าคะแนนขั้นต่ำจะต้องทำแบบทดสอบใหม่อีกครั้ง
9. นักเรียนทำแบบทดสอบรายบุคคล
10. ครูประกาศคะแนน และให้นักเรียนรวมคะแนนของสมาชิกในกลุ่ม

Lie (2008: 18) ได้อธิบายขั้นตอนในการใช้เทคนิค Two Stay Two Stray ในการจัดการเรียนการสอนไว้ดังนี้

1. แบ่งกลุ่มนักเรียนออกเป็นกลุ่มเล็ก ๆ กลุ่มละ 4 คน
2. มอบหมายให้นักเรียนแต่ละกลุ่มศึกษาความรู้ที่ครูกำหนด และอภิปรายผลการศึกษาภายในกลุ่ม หลังจากนั้นนักเรียน 2 คน จะไปยังกลุ่มอื่นเพื่อศึกษาผลการศึกษากลุ่มอื่น 2 กลุ่ม
3. นักเรียน 2 คน ที่อยู่ในกลุ่มจะแบ่งปันผลการศึกษาให้แก่แขก 2 คน ที่มาที่กลุ่มตน
4. หลังจากแลกเปลี่ยนข้อมูลเรียบร้อยแล้ว แขก 2 คนจะกลับไปยังกลุ่มของตนเอง และแบ่งปันสิ่งที่ได้ศึกษามาจากกลุ่มอื่น
5. แต่ละกลุ่มจะอภิปรายผลการศึกษภายในกลุ่มอีกครั้งหนึ่ง

4.4 ข้อดีและข้อจำกัดของเทคนิค Two Stay Two Stray

เทคนิค Two Stay Two Stray เป็นเทคนิคการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือที่มีนักการศึกษาต่างประเทศสนใจมากมาย

ข้อดี

Santoso (2011: 175) ได้สรุปข้อดีของการใช้เทคนิค Two Stay Two Stray ดังต่อไปนี้

1. เป็นเทคนิคที่เปิดโอกาสให้เกิดการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ภายในชั้นเรียน
2. เป็นเทคนิคที่สามารถนำไปใช้ได้กับทุกรายวิชา ทุกเนื้อหา และให้กับผู้เรียนทุกระดับ
3. เป็นเทคนิคที่ช่วยให้นักเรียนได้เรียนรู้การอยู่ร่วมกันในสังคม และสอนให้รู้จักเคารพความคิดเห็นของผู้อื่น
4. เป็นเทคนิคที่มีส่วนช่วยในการสร้างความสัมพันธ์ทางสังคมที่ดี นักเรียนได้ช่วยเหลือซึ่งกันและกัน
5. เปิดโอกาสในการเรียนรู้ของนักเรียนให้มากขึ้น
6. ฝึกฝนความรับผิดชอบของนักเรียน เนื่องจากนักเรียนแต่ละคนจะต้องทำหน้าที่ที่ตนเองได้รับมอบหมาย เพื่อนำมาใช้ในการอภิปรายภายในกลุ่ม
7. เป็นเทคนิคที่ฝึกฝนให้นักเรียนรู้จักแก้ปัญหา และยอมรับปัญหาที่เกิดขึ้น
8. ฝึกให้นักเรียนได้ใช้ทักษะในการคิดวิเคราะห์ และคิดแก้ปัญหา
9. ส่งเสริมให้นักเรียนได้ใช้ทักษะในการสื่อสารที่หลากหลาย เช่น ทักษะการฟัง ทักษะการพูด ทักษะการอ่าน

Irfanto (2019 : 213) ได้กล่าวถึงข้อดีของเทคนิค Two Stay Two Stray ไว้ว่า การใช้เทคนิคนี้จะช่วยให้นักเรียนแต่ละคนมีแรงจูงใจในการเรียนรู้เนื้อหา ช่วยจัดช่องว่างระหว่างคนเก่งและคนอ่อน ส่งเสริมให้นักเรียนได้เรียนรู้ร่วมกัน และสร้างบรรยากาศแห่งความสุขในการจัดการเรียนรู้

ข้อจำกัด

Santoso (2011: 175) ได้สรุปข้อจำกัดของการใช้เทคนิค Two Stay Two Stray ดังต่อไปนี้

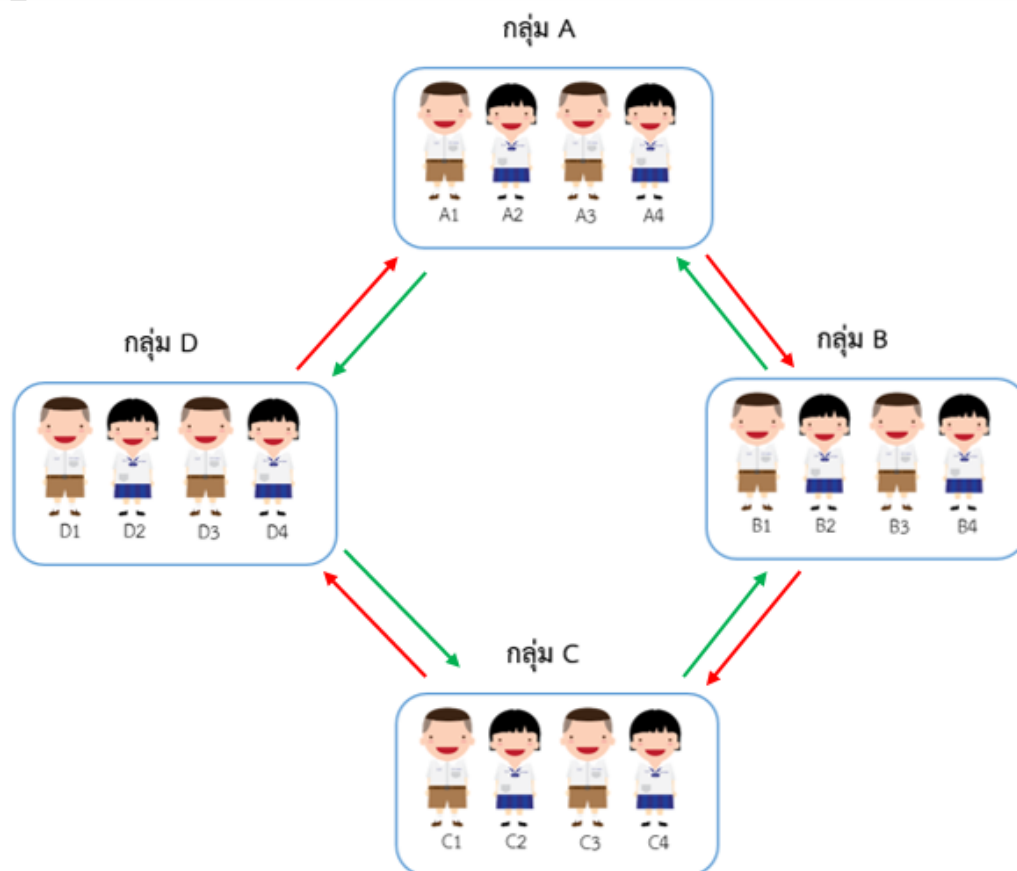
1. เป็นเทคนิคที่ใช้เวลาในการจัดการเรียนการสอนนาน เนื่องจากต้องมีการแลกเปลี่ยนข้อมูลระหว่างกลุ่ม จึงทำให้ใช้เวลาในการจัดการกิจกรรมนานมากขึ้น
2. นักเรียนบางคนที่ไม่ชอบการทำงานเป็นทีม อาจไม่ให้ความร่วมมือในการทำกิจกรรม

3. ครูต้องเตรียมการสอนอย่างหนัก เนื่องจากครูต้องเตรียมอุปกรณ์ในการจัดการเรียนการสอน และต้องเป็นผู้คอยอำนวยความสะดวก และช่วยเหลือนักเรียนในการจัดการเรียนการสอน เช่น การมอบหมายให้นักเรียนไปศึกษาในกลุ่มอื่น

สรุปได้ว่า เทคนิค Two Stay Two Stray มีข้อดีคือ เป็นเทคนิคที่เปิดโอกาสให้นักเรียนเกิดการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ภายในห้องเรียน ทำให้นักเรียนมีมุมมองความรู้ที่กว้างขึ้น และเป็นการส่งเสริมคุณธรรมให้แก่นักเรียน คือ ฝึกความรับผิดชอบของนักเรียนแต่ละคนให้มีความรับผิดชอบในหน้าที่ที่ได้รับมอบหมาย ฝึกการช่วยเหลือซึ่งกันและกัน ในการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ของนักเรียนแต่ละกลุ่ม และฝึกทักษะทางสังคม ในการทำกิจกรรมในชั้นเรียน ส่วนข้อจำกัดของเทคนิคนี้ คือ ครูผู้สอนต้องเป็นผู้จัดการชั้นเรียน คอยดูแลและให้ความช่วยเหลือนักเรียนในการสลับกลุ่ม เป็นผู้กำกับเวลา และต้องคอยตรวจสอบว่านักเรียนทุกกลุ่มเกิดการเรียนรู้อย่างเท่าเทียมกัน

จากแนวคิดของนักการศึกษาและงานวิจัยข้างต้น ผู้วิจัยได้สรุปขั้นตอนการสอนโดยใช้เทคนิค Two Stay Two Stray ของตนเอง โดยได้สังเคราะห์เป็นขั้นตอนได้ดังนี้

1. ครูแบ่งกลุ่มนักเรียนออกเป็นกลุ่ม ๆ ละ 4 คน โดยคละความสามารถของนักเรียน แล้วกำหนดให้นักเรียนแต่ละคนมีหมายเลข 1-4
2. นักเรียนแต่ละกลุ่มศึกษาข้อมูลที่ครูจัดเตรียมไว้ แล้วอภิปรายความรู้ตามคำถามที่ครูกำหนด
3. เมื่อศึกษาข้อมูลแล้ว ให้ตัวแทนนักเรียน 2 คนในกลุ่ม คือนักเรียนหมายเลข 3 และหมายเลข 4 ทำหน้าที่เป็น “แขก” แยกออกไปอยู่กลุ่มอื่น เพื่อแลกเปลี่ยนเรียนรู้ในเรื่องที่ศึกษากับกลุ่มอื่น โดยนักเรียนหมายเลข 3 ไปยังกลุ่มที่อยู่ด้านซ้ายของตนเอง ส่วนนักเรียนหมายเลข 4 ไปยังกลุ่มที่อยู่ด้านขวาของตนเอง
4. นักเรียนอีก 2 คนในกลุ่ม คือ นักเรียนหมายเลข 1 และหมายเลข 2 ทำหน้าที่เป็น “ผู้ต้อนรับ” อยู่ที่กลุ่มเดิม เพื่อคอยแลกเปลี่ยนความรู้กับนักเรียนกลุ่มอื่น ๆ ที่เข้ามาในกลุ่ม
5. นักเรียนทั้งหมดเข้ากลุ่มตามเดิม นำผลที่ได้จากการแลกเปลี่ยนเรียนรู้กับกลุ่มอื่น ๆ มาแบ่งปันกัน และสรุปผลการศึกษาของกลุ่มอีกครั้ง
6. นักเรียนแต่ละกลุ่มนำเสนอผลการศึกษาแก่ครูและผู้ร่วมชั้นเรียน
7. นักเรียนทำแบบทดสอบรายบุคคล และนำคะแนนรายบุคคลที่ได้มารวมกันเป็นคะแนนกลุ่ม แสดงได้ดังภาพที่ 2

แผนภาพที่ 2 รูปแบบการสลับกลุ่มของเทคนิค Two Stay Two Stray

5. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

5.1 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับความสามารถด้านการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ

จากการศึกษางานวิจัย วิทยานิพนธ์ที่เกี่ยวข้องกับความสามารถด้านการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ ผู้วิจัยพบว่า มีการนำรูปแบบการสอน วิธีสอน และเทคนิคการสอนที่หลากหลายมาใช้ในการพัฒนาความสามารถด้านการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ ดังนี้

ธนวิทย์ กวินธนเจริญ (2563) ได้วิจัยเรื่องการพัฒนาความสามารถในการอ่านอย่างมีวิจารณญาณและการทำงานเป็นทีมของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โดยการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ตามกลวิธี SQP2RS โดยมีวัตถุประสงค์ในการวิจัยคือ 1) เพื่อเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านอย่างมีวิจารณญาณของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้ตามกลวิธี SQP2RS 2) เพื่อศึกษาความสามารถในการทำงานเป็นทีมของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 หลังการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ตามกลวิธี SQP2RS และ 3) เพื่อศึกษาความคิดเห็นของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ที่มีต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ตามกลวิธี SQP2RS กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยคือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4/6 โรงเรียนพรตพิทยพยัต เขตลาดกระบัง กรุงเทพมหานคร

สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 2 ที่กำลังศึกษาในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2563 จำนวน 40 คน ที่ได้มาจากการสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling) โดยใช้ห้องเรียนเป็นหน่วยสุ่ม ด้วยวิธีการจับสลากห้องเรียน แบบแผนการวิจัยพื้นฐานแบบกลุ่มเดียว มีการทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยประกอบด้วย 1) แผนการจัดการเรียนรู้เรื่องการอ่านอย่างมีวิจารณญาณด้วยการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ตามกลวิธี SQP2RS 2) แบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ 3) แบบประเมินความสามารถในการทำงานเป็นทีม และ 4) แบบสอบถามความคิดเห็นของนักเรียนต่อการจัดการเรียนรู้ตามกลวิธี SQP2RS ผลการวิจัยพบว่า 1) ความสามารถในการอ่านอย่างมีวิจารณญาณของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 หลังการจัดการเรียนรู้ตามกลวิธี SQP2RS สูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 2) ความสามารถในการทำงานเป็นทีมของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 หลังการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ตามกลวิธี SQP2RS อยู่ในระดับดี และ 3) ความคิดเห็นของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ที่มีต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ตามกลวิธี SQP2RS อยู่ในระดับเห็นด้วยมากที่สุด

ภัทรานี เวียงนาค (2562) ได้วิจัยเรื่องการจัดการเรียนรู้โดยกลวิธีสตาร์ท (START) เพื่อพัฒนาความสามารถในการอ่านอย่างมีวิจารณญาณของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โดยมีวัตถุประสงค์ในการวิจัยคือ 1) เพื่อเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านอย่างมีวิจารณญาณของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้โดยใช้กลวิธี สตาร์ท (START) 2) ศึกษาความคิดเห็นของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้กลวิธีสตาร์ท (START) กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยคือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4/2 โรงเรียนชนแดนวิทยาคม อำเภอชนแดน จังหวัดเพชรบูรณ์ ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2562 จำนวน 26 คน ที่ได้มาจากการสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling) โดยใช้ห้องเรียนเป็นหน่วยสุ่มด้วยวิธีการจับสลาก เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยคือ 1) แบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ และ 2) แบบสอบถามความคิดเห็นของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้กลวิธี สตาร์ท (START) ผลการวิจัยพบว่า 1) ความสามารถในการอ่านอย่างมีวิจารณญาณของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 หลังการจัดการเรียนรู้โดยใช้กลวิธีสตาร์ท (START) สูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และ 2) ความคิดเห็นของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้กลวิธีสตาร์ท (START) อยู่ในระดับเห็นด้วยมาก

ปวีณสุดา ขันนการ (2561) ได้วิจัยเรื่องการพัฒนาผลสัมฤทธิ์การอ่านสื่อออนไลน์อย่างมี วิจารณญาณของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โดยใช้การจัดการเรียนรู้ด้วยวิธี QUEST การวิจัยครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์ คือ 1) เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์การอ่านสื่อออนไลน์อย่างมีวิจารณญาณของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ก่อนและหลังเรียน โดยใช้การจัดการเรียนรู้ด้วยวิธี QUEST และ 2) ศึกษาความคิดเห็นของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้วิธี QUEST

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนเฉลิมพระเกียรติสมเด็จพระศรีนครินทร์ในพระราชูปถัมภ์สมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี กาญจนบุรี อำเภอท่าม่วง จังหวัดกาญจนบุรี ที่กำลังศึกษา ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2560 จำนวน 1 ห้องเรียน จำนวน 28 คน ได้มาโดยวิธีการสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling) โดยใช้ห้องเรียนเป็นหน่วยสุ่ม เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ 1) แผนการจัดการเรียนรู้ด้วยวิธี QUEST เรื่องการอ่านสื่อออนไลน์อย่างมีวิจารณญาณ 2) แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์การอ่านสื่อออนไลน์อย่างมีวิจารณญาณ และ 3) แบบสอบถามความคิดเห็นที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ด้วยวิธี QUEST ผลการวิจัยพบว่า 1) ผลสัมฤทธิ์การอ่านสื่อออนไลน์อย่างมีวิจารณญาณของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โดยใช้การจัดการเรียนรู้ด้วยวิธี QUEST หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญ ทางสถิติที่ระดับ .05 และ 2) ผลการศึกษาความคิดเห็นของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โดยใช้การจัดการเรียนรู้ด้วยวิธี QUEST โดยภาพรวมนักเรียนมีความคิดเห็นอยู่ในระดับมากที่สุด

ประสพศักดิ์ ตันติเสนาะ (2560) ได้วิจัยเรื่อง การพัฒนารูปแบบการเรียนการสอนอ่านตามทฤษฎีโครงสร้าง เพื่อเสริมสร้างความสามารถด้านการอ่านอย่างมีวิจารณญาณของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาปีที่ 5 การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ คือ 1) พัฒนารูปแบบการเรียนการสอนอ่านตามทฤษฎีโครงสร้างเพื่อเสริมสร้างความสามารถด้านการอ่านอย่างมีวิจารณญาณของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาปีที่ 5 และ 2) เพื่อหาประสิทธิผลของรูปแบบการเรียนการสอนอ่านตามทฤษฎีโครงสร้าง เพื่อเสริมสร้างความสามารถด้านการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ ของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาปีที่ 5 โดยกลุ่มตัวอย่างคือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนมัธยมสาธิตมหาวิทยาลัยนเรศวร จำนวน 30 คน ที่กำลังศึกษาในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2559 ซึ่งได้มาจากการสุ่มอย่างง่ายโดยวิธีจับสลาก เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ 1) รูปแบบการเรียนการสอนอ่านตามทฤษฎีโครงสร้าง 2) แผนการจัดการเรียนรู้ 3) แบบวัดความสามารถด้านการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ และ 4) แบบสอบถามความคิดเห็น ผลการวิจัยพบว่า 1) รูปแบบการเรียนการสอนอ่านตามทฤษฎีโครงสร้าง เพื่อเสริมสร้างความสามารถด้านการอ่านอย่างมีวิจารณญาณของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาปีที่ 5 มี 4 องค์ประกอบ คือ หลักการ วัดผล ประสงค์ กระบวนการเรียนการสอน และ ปัจจัยสนับสนุนการนำรูปแบบการเรียนการสอนไปใช้ ชั้นกระบวนการเรียนการสอนมี 6 ขั้นตอน ประกอบด้วย 1. เชื่อมโยงความคิด 2. พินิจตัวบท 3. ค้นพจน์ตีความ 4. ถอดรหัสความหมาย 5. อภิปรายแลกเปลี่ยน 6. สรุปผลการเรียนรู้ และ 2) ผลการทดลองใช้รูปแบบการเรียนการสอนพบว่า ผู้เรียนกลุ่มตัวอย่างมีความสามารถด้านการอ่านอย่างมีวิจารณญาณสูงกว่าก่อนเรียนด้วยรูปแบบการเรียนการสอนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ .05 และระหว่างเรียนมีพัฒนาการสูงขึ้นอย่างต่อเนื่อง

อุษาวดี ชุกกลิ่นหอม (2560) ได้วิจัยเรื่อง การพัฒนาความสามารถด้านการอ่านอย่างมีวิจารณญาณของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ด้วยการจัดการเรียนรู้โดยวิธีสอนแบบ SQ5R การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ คือ 1) เปรียบเทียบความสามารถด้านการอ่านอย่างมีวิจารณญาณของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้โดยวิธีสอนแบบ SQ5R และ 2) ศึกษาความคิดเห็นของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้โดยวิธีสอนแบบ SQ5R โดยกลุ่มตัวอย่างคือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4/4 โรงเรียนพระปฐมวิทยาลัย อำเภอเมือง จังหวัดนครปฐม ที่กำลังศึกษาอยู่ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2560 จำนวน 34 คน ซึ่งได้ด้วยวิธีการสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling) ด้วยวิธีการจับสลากโดยใช้ห้องเรียนเป็นหน่วยสุ่ม เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ 1) แผนการจัดการเรียนรู้การอ่านอย่างมีวิจารณญาณโดยวิธีสอนแบบ SQ5R 2) แบบทดสอบวัดความสามารถด้านการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ และ 3) แบบสอบถามความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้โดยวิธีสอนแบบ SQ5R ผลการวิจัยพบว่า 1) ความสามารถด้านการอ่านอย่างมีวิจารณญาณของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 หลังการจัดการเรียนรู้โดยวิธีสอนแบบ SQ5R สูงกว่าก่อนการจัดการเรียนรู้ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และ 2) ความคิดเห็นของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้โดยวิธีสอนแบบ SQ5R ในภาพรวมอยู่ในระดับเห็นด้วยมากที่สุด

Escudero (2011) ได้วิจัยเรื่อง Teaching and Learning Critical Reading with Transnational Texts at a Mexican University: An Emergentist Case Study ซึ่งเป็นการศึกษากระบวนการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ โดยเป็นการออกแบบการสอนเพื่อให้ผู้อ่านสามารถอนุมานลักษณะของข้อความและบริบททางอุดมการณ์จากการตรวจสอบรูปแบบของภาษาและวาทศิลป์ โดยผลการวิจัยพบว่า รูปแบบของภาษาและความรู้ด้านวาทศิลป์มีอิทธิพลอย่างมากต่อการศึกษาความเข้าใจของนักเรียน ซึ่งการแนะนำจากครูมีส่วนช่วยให้นักเรียนตีความได้ดีขึ้น นักเรียนเรียนรู้ที่จะใช้ภาษาในการประเมินค่า และยังแสดงให้เห็นถึงความสามารถที่เพิ่มขึ้นของนักเรียนหลังจากได้ทำการวิเคราะห์และประเมินผล

5.2 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการจัดการเรียนรู้แบบ CoRT

เนื่องด้วยการจัดการเรียนรู้แบบ CoRT เป็นกลวิธีการจัดการเรียนรู้ที่ยังไม่มีการบรรจุในหลักสูตรหรือเป็นที่นิยมแพร่หลายมากนัก ดังนั้นการศึกษาค้นคว้างานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการจัดการเรียนรู้แบบ CoRT จึงเป็นงานวิจัยที่ไม่ได้เน้นที่รายวิชาภาษาไทยเท่าที่ควร ซึ่งงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการจัดการเรียนรู้แบบ CoRT มีดังต่อไปนี้

นลินรัตน์ เมืองกาญจน์ (2555) ได้วิจัยเรื่อง การพัฒนาการจัดการเรียนรู้แบบคอร์ท เพื่อส่งเสริมทักษะความคิดสร้างสรรค์ในวิชาภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2

โรงเรียนราชประชานุเคราะห์ 8 การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ คือ 1) พัฒนาการจัดการเรียนรู้แบบคอร์ท ส่งเสริมทักษะความคิดสร้างสรรค์ ในวิชาภาษาไทย และ 2) เปรียบเทียบทักษะความคิดสร้างสรรค์ของนักเรียน ระหว่างกลุ่มทดลองกับกลุ่มควบคุม หลังการใช้การจัดการเรียนรู้แบบคอร์ท เพื่อส่งเสริมทักษะความคิดสร้างสรรค์ ในวิชาภาษาไทย โดยกลุ่มตัวอย่างคือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2/1 จำนวน 30 คน เป็นกลุ่มทดลอง และนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2/2 จำนวน 30 คน เป็นกลุ่มควบคุม โดยเรียนในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2555 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ 1) แผนการจัดการเรียนรู้แบบคอร์ท เพื่อส่งเสริมความคิดสร้างสรรค์ ในวิชาภาษาไทย และ 2) แบบทดสอบวัดทักษะความคิดสร้างสรรค์ ผลการวิจัยพบว่า 1) ประสิทธิภาพแผนการจัดการเรียนรู้แบบคอร์ท E_1/E_2 เท่ากับ 72.26/75.20 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ 70/70 และ 2) นักเรียนที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบคอร์ท เพื่อส่งเสริมทักษะความคิดสร้างสรรค์มีทักษะความคิดสร้างสรรค์สูงกว่านักเรียนที่ไม่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบคอร์ท อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

กมลพรรณ องค์กรชัย (2552) ได้วิจัยเรื่อง การใช้รูปแบบการสอนกระบวนการคิดแบบคอร์ท 1 เพื่อส่งเสริม ความสามารถทางการพูดอภิปรายและการเขียนสะท้อนความคิดภาษาอังกฤษของนักเรียนในระดับก้าวหน้า การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ เพื่อศึกษาความสามารถทางการพูดอภิปรายภาษาอังกฤษและความสามารถทางการเขียนสะท้อนความคิดภาษาอังกฤษของนักเรียน หลังการสอน โดยใช้รูปแบบการสอนกระบวนการคิดแบบคอร์ท 1 โดยกลุ่มตัวอย่างคือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 จำนวน 2 ห้องเรียน ซึ่งได้มาโดยการสุ่มแบบกลุ่ม โดยชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5/1 แผนการเรียน วิทยาศาสตร์-คณิตศาสตร์ ที่เรียนวิชาสื่อสารด้วยการเขียนภาษาอังกฤษ (อ 40210) ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2552 จำนวน 35 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ แผนการสอน โดยใช้รูปแบบการสอนกระบวนการคิดแบบคอร์ท 1 จำนวน 10 แผน เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล คือ 1) แบบประเมินความสามารถทางการพูดอภิปรายภาษาอังกฤษ และ 2) แบบประเมินความสามารถทางการเขียนสะท้อนความคิดภาษาอังกฤษ ผลการวิจัยพบว่า 1) คะแนนความสามารถทางการพูดอภิปรายภาษาอังกฤษของผู้เรียนที่ได้รับการสอน โดยใช้รูปแบบการสอนกระบวนการคิดแบบคอร์ท 1 ผ่านเกณฑ์ร้อยละ 60 และ 2) คะแนนความสามารถทางการเขียนสะท้อนความคิดภาษาอังกฤษของผู้เรียนที่ได้รับการสอนโดยใช้รูปแบบการสอนกระบวนการคิดแบบคอร์ท 1 ผ่านเกณฑ์ร้อยละ 60

ชยุต จุลชาติ (2548) ได้วิจัยเรื่อง การพัฒนาชุดการสอนเพื่อพัฒนาการคิด สำหรับ นักศึกษาอาชีวศึกษา ประเภทวิชาพาณิชยกรรม ระดับ ปวช.2 โรงเรียนวณิชพาณิชย์การ การวิจัยครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์ คือ 1) เพื่อพัฒนาชุดการสอนเพื่อพัฒนาการคิดโดยใช้แนวทางของบทเรียนคอร์ท 1 ของเอ็ดเวิร์ด เดอ โบโน และ 2) เพื่อเปรียบเทียบความสามารถในการสร้างแนวความคิด

ที่ตรงประเด็น และความสามารถในการคิดตามแนวทางคอร์ท 1 ก่อนและหลังการเรียน โดยกลุ่มตัวอย่าง คือ นักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ชั้นปีที่ 2 ประเภทวิชาพาณิชยกรรม โรงเรียนวานิชพาณิชย์การ ที่ลงทะเบียนเรียนในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2547 จำนวน 51 คน ซึ่งได้มาจากการสุ่มอย่างเฉพาะเจาะจง โดยการหาอาสาสมัครที่สนใจจะพัฒนาความสามารถในการคิด โดยนักศึกษาจำนวน 12 คน อยู่ในกลุ่มทดสอบเครื่องมือ และนักศึกษาจำนวน 39 คน อยู่ในกลุ่มทดลอง เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ประกอบด้วย 1) ชุดการสอนเพื่อพัฒนาการคิด ซึ่งพัฒนาจากบทเรียนคอร์ท 1 และ 2) แบบสอบวัดและประเมินความสามารถในการคิด ผลการวิจัยพบว่า ภายหลังจากสอนด้วยชุดการสอนเพื่อพัฒนาการคิด นักศึกษากลุ่มทดลองสามารถสร้างแนวคิดที่ตรงประเด็นได้เพิ่มขึ้น อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ .05 และได้คะแนนความสามารถในการคิดตามแนวทางคอร์ท 1 เพิ่มขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

Edward De Bono (1973) ได้ทำการศึกษาเกี่ยวกับผลสำเร็จในการพัฒนาทักษะการคิดของบทเรียนคอร์ท 1 (CoRT 1) ในกลุ่มนักเรียนเกรด 7 ในควีนแลนด์ ออสเตรเลีย โดยการวัดและประเมินผลการสอนใช้วิธีการทดสอบหลังการสอนแบบถ่วงเวลา (delayed posttest) โดยทดสอบหลังการทดสอบครั้งแรก 15 สัปดาห์ (11 สัปดาห์ หลังการสอน) เพื่อศึกษาและประเมินผลระยะยาวของการสอน ผลการวิจัยที่ได้ชี้ให้เห็นว่า ทักษะการคิดของนักเรียนสูงขึ้น

5.3 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับเทคนิค Two Stay Two Stray

จากการศึกษางานวิจัย วิทยานิพนธ์ที่เกี่ยวข้องกับเทคนิค Two Stay Two Stray ผู้วิจัยพบว่า งานวิจัยในประเทศไทยยังไม่ปรากฏการนำเทคนิคนี้ไปใช้ในการพัฒนาผู้เรียน แต่ในงานวิจัยในต่างประเทศ ได้มีผู้นำเทคนิคนี้ไปใช้ในการจัดการเรียนการสอนที่น่าสนใจ ดังต่อไปนี้

Harahapa (2017) ได้วิจัยเรื่อง Application of Cooperative Learning Model With Type of Two Stay Two Stray to Improve Results of Mathematics Teaching มีวัตถุประสงค์ของการวิจัยคือ เพื่อปรับปรุงผลการเรียนรู้ของนักเรียนในวิชาคณิตศาสตร์โดยใช้รูปแบบการเรียนรู้แบบมีส่วนร่วม Two Stay Two Stray โดยผลการวิจัยพบว่า เทคนิค Two Stay Two Stray สามารถ

พัฒนาผลการเรียนรู้คณิตศาสตร์ของนักเรียนให้สูงขึ้นได้ เนื่องจากนักเรียนสามารถแลกเปลี่ยนข้อมูลผ่านการมีปฏิสัมพันธ์ในชั้นเรียน โดยนักเรียนสามารถสื่อสารในห้องเรียนได้ทั้งทางวาจาและลายลักษณ์อักษรในการค้นหาคำตอบ ส่งผลให้การทำงานของนักเรียนมีความถูกต้อง รอบคอบ ชัดเจน

Lesia (2017) ได้วิจัยเรื่อง Using Two Stay Two Stray (TSTS) to Improve Speaking Achievement of The Tenth Grade Students of SMAN 10 Palembang โดยมีวัตถุประสงค์ใน

การวิจัย คือ เพื่อปรับปรุงผลสัมฤทธิ์ทางการพูดของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ในปีการศึกษา 2017/2018 โดยใช้วิธี Two Stay Two Stray ผลการวิจัยพบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านการพูดของนักเรียนสูงขึ้น โดยผู้เรียนจะในการทำกิจกรรมในห้องเรียน นักเรียนจะได้อภิปรายภายในกลุ่มของตนเอง หลังจากนั้นจะได้แลกเปลี่ยนสนทนากับกลุ่มอื่นแล้วจึงนำข้อมูลทั้งหมดจากกลุ่มอื่นและคำตอบของกลุ่มตนเองมาอภิปรายอีกครั้ง และนำเสนอต่อชั้นเรียน

Nurhusain (2017) ได้วิจัยเรื่อง Impact Analysis Of Cooperative Learning Model Application Type Two Stay Two Stray Toward Learning Outcomes Of Mathematics โดยมีวัตถุประสงค์การวิจัยคือ เพื่อศึกษาผลของการใช้รูปแบบการเรียนรู้ Two Stay Two Stray (TSTS) ที่มีต่อผลลัพธ์การเรียนรู้คณิตศาสตร์โดยเปรียบเทียบกับการสอนโดยใช้รูปแบบการเรียนรู้โดยตรง ผลการวิจัยพบว่า ผลการเรียนรู้คณิตศาสตร์ของนักเรียนที่เรียนโดยใช้การเรียนรู้แบบ Two Stay Two Stray (TSTS) สูงกว่าผลการเรียนรู้คณิตศาสตร์ของนักเรียนผ่านรูปแบบการเรียนรู้โดยตรง เนื่องด้วยการเรียนรู้แบบ Two Stay Two Stray ทำให้นักเรียนมีความมั่นใจมากขึ้น ในการทำกิจกรรมในห้องเรียน เนื่องจากนักเรียนจะได้ไปแลกเปลี่ยนเรียนรู้ยังอีกกลุ่มหนึ่ง หลังจากนั้นนักเรียนก็กลับมาที่กลุ่มตนเองและอภิปรายข้อมูลกันภายในกลุ่มอีกครั้ง แล้วจึงนำเสนอต่อชั้นเรียน การนำเทคนิคนี้มาใช้จะทำให้นักเรียนมีความกล้าที่จะแสดงความคิดเห็นมากขึ้น เปิดโอกาสให้นักเรียนได้ค้นคว้าคำตอบและอธิบายความเห็น ในการแก้ปัญหาอย่างสร้างสรรค์

Saputra (2016) ได้ทำการวิจัยเรื่อง Use of Two Stay Two Stray Strategy In Teaching Reading มีวัตถุประสงค์ในการวิจัย คือ เปรียบเทียบผลของความสำเร็จของนักเรียนด้านการอ่านก่อนใช้ Two Stay Two Stray และหลังใช้ Two Stay Two Stray ผลการวิจัยพบว่า เมื่อนำเทคนิค Two Stay Two Stray ไปใช้ในการเรียนการสอนของการอ่านจับใจความของนักเรียนทำให้การจัดการเรียนรู้ประสบความสำเร็จ และช่วยเพิ่มความมั่นใจในตนเอง สร้างปฏิสัมพันธ์ทางสังคม ส่งเสริมความรับผิดชอบส่วนบุคคล และทักษะการทำงานกลุ่ม ตลอดจนพัฒนาความเข้าใจในการอ่านสูงขึ้น เพราะนักเรียนได้พูดคุย และแบ่งปันเนื้อหาเกี่ยวกับเพื่อนในกลุ่ม และมีความกระตือรือร้นในการจัดการเรียนการสอน

บทที่ 3 วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยเรื่อง ผลการจัดการเรียนรู้แบบ CoRT ร่วมกับเทคนิค Two Stay Two Stray ที่มีต่อการพัฒนาความสามารถด้านการอ่านอย่างมีวิจารณญาณของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 งานวิจัยนี้เป็นการวิจัยเชิงทดลอง (Experimental Research) แบบกลุ่มเดียว วัดผลการทดลองก่อนและหลังการทดลอง (One Group Pretest-Posttest Design) ซึ่งมีแบบแผนการวิจัย ดังต่อไปนี้

ตารางที่ 3 แบบแผนการวิจัยแบบการทดลองกลุ่มเดียว มีทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน

ก่อนเรียน	ทดลอง	หลังเรียน
T_1	X	T_2

ความหมายของสัญลักษณ์ที่ใช้ในแบบแผนการวิจัย

T_1 คือ การทดสอบก่อนเรียน

X คือ การจัดการเรียนรู้แบบ CoRT ร่วมกับเทคนิค Two Stay Two Stray

T_2 คือ การทดสอบหลังเรียน

วัตถุประสงค์ของงานวิจัย

1. เพื่อเปรียบเทียบความสามารถด้านการอ่านอย่างมีวิจารณญาณของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้แบบ CoRT ร่วมกับเทคนิค Two Stay Two Stray
2. เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้แบบ CoRT ร่วมกับเทคนิค Two Stay Two Stray

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1. ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่กำลังศึกษาในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2564 โรงเรียนรัตนราษฎร์บำรุง ตำบลบ้านโป่ง อำเภอบ้านโป่ง จังหวัดราชบุรี จำนวน 10 ห้องเรียน รวม 438 คน

2. กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5/2 ที่กำลังศึกษาในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2564 โรงเรียนรัตนราษฎร์บำรุง ตำบลบ้านโป่ง อำเภอบ้านโป่ง จังหวัดราชบุรี จำนวน 1 ห้องเรียน รวม 40 คน ซึ่งได้มาจากการสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling) โดยการจับสลากโดยใช้ห้องเรียนเป็นหน่วยสุ่ม

ตัวแปรที่ศึกษา

1. ตัวแปรต้น (Independent Variable) ได้แก่ การจัดการเรียนรู้แบบ CoRT ร่วมกับเทคนิค Two Stay Two Stray
2. ตัวแปรตาม (dependent Variable) ได้แก่
 - 2.2.1 ความสามารถด้านการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ
 - 2.2.2 ความพึงพอใจของนักเรียน ที่มีต่อการจัดการเรียนการสอนโดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบ CoRT ร่วมกับเทคนิค Two Stay Two Stray

ระยะเวลาที่ใช้ในการทดลอง

ระยะเวลาที่ใช้ในการทดลองงานวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ดำเนินการทดลองในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2564 กำหนดระยะเวลาในการทดลอง 5 สัปดาห์ สัปดาห์ละ 2 คาบ คาบละ 55 นาที โดยมีการทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียนจำนวน 2 คาบ รวมระยะเวลาทั้งสิ้น 12 คาบ

วิธีและขั้นตอนดำเนินการวิจัย

ผู้วิจัยดำเนินการตามขั้นตอนต่างๆต่อไปนี้

ขั้นตอนที่ 1 ขั้นเตรียมการวิจัย

1. ศึกษาค้นคว้า หนังสือ เอกสาร ตำรา และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ขั้นตอนที่ 2 ขั้นสร้างเครื่องมือและหาคุณภาพเครื่องมือ

1. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
2. เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

ขั้นตอนที่ 3 ขั้นดำเนินการทดลอง

ขั้นตอนที่ 4 ขั้นวิเคราะห์ข้อมูล

โดยมีรายละเอียดของการดำเนินการทดลองตามขั้นตอน ดังนี้

ขั้นตอนที่ 1 ขั้นเตรียมการวิจัย

1. ศึกษาค้นคว้า หนังสือ เอกสาร ตำรา และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ดังนี้

1.1.1 ศึกษาเอกสารหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย และหลักสูตรสถานศึกษาระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนรัตนราษฎร์บำรุง

1.1.2 ศึกษาเอกสาร ตำรา และงานวิจัยที่เกี่ยวกับการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ

1.1.3 ศึกษาเอกสาร ตำรา และงานวิจัยที่เกี่ยวกับการจัดการเรียนรู้แบบ CoRT

1.1.4 ศึกษาเอกสาร ตำรา และงานวิจัยที่เกี่ยวกับเทคนิค Two Stay Two Stray

1.1.5 ศึกษาเอกสาร ตำรา และงานวิจัยที่เกี่ยวกับการสร้างแผนการจัดการเรียนรู้ การสร้างแบบวัดความสามารถด้านการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ และการสร้างแบบสอบถาม ความพึงพอใจ

ขั้นตอนที่ 2 ขั้นสร้างเครื่องมือและหาคุณภาพเครื่องมือ

1. เครื่องมือที่ใช้ในการทดลอง

การดำเนินการวิจัยในครั้งนี้ ผู้วิจัยได้กำหนดเครื่องมือในการทดลอง ดังนี้

1.1 แผนการจัดการเรียนรู้เรื่องการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบ CoRT ร่วมกับเทคนิค Two Stay Two Stray มีขั้นตอนการสร้างดังนี้

1.1.1 ศึกษาเอกสารหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย สาระที่ 1 : การอ่าน มาตรฐานการเรียนรู้ ท 1.1 รวมทั้งมาตรฐานการเรียนรู้ ช่วงชั้นที่ 4 มัธยมศึกษาปีที่ 4-6 และหลักสูตรกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย โรงเรียนรัตนราษฎร์บำรุง

1.1.2 ศึกษาเอกสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ

1.1.3 ศึกษาเอกสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการจัดการเรียนรู้แบบ CoRT ร่วมกับเทคนิค Two Stay Two Stray

1.1.4 เลือกและกำหนดเนื้อหา เพื่อนำมาเป็นบทอ่านในแผนการจัดการเรียนรู้ โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบ CoRT ร่วมกับเทคนิค Two Stay Two Stray โดยเลือกเนื้อหาเป็นตามประเภทของสื่อที่หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 นำเสนอไว้

1.1.5 สร้างแผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบ CoRT ร่วมกับเทคนิค Two Stay Two Stray จำนวน 10 แผน แผนละ 1 คาบ โดยมีทดสอบก่อนเรียน 1 คาบ และทดสอบหลังเรียน 1 รวม 12 คาบ โดยมีรายละเอียด ดังตารางที่ 4

ตารางที่ 4 กำหนดการจัดการเรียนรู้โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบ CoRT ร่วมกับเทคนิค Two Stay Two Stray

แผนการจัดการเรียนรู้	รูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบคอร์ท	ประเภทของบทอ่าน	ระยะเวลา
	ทดสอบก่อนเรียน		1
1	PMI (plus, minus, interest)	นิทาน	1
2	CAF (Consider all factor)	ข่าว	1
3	RULES	เรื่องสั้น	1
4	C&S (Consequence and Sequel)	บทความ	1
5	AGO (Aim, Goals and Objectives)	ข่าว	1
6	PLANING	บทความ	1
7	FIP (First Important Priorities)	โฆษณา	1
8	APC (Alternatives Possibilities and Choices)	บทความ	1
9	DECISIONS	บทความ	1
10	OPV (Other Point of View)	นิทาน	1
	ทดสอบหลังเรียน		1
	รวม		12

โดยแผนการจัดการเรียนรู้แต่ละภาพเป็นการนำการคิดแบบ CoRT มาใช้ในการสอนอ่านอย่างมีวิจารณญาณ เป็นการพัฒนาความสามารถด้านการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ โดยในแต่ละแผนการจัดการเรียนรู้นำเสนอและให้นักเรียนได้ฝึกฝนการคิดแบบ CoRT แต่ละแบบ ซึ่งใช้ขั้นตอนการสอนของเทคนิค Two Stay Two Stray ในทุกแผนการจัดการเรียนรู้ โดยขั้นตอนการจัดการเรียนรู้ในแผนการจัดการเรียนรู้สรุปได้ดังนี้

ขั้นนำ : เป็นการเชื่อมโยงความรู้เดิมของนักเรียน โดยใช้เกมกระตุ้นความคิด การใช้คำถามกระตุ้นความคิด ประเด็นการสนทนา เพื่อเป็นการตรวจสอบความรู้พื้นฐานของนักเรียน และโยงเข้าสู่บทเรียน

ขั้นสอน : แบ่งเป็นขั้นตอนต่าง ๆ ดังนี้

- 1) ครูให้ความรู้เกี่ยวกับการคิดแบบ CoRT แต่ละแบบ
- 2) นักเรียนแบ่งกลุ่ม กลุ่มละ 4 คน แบบคละความสามารถ พร้อมกำหนดหมายเลขสมาชิก 1-4 จากนั้นครูแจกบทอ่านให้นักเรียนแต่ละกลุ่มอ่าน พร้อมใบงานที่กำหนดคำถามที่ฝึกการคิดแบบ CoRT แต่ละแบบ
- 3) นักเรียนแต่ละกลุ่มอภิปรายคำตอบ ลงในกระดาษที่ครูเตรียมไว้ให้
- 4) นักเรียนที่มีหมายเลข 3 และ 4 ทำหน้าที่เป็นแขกไปแลกเปลี่ยนความรู้จากกลุ่มอื่นตามที่ครูกำหนด
- 5) นักเรียนที่มีหมายเลข 1 และ 2 ทำหน้าที่เป็นเจ้าของบ้านรอต้อนรับแขกที่มาเยือนกลุ่มตนเอง และแลกเปลี่ยนความรู้กัน
- 6) เมื่อครบเวลาที่ครูกำหนด นักเรียนหมายเลข 3 และ 4 กลับไปยังกลุ่มเดิมของตน และแลกเปลี่ยนความรู้กับเพื่อนในกลุ่มอีกครั้ง
- 7) สมาชิกในกลุ่มสรุปความรู้ของกลุ่ม และนำเสนอผลงาน

ขั้นสรุป : เป็นขั้นตอนที่ครูและนักเรียนร่วมกันประเมินความสามารถด้านการอ่าน ที่ใช้การคิดแบบ CoRT แต่ละแบบ เพื่อสรุปเป็นข้อดี และข้อที่ควรพัฒนาต่อไป

1.1.6 นำแผนการจัดการเรียนรู้ที่สร้างขึ้นเสนอให้อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์เพื่อตรวจสอบความถูกต้อง และความเที่ยงตรงของเนื้อหา จากนั้นปรับปรุงและแก้ไข แผนการจัดการเรียนรู้ตามคำแนะนำของอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

1.1.7 นำแผนจัดการเรียนรู้ที่ได้รับการปรับปรุงแก้ไขแล้วเสนอผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 คน ประกอบด้วย ผู้เชี่ยวชาญด้านภาษาไทย จำนวน 2 คน และผู้เชี่ยวชาญด้านการวัดและประเมินผล จำนวน 1 คน เพื่อตรวจสอบความถูกต้องและความเที่ยงตรงของเนื้อหา (Content Validity) นำความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญมาหาค่าดัชนี ความสอดคล้องของเครื่องมือ (Index of Item Objective Congruence : IOC) ใช้เกณฑ์การประเมิน (พวงรัตน์ ทวีรัตน์, 2543: 117) ดังนี้

คะแนน + 1 หมายถึง แน่ใจว่าแผนจัดการเรียนรู้สอดคล้องกับ
รายการประเมิน

คะแนน 0 หมายถึง ไม่แนใจว่าแผนจัดการเรียนรู้สอดคล้องกับ
รายการประเมินหรือไม่

คะแนน - 1 หมายถึง แน่ใจว่าแผนจัดการเรียนรู้ไม่สอดคล้องกับ
รายการประเมิน

การหาค่าดัชนีความสอดคล้อง IOC โดยใช้สูตร

$$IOC = \frac{\sum R}{n}$$

เมื่อ IOC คือ ค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างแผนการจัดการเรียนรู้กับจุดประสงค์

$\sum R$ คือ ผลรวมคะแนนความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญทั้งหมด

n คือ จำนวนผู้เชี่ยวชาญ

ค่าดัชนีที่มีความสอดคล้องมากกว่าหรือเท่ากับ 0.50 ถือว่าสอดคล้องตามเกณฑ์และสามารถนำไปใช้ได้ เมื่อนำผลการพิจารณาค่า IOC ของผู้เชี่ยวชาญมาคำนวณหาค่าดัชนีความสอดคล้อง ได้ค่าดัชนีความคล้องเท่ากับ 1.00 ทุกรายการประเมิน และได้มีข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการปรับปรุงการใช้คำให้สื่อสารชัดเจนขึ้น (ดูรายละเอียดในภาคผนวก ค)

1.1.8 สุ่มแผนการจัดการเรียนรู้ที่ได้ผ่านการปรับปรุง แก้ไขตามข้อเสนอแนะจากอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์และผู้เชี่ยวชาญทั้ง 3 คนแล้ว จำนวน 2 แผนไปทดลองใช้ (try – out) กับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5/4 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2564 โรงเรียนรัตนราษฎร์บำรุง จำนวน 40 คน ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง และได้เรียนเนื้อหาเรื่องการอ่านอย่างมีวิจารณญาณเรียบร้อยแล้ว

1.1.9 นำแผนการจัดการเรียนรู้เรื่องการอ่านอย่างมีวิจารณญาณไปใช้กับกลุ่มตัวอย่าง คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5/2 ต่อไป

ขั้นตอนการสร้างแผนการจัดการเรียนรู้การอ่านอย่างมีวิจารณญาณ โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบ CoRT ร่วมกับเทคนิค Two Stay Two Stray สามารถสรุปได้ ดังแผนภาพที่ 3

แผนภาพที่ 3 การสร้างแผนการจัดการเรียนรู้การอ่านอย่างมีวิจารณญาณ โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบ CoRT ร่วมกับเทคนิค Two Stay Two Stray

2. เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

2.1 แบบทดสอบวัดความสามารถด้านการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ

การสร้างแบบทดสอบวัดความสามารถด้านการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ โดยใช้ทดสอบก่อนการจัดการเรียนรู้ (Pre-test) และหลังการจัดการเรียนรู้ (Post-test) ซึ่งเป็นชุดเดียวกัน แบบปรนัย 4 ตัวเลือก จำนวน 30 ข้อ มีขั้นตอนการสร้างดังนี้

2.1.1 ศึกษาหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย สาระที่ 1 : การอ่าน มาตรฐานการเรียนรู้ ท 1.1 รวมทั้งมาตรฐานการเรียนรู้ ช่วงชั้นที่ 4 มัธยมศึกษาปีที่ 4-6 และหลักสูตรกลุ่มสาระภาษาไทย โรงเรียนรัตนราษฎร์บำรุง

2.1.2 ศึกษาทฤษฎี หลักการ เกี่ยวกับวิธีสร้างเครื่องมือ และวิธีวัดผลทางการศึกษา จากหนังสือ และเอกสารต่าง ๆ

2.1.3 วิเคราะห์เนื้อหา และจุดประสงค์การเรียนรู้ที่มีสาระเกี่ยวกับการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ

2.1.4 จัดทำตารางวิเคราะห์ข้อสอบตามแนวคิดของ Bloom

ตารางที่ 5 ตารางวิเคราะห์แบบทดสอบวัดความสามารถด้านการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ

เนื้อหา	ประเด็น	ความรู้/ทักษะตัวชี้วัด					รวม
		ความจำ	ความเข้าใจ	นำไปใช้	วิเคราะห์	ประเมินค่า	
1.การอ่านนิทานอย่างมีวิจารณญาณ	-	2	1	2	1	-	6
2.การอ่านบทความอย่างมีวิจารณญาณ	-	2	1	2	2	-	7
3.การอ่านโฆษณาอย่างมีวิจารณญาณ	-	1	1	2	1	-	5
4.การอ่านข่าวอย่างมีวิจารณญาณ	-	2	1	2	1	-	6
5.การอ่านเรื่องสั้นอย่างมีวิจารณญาณ	-	2	1	2	1	-	6
รวม	-	9	5	10	6	-	30

2.1.5 สร้างแบบทดสอบวัดความสามารถด้านการอ่านอย่างมีวิจารณญาณแบบปรนัยชนิด 4 ตัวเลือก จำนวน 50 ข้อ ให้ครอบคลุมตารางวิเคราะห์ข้อสอบ โดยแต่ละข้อให้มีตัวเลือกที่ถูกต้องที่สุดเพียง 1 ตัวเลือก โดยกำหนดเกณฑ์การให้คะแนน คือ ตอบถูกได้ 1 คะแนน ตอบผิด ได้ 0 คะแนน

2.1.6 เสนอแบบทดสอบวัดความสามารถด้านการอ่านอย่างมีวิจารณญาณต่ออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ เพื่อตรวจสอบความถูกต้องของเนื้อหาและความสอดคล้องของข้อความคำถามกับจุดประสงค์ และปรับปรุงแก้ไขให้ถูกต้อง

2.1.7 นำแบบทดสอบวัดความสามารถด้านการอ่านอย่างมีวิจารณญาณที่ปรับปรุงแก้ไขแล้ว เสนอต่อผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 คน โดยเป็นผู้เชี่ยวชาญทางการสอนวิชาภาษาไทย จำนวน 2 คน และ ผู้เชี่ยวชาญด้านการวัดและประเมินผล จำนวน 1 คน เพื่อตรวจสอบความถูกต้องและความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) แล้วนำผลการพิจารณาของผู้เชี่ยวชาญมาหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (Index of Item Objective Congruence : IOC) โดยใช้เกณฑ์การประเมิน (พวงรัตน์ ทวีรัตน์, 2543: 117) ดังนี้

- คะแนน + 1 หมายถึง แน่ใจว่าข้อคำถามสอดคล้องกับจุดประสงค์
- คะแนน 0 หมายถึง ไม่แน่ใจว่าข้อคำถามสอดคล้องกับจุดประสงค์
- คะแนน - 1 หมายถึง แน่ใจว่าข้อคำถามไม่สอดคล้องกับจุดประสงค์

ข้อสอบที่มีค่าดัชนีความสอดคล้องมากกว่าหรือเท่ากับ 0.50 ขึ้นไป จึงจะยอมรับได้ โดยผลการพิจารณาค่า IOC ของผู้เชี่ยวชาญมาคำนวณหาค่าดัชนีความสอดคล้อง ได้ค่าดัชนีความคล้อยมีค่า 0.67-1.00 (ดูรายละเอียดในภาคผนวก ค)

2.1.8 นำแบบทดสอบวัดความสามารถด้านการอ่านอย่างมีวิจารณญาณไปทดลองใช้ (Try Out) กับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5/4 โรงเรียนรัตนราษฎร์บำรุง จำนวน 40 คน ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง และได้เรียนเรื่องการอ่านอย่างมีวิจารณญาณเรียบร้อยแล้ว นำผลการทดสอบมาวิเคราะห์ค่าสถิติรายข้อเพื่อหาประสิทธิภาพของแบบทดสอบให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ โดยพิจารณาค่าความยากง่าย (p) ระหว่าง 0.20-0.80 และค่าอำนาจจำแนก (r) ระหว่าง 0.20-1.00 (พวงรัตน์ ทวีรัตน์, 2543: 129-130) โดยได้เลือกแบบทดสอบจำนวน 30 ข้อ ตามตารางที่ 5 ที่มีค่าความยากง่าย (p) เท่ากับ 0.30-0.65 ค่าอำนาจจำแนกของแบบทดสอบเท่ากับ 0.30-0.50

2.1.9 นำแบบทดสอบวัดความสามารถด้านการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ ไปหาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) โดยใช้สูตร KR-20 ของคูเดอร์ และริชาร์ดสัน (สมชาย วรรกิกเกษมสกุล, 2554: 281-282) ได้ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ เท่ากับ 0.87

2.1.10 นำแบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านอย่างมีวิจารณญาณที่ได้ปรับปรุงแก้ไขแล้ว ไปใช้ทดสอบก่อนเรียน (pretest) และหลังเรียน (posttest) สำหรับการวิจัยต่อไป

ขั้นตอนการสร้างแบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ สามารถสรุปได้ดังแผนภาพที่ 4

แผนภาพที่ 4 การสร้างแบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ

2.2 แบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้แบบ CoRT ร่วมกับเทคนิค Two Stay Two Stray

2.2.1 ศึกษาวิธีการสร้างแบบสอบถามความพึงพอใจ จากหนังสือ และเอกสารต่าง ๆ

2.2.2 สร้างแบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้แบบ CoRT ร่วมกับเทคนิค Two Stay Two Stray เป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ของลิเคิร์ต (Likert) โดยมีการวัด 5 ระดับ ดังนี้

มากที่สุด	ให้ระดับคะแนน	5
มาก	ให้ระดับคะแนน	4
ปานกลาง	ให้ระดับคะแนน	3
น้อย	ให้ระดับคะแนน	2
น้อยที่สุด	ให้ระดับคะแนน	1

2.2.3 นำแบบสอบถามความพึงพอใจที่สร้างขึ้นเสนออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ เพื่อตรวจสอบความถูกต้องและความเหมาะสมของข้อคำถาม

2.2.4 ปรับปรุงและแก้ไขแบบสอบถามความพึงพอใจตามคำแนะนำของอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

2.2.5 นำแบบสอบถามความพึงพอใจที่ปรับปรุงแล้วไปให้ผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 คน ซึ่งประกอบด้วยผู้เชี่ยวชาญด้านภาษาไทย จำนวน 2 คน และผู้เชี่ยวชาญด้านการวัดและประเมินผล จำนวน 1 คน ตรวจสอบความถูกต้อง จากนั้นนำผลการพิจารณาของผู้เชี่ยวชาญมาหาค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับวัตถุประสงค์ในการถาม (Index of the Item Objective Congruence : IOC) โดยใช้เกณฑ์การประเมิน (พวงรัตน์ ทวีรัตน์, 2543: 117) ดังนี้

คะแนน + 1 หมายถึง แน่ใจว่าข้อคำถามสอดคล้องกับจุดประสงค์

คะแนน 0 หมายถึง ไม่แน่ใจว่าข้อคำถามสอดคล้องกับจุดประสงค์

คะแนน - 1 หมายถึง แน่ใจว่าข้อคำถามไม่สอดคล้องกับจุดประสงค์

ข้อคำถามที่มีค่าดัชนีความสอดคล้องมากกว่าหรือเท่ากับ 0.50 ขึ้นไป จึงจะยอมรับได้ โดยได้ค่าดัชนีความสอดคล้องเท่ากับ 1.00 (ดูรายละเอียดในภาคผนวก ค)

การแปลความหมายของค่าเฉลี่ยความพึงพอใจที่วัดได้ กำหนดเกณฑ์ที่ใช้โดยพิจารณาค่าระดับความคิดเห็น ดังนี้

4.50-5.00	หมายถึง	พึงพอใจมากที่สุด
3.50-4.49	หมายถึง	พึงพอใจมาก
2.50-3.49	หมายถึง	พึงพอใจปานกลาง
1.50-2.49	หมายถึง	พึงพอใจน้อย
1.00-1.49	หมายถึง	พึงพอใจน้อยที่สุด

2.2.6 นำแบบสอบถามความพึงพอใจที่ปรับปรุง และแก้ไขตามคำแนะนำของ อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ และผู้เชี่ยวชาญไปใช้กับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5/2 ในภาคเรียน ที่ 2 ปีการศึกษา 2564 โรงเรียนรัตนราษฎร์บำรุง จำนวน 40 คน ที่เป็นกลุ่มตัวอย่างในการวิจัย

ขั้นตอนการสร้างแบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้แบบ CoRT ร่วมกับเทคนิค Two Stay Two Stray สามารถสรุปได้ดังแผนภาพที่ 5

แผนภาพที่ 4 การสร้างแบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้แบบ CoRT ร่วมกับเทคนิค Two Stay Two Stray

ขั้นตอนที่ 3 ขั้นตอนการทดลอง

ผู้วิจัยได้ดำเนินการทดลอง ดังนี้

1. ก่อนการทดลอง ผู้วิจัยให้นักเรียนกลุ่มตัวอย่างทำแบบทดสอบก่อนเรียนเพื่อวัดความสามารถด้านการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ ซึ่งเป็นข้อสอบปรนัยชนิดเลือกตอบ 4 ตัวเลือก จำนวน 30 ข้อ ใช้เวลา 1 คาบ แล้วตรวจให้คะแนน
2. ผู้วิจัยดำเนินการสอนตามแผนการจัดการเรียนรู้การอ่านอย่างมีวิจารณญาณ โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบ CoRT ร่วมกับเทคนิค Two Stay Two Stray ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น จำนวน 10 แผน ใช้เวลาในการทดลอง 5 สัปดาห์ สัปดาห์ละ 2 คาบ คาบละ 55 นาที รวมทั้งสิ้น 10 คาบ (ไม่รวมการทดสอบก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้)
3. หลังจากการทดลองผู้วิจัยดำเนินการทดสอบหลังการจัดการเรียนรู้ โดยใช้แบบทดสอบหลังเรียนเพื่อวัดความสามารถด้านการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ เป็นข้อสอบแบบปรนัย ชนิดเลือกตอบ 4 ตัวเลือก จำนวน 30 ข้อ ซึ่งเป็นแบบทดสอบชุดเดียวกับก่อนการจัดการเรียนรู้ แต่สลับข้อและสลับตัวเลือก ใช้เวลา 1 คาบ และนำแบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบ CoRT ร่วมกับเทคนิค Two Stay Two Stray ไปให้นักเรียนประเมินความพึงพอใจ
4. ตรวจให้คะแนน และนำคะแนนที่ได้จากการทดสอบก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้มาเปรียบเทียบพัฒนาการ โดยใช้การวิเคราะห์ด้วยวิธีการทางสถิติเพื่อตรวจสอบสมมติฐานต่อไป

ขั้นตอนที่ 4 ขั้นตอนวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยนำข้อมูลทั้งหมดมาวิเคราะห์ด้วยวิธีการทางสถิติ สรุปเป็นผลการทดลอง และทดสอบสมมติฐานตามลำดับ ดังนี้

1. การตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ผู้วิจัยดำเนินการ ดังนี้
 - 1.1 การตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือของแผนการจัดการจัดการกิจกรรมการเรียนรู้ เรื่อง การอ่านอย่างมีวิจารณญาณ โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบ CoRT ร่วมกับเทคนิค Two Stay Two Stray ด้วยการตรวจสอบความเที่ยงตรงของเนื้อหา (Content Validity) โดยหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (Index of Item Objective Congruence : IOC)
 - 1.2 การตรวจสอบคุณภาพของแบบทดสอบวัดความสามารถการอ่านอย่างมีวิจารณญาณของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่จัดการเรียนรู้โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบ CoRT ร่วมกับเทคนิค Two Stay Two Stray

1.2.1 ตรวจสอบความเที่ยงตรงด้านเนื้อหา (Content Validity) โดยใช้ค่าดัชนีความสอดคล้อง (Index of Item Objective Congruence : IOC)

1.2.2 การตรวจสอบค่าความยากง่าย (p) ใช้เกณฑ์กำหนดความยากง่าย ระหว่าง 0.20-0.80 และค่าอำนาจจำแนก (r) โดยใช้เกณฑ์ค่าอำนาจจำแนกระหว่าง 0.20-1.00 การตรวจสอบค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบ โดยใช้สูตร KR-20 ของคูเดอร์ และริชาร์ดสัน

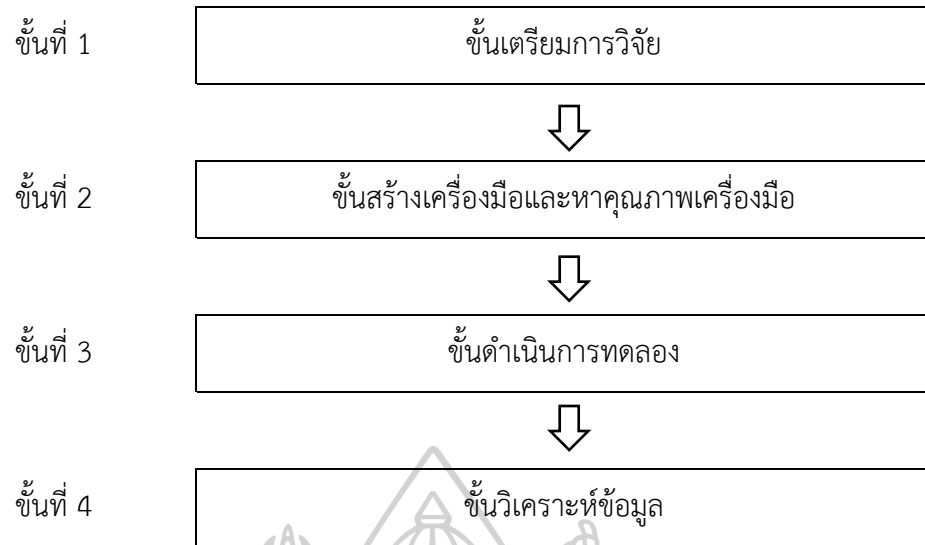
1.3 การตรวจสอบคุณภาพของแบบสอบถามความพึงพอใจ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบ CoRT ร่วมกับเทคนิค Two Stay Two Stray ตรวจสอบความเที่ยงตรงด้านเนื้อหา (Content Validity) โดยหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (Index of Item Objective Congruence : IOC)

2. การทดสอบสมมติฐาน

2.1 วิเคราะห์ความสามารถด้านการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ โดยใช้ค่าเฉลี่ย (M) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) และนำคะแนนมาเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคะแนนสอบก่อนเรียนและหลังเรียน โดยการทดสอบค่าที่แบบไม่อิสระ (t - test dependent)

2.2 วิเคราะห์ผลการตอบแบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบ CoRT ร่วมกับเทคนิค Two Stay Two Stray ใช้การแปลค่าแบบสอบถามความคิดเห็น 5 ระดับ วิเคราะห์ข้อมูล โดยค่าเฉลี่ย (M) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) และแปลผลระดับความพึงพอใจตามเกณฑ์ที่กำหนด

ทั้งนี้ผู้วิจัยได้สรุปขั้นตอนดำเนินการวิจัย ผลการจัดการเรียนรู้แบบ CoRT ร่วมกับเทคนิค Two Stay Two Stray เพื่อพัฒนาความสามารถด้านการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ตามแผนภาพที่ 6

แผนภาพที่ 5 สรุปขั้นตอนดำเนินการวิจัย ผลการจัดการเรียนรู้แบบ CoRT ร่วมกับเทคนิค Two Stay Two Stray ที่มีต่อการพัฒนาความสามารถด้านการอ่านอย่างมีวิจารณญาณของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยเรื่อง ผลการจัดการเรียนรู้แบบ CoRT ร่วมกับเทคนิค Two Stay Two Stray ที่มีต่อการพัฒนาความสามารถด้านการอ่านอย่างมีวิจารณญาณของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ผู้วิจัยได้นำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลตามลำดับดังนี้

ตอนที่ 1 ผลการเปรียบเทียบความสามารถด้านการอ่านอย่างมีวิจารณญาณของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ก่อนและหลังเรียนโดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบ CoRT ร่วมกับเทคนิค Two Stay Two Stray

ตอนที่ 2 ผลการศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้แบบ CoRT ร่วมกับเทคนิค Two Stay Two Stray

ตอนที่ 1 ผลการเปรียบเทียบความสามารถด้านการอ่านอย่างมีวิจารณญาณของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ก่อนและหลังเรียนโดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบ CoRT ร่วมกับเทคนิค Two Stay Two Stray

ผลการเปรียบเทียบความสามารถด้านการอ่านอย่างมีวิจารณญาณของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ก่อนและหลังเรียนโดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบ CoRT ร่วมกับเทคนิค Two Stay Two Stray มีรายละเอียดดังตารางที่ 6

ตารางที่ 6 ผลการเปรียบเทียบความสามารถด้านการอ่านอย่างมีวิจารณญาณของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ก่อนและหลังเรียนโดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบ CoRT ร่วมกับเทคนิค Two Stay Two Stray

การทดลอง	จำนวน	คะแนน เต็ม	ค่าเฉลี่ย (<i>M</i>)	ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน (<i>SD</i>)	t	p
ก่อนการทดลอง	40	30	11.30	2.31	44.39*	.000
หลังการทดลอง	40	30	22.05	2.92		

* ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 6 พบว่า คะแนนความสามารถในการอ่านอย่างมีวิจารณญาณของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ก่อนการจัดการเรียนรู้โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบ CoRT ร่วมกับเทคนิค Two Stay Two Stray มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 11.30 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 2.31 และหลังการจัดการเรียนรู้มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 22.05 มีส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 2.92 และผลการทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยการทดสอบพบว่า ค่า t เท่ากับ 44.39 ค่า p เท่ากับ .000 แสดงให้เห็นว่าความสามารถด้านการอ่านอย่างมีวิจารณญาณหลังการจัดการเรียนรู้โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบ CoRT ร่วมกับเทคนิค Two Stay Two Stray สูงกว่าก่อนการจัดการเรียนรู้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตอนที่ 2 ผลการศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้แบบ CoRT ร่วมกับเทคนิค Two Stay Two Stray

ผลการศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้แบบ CoRT ร่วมกับเทคนิค Two Stay Two Stray ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ด้านบรรยากาศในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ และด้านประโยชน์ที่ได้รับจากการเรียนรู้ มีรายละเอียดดังนี้

ตารางที่ 7 ผลการศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้แบบ CoRT ร่วมกับเทคนิค Two Stay Two Stray

รายการประเมิน	ค่าเฉลี่ย (M)	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD)	ระดับความพึงพอใจ	ลำดับที่
ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนรู้				(1)
1.ขั้นตอนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้เป็นลำดับชัดเจน ไม่สับสน	4.85	0.36	มากที่สุด	6
2.ขั้นตอนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้เป็นขั้นตอนที่นักเรียนสามารถปฏิบัติได้ ไม่ยากจนเกินไป	4.88	0.33	มากที่สุด	5
3.การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ส่งเสริมให้นักเรียนได้พัฒนาทักษะการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ	4.95	0.22	มากที่สุด	1
4.การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ส่งเสริมให้นักเรียนได้พัฒนากระบวนการทำงานกลุ่ม	4.93	0.26	มากที่สุด	3
5.การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ส่งเสริมให้นักเรียนได้ค้นคว้าหาคำตอบด้วยตนเอง	4.95	0.22	มากที่สุด	1

รายการประเมิน	ค่าเฉลี่ย (M)	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD)	ระดับความพึงพอใจ	ลำดับที่
6.การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ส่งเสริมให้นักเรียนได้สรุปบทเรียนด้วยตนเอง	4.90	0.30	มากที่สุด	4
รวมด้านการจัดกิจกรรมการเรียนรู้	4.91	0.25	มากที่สุด	
ด้านบรรยากาศในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้				(3)
7.นักเรียนมีความสุขในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ทุกขั้นตอน	4.83	0.49	มากที่สุด	5
8.การจัดการเรียนรู้ส่งเสริมให้นักเรียนมีความกระตือรือร้นในการเรียน	4.80	0.40	มากที่สุด	6
9.นักเรียนมีความเต็มใจในการทำงานร่วมกันเป็นกลุ่ม	4.88	0.33	มากที่สุด	1
10.ครูมีความรู้และส่งเสริมให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้	4.88	0.33	มากที่สุด	1
11.ครูให้ความช่วยเหลือนักเรียนในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้	4.83	0.38	มากที่สุด	3
12.นักเรียนกล้าแสดงความคิดเห็นและยอมรับฟังความคิดเห็นของผู้อื่น	4.83	0.38	มากที่สุด	3
รวมด้านบรรยากาศในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้	4.84	0.36	มากที่สุด	
ด้านประโยชน์ที่ได้รับจากการเรียนรู้				(2)
13.นักเรียนได้รับการพัฒนาความสามารถด้านการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ	4.90	0.30	มากที่สุด	1
14.นักเรียนได้ฝึกคิดอย่างเป็นระบบ	4.78	0.42	มากที่สุด	3
15.นักเรียนสามารถนำกระบวนการอ่านไปใช้ประโยชน์ในชีวิตประจำวันได้และการเรียนในรายวิชาอื่น ๆ ได้	4.86	0.33	มากที่สุด	2
รวมด้านประโยชน์ที่ได้รับจากการเรียนรู้	4.85	0.32	มากที่สุด	
รวมทุกด้าน	4.87	0.31	มากที่สุด	

จากตารางที่ 7 ผลการศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้แบบ CoRT ร่วมกับเทคนิค Two Stay Two Stray พบว่า นักเรียนมีความพึงพอใจ

ต่อการจัดการเรียนรู้แบบ CoRT ร่วมกับเทคนิค Two Stay Two Stray ในภาพรวมของทุกด้านอยู่ในระดับพึงพอใจมากที่สุด ($M = 4.87, SD = 0.31$) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ นักเรียนมีความพึงพอใจอยู่ในระดับมากที่สุด ($M = 4.91, SD = 0.25$) รองลงมาคือ ด้านประโยชน์ที่ได้รับจากการเรียนรู้ ($M = 4.85, SD = 0.32$) และด้านบรรยากาศในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ($M = 4.84, SD = 0.36$) ตามลำดับ

เมื่อพิจารณารายละเอียดด้านการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ พบว่า นักเรียนมีความพึงพอใจเป็นลำดับที่ 1 การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ส่งเสริมให้นักเรียนได้พัฒนาทักษะการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ ($M = 4.95, SD = 0.22$) และการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ส่งเสริมให้นักเรียนได้ค้นคว้าหาคำตอบด้วยตนเอง ($M = 4.95, SD = 0.22$) รองลงมาคือด้านการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ส่งเสริมให้นักเรียนได้พัฒนากระบวนการทำงานกลุ่ม ($M = 4.93, SD = 0.26$) ลำดับต่อมาคือด้านการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ส่งเสริมให้นักเรียนได้สรุปบทเรียนด้วยตนเอง ($M = 4.90, SD = 0.28$)

ด้านประโยชน์ที่ได้รับจากการเรียนรู้ พบว่า ลำดับที่ 1 นักเรียนได้รับการพัฒนาความสามารถด้านการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ ($M = 4.90, SD = 0.30$) ลำดับที่ 2 นักเรียนสามารถนำกระบวนการอ่านไปใช้ประโยชน์ในชีวิตประจำวันได้และการเรียนในรายวิชาอื่น ๆ ได้ ($M = 4.86, SD = 0.33$) ลำดับที่ 3 นักเรียนได้ฝึกคิดอย่างเป็นระบบ ($M = 4.78, SD = 0.42$)

ด้านบรรยากาศในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ พบว่า ลำดับที่ 1 นักเรียนมีความเต็มใจในการทำงานร่วมกันเป็นกลุ่ม ($M = 4.88, SD = 0.33$) และครูมีความรู้และส่งเสริมให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้ ($M = 4.88, SD = 0.33$) รองลงมาคือด้านนักเรียนมีความสุขในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ทุกขั้นตอน ($M = 4.83, SD = 0.49$) นักเรียนให้ความช่วยเหลือนักเรียนในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ($M = 4.83, SD = 0.38$) และนักเรียนกล้าแสดงความคิดเห็นและยอมรับฟังความคิดเห็นของผู้อื่น ($M = 4.83, SD = 0.38$) ลำดับต่อมาคือด้านการจัดการเรียนรู้ส่งเสริมให้นักเรียนมีความกระตือรือร้นในการเรียน ($M = 4.80, SD = 0.40$)

จากข้อเสนอแนะเพิ่มเติมภายหลังการจัดการเรียนการสอน พบว่า นักเรียนได้เสนอความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดการเรียนรู้แบบ CoRT ร่วมกับเทคนิค Two Stay Two Stray คือ 1) การกำหนดแนวทางการอ่านโดยใช้การคิดแต่ละแบบช่วยให้มีทิศทางความคิดที่ชัดเจนมากยิ่งขึ้นในการมุ่งแสวงหาคำตอบ 2) การนำเทคนิค Two Stay Two Stray มาใช้เป็นกระบวนการจัดการเรียนรู้ช่วยให้นักเรียนได้แลกเปลี่ยนเรียนรู้คำตอบกับกลุ่มอื่น ช่วยส่งเสริมให้นักเรียนได้มีแนวคิดที่หลากหลายมากยิ่งขึ้น

บทที่ 5

สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยเรื่อง ผลการจัดการเรียนรู้แบบ CoRT ร่วมกับเทคนิค Two Stay Two Stray ที่มีต่อการพัฒนาความสามารถด้านการอ่านอย่างมีวิจารณญาณของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 มีวัตถุประสงค์ของงานวิจัยคือ 1) เพื่อเปรียบเทียบความสามารถด้านการอ่านอย่างมีวิจารณญาณของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้แบบ CoRT ร่วมกับเทคนิค Two Stay Two Stray และ 2) เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้แบบ CoRT ร่วมกับเทคนิค Two Stay Two Stray กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5/2 ที่กำลังศึกษาในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2564 โรงเรียนรัตนราษฎร์บำรุง ตำบลบ้านโป่ง อำเภอบ้านโป่ง จังหวัดราชบุรี จำนวน 40 คน ซึ่งได้มาจากการสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling) ด้วยการจับสลากโดยใช้ห้องเรียนเป็นหน่วยสุ่ม

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ 1) แผนการจัดการกิจกรรมการเรียนรู้ เรื่อง การอ่านอย่างมีวิจารณญาณ โดยการจัดการเรียนรู้โดยใช้แบบ CoRT ร่วมกับเทคนิค Two Stay Two Stray 2) แบบทดสอบวัดความสามารถด้านการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ เป็นแบบทดสอบปรนัยชนิดเลือกตอบ 4 ตัวเลือก จำนวน 30 ข้อ และ 3) แบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้แบบ CoRT ร่วมกับเทคนิค Two Stay Two Stray

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงทดลอง (Experimental Research) โดยมีแบบแผนการทดลองเป็นแบบกลุ่มเดียว สอบก่อนและสอบหลังการทดลอง (One Group Pretest-Posttest Design) ดำเนินการทดลองโดยการทดสอบก่อนการจัดการเรียนรู้ด้วยแบบทดสอบวัดความสามารถด้านการอ่านอย่างมีวิจารณญาณที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นและตรวจสอบคุณภาพแล้ว เมื่อดำเนินการทดลองสอนครบ 10 แผน จำนวน 10 คาบเรียน จึงทดสอบหลังการจัดการเรียนรู้ จากนั้นนำผลการทดลองมาเปรียบเทียบความสามารถด้านการอ่านอย่างมีวิจารณญาณก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้โดยใช้แบบ CoRT ร่วมกับเทคนิค Two Stay Two Stray วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้ค่าเฉลี่ย (M) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) และทดสอบค่าเฉลี่ยโดยการที่ใช้การทดสอบค่าที่แบบไม่อิสระต่อกัน (t-test dependent) การวิเคราะห์ความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้แบบ CoRT ร่วมกับเทคนิค Two Stay Two Stray ใช้การวิเคราะห์ค่าเฉลี่ย (M) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) และนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลในรูปแบบตารางและความเรียง

สรุปผลการวิจัย

การวิจัยเรื่อง ผลการจัดการเรียนรู้แบบ CoRT ร่วมกับเทคนิค Two Stay Two Stray ที่มีต่อการพัฒนาความสามารถด้านการอ่านอย่างมีวิจารณญาณของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 สรุปผลการวิจัยได้ดังนี้

1. นักเรียนที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบ CoRT ร่วมกับเทคนิค Two Stay Two Stray มีความสามารถด้านการอ่านอย่างมีวิจารณญาณหลังการทดลอง ($M = 22.05, SD = 2.92$) สูงกว่าก่อนการทดลอง ($M = 11.30, SD = 2.31$) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
2. นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 มีความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้แบบ CoRT ร่วมกับเทคนิค Two Stay Two Stray ในภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด

อภิปรายผล

การวิจัยเรื่อง ผลการจัดการเรียนรู้แบบ CoRT ร่วมกับเทคนิค Two Stay Two Stray ที่มีต่อการพัฒนาความสามารถด้านการอ่านอย่างมีวิจารณญาณของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 สามารถอภิปรายผลได้ดังนี้

1. จากการวิจัยพบว่า ความสามารถด้านการอ่านอย่างมีวิจารณญาณสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เป็นไปตามสมมติฐานงานวิจัยที่ตั้งไว้ ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากการจัดการเรียนรู้แบบ CoRT ร่วมกับเทคนิค Two Stay Two Stray มีเครื่องมือในการจัดการเรียนรู้ที่ผู้วิจัยได้ออกแบบมาเพื่อใช้พัฒนาการคิดของนักเรียน โดยการนำเครื่องมือสอนคิดมาใช้ตั้งคำถามจากบทอ่านในแต่ละแผนเพื่อพัฒนาการคิดของนักเรียนในหลายลักษณะ เช่น ในการใช้เครื่องมือการคิด PMI ในแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1 ผู้วิจัยจะตั้งคำถามที่กระตุ้นให้นักเรียนได้ฝึกคิดด้านดี ด้านเสีย และด้านที่น่าสนใจของบุคคลที่ปรากฏในบทอ่าน เป็นการฝึกฝนให้นักเรียนได้รู้จักมองรอบด้าน เป็นการขยายขอบเขตความคิดของนักเรียน ส่งผลให้นักเรียนสามารถพิจารณาสิ่งต่าง ๆ อย่างครอบคลุมรอบด้านมากขึ้นก่อนตัดสินใจ เป็นการพัฒนากระบวนการคิดของนักเรียนให้เป็นระบบ มีการฝึกตีความ วิเคราะห์ข้อเท็จจริงและข้อคิด รวมถึงประเมินค่าเรื่องี่อ่านได้ ซึ่ง Edward de Bono (1973: 53) ได้อธิบายไว้ว่า บทเรียน CoRT สามารถสร้างส่งเสริมให้นักเรียนเกิดความสามารถในการคิดอย่างเป็นระบบ บทเรียน CoRT ถูกออกแบบมาเพื่อขยายขอบเขตการคิดให้กว้างขึ้น โดยใช้การคิดทั้งหมด 7 ด้าน คือ การพยายามหาจุดที่เป็นข้อดี (Plus) และข้อเสีย (Minus) การพิจารณาปัจจัยที่เกี่ยวข้องทั้งหมด การคิดล่วงหน้าถึงผลที่อาจเกิดขึ้นได้ในอนาคต การคิดถึงเป้าหมายของการปฏิบัติการ การคิดถึงวัตถุประสงค์ของสิ่งต่าง ๆ การประเมินความสำคัญเป็นลำดับ และการคิดถึงมุมมองของผู้อื่น โดยทำการฝึกฝนการคิดจะช่วยพัฒนาความสามารถในการคิดทั้งหมด 7 ด้าน คือ การคิดถี่ถ้วน การคิดครอบคลุม การคิดไกล การคิดอย่างมีเป้าหมาย การคิดลึกซึ้ง การคิดหลากหลาย

การคิดในมุมมองของผู้อื่น โดยนำมาใช้ในการทำให้นักเรียนได้พัฒนากระบวนการคิดและเกิดการพัฒนาความสามารถด้านการอ่านอย่างมีวิจารณญาณผ่านการฝึกฝนโดยใช้แผนการจัดการเรียนรู้ที่นักเรียนสามารถตีความสิ่งที่อ่านได้ วิเคราะห์ข้อเท็จจริงและข้อคิดเห็นจากเรื่อง ประเมินค่าสิ่งที่อ่านได้ โดยในการประเมินค่านั้นต้องใช้ในการพิจารณาข้อมูลอย่างสมเหตุสมผล และสามารถวิพากษ์วิจารณ์งานเขียนได้อย่างถูกต้องตามหลักวิชาการ เป็นการอ่านที่สามารถประเมินค่าสิ่งที่อ่านได้ โดยใช้เหตุผลและมีความเหมาะสม วิเคราะห์หรือแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องที่อ่าน รวมถึงยังสามารถตีความข้อความที่อ่านได้ถูกต้องและสามารถค้นหาความที่ซ่อนเร้นอยู่ได้ สอดคล้องกับงานวิจัยของปวีณสุตา ขยันการ (2561) ที่ได้วิจัยเรื่องการพัฒนาผลสัมฤทธิ์การอ่านสื่อออนไลน์อย่างมีวิจารณญาณของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โดยใช้การจัดการเรียนรู้ด้วยวิธี QUEST ซึ่งผลการวิจัยพบว่าการจัดการเรียนรู้ด้วยวิธีQUEST เป็นการจัดการเรียนรู้ที่ช่วยให้ผู้อ่านเกิดความเข้าใจ สามารถผู้อ่านเกิดการเรียนรู้เพิ่มเติม สามารถแยกแยะข้อเท็จจริงและข้อคิดเห็น ดีความ วิเคราะห์ และประเมินค่าสิ่งที่อ่านได้ เป็นการจัดการเรียนรู้วิธีที่ช่วยให้นักเรียนเกิดทักษะกระบวนการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ

ส่วนการทำกิจกรรมแบบกลุ่มโดยใช้เทคนิค Two Stay Two Stray เป็นการฝึกให้นักเรียนได้มีความรับผิดชอบในหน้าที่ของตนเอง และการให้นักเรียนได้ไปแลกเปลี่ยนเรียนรู้กับกลุ่มอื่นเป็นการขยายขอบเขตความคิดของนักเรียนให้กว้างมากขึ้น เป็นการฝึกให้นักเรียนรู้จักรับฟังความคิดของผู้อื่น และเปิดโอกาสให้นักเรียนได้ทบทวนความถูกต้องของคำตอบของกลุ่มตนเอง อีกทั้งยังเป็นการสร้างปฏิสัมพันธ์ที่ดีในห้องเรียน นักเรียนเกิดการช่วยเหลือกันเพื่อให้กลุ่มประสบความสำเร็จ ดังที่ Kagan (1994: 5) ได้อธิบายไว้ว่า เทคนิค Two Stay Two Stray เป็นกลยุทธ์การเรียนรู้แบบร่วมมือที่มีแนวคิดที่นักเรียนจะทำงานได้ดี ถ้านักเรียนมีข้อมูลที่แบ่งปันกัน นอกจากนี้ยังช่วยให้นักเรียนมีประสบการณ์ในการรวบรวมข้อมูลและรายงานกลับให้กับเพื่อนร่วมทีม การจัดการเรียนรู้ในลักษณะดังกล่าวนี้ส่งผลให้เกิดการพัฒนาความสามารถด้านการอ่านอย่างมีวิจารณญาณได้ สอดคล้องกับงานวิจัยของ Nurhusain (2017) ที่ได้วิจัยเรื่อง Impact Analysis Of Cooperative Learning Model Application Type Two Stay Two Stray Toward Learning Outcomes Of Mathematics ผลการวิจัยพบว่า การเรียนรู้แบบ Two Stay Two Stray ทำให้นักเรียนมีความมั่นใจมากขึ้น ในการทำกิจกรรมในห้องเรียน เนื่องจากนักเรียนจะได้ไปแลกเปลี่ยนเรียนรู้ยังอีกกลุ่มหนึ่ง หลังจากนั้นนักเรียนก็กลับมาที่กลุ่มตนเองและอภิปรายข้อมูลกันภายในกลุ่มอีกครั้ง แล้วจึงนำเสนอต่อชั้นเรียน การนำเทคนิคนี้มาใช้จะทำให้นักเรียนมีความกล้าที่จะแสดงความคิดเห็นมากขึ้น เปิดโอกาสให้นักเรียนได้ค้นคว้าคำตอบและอธิบายความเห็น ในการแก้ปัญหาอย่างสร้างสรรค์

ดังนั้นการจัดการเรียนรู้แบบ CoRT ร่วมกับเทคนิค Two Stay Two Stray จึงเป็นการจัดการเรียนรู้ที่ส่งเสริมให้การอ่านอย่างมีวิจารณญาณ ผ่านกระบวนการจัดการเรียนรู้ที่ส่งเสริมให้นักเรียนได้พัฒนาการคิดและการอ่านผ่านกิจกรรมกลุ่มที่ทำร่วมกัน

2. จากการวิจัยพบว่า ความพึงพอใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้แบบ CoRT ร่วมกับเทคนิค Two Stay Two Stray มีระดับความพึงพอใจอยู่ในระดับมากที่สุด ทั้ง 3 ด้าน คือ ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ด้านบรรยากาศในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ และด้านประโยชน์ที่ได้รับจากการเรียนรู้

เมื่อพิจารณารายด้านพบว่า ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ นักเรียนมีความพึงพอใจเป็นลำดับที่ 1 คือการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ส่งเสริมให้นักเรียนได้พัฒนาทักษะการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะเมื่อนักเรียนได้รับการจัดการเรียนรู้โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบ CoRT ร่วมกับเทคนิค Two Stay Two Stray ที่ผู้วิจัยได้ออกแบบไว้โดยนำเครื่องมือสอนคิดมาใช้ในแผนการจัดการเรียนรู้ ทำให้นักเรียนได้ฝึกฝนการคิดหลากหลายรูปแบบ เช่น การใช้เครื่องมือการคิด PMI ทำให้นักเรียนได้พัฒนาการคิดรอบด้าน เครื่องมือการคิด OPV ทำให้ได้พัฒนาการคิดในมุมมองของผู้อื่น เครื่องมือการคิด CAF ทำให้ได้คิดอย่างครอบคลุม ทำให้นักเรียนได้รับการพัฒนากระบวนการคิดจากเรื่องที่อ่าน เมื่อนักเรียนได้ใช้วิจารณญาณในการตีความ วิเคราะห์ข้อเท็จจริงและข้อคิดเห็น รวมถึงประเมินค่าเรื่องที่อ่านแล้ว เป็นการนำเทคนิค วิธีการต่าง ๆ มาใช้ในการพัฒนาความสามารถด้านการอ่านอย่างมีวิจารณญาณผ่านการเชื่อมโยงความรู้ของนักเรียนกับบทอ่าน มีส่วนช่วยในการพัฒนาความสามารถด้านการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ สอดคล้องกับงานวิจัยของภัทรานี เวียงนาค (2562) ที่ได้วิจัยเรื่องการจัดการเรียนรู้โดยกลวิธีสตาร์ท (START) เพื่อพัฒนาความสามารถในการอ่านอย่างมีวิจารณญาณของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โดยได้นำกลวิธีสตาร์ท (START) ที่มีขั้นตอนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่ส่งเสริมให้นักเรียนได้นำความรู้และประสบการณ์เดิมจากการอ่านมาใช้ และสามารถนำความรู้มาทำความเข้าใจกับเรื่องที่อ่านช่วยให้นักเรียนได้พัฒนาความสามารถในการอ่านอย่างมีวิจารณญาณในบทอ่านได้ละเอียดรอบด้านและรวดเร็วมากยิ่งขึ้น ส่วนด้านการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ส่งเสริมให้นักเรียนได้ค้นคว้าหาคำตอบด้วยตนเอง ทั้งนี้อาจเป็นเพราะการจัดการเรียนรู้แบบ CoRT ร่วมกับเทคนิค Two Stay Two Stray มีขั้นตอนการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือโดยให้นักเรียนศึกษาหาความรู้และปรึกษาหารือกันภายในกลุ่ม ทำให้นักเรียนได้ฝึกค้นหาคำตอบด้วยตนเอง สร้างองค์ความรู้ด้วยตนเอง ผ่านกระบวนการตีความ วิเคราะห์ และประเมินค่าเรื่องที่อ่านเพื่อให้นักเรียนได้ความรู้ที่คงทนถาวรมากขึ้น สอดคล้องกับงานวิจัยของอุษาวดี ชุกกลิ่นหอม (2560) ที่ได้วิจัยเรื่องการพัฒนาความสามารถด้านการอ่านอย่างมีวิจารณญาณของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา

ปีที่ 4 ด้วยการจัดการเรียนรู้โดยวิธีสอนแบบ SQ5R โดยได้กล่าวถึงประเด็นนี้ไว้ว่า วิธีการจัดการเรียนรู้โดยวิธีสอนแบบ SQ5R เป็นการส่งเสริมให้นักเรียน คิดและค้นหาคำตอบได้ด้วยตนเองในสิ่งที่ตนเองต้องการรู้ เพื่อให้นักเรียนประสบความสำเร็จ โดยนักเรียนจะได้แลกเปลี่ยนเรียนรู้ระหว่างกันในห้องเรียน รองลงมาคือด้านการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ส่งเสริมให้นักเรียนได้พัฒนากระบวนการทำงานกลุ่ม เป็นเพราะการจัดการเรียนรู้แบบ CoRT ร่วมกับเทคนิค Two Stay Two Stray เป็นการจัดการเรียนรู้ที่ให้นักเรียนปฏิบัติงานกลุ่ม และได้แลกเปลี่ยนเรียนรู้กับกลุ่มอื่น เป็นการพัฒนากระบวนการทำงานกลุ่ม การมีปฏิสัมพันธ์ในห้องเรียน สอดคล้องกับงานวิจัยของ Nurhusain (2017) ที่ได้วิจัยเรื่อง Impact Analysis Of Cooperative Learning Model Application Type Two Stay Two Stray Toward Learning Outcomes Of Mathematics ซึ่งผลการวิจัยพบว่า นักเรียนมีความมั่นใจมากขึ้นในการทำกิจกรรมในห้องเรียน เนื่องจากนักเรียนจะได้ไปแลกเปลี่ยนเรียนรู้ยังอีกกลุ่มหนึ่ง หลังจากนั้นนักเรียนก็กลับมาที่กลุ่มตนเองและอภิปรายข้อมูลกันภายในกลุ่มอีกครั้ง แล้วจึงนำเสนอต่อชั้นเรียน การนำเทคนิคนี้มาใช้จะทำให้นักเรียนมีความกล้าที่จะแสดงความคิดเห็นมากขึ้น เปิดโอกาสให้นักเรียนได้ค้นคว้าคำตอบและอธิบายความเห็นในการแก้ปัญหาอย่างสร้างสรรค์ ลำดับต่อมาคือด้านการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ส่งเสริมให้นักเรียนได้สรุปทเรียนด้วยตนเอง ทั้งนี้อาจเป็นเพราะการจัดการเรียนรู้แบบ CoRT ร่วมกับเทคนิค Two Stay Two Stray เป็นการจัดกิจกรรมกลุ่มที่นักเรียนได้แลกเปลี่ยนความรู้กันภายในกลุ่ม และสรุปความรู้ภายในกลุ่ม แล้วจึงไปแลกเปลี่ยนความรู้กับกลุ่มอื่น เป็นการส่งเสริมให้นักเรียนได้สรุปทเรียนด้วยตนเองเพื่อให้ได้องค์ความรู้ในการแลกเปลี่ยนความรู้กันในห้องเรียน สอดคล้องกับงานวิจัยของ Lesia (2017) ที่ได้วิจัยเรื่อง Using Two Stay Two Stray (TSTS) to Improve Speaking Achievement of The Tenth Grade Students of SMAN 10 Palembang ผลการวิจัยพบว่า ในการทำกิจกรรมในห้องเรียน นักเรียนจะได้อภิปรายภายในกลุ่มของตนเอง หลังจากนั้นจะได้แลกเปลี่ยนสนทนากับกลุ่มอื่นแล้วจึงนำข้อมูลทั้งหมดจากกลุ่มอื่นและคำตอบของกลุ่มตนเองมาอภิปรายอีกครั้ง และนำเสนอต่อชั้นเรียน

ด้านประโยชน์ที่ได้รับจากการเรียนรู้ พบว่า นักเรียนได้รับการพัฒนาความสามารถด้านการอ่านอย่างมีวิจารณญาณเป็นลำดับที่ 1 เป็นเพราะการจัดการเรียนรู้แบบ CoRT ร่วมกับเทคนิค Two Stay Two Stray ได้นำมีการนำบทอ่านประเภทต่าง ๆ ที่มีเนื้อหาหลากหลายมาใช้ในการจัดการเรียนรู้ ทำให้นักเรียนได้ฝึกคิด ตีความ วิเคราะห์ และประเมินค่าสื่อประเภทต่าง ๆ รวมถึงได้พัฒนาการอ่านอย่างมีวิจารณญาณผ่านกระบวนการคิดที่เป็นระบบด้วย สอดคล้องกับงานวิจัยของ ประสพศรี ตันติเสนาะ (2560) ที่ได้วิจัยเรื่อง การพัฒนารูปแบบการเรียนการสอนอ่านตามทฤษฎีโครงสร้าง เพื่อเสริมสร้างความสามารถด้านการอ่านอย่างมีวิจารณญาณของนักเรียนระดับ

มัธยมศึกษาปีที่ 5 โดยผลการวิจัยพบว่ารูปแบบการสอนอ่านตามทฤษฎีโครงสร้างสามารถพัฒนา นักเรียนให้รู้จักกระบวนการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ เข้าใจเรื่องทีอ่านได้ดีขึ้นเป็นอย่างดี และช่วยให้มีการอ่านขั้นสูง คือใช้ความคิดของตนเองมากยิ่งขึ้น ลำดับต่อมาคือ นักเรียนสามารถนำกระบวนการอ่านไปใช้ประโยชน์ในชีวิตประจำวันได้และการเรียนในรายวิชาอื่น ๆ ได้ เป็นเพราะเมื่อนักเรียนได้พัฒนาความสามารถด้านการอ่านอย่างมีวิจารณญาณตามแนวทางที่ผู้วิจัยได้จัดทำขึ้นจะทำให้ นักเรียนสามารถด้านการตีความ วิเคราะห์ และประเมินค่าเรื่องที่อ่านได้ และนำไปประยุกต์ใช้ในการเรียน รายวิชาอื่น ๆ และการรับสารในชีวิตประจำวันได้ สอดคล้องกับงานวิจัยของปวีณสุตา ขยันการ (2561) ที่ได้วิจัยเรื่องการพัฒนาผลสัมฤทธิ์การอ่านสื่อออนไลน์อย่างมีวิจารณญาณของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โดยใช้การจัดการเรียนรู้ด้วยวิธี QUEST ซึ่งได้กล่าวถึงประเด็นนี้ไว้ว่า การจัดการเรียนรู้ด้วยวิธี QUEST ทำให้นักเรียนสามารถนำความรู้ที่ได้จากการจัดการเรียนรู้ไปใช้ได้จริงในชีวิตประจำวันได้ เพราะเมื่อนักเรียนสามารถพัฒนาความสามารถด้านการอ่านอย่างมีวิจารณญาณจะทำให้ นักเรียนเกิดทักษะการคิด กล้าแสดงออกอย่างสร้างสรรค์ มีวิจารณญาณในการอ่านสื่อออนไลน์เพิ่มมากขึ้น ลำดับที่ 3 นักเรียนได้ฝึกคิดอย่างเป็นระบบ อาจเป็นเพราะการจัดการเรียนรู้แบบ CoRT ร่วมกับเทคนิค Two Stay Two Stray มีการนำเครื่องมือการคิดหลายลักษณะคือ การคิดถี่ถ้วน การคิดครอบคลุม การคิดไกล การคิดอย่างมีเป้าหมาย การคิดลึกซึ้ง การคิดหลากหลาย การคิดในมุมมองของผู้อื่น ทำให้นักเรียนได้รับพัฒนาการคิดของนักเรียนอย่างเป็นระบบ สอดคล้องกับงานวิจัยของธนวิทย์ กวินธนเจริญ (2563) ได้วิจัยเรื่องการพัฒนาความสามารถในการอ่านอย่างมีวิจารณญาณและการทำงานเป็นทีมของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โดยการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ตามกลวิธี SQP2RS ที่ผลการวิจัยพบว่า การเรียนรู้ตามกลวิธี SQP2RS เป็นกลวิธีที่ส่งเสริมการคิดที่มีประสิทธิภาพและพัฒนากระบวนการคิดอย่างเป็นระบบ ผ่านการเชื่อมโยงประสบการณ์และความรู้จากบทอ่านต่าง ๆ ที่ประกอบในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้

ด้านบรรยากาศในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ พบว่า ลำดับที่ 1 นักเรียนมีความเต็มใจในการทำงานร่วมกันเป็นกลุ่ม เป็นเพราะการจัดการเรียนรู้แบบ CoRT ร่วมกับเทคนิค Two Stay Two Stray มีกระบวนการจัดการเรียนรู้ในรูปแบบของกระบวนการกลุ่ม ซึ่งสมาชิกแต่ละคนในกลุ่มมีหน้าที่ที่ต้องรับผิดชอบของตนเอง ซึ่งนักเรียนจะได้รับผิดชอบหน้าที่ของตนเองอย่างเต็มประสิทธิภาพ เพื่อให้ทำงานกลุ่มประสบความสำเร็จ และนักเรียนมีการแลกเปลี่ยนความรู้ใหม่ ๆ หรือแนวคิดของผู้อื่น ทั้งภายในกลุ่มและต่างกลุ่ม ซึ่งเป็นการขยายขอบเขตความคิดของนักเรียน ทำให้นักเรียนมีความเต็มใจที่จะทำงานกลุ่ม สอดคล้องกับงานวิจัยของกมลพรรณ องค์กรชัย (2552) ที่ได้วิจัยเรื่อง รูปแบบการสอนกระบวนการคิดแบบคอร์ท 1 เพื่อส่งเสริมความสามารถทางการพูดอภิปรายและ

การเขียนสะท้อนความคิดภาษาอังกฤษของนักเรียนในระดับก้าวหน้า โดยผลการวิจัยพบว่า แนวทางในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนโดยใช้รูปแบบการสอนกระบวนการคิดแบบคอร์ท 1 เป็นกิจกรรมที่เน้นให้นักเรียนได้แสดงความคิดเห็น และมีการอภิปรายกลุ่มย่อย ทำให้นักเรียนได้มีส่วนร่วมและรับผิดชอบการเรียนของตนกับกลุ่มคนที่มีความสนใจ ความคิดเห็นตรงกัน มีการอภิปรายความคิดเห็นกันภายในชั้นเรียน ในส่วนประเด็นครูมีความรู้และส่งเสริมให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้ เพราะเมื่อผู้วิจัยได้ศึกษาแนวคิดและงานวิจัยอย่างเป็นระบบจนเกิดความเข้าใจแล้ว ทำให้ผู้วิจัยสามารถสังเคราะห์องค์ความรู้เป็นขั้นตอนที่ใช้ในกระบวนการวิจัยได้ และสามารถให้ความช่วยเหลือให้คำปรึกษา ชี้แนะแนวทางแก่นักเรียนในการจัดการเรียนรู้ ทำให้การจัดการเรียนรู้ประสบความสำเร็จได้ สอดคล้องกับงานวิจัยของอุชาวดี ชุกกลิ่นหอม (2560) ที่ได้วิจัยเรื่อง การพัฒนาความสามารถด้านการอ่านอย่างมีวิจารณญาณของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ด้วยการจัดการเรียนรู้โดยวิธีสอนแบบ SQ5R โดยกล่าวถึงประเด็นนี้ไว้ว่า ในการจัดการเรียนรู้ที่ครูเป็นกันเองช่วยเหลือและแนะนำนักเรียนในการปฏิบัติกิจกรรมอย่างทั่วถึง เป็นการส่งเสริมให้ผู้เรียนมีกระบวนการคิดและกล้าแสดงความคิดเห็นมากขึ้น รองลงมาคือด้านนักเรียนมีความสุขในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้นักเรียนให้ความช่วยเหลือนักเรียนในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้นักเรียนกล้าแสดงความคิดเห็นและยอมรับฟังความคิดเห็นของผู้อื่น ทั้งนี้อาจเป็นเพราะกระบวนการจัดการเรียนรู้ที่ผู้วิจัยได้สังเคราะห์ขึ้นมีขั้นตอนการจัดการเรียนรู้ที่นักเรียนได้แลกเปลี่ยนเรียนรู้ระหว่างกลุ่มทำให้นักเรียนแต่ละคนมีโอกาสแสดงความคิดเห็นของตนเอง และได้รับฟังความคิดเห็นของผู้อื่น มีการช่วยเหลือกันภายในชั้นเรียน ส่งผลให้เกิดปฏิสัมพันธ์ที่ดีต่อกันภายในห้องเรียน สอดคล้องกับงานวิจัยของ Harahapa (2017) ที่ได้วิจัยเรื่อง Application of Cooperative Learning Model With Type of Two Stay Two Stray to Improve Results of Mathematics Teaching โดยผลการวิจัยพบว่า ในการจัดการเรียนรู้นั้น นักเรียนสามารถแลกเปลี่ยนข้อมูลผ่านการมีปฏิสัมพันธ์ในชั้นเรียน โดยนักเรียนสามารถสื่อสารในห้องเรียนได้ทั้งทางวาจาและลายลักษณ์อักษรในการค้นหาคำตอบ ส่งผลให้การทำงานของนักเรียนมีความถูกต้อง รอบคอบ ชัดเจน และประสบความสำเร็จในการเรียน ลำดับต่อมาคือด้านการจัดการเรียนรู้ส่งเสริมให้นักเรียนมีความกระตือรือร้นในการเรียน ทั้งนี้อาจเป็นเพราะในการจัดการเรียนรู้นั้นมีการแบ่งหน้าที่ของนักเรียนแต่ละคนอย่างชัดเจน ทำให้นักเรียนแต่ละคนมีหน้าที่ที่ตนเองต้องรับผิดชอบ ส่งผลให้นักเรียนทุกคนเกิดความกระตือรือร้นในการเรียนเพื่อให้งานของกลุ่มประสบความสำเร็จ สอดคล้องกับงานวิจัยของ Saputra (2016) ที่ได้วิจัยเรื่อง Use of Two Stay Two Stray Strategy In Teaching Reading ผลการวิจัยพบว่า เมื่อนำเทคนิค Two Stay Two Stray ไปใช้ในการเรียนการสอนของการอ่านจับใจความของนักเรียน ทำให้การจัดการเรียนรู้ประสบความสำเร็จ และช่วยเพิ่มความมั่นใจในตนเอง สร้างปฏิสัมพันธ์ทางสังคม ส่งเสริมความรับผิดชอบต่อส่วนบุคคล และทักษะการทำงานกลุ่ม ตลอดจนพัฒนาความเข้าใจ

ในการอ่านสูงขึ้น เพราะนักเรียนได้พูดคุย และแบ่งปันเนื้อหาเกี่ยวกับเพื่อนในกลุ่ม มีความกระตือรือร้นในการจัดการเรียนการสอน

ดังนั้น จากผลการอภิปรายข้างต้นจึงสรุปได้ว่า การจัดการเรียนแบบ CoRT ร่วมกับเทคนิค Two Stay Two Stray เป็นการจัดการเรียนรู้ที่ช่วยพัฒนาความสามารถด้านการอ่านอย่างมีวิจารณญาณให้แก่ นักเรียนแล้วยังส่งผลต่อความพึงพอใจของนักเรียนอีกด้วย

ข้อเสนอแนะ

การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้สำหรับการวิจัยครั้งต่อไป ดังนี้

ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

1. ผลการวิจัยพบว่า การจัดการเรียนรู้แบบ CoRT ร่วมกับเทคนิค Two Stay Two Stray สามารถพัฒนาความสามารถด้านการอ่านอย่างมีวิจารณญาณให้สูงขึ้นได้ ดังนั้นครูผู้สอนในรายวิชาภาษาไทยสามารถนำการจัดการเรียนรู้แบบ CoRT ร่วมกับเทคนิค Two Stay Two Stray ไปใช้พัฒนานักเรียนในเนื้อหาสาระอื่น ๆ ได้

2. นักเรียนบางส่วนยังสับสนในขั้นตอนของการจัดกิจกรรม ซึ่งครูผู้สอนควรอธิบายขั้นตอนการจัดการเรียนรู้ให้เป็นลำดับชัดเจน หรือใช้สัญลักษณ์ในการจัดการเรียนรู้ให้ชัดเจนขึ้น

3. ครูควรส่งเสริมให้นักเรียนมีความกระตือรือร้นในการทำกิจกรรมการเรียนรู้ เพื่อสร้างความสุขในการเรียนการสอน โดยครูผู้สอนสามารถปรับบทอ่านให้มีความน่าสนใจมากขึ้น หรือมีสื่อประกอบบทอ่านเพื่อจูงใจนักเรียนมากขึ้น

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรมีการวิจัยเพื่อศึกษาการจัดการเรียนรู้แบบ CoRT ร่วมกับเทคนิค Two Stay Two Stray มาใช้ในการจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนาในด้านอื่น ๆ เช่น การพูดเชิงสร้างสรรค์ การเขียนเชิงสร้างสรรค์ การอ่านเชิงวิเคราะห์ เพื่อให้เกิดการพัฒนาแนวทางในการจัดการเรียนรู้มากขึ้น

2. ควรมีการวิจัยเพื่อศึกษาการจัดการเรียนรู้แบบ CoRT หรือ เทคนิค Two Stay Two Stray ร่วมกับรูปแบบการเรียนการสอน เทคนิค และกลวิธีอื่น ๆ เช่น กลวิธี SQP2RS กลวิธี QUEST เทคนิค REAP เทคนิค PWIM

3. ควรมีการนำการจัดการเรียนรู้ CoRT อื่น ๆ คือ CoRT2 CoRT3 CoRT4 CoRT5 CoRT6 มาใช้ในการวิจัยต่อไป

รายการอ้างอิง

ภาษาไทย

- กมลพรรณ องค์กรชัย. (2552). **การใช้รูปแบบการสอนกระบวนการคิดแบบคอร์ท 1 เพื่อส่งเสริมความสามารถทางการพูดอภิปรายและการเขียนสะท้อนความคิดภาษาอังกฤษของนักเรียนในระดับก้าวหน้า**. วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาภาษาอังกฤษ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- กระทรวงศึกษาธิการ. (2560). **หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 (ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2560)**. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย จำกัด.
- จิตต์นิภา ศรีไสย์. (2562). **หลักภาษาและการใช้ภาษาไทย**. กรุงเทพฯ: สถาบันพัฒนาคุณภาพวิชาการ (พว.)
- ฉวีวรรณ คูหาภินันท์. (2542). **การอ่านและการส่งเสริมการอ่าน (Reading and Reading Promotion)**. กรุงเทพฯ: ศิลปาบรรณาการ.
- ชยุต จุลชาติ. (2548). **การพัฒนาชุดการสอนเพื่อพัฒนาการคิด สำหรับนักศึกษาอาชีวศึกษาประเภทวิชาพาณิชยกรรม ระดับ ปวช.2 โรงเรียนวณิชพาณิชย์การ**. วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาเทคโนโลยีการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- दनยา วงศระนะชัย. (2542). **การอ่านเพื่อชีวิต**. พิษณุโลก: คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ สถาบันราชภัฏพิบูลสงคราม.
- ทีศนา แคมมณี. (2554). **ศาสตร์การสอน :องค์ความรู้เพื่อการจัดการกระบวนการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพ**. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ธนวิทย์ กวินธนเจริญ. (2563). **การพัฒนาความสามารถในการอ่านอย่างมีวิจารณญาณและการทำงานเป็นทีมของ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โดยการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ตามกลวิธี SQP2RS**. วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการสอนภาษาไทย บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- นลินรัตน์ เมืองกาญจน์. (2555). **การพัฒนาการจัดการเรียนรู้แบบคอร์ท เพื่อส่งเสริมทักษะความคิดสร้างสรรค์ในวิชาภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนราชประชานุเคราะห์ 8**. วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาเทคโนโลยี

- การวิจัยและพัฒนาหลักสูตร บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี.
 บันลือ พฤกษ์วัน. (2543). **การอ่านเร็ว คิดเป็น**. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์ไทยวัฒนาพานิช.
 _____. (2534). **มิติใหม่ในการสอนอ่าน**. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์ไทยวัฒนาพานิช.
 ประเทิน มหาจันทร์. (2530). **การสอนอ่านเบื้องต้น**. กรุงเทพฯ: โอเดียนสโตร์.
 ประสรวงศ์ ตันติเสนาะ. (2560). **การพัฒนารูปแบบการสอนอ่านตามทฤษฎีโครงสร้าง เพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการอ่านอย่างมีวิจารณญาณของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5**. วิทยานิพนธ์ปริญญาปรัชญาดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน (การสอนภาษาไทย) แบบ 2.1 บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- เปลื้อง ณ นคร. (2544). **ศิลปะแห่งการอ่าน : หลักวิธีการอ่านอย่างมีประสิทธิภาพ**. กรุงเทพฯ: ข้าวฟ่าง.
- ปวีณสุดา ขันการ. (2561). **การพัฒนาผลสัมฤทธิ์การอ่านสื่อออนไลน์อย่างมีวิจารณญาณของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โดยใช้การจัดการเรียนรู้ด้วยวิธี QUEST**. วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการสอนภาษาไทย แผน ก แบบ ก2 บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- พรทิพย์ แข็งขัน และคณะ. (2553). **คู่มือฝึกอบรบภาษาไทยระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย**. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- พรทิพย์ แผงสุด. (2554). **ภาษาไทย ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5**. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์พิสิทส์เซ็นเตอร์.
- พวงรัตน์ ทวีรัตน์. (2543). **วิธีการวิจัยทางพฤติกรรมศาสตร์และสังคมศาสตร์**. พิมพ์ครั้งที่ 8. กรุงเทพมหานคร: สำนักทดสอบทางการศึกษาและจิตวิทยา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.
- พัชรินทร์ สุริยวงศ์. (2559). **การพัฒนารูปแบบการสอนอ่านอย่างมีวิจารณญาณ เพื่อส่งเสริมความสามารถทางการอ่านและการคิดอย่างมีวิจารณญาณของนักศึกษาวิชาชีพครู**. วิทยานิพนธ์ปริญญาปรัชญาดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและวิธีสอน บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- ภัทรานี เวียงนาค. (2562). **การจัดการเรียนรู้โดยใช้กลวิธีสตาร์ท (START) เพื่อพัฒนาความสามารถในการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4**. วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการสอนภาษาไทย บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- มารศรี เมืองโคตร. (2554). **การพัฒนาความสามารถในการคิดและการอ่านภาษาไทยอย่างมีวิจารณญาณของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โดยใช้วิธีการคิดแบบหมวกหกใบ**. วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน บัณฑิต

วิทยาลัย มหาวิทยาลัยขอนแก่น.

- วนิดา พรหมเขต. (2559). **การอ่านอย่างมีวิจารณ์ญาณ**. อุดรธานี: มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรธานี.
- ศราวุธ สุตะวงศ์. (2562). **สอนคิดตามแนวทาง Thinking School**. กรุงเทพฯ: นานมีบุ๊คส์.
- สมจิต บุญคงเสน. (2549). **ผลของการสอนภาษาไทย ด้วยกลวิธีสืบสอบที่มีต่อความสามารถในการคิดอย่างมีวิจารณ์ญาณ และความสามารถในการอ่านอย่างมีวิจารณ์ญาณของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6**. วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการสอนภาษาไทย คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สมชาย วรภิเษมสกุล. (2554). **ระเบียบวิธีการวิจัยทางพฤติกรรมศาสตร์และสังคมศาสตร์**. อุดรธานี: มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรธานี.
- สถาบันทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติ, สำนักคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน. (2563). รายงานผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติด้านพื้นฐาน (O-NET) ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนรัตนราษฎร์บำรุง ปีการศึกษา 2561-2563.
- สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ. (2540). **ทฤษฎีการเรียนรู้เพื่อพัฒนาระบบการคิด : ต้นแบบการเรียนรู้ทางด้านหลักทฤษฎีและแนวปฏิบัติ. โครงการพัฒนาคุณภาพ 76 การเรียนการสอน**. กรุงเทพฯ : สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ.
- สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา. (2548). **การประเมินการอ่าน คิดวิเคราะห์ และเขียน**. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์องค์การรับส่งสินค้าและพัสดุ (ร.ส.พ.).
- สำลี รักสุทธี. (2553). **สอนอ่านอย่างไร ให้เด็กอ่านออก อ่านได้ อ่านคล่อง อ่านเป็น เขียนได้ เขียนคล่อง และเขียนเป็น**. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์ พ.ศ.พัฒนา.
- สุกัญญา ศรีสืบสาย. (2551). **การจัดการเรียนรู้ที่บูรณาการการอ่านและการคิด**. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ: นานมีบุ๊คส์พับลิเคชันส์.
- สุนันทา มั่นเศรษฐวิทย์. (2543). **หลักและวิธีสอนอ่านภาษาไทย**. กรุงเทพฯ: ไทยวัฒนาพานิช.
- สุวิทย์ มูลคำ. (2547). **ครบเครื่องเรื่องการคิด**. กรุงเทพฯ: ห้างหุ้นส่วนจำกัด ภาพพิมพ์.
- อนงค วิเศษสุวรรณ. (2549). **การคิด (Thinking)**. วารสารศึกษาศาสตร์ ปีที่ 18 ฉบับที่ 1 เดือนมิถุนายน-ตุลาคม 2549. คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา.
- อัจจิมา เกิดผล และอรทัย วิมลโนช. (2540). **ภาษาไทย 2**. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- อัจฉรา ชิวพันธ์. (2550). **การอ่านปลูกสำนึก**. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- อุษาวดี ชุกกลิ่นหอม. (2560). **การพัฒนาความสามารถด้านการอ่านอย่างมีวิจารณ์ญาณของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ด้วยการจัดการเรียนรู้โดยวิธีสอนแบบ SQ5R**. วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการสอนภาษาไทย แผน ก แบบ ก 2 บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร.

เอมอร เนียมน้อย. (2550). **พัฒนาการอ่านอย่างมีวิจารณ์ด้วยวิธี SQ3R**. กรุงเทพฯ: สุวีริยาสาส์น.

_____. (2551). **พัฒนาการอ่านอย่างมีวิจารณ์ญาณ**. กรุงเทพฯ: สุวีริยาสาส์น.

De Bono, Edward. (2550). **สอนเด็กให้คิดเป็น**. แปลโดย อรุมา ราชคฤห์. กรุงเทพฯ: บริษัท เอ็กสเปอร์เน็ท จำกัด.

_____. (2556). **สอนศิษย์ให้คิดเก่ง**. แปลโดย ทวี ลักษมีวัฒนา. กรุงเทพฯ: บริษัท เอ็กสเปอร์เน็ท จำกัด.

_____. (2556). **สุดยอดทักษะการคิด**. แปลโดย กานต์สุดา มาชะศิริรานนท์. กรุงเทพฯ: บริษัท เอ็กสเปอร์เน็ท จำกัด.

_____. (1973). **CoRT thinking : Teacher's notes**. NSW: Preprimer Press.

_____. (1988). **A New Thinking for the New Millennium**. London: Penquin Books.

Escudero,M. (2011). **Teaching and Learning Critical Reading with Transnational Texts at a Mexican University: An Emergentist Case Study**. Doctor of Philosophy (English and Education), University of Michigan, U.S.A.

Harahapa, K. (2017). **Application of Cooperative Learning Model With Type of Two Stay Two Stray to Improve Results of Mathematics Teaching**. Mathematics Education Of PostGraduate School, State University of Medan, Indonesia.

Hidayat, T. (2018). **The Impact of Think Pair Share and Two Stay Two Stray Learning Model Towards Learning Outcomes and Cooperation Ability**. Universitas Negeri Yogyakarta, Yogyakarta, Indonesia.

Huda, M. (2011). **Cooperative Learning**. Yogyakarta: Pustaka Pelajar.

Irfanto, W. (2019). **The Effect of Cooperative Learning Model Type Two Stay Two Stray and Learning Style on Social Sciences Learning Outcomes of Grade IV Elementary School Students**. Educational and Vocational Studies, Surabaya State University, Indonesia.

Kangan, S. (1994). **Kangan Cooperative Learning**. San Clemente: Kangan Publishing.

Lesia, E. (2017). **Using Two Stay Two Stray (TSTS) to Improve Speaking Achievement of The Tenth Grade Students of SMAN 10 Palembang**.

Teacher Training and Education, Indo Global Mandiri University, Indonesia.

Lie, A. (2008). **Cooperative Learning Mempraktikkan Cooperative Learning di Ruang-ruang Kelas**. Jakarta: Grasindo.

Nurhusain, M. (2017). **Impact Analysis Of Cooperative Learning Model Application Type Two Stay Two Stray Toward Learning Outcomes Of Mathematics**. Program Studi Pendidikan Matematika, STKIP YPUP Makassar, Makassar, Indonesia.

Prastika, M. (2017). **The Effectiveness of Two Stay Two Stray Technique to Teach Narrative Text Writing**. Jurnal Pendidikan dan Pembelajaran Untan, Universitas Tanjungpura, Indonesia.

Santoso. (2011). **Pembelajaran kooperatif (Cooperative learning)**. Jakarta: Rineka Cipta.

Saputra, A. (2016). **Use of Two Stay Two Stray Strategy In Teaching Reading**. English Education Journal, University of Syiah Kuala, Banda Aceh, Indonesia.

Sari, D. (2019). **The Strategy of Two Stay Two Stray to Improve EFL Students' Reading Skill**. English Education, Faculty of Teacher Training and Education, Universitas Syiah Kuala, Banda Aceh 23111, Indonesia.

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก
ผู้เชี่ยวชาญตรวจเครื่องมือในการวิจัย

รายนามผู้เชี่ยวชาญตรวจคุณภาพเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. อาจารย์ ดร.สาวิตรี จิตรบรรจง

วุฒิการศึกษาสูงสุด : ปร.ด. (หลักสูตรและการสอน)
 ตำแหน่ง : อาจารย์สาขาวิชาภาษาไทย คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์
 สถานที่ทำงาน : มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา

2. นางสาววันวิสาห์ ปัญญาจิรวุฒิ

วุฒิการศึกษาสูงสุด : ศษ.ม. (การสอนภาษาไทย)
 ตำแหน่ง : อาจารย์กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย
 สถานที่ทำงาน : โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศิลปากร (มัธยมศึกษา)
 อำเภอเมืองนครปฐม จังหวัดนครปฐม

3. นางสาวศิริพร เอ็มสวัสดิ์

วุฒิการศึกษาสูงสุด : ศษ.ม (การประเมินและการวิจัยการศึกษา)
 ตำแหน่ง : ครู วิทยฐานะ ครูชำนาญการ
 สถานที่ทำงาน : โรงเรียนมัธยมฐานบินกำแพงแสน
 อำเภอกำแพงแสน จังหวัดนครปฐม

ตัวอย่างแผนการจัดการเรียนรู้เรื่อง การอ่านอย่างมีวิจารณญาณ
โดยการจัดการเรียนรู้โดยใช้แบบ CoRT ร่วมกับเทคนิค Two Stay Two Stray

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย วิชาภาษาไทย 4 (ท32102) ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5
 หน่วยการเรียนรู้ที่ 4 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2564
 เรื่อง การอ่านอย่างมีวิจารณญาณ เวลา 1 คาบ (55 นาที) ผู้สอน ครูเมธณัฐชา หลิมพลอย

1. มาตรฐานการเรียนรู้ช่วงชั้น/ตัวชี้วัด

มาตรฐานการเรียนรู้

ท 1.1 ใช้กระบวนการอ่านสร้างความรู้และความคิดเพื่อนำไปใช้ตัดสินใจ แก้ปัญหาในการดำเนินชีวิตและมีนิสัยรักการอ่าน

ตัวชี้วัด

ท 1.1 ม.4-6/2 ตีความ แปลความ และขยายความเรื่องที่อ่าน

ท 1.1 ม.4-6/3 วิเคราะห์และวิจารณ์เรื่องที่อ่านในทุก ๆ ด้านอย่างมีเหตุผล

ท 1.1 ม.4-6/4 คาดคะเนเหตุการณ์จากเรื่องที่อ่าน และประเมินค่าเพื่อนำความรู้ ความคิดไปใช้ตัดสินใจแก้ปัญหาในการดำเนินชีวิต

ท 1.1 ม.4-6/5 วิเคราะห์ วิจารณ์ แสดงความคิดเห็นโต้แย้งกับเรื่องที่อ่าน และเสนอความคิดเห็นใหม่อย่างมีเหตุผล

2. จุดประสงค์การเรียนรู้

2.1 นักเรียนสามารถสรุปสาระสำคัญจากสารประเภทนิทานได้

2.2 นักเรียนสามารถวิเคราะห์การกระทำของตัวละครที่ปรากฏในเรื่องได้

2.3 นักเรียนสามารถแสดงความคิดเห็นในประเด็นที่กำหนดได้อย่างเหมาะสม

2.4 นักเรียนสามารถประเมินค่าเรื่องที่อ่านและบอกแนวทางการนำไปประยุกต์ใช้ในชีวิตได้

3. สาระสำคัญ

การรับสารในชีวิตประจำวันมีความสำคัญต่อมนุษย์ทุกคน เพราะมนุษย์ต้องอยู่ร่วมกันในสังคมที่มีการติดต่อสื่อสารอยู่ตลอดเวลา สารที่ได้รับนั้นมีทั้งที่ถูกต้องและไม่ถูกต้อง ดังนั้นในการรับสารไม่ว่าจะเป็นการฟังหรือการอ่าน ผู้รับสารจำเป็นต้องมีวิจารณญาณในการรับสารประเภทต่าง ๆ เพื่อที่จะได้เข้าใจสารที่รับมาอย่างถูกต้อง และสามารถนำความรู้ที่ได้ไปใช้ใน ชีวิตประจำวันได้

4. สมรรถนะสำคัญของผู้เรียน

- 4.1 ความสามารถในการสื่อสาร
- 4.2 ความสามารถในการคิด
- 4.3 ความสามารถในการใช้ทักษะชีวิต

5. คุณลักษณะอันพึงประสงค์

- 5.1 ซื่อสัตย์สุจริต
- 5.2 ใฝ่เรียนรู้
- 5.3 มุ่งมั่นในการทำงาน

6. สาระการเรียนรู้

ความรู้

- 1) หลักการอ่านนิทานอย่างมีวิจารณญาณ

ทักษะ/กระบวนการ

- 1) ทักษะการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ
- 2) ทักษะการคิดอย่างมีวิจารณญาณ
- 3) ทักษะการทำงานร่วมกัน กระบวนการกลุ่ม

คุณลักษณะอันพึงประสงค์

- 1) ประเมินค่าเรื่องที่อ่านและบอกแนวทางการนำไปประยุกต์ใช้ในชีวิตได้

7. ชิ้นงาน/ภาระงาน

ใบงาน เรื่อง “พินิจนิทาน อ่านอย่างมีวิจารณญาณ”

8. กิจกรรมการเรียนรู้

ชั้นนำเข้าสู่บทเรียน

1) ครูกล่าวทักทายนักเรียนจากนั้นให้นักเรียนดูวีดิทัศน์นิทานเรื่อง ผึ้งลึงก์งานรดน้ำต้นไม้ จากนั้นจึงสุ่มนักเรียนให้ตอบคำถาม โดยมีคำถามดังต่อไปนี้

- การกระทำของคนเฝ้าอุทยานมีข้อดีและข้อเสียอย่างไร
- เพราะเหตุใดผึ้งจึงมีวิธีการคิดเช่นนั้น

ขั้นสอน

2) นักเรียนศึกษาใบความรู้เรื่อง “การอ่านอย่างมีวิจารณญาณ” หลังจากนั้นจึงอภิปรายร่วมกันเกี่ยวกับหลักการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ

3) ครูให้ความรู้เกี่ยวกับการคิดแบบ PMI โดยใช้โปรแกรมนำเสนอภาพนิ่ง ซึ่งมีรายละเอียดว่า เครื่องมือการคิด PMI เป็นเครื่องมือสอนคิดใน 3 ลักษณะ คือ การคิดในเชิงบวก การคิดในเชิงลบ

และการคิดเกี่ยวกับสิ่งที่น่าสนใจ เพื่อนำข้อมูลที่ได้จากการคิดมาประกอบการตัดสินใจ และเป็นเครื่องมือที่ช่วยให้เกิด การพิจารณาอย่างรอบด้าน

โดยความหมายของ PMI มีดังนี้

P ย่อมาจาก Plus คือ การคิดในเชิงบวก โดยพิจารณาข้อดี จุดเด่น หรือ ประโยชน์

M ย่อมาจาก Minus คือ การคิดในเชิงลบ โดยพิจารณาข้อเสีย จุดด้อย ข้อบกพร่อง ข้อควรระวัง

I ย่อมาจาก Interesting คือ การคิดเกี่ยวกับสิ่งที่น่าสนใจ ข้อเสนอแนะ จุดที่ควรพัฒนา แนวทางแก้ไข

เครื่องมือการคิด PMI มีประโยชน์ในการสะท้อนความเข้าใจของนักเรียนที่มีต่อบทเรียน รวมถึงเป็นเครื่องมือพัฒนาทักษะการคิดของนักเรียน ตลอดจนเป็นแนวทางในการทบทวนเนื้อหาของบทเรียนด้วย

4) นักเรียนควรวีดิทัศน์นิทานเรื่อง ผึ้งลึกลับงานรตน้ำตันไม้ อีกครั้ง โดยกำหนดให้นักเรียนแต่ละคนวิเคราะห์ข้อดี ข้อเสีย และจุดที่นักเรียนประทับใจในตัวละครแต่ละตัว จากนั้นจึงสุ่มนักเรียนให้แสดงความคิดเห็นตามประเด็นที่กำหนดเพื่อเชื่อมโยงเข้าสู่บทเรียน

(แนวคำตอบ : คนเฝ้าอุทยาน

ข้อดี : ฉลาด มีไหวพริบดี

ข้อเสีย : เจ้าเล่ห์ ใช้คนไม่เหมาะสมกับงาน

สิ่งที่ประทับใจ : อยู่ในดุลยพินิจของครู

ลิง

ข้อดี : กตัญญู รักษาคำพูด

ข้อเสีย : ไร้สติปัญญา ขาดการคิดพิจารณาที่ถี่ถ้วน

สิ่งที่ประทับใจ : อยู่ในดุลยพินิจของครู)

5) ครูแบ่งกลุ่มนักเรียน กลุ่มละ 4 คน แบบคณะกรรมการ พร้อมกำหนดหมายเลขสมาชิก 1-4 จากนั้นครูแจกใบงาน “พินิจนิทาน อ่านอย่างมีวิจารณญาณ” โดยให้นักเรียนแต่ละกลุ่มอ่านนิทานเรื่อง คนแจวเรือจ้างกับนักศึกษา นักเรียนแต่ละกลุ่มอภิปรายคำตอบโดยใช้เครื่องมือการคิด PMI ลงในกระดาษที่ครูเตรียมไว้ให้ โดยครูกำหนดเวลาให้ทำใบงาน 10 นาที

6) นักเรียนที่มีหมายเลข 3 และ 4 ทำหน้าที่เป็นแขกไปแลกเปลี่ยนความรู้จากกลุ่มอื่น โดยนักเรียนหมายเลข 3 จะไปแลกเปลี่ยนความรู้จากกลุ่มที่อยู่ด้านซ้ายของกลุ่มตนเอง ส่วนนักเรียนหมายเลข 4 จะไปแลกเปลี่ยนความรู้จากกลุ่มที่อยู่ด้านขวาของตนเอง

7) นักเรียนที่มีหมายเลข 1 และ 2 ทำหน้าที่เป็นเจ้าของบ้านรอต้อนรับแขกที่มาเยือนกลุ่มตนเอง และแลกเปลี่ยนความรู้กัน โดยกำหนดเวลาในการแลกเปลี่ยนความรู้ 5 นาที

8) เมื่อครบเวลาที่ครูกำหนด นักเรียนหมายเลข 3 และ 4 กลับไปยังกลุ่มเดิมของตนเอง และแลกเปลี่ยนความรู้กับเพื่อนในกลุ่มอีกครั้งเพื่อพิจารณาคำตอบของกลุ่มตนเอง และบันทึกคำตอบลงในกระดาษที่ครูแจกให้ พร้อมตอบคำถามในประเด็นที่ครูกำหนด

9) นักเรียนแต่ละกลุ่มนำเสนอผลงานของตนเอง โดยครูและเพื่อน ๆ ช่วยกันพิจารณาคำตอบ และแนวคิดของแต่ละกลุ่ม

ขั้นสรุป

10) นักเรียนสรุปความรู้ที่ได้จากการเรียน พร้อมทั้งบอกแนวทางในการประเมินค่าเรื่องที่อ่านและบอกแนวทางการนำไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวัน

9. สื่ออุปกรณ์และแหล่งการเรียนรู้

- 9.1 วีดิทัศน์นิทานเรื่อง ฟุ่งลิ่งกับงานรดน้ำต้นไม้
- 9.2 ใบความรู้เรื่อง “การอ่านอย่างมีวิจารณญาณ”
- 9.3 โปรแกรมนำเสนอภาพนิ่ง
- 9.4 ใบงาน เรื่อง “พินิจนิทาน อ่านอย่างมีวิจารณญาณ
- 9.5 กระดาษและปากกาสำหรับทำกิจกรรม

10. การวัดและการประเมินผล

รายการวัด และประเมินผล	วิธีวัดและประเมินผล	เครื่องมือวัด และประเมินผล	เกณฑ์การวัด และประเมินผล
ด้านความรู้	ประเมินจากการตอบ คำถาม	แบบสังเกตการตอบ คำถาม	ผ่านเกณฑ์ในระดับ ปานกลาง
ด้านทักษะ กระบวนการ	ประเมินจากใบงาน เรื่อง “พินิจนิทาน อ่าน อย่างมีวิจารณญาณ”	แบบประเมินใบงาน เรื่อง “พินิจนิทาน อ่าน อย่างมีวิจารณญาณ”	ผ่านเกณฑ์ในระดับ ดี
ด้านเจตคติ	สังเกตการปฏิบัติงาน ของนักเรียน	แบบสังเกตพฤติกรรม การทำงานกลุ่ม	ผ่านเกณฑ์ในระดับ พอใช้
		แบบสังเกตพฤติกรรม การเรียนรู้รายบุคคล	ผ่านเกณฑ์ในระดับ พอใช้

คำชี้แจง : ให้ผู้สอนสังเกตพฤติกรรมของนักเรียน และขีด ✓ ลงในช่องที่ตรงกับคะแนน

สมรรถนะด้าน	รายการประเมิน	ระดับคุณภาพ			
		ดีมาก (4)	ดี (3)	พอใช้ (2)	ปรับปรุง (1)
1. ความสามารถในการสื่อสาร	1.1 มีความสามารถในการรับ-ส่งสาร				
	1.2 มีความสามารถในการถ่ายทอดความรู้ ความคิด ความเข้าใจของตนเอง โดยใช้ภาษาอย่างเหมาะสม				
	1.3 ใช้วิธีการสื่อสารที่เหมาะสม มีประสิทธิภาพ				
	1.4 เจรจาต่อรองเพื่อจัดและลดปัญหาความขัดแย้งต่าง ๆ ได้				
	1.5 เลือกรับและไม่รับข้อมูลข่าวสารด้วยเหตุผล และถูกต้อง				
	สรุปผลการประเมิน	รวม คะแนน ระดับ			
2. ความสามารถในการคิด	2.1 มีความสามารถในการคิดวิเคราะห์ สังเคราะห์				
	2.2 มีทักษะในการคิดนอกกรอบอย่างสร้างสรรค์				
	2.3 สามารถคิดอย่างมีวิจารณญาณ				
	2.4 มีความสามารถในการสร้างองค์ความรู้				
	2.5 ตัดสินใจแก้ปัญหาเกี่ยวกับตนเองได้อย่างเหมาะสม				
	สรุปผลการประเมิน	รวม คะแนน ระดับ			
3. ความสามารถในการใช้ทักษะชีวิต	3.1 เรียนรู้ด้วยตนเองได้เหมาะสมตามวัย				
	3.2 สามารถทำงานกลุ่มร่วมกับผู้อื่นได้				
	3.3 นำความรู้ที่ได้ไปใช้ประโยชน์ในชีวิตประจำวัน				
	3.4 จัดการปัญหาและความขัดแย้งได้เหมาะสม				
	3.5 หลีกเลี่ยงพฤติกรรมไม่พึงประสงค์ที่ส่งผลกระทบต่อตนเอง				
	สรุปผลการประเมิน	รวม คะแนน ระดับ			

ลงชื่อ.....ผู้ประเมิน

...../...../.....

แบบประเมินคุณลักษณะอันพึงประสงค์

คำชี้แจง : ให้ผู้สอนสังเกตพฤติกรรมของนักเรียนในระหว่างเรียนและนอกเวลาเรียน
แล้วขีด ✓ ลงในช่องว่างที่ตรงกับระดับคะแนน

คุณลักษณะ อันพึงประสงค์ด้าน	รายการประเมิน	ระดับคะแนน		
		3	2	1
1. ซื่อสัตย์ สุจริต	1.1 ให้ข้อมูลที่ถูกต้อง และเป็นจริง			
	1.2 ปฏิบัติในสิ่งที่ถูกต้อง ละอาย และเกรงกลัวที่จะทำความผิด ทำตาม สัญญาที่ตนให้ไว้กับพ่อแม่หรือผู้ปกครอง และครู			
	1.3 ปฏิบัติตนต่อผู้อื่นด้วยความซื่อตรง และเป็นแบบอย่างที่ดีแก่เพื่อนด้าน ความซื่อสัตย์			
2. ใฝ่เรียนรู้	2.1 ตั้งใจเรียน			
	2.2 เอาใจใส่ในการเรียน และมีความเพียรพยายามในการเรียน			
	2.3 เข้าร่วมกิจกรรมการเรียนรู้ต่างๆ			
	2.4 ศึกษาค้นคว้า หาความรู้จากหนังสือ เอกสาร สิ่งพิมพ์ สื่อเทคโนโลยีต่างๆ แหล่งการเรียนรู้ทั้งภายในและภายนอกโรงเรียน และเลือกใช้สื่อได้อย่างเหมาะสม			
	2.5 บันทึกความรู้ วิเคราะห์ ตรวจสอบบางสิ่งที่เรียนรู้ สรุปเป็นองค์ความรู้			
	2.6 แลกเปลี่ยนความรู้ ด้วยวิธีการต่างๆ และนำไปใช้ใน ชีวิตประจำวัน			
3. มุ่งมั่นในการทำงาน	3.1 มีความตั้งใจและพยายามในการทำงานที่ได้รับมอบหมาย			
	3.2 มีความอดทนและไม่ท้อแท้ต่ออุปสรรคเพื่อให้งานสำเร็จ			

ลงชื่อ.....ผู้ประเมิน

...../...../.....

แบบสังเกตการตอบคำถาม

- คำชี้แจง** ทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องระดับคะแนนพฤติกรรมที่นักเรียนปฏิบัติดังนี้
- ระดับ 3 หมายถึง แสดงพฤติกรรมให้เห็นมาก
- ระดับ 2 หมายถึง แสดงพฤติกรรมให้เห็นปานกลาง
- ระดับ 1 หมายถึง แสดงพฤติกรรมให้เห็นน้อย

ลำดับ ที่	พฤติกรรม/ ระดับคะแนน หมายเลขรหัส แทนตัวนักเรียน	สนใจและ ตั้งใจฟัง คำถาม			ตอบคำถาม ได้ตรง ประเด็น			ตอบคำถาม อย่าง สม่ำเสมอ			รวม คะแนน	การ ประเมิน ผล		หมายเหตุ	
		3	2	1	3	2	1	3	2	1		ผ่าน	ไม่ ผ่าน		

เกณฑ์การประเมิน

คะแนน รวม 8 - 9 = ดี

คะแนน รวม 6 - 7 = ปานกลาง

คะแนน รวม 3 - 5 = พอใช้

เกณฑ์การผ่าน

คะแนนอยู่ในระดับปานกลางขึ้นไป ถือว่าผ่านเกณฑ์

เกณฑ์การประเมินพฤติกรรมการทำงานกลุ่ม

คำชี้แจง : เกณฑ์การประเมินนี้สร้างขึ้นเพื่อใช้เป็นเกณฑ์ในการให้คะแนนโดยครู ตามรายการประเมินพร้อมทั้งเกณฑ์การให้คะแนนในแต่ละหัวข้อที่ตรงกับพฤติกรรมของนักเรียนตามความเป็นจริงและครูจะประเมินลงในแบบสังเกตพฤติกรรมการทำงานกลุ่ม

รายการประเมิน	เกณฑ์การประเมิน		
	3 (ดี)	2 (พอใช้)	1 (ปรับปรุง)
1. การมีส่วนร่วมในการทำงาน	สมาชิกทุกคนมีส่วนร่วมในการสร้างสรรค์งานกลุ่ม	สมาชิกมากกว่าร้อยละ 70 มีส่วนร่วมในการสร้างสรรค์ผลงานกลุ่ม	สมาชิกไม่มีส่วนร่วมในการสร้างสรรค์ผลงานกลุ่ม
2. การแบ่งหน้าที่ภายในกลุ่ม	มีการแบ่งหน้าที่ภายในกลุ่มชัดเจน และทุกคนรับผิดชอบงานตามบทบาทหน้าที่ของตนเอง	มีแบ่งการหน้าที่ภายในกลุ่มไม่ชัดเจน หรือไม่ทำงานตามบทบาทหน้าที่ของตนเอง	มีการแบ่งหน้าที่ภายในกลุ่มไม่ชัดเจนและไม่ทำงานตามบทบาทหน้าที่ของตนเอง
3. ความตรงต่อเวลา	ปฏิบัติงานเสร็จทันเวลาตามกำหนดอย่างเต็มร้อย	ปฏิบัติงานเสร็จทันเวลาตามกำหนด	ปฏิบัติงานเสร็จไม่ทันเวลาตามกำหนด
4. การนำเสนองาน	นำเสนองานได้ถูกต้องตรงประเด็น	นำเสนองานไม่ถูกต้องหรือไม่ตรงประเด็น	นำเสนองานไม่ถูกต้องและไม่ตรงประเด็น

ระดับคุณภาพ/การวัดประเมินผล

- คะแนนรวม 9-12 หมายถึง นักเรียนมีพฤติกรรมการทำงานกลุ่มดี
- คะแนนรวม 5-8 หมายถึง นักเรียนมีพฤติกรรมการทำงานกลุ่มพอใช้
- คะแนนรวม 4 หมายถึง นักเรียนมีพฤติกรรมการทำงานกลุ่มควรปรับปรุง

เกณฑ์การผ่าน

มีคะแนนอยู่ในระดับพอใช้ หรือ 5 คะแนนขึ้นไป จึงถือว่าผ่านเกณฑ์

แบบสังเกตพฤติกรรมการเรียนรายบุคคล

คำชี้แจง : แบบสังเกตพฤติกรรมในการเรียน สร้างขึ้นเพื่อให้ครูผู้สอนประเมินพฤติกรรมนักเรียนเป็นรายบุคคล โดยทำเครื่องหมาย / ในช่องให้คะแนนที่เห็นสมควรตามความเป็นจริง

ลำดับ ที่	พฤติกรรม หมายเลขรหัส แทนตัวนักเรียน	พฤติกรรมและระดับคะแนน											รวม (12)		
		ความตรงต่อ เวลา			ความตั้งใจเรียน			การมีส่วนร่วม ต่อหน้าที่ที่ ได้รับ มอบหมาย			การให้ความ ร่วมมือใน การเรียน				
		3	2	1	3	2	1	3	2	1	3	2		1	

ข้อสังเกตเพิ่มเติม

.....

ลงชื่อ..... ผู้ประเมิน
 (.....)

...../...../.....

เกณฑ์การประเมินพฤติกรรมการเรียนรายบุคคล

คำชี้แจง : เกณฑ์การประเมินนี้สร้างขึ้นเพื่อใช้เป็นเกณฑ์ในการให้คะแนนโดยครู ตามรายการประเมินพร้อมทั้งเกณฑ์การให้คะแนนในแต่ละหัวข้อที่ตรงกับพฤติกรรมของนักเรียนตามความเป็นจริงและครูจะประเมินลงในแบบสังเกตพฤติกรรมในการเรียน

รายการประเมิน	เกณฑ์การประเมิน		
	3 (ดี)	2 (พอใช้)	1 (ปรับปรุง)
1. ความตรงต่อเวลา	เข้าเรียนตรงเวลา	เข้าเรียนช้ากว่ากำหนด แต่ไม่เกิน 10 นาที	เข้าเรียนช้าเกินกว่า 10 นาที
2. ความตั้งใจเรียน	มีความสนใจและกระตือรือร้นในการเรียน ตลอดเวลา	มีความสนใจและกระตือรือร้นในการเรียน บางเวลา พุดคุยนอกเรื่องบ้าง 1-2 ครั้งในคาบ	มีความสนใจและกระตือรือร้นในการเรียน บางเวลา พุดคุยนอกเรื่อง 3 ครั้งขึ้นไปในคาบ
3. การมีส่วนร่วมต่อหน้าที่ที่ได้รับมอบหมาย	ร่วมมือและช่วยเหลือเพื่อนในการทำกิจกรรมทุกครั้ง	ร่วมมือหรือช่วยเหลือเพื่อนเป็นส่วนใหญ่ในการทำกิจกรรม	ไม่ร่วมมือ และไม่ช่วยเหลือเพื่อนในการทำกิจกรรม
4. การให้ความร่วมมือในการเรียน	ให้ความร่วมมือในการตอบคำถามและทำกิจกรรมต่าง ๆ เป็นอย่างดีทุกครั้ง	ให้ความร่วมมือในการตอบคำถามหรือทำกิจกรรมต่าง ๆ เป็นอย่างดีบางครั้ง	ไม่ให้ความร่วมมือในการตอบคำถามและทำกิจกรรมต่าง ๆ

เกณฑ์ตัดสินคุณภาพงาน

ช่วงคะแนน

คะแนนรวม 9-12

คะแนนรวม 5-8

คะแนนรวม 4

ระดับคุณภาพ

นักเรียนมีพฤติกรรมในการเรียน ดี

นักเรียนมีพฤติกรรมในการเรียน พอใช้

นักเรียนมีพฤติกรรมในการเรียน ควรปรับปรุง

เกณฑ์การผ่าน

มีคะแนนอยู่ในระดับพอใช้ หรือ 5 คะแนนขึ้นไป จึงถือว่าผ่านเกณฑ์

เกณฑ์การประเมินใบงาน “พินิจนิทาน อ่านอย่างมีวิจารณ์ญาณ”

เกณฑ์	ระดับการประเมิน			
	ดีมาก (3)	ดี (2)	พอใช้ (1)	ปรับปรุง (0)
1. ตอบ คำถามจาก เนื้อเรื่อง	ตอบคำถามจากเนื้อ เรื่องถูกต้อง เหมาะสม ทั้ง 5 ข้อ	ตอบคำถามจากเนื้อ เรื่องได้ถูกต้อง เหมาะสม 3-4 ข้อ	ตอบคำถามจากเนื้อเรื่อง ได้ถูกต้อง เหมาะสม 1-2 ข้อ	ไม่ตอบคำถาม
2. การ วิเคราะห์ เนื้อหาและ แสดงความ คิดเห็นได้ อย่าง เหมาะสม	มีองค์ประกอบต่อไปนี้ ครบถ้วน 1. วิเคราะห์เนื้อหาใน แต่ละประเด็นได้ ถูกต้อง เหมาะสม 2. แสดง ความคิดเห็น จากเรื่องที่อ่านได้อย่าง สมเหตุสมผล 3. อธิบายเหตุผล ประกอบได้เหมาะสม	มี 2 องค์ประกอบตาม รายละเอียดต่อไปนี้ 1. วิเคราะห์เนื้อหาใน แต่ละประเด็นได้ ถูกต้อง เหมาะสม 2. แสดง ความคิดเห็น จากเรื่องที่อ่านได้อย่าง สมเหตุสมผล 3. อธิบายเหตุผล ประกอบได้เหมาะสม	มี 1 องค์ประกอบตาม รายละเอียดต่อไปนี้ 1. วิเคราะห์เนื้อหาใน แต่ละประเด็นได้ถูกต้อง เหมาะสม 2. แสดง ความคิดเห็น จากเรื่องที่อ่านได้อย่าง สมเหตุสมผล 3. อธิบายเหตุผล ประกอบได้เหมาะสม	ไม่สามารถตอบ คำถามและ ยกตัวอย่างได้

เกณฑ์การตัดสิน/ระดับคุณภาพ	
ระดับคะแนน	ผลการประเมิน
5 - 6	ดีมาก
3 - 4	ดี
0 - 2	ปรับปรุง

เกณฑ์การผ่าน คือ มีคะแนนอยู่ในระดับดี หรือ 3 คะแนนขึ้นไป จึงถือว่าผ่านเกณฑ์

11. รายละเอียดเนื้อหาสาระ/ความรู้

“การอ่านอย่างมีวิจารณญาณ”

ความหมายของการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ

การอ่านอย่างมีวิจารณญาณ หมายถึง การอ่านระดับสูงที่ผู้อ่านสามารถจับใจความสำคัญ ตีความ วิเคราะห์ วิวิจารณ์ รวมทั้งประเมินคุณค่าของเรื่องที่ได้

ความสำคัญของการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ

1. ช่วยในการประเมินสิ่งอ่าน เพื่อนำไปสู่การตัดสินใจว่าข้อมูลหรือสารนั้นมีความถูกต้อง เชื่อถือได้มากน้อยเพียงไร โดยอาศัยเหตุผลประกอบการตัดสินใจ
2. ช่วยเพิ่มพูนความรู้สติปัญญาให้ทันต่อความเปลี่ยนแปลงของข้อมูลต่าง ๆ ได้เป็นอย่างดี เพราะ จะช่วยให้ผู้อ่านรู้จักวิเคราะห์ ตรวจสอบ และเลือกรับข้อมูลข่าวสารต่าง ๆ ได้อย่างมีเหตุผล

แนวทางการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ

1. จับใจความสำคัญ

การอ่านจับใจความ เป็นการอ่านเก็บเฉพาะใจความสำคัญของเรื่องจากการอ่านเรื่องใดเรื่องหนึ่ง เพื่อสรุปประเด็นความคิดสำคัญของเรื่อง

พวกเรามาดูถึงอัมพวาตอนสาย แวะชมสวนส้มโอและชมการเกี่ยวน้ำตาลมะพร้าว การทำน้ำตาลมะพร้าวน่าสนใจมาก เมื่อได้น้ำตาลมาแล้วเทใส่กระทะใบบัว เคี่ยวจนงวดเป็นสีเหลืองจัด และมีฟองเดือดปุด ๆ ใช้ ส้อมน้ำตาลกระแทกอย่างรวดเร็วจนน้ำตาลชั้นแข็งก็จะได้น้ำตาลแท้

ใจความสำคัญ คือ การทำน้ำตาลมะพร้าว

ผลการวิจัยพบว่า การรับประทานอาหารเช้าทำให้การทำงานภายในร่างกายเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ เพราะร่างกายได้รับสารอาหารที่ เพียงพอและมีระดับน้ำตาลในเลือดอยู่ในระดับปกติ

ใจความสำคัญ คือ ผลการวิจัยพบว่า การรับประทานอาหารเช้ามีผลดีต่อระบบการทำงานในร่างกาย

2. ตีความ

ผู้อ่านต้องทราบว่าคุณค่าหรือเรื่องทีอ่านนั้น ๆ มีความหมายที่แท้จริงว่าอย่างไร โดยตีความหมายจากคำที่ใช้พิจารณา ทั้ง ในแง่ ของความหมายตรง หรือความหมายนัยประหวัด รวมทั้งเข้าถึงน้ำเสียง หรือหางเสียงของผู้แต่ง ทั้งลีลา รสคำ และรสความ โดยอาศัยความรู้เรื่องความหมายของคำ เพื่อจับให้ว่าผู้เขียน ประสงค์จะส่งสารใดแก่ผู้อ่าน

ความหมายตรง หรือความหมายโดยอรรถ เป็นความหมายที่ตรงตามคำนั้น ๆ เช่น น้ำตา หมายถึง น้ำที่ไหลออกจากนัยน์ตา, เด็ก หมายถึง คนที่มีอายุน้อย

ความหมายโดยนัย หรือความหมายแฝง เป็นความหมายที่รวมความรู้สึกนึกคิดส่วนตัว ลักษณะอารมณ์ คำนิยาม ประสบการณ์ ทศนคติ ฯลฯ ที่มีต่อคำ ๆ นั้น เช่น ลิง หมายถึง ชุกชุน, น้ำตา หมายถึง ความทุกข์ วันทอง หมายถึง หญิงหลายใจ

ตัวอย่างคำที่เป็นน้ำเสียง

ยั่วเย้า	ความหมาย	พูดหยอกล้อให้โกรธ
ถากถาง	ความหมาย	ว่าให้เจ็บใจ, ค่อนว่า
ตักเตือน	ความหมาย	สั่งสอนให้รู้จักสำนึกตัว
ตำหนิ	ความหมาย	ติเตียน , ยกโทษขึ้นพูด, กล่าวร้าย
แดกดัน	ความหมาย	กล่าวกระทบให้โกรธ, พูดประชด

การใช้คำในรูปแบบสัญลักษณ์

กุหลาบ	แทน	ความรัก ความสุข
สีดำ	แทน	ความเศร้า ความตาย
หงส์	แทน	คนสูงศักดิ์
กา	แทน	คนต่ำศักดิ์

3. วิเคราะห์

เป็นการอ่านเพื่อแยกแยะข้อความที่อ่านอย่างถ่องแท้เพื่อวิเคราะห์งานเขียนให้ได้ว่า ส่วนใดแสดงข้อเท็จจริง ส่วนใดเป็นข้อคิดเห็น ตลอดจนแยกแยะโครงสร้าง องค์ประกอบ หลักการและเหตุผลของเรื่อง จนสรุปได้ว่าแต่ละส่วนเป็นอย่างไร สัมพันธ์กันอย่างไร เหมือนหรือแตกต่างกันอย่างไร เพื่อให้เห็นความสัมพันธ์ขององค์ประกอบต่าง ๆ ที่ทำให้เกิดสิ่งนั้นหรือเรื่องนั้น ๆ

การพิจารณาข้อเท็จจริง คือ การพิจารณาเนื้อหาของสารในส่วนที่นำเสนอสิ่งที่เป็นความจริงที่มีข้อพิสูจน์ทางวิชาการ หรือมีแหล่งอ้างอิงที่เชื่อถือได้ เช่น วันนี้ฝนตกหนักมาก ทำให้การจราจรบนท้องถนนทุกสายในกรุงเทพฯรถติดขัดไปหมด

การพิจารณาข้อคิดเห็น คือ การพิจารณาเนื้อหาส่วนที่เป็นการแสดงความคิดเห็นส่วนบุคคล เจตคติ ความเชื่อของผู้เขียนที่มีต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่งหรือเรื่องใดเรื่องหนึ่ง เช่น ตั้งแต่เปลี่ยนรัฐบาล ผมคิดว่าเศรษฐกิจไทยปี นี้ น่าจะเติบโตขึ้นบ้าง

การพิจารณาความรู้สึก คือ การพิจารณาเนื้อหาในส่วนที่แสดงถึงอารมณ์ความรู้สึกของผู้เขียนที่สื่อมายังผู้อ่าน เช่น รู้สึกสลดใจ รู้สึกสะเทือนใจ รู้สึกตระหนกตกใจ รู้สึกซาบซึ้ง

4. วิจัย

วิจัยโดยการแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับ กลวิธีการเขียน แนวการเขียน เนื้อเรื่อง ภาพประกอบ ตัวละคร ซึ่งผู้อ่านจะต้องเข้าใจจุดมุ่งหมาย สังเกตท่วงทำนองหรือลีลาการเขียนของผู้แต่งว่า มีท่วงทำนองการเขียนอย่างไร โดยการสังเกตจากการใช้คำ ประโยค สำนวนโวหาร การใช้สัญลักษณ์ น้ำเสียง การแสดงออกทางทัศนคติ ข้อคิด และอารมณ์ ซึ่งการวิจัยควรเป็นไปอย่างสร้างสรรค์ และเป็นกลาง

5. ประเมินค่า

การประเมินค่า หมายถึง การที่ผู้อ่านสามารถพิจารณาเนื้อหาของเรื่องทีอ่านหลังจากผ่านการวิเคราะห์และวิจัยมาแล้ว จนสามารถใช้วิจรรย์ญาณของตนตัดสินได้ว่า เรื่องที่อ่านนั้น เนื้อหาที่นำเสนอมีความถูกต้องและน่าเชื่อถือหรือไม่ ภาพรวมของเรื่องทีอ่านดีหรือไม่ อย่างไร มีคุณค่าด้านใดบ้าง เพื่อนำข้อมูลทีได้รับจากการอ่านนั้นไปใช้ประยุกต์ได้อย่างเหมาะสม

ใบความรู้ เรื่อง “การอ่านอย่างมีวิจารณญาณ”

ความหมายของการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ

การอ่านอย่างมีวิจารณญาณ หมายถึง การอ่านระดับสูงที่ผู้อ่านสามารถจับใจความสำคัญ ตีความ วิเคราะห์ วิวิจารณ์ รวมทั้งประเมินคุณค่าของเรื่องที่ได้

ความสำคัญของการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ

1. ช่วยในการประเมินสิ่งอ่าน เพื่อนำไปสู่การตัดสินใจว่าข้อมูลหรือสารนั้นมีความถูกต้อง เชื่อถือได้มากน้อยเพียงไร โดยอาศัยเหตุผลประกอบการตัดสินใจ
2. ช่วยเพิ่มพูนความรู้สติปัญญาให้ทันต่อความเปลี่ยนแปลงของข้อมูลต่าง ๆ ได้เป็นอย่างดี เพราะ จะช่วยให้ผู้อ่านรู้จักวิเคราะห์ ตรวจสอบ และเลือกรับข้อมูลข่าวสารต่าง ๆ ได้อย่างมีเหตุผล

แนวทางการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ

1. จับใจความสำคัญ

การอ่านจับใจความ เป็นการอ่านเก็บเฉพาะใจความสำคัญของเรื่องจากการอ่านเรื่องใดเรื่องหนึ่ง เพื่อสรุปประเด็นความคิดสำคัญของเรื่อง

พวกเรามาถึงอัมพวาตอนสาย แวะชมสวนส้มโอและชมการเกี่ยวน้ำตาลมะพร้าว การทำน้ำตาลมะพร้าวน่าสนใจมาก เมื่อได้น้ำตาลมาแล้วเทใส่กระทะใบบัว เคี่ยวจนงวดเป็นสีเหลืองจัด และมีฟองเตี๊อดปุด ๆ ใช้ สุ่มน้ำตาลกระแทกอย่างรวดเร็วจนน้ำตาลชั้นแข็งก็จะได้น้ำตาลแท้

ใจความสำคัญ คือ การทำน้ำตาลมะพร้าว

ผลการวิจัยพบว่า การรับประทานอาหารเช้าทำให้การทำงานภายในร่างกายเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ เพราะร่างกายได้รับสารอาหารที่ เพียงพอและมีระดับน้ำตาลในเลือดอยู่ในระดับปกติ

ใจความสำคัญ คือ ผลการวิจัยพบว่า การรับประทานอาหารเช้ามีผลดีต่อระบบการทำงานในร่างกาย

2. ตีความ

ผู้อ่านต้องทราบว่าคุณค่าหรือเรื่องที่อ่านนั้น ๆ มีความหมายที่แท้จริงอย่างไร โดยตีความหมายจากคำที่ใช้พิจารณา ทั้ง ในแง่ ของความหมายตรง หรือความหมายนัยประหวัด รวมทั้ง เข้าถึงน้ำเสียง หรือทางเสียงของผู้แต่ง ทั้งลีลา รสคำ และรสความ โดยอาศัยความรู้เรื่องความหมายของคำ เพื่อจับให้ว่าผู้เขียน ประสงค์จะส่งสารใดแก่ผู้อ่าน

ความหมายตรง หรือความหมายโดยอรรถ เป็นความหมายที่ตรงตามคำนั้น ๆ เช่น
น้ำตา หมายถึง น้ำที่ไหลออกจากนัยน์ตา, เด็ก หมายถึง คนที่มีอายุน้อย

ความหมายโดยนัย หรือความหมายแฝง เป็นความหมายที่รวมความรู้สึกนึกคิดส่วนตัว
ลักษณะอารมณ์ คำนิยาม ประสบการณ์ ทักษะคติ ฯลฯ ที่มีต่อคำ ๆ นั้น เช่น
ลิง หมายถึง ชุกชุน, น้ำตา หมายถึง ความทุกข์ วันทอง หมายถึง หญิงหลายใจ

ตัวอย่างคำที่เป็นน้ำเสียง

ยั่วเย้า	ความหมาย	พูดหยอกล้อให้โกรธ
ถากถาง	ความหมาย	ว่าให้เจ็บใจ, ค่อนว่า
ตักเตือน	ความหมาย	สั่งสอนให้รู้จักสำนึกตัว
ตำหนิ	ความหมาย	ติเตียน, ยกโทษขึ้นพูด, กล่าวร้าย
แดกดัน	ความหมาย	กล่าววกระทบให้โกรธ, พูดประชด

การใช้คำในรูปแบบสัญลักษณ์

กุหลาบ	แทน	ความรัก ความสุข
สีดำ	แทน	ความเศร้า ความตาย
หงส์	แทน	คนสูงศักดิ์
กา	แทน	คนต่ำศักดิ์

3. วิเคราะห์

เป็นการอ่านเพื่อแยกแยะข้อความที่อ่านอย่างถ่องแท้เพื่อวิเคราะห์งานเขียนให้ได้ว่า ส่วนใดแสดงข้อเท็จจริง ส่วนใดเป็นข้อคิดเห็น ตลอดจนแยกแยะโครงสร้าง องค์ประกอบ หลักการและเหตุผลของเรื่อง จนสรุปได้ว่าแต่ละส่วนเป็นอย่างไร สัมพันธ์กันอย่างไร เหมือนหรือแตกต่างกันอย่างไร เพื่อให้เห็นความสัมพันธ์ขององค์ประกอบต่าง ๆ ที่ทำให้เกิดสิ่งนั้นหรือเรื่องนั้น ๆ

การพิจารณาข้อเท็จจริง คือ การพิจารณาเนื้อหาของสารในส่วนที่นำเสนอสิ่งที่เป็นความจริงที่มีข้อพิสูจน์ทางวิชาการ หรือมีแหล่งอ้างอิงที่เชื่อถือได้ เช่น วันนี้ฝนตกหนักมาก ทำให้การจราจรบนท้องถนนทุกสายในกรุงเทพฯรถติดขัดไปหมด

การพิจารณาข้อคิดเห็น คือ การพิจารณาเนื้อหาส่วนที่เป็นการแสดงความคิดเห็นส่วนบุคคล เจตคติ ความเชื่อของผู้เขียนที่มีต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่งหรือเรื่องใดเรื่องหนึ่ง เช่น ตั้งแต่เปลี่ยนรัฐบาล ผมคิดว่าเศรษฐกิจไทยปี นี้ น่าจะเติบโตขึ้นบ้าง

การพิจารณาความรู้สึก คือ การพิจารณาเนื้อหาในส่วนที่แสดงถึงอารมณ์ความรู้สึกของผู้เขียนที่สื่อมายังผู้อ่าน เช่น รู้สึกสลดใจ รู้สึกสะเทือนใจ รู้สึกตระหนกตกใจ รู้สึกซาบซึ้ง

4. วิจาร์ณ

วิจาร์ณโดยการแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับ กลวิธีการเขียน แนวการเขียน เนื้อเรื่อง ภาพประกอบ ตัวละคร ซึ่งผู้อ่านจะต้องเข้าใจจุดมุ่งหมาย สังเกตท่วงทำนองหรือลีลาการเขียนของผู้แต่งว่า มีท่วงทำนองการเขียนอย่างไร โดยการสังเกตจากการใช้คำ ประโยค สำนวนโวหาร การใช้สัญลักษณ์ น้ำเสียง การแสดงออกทางทัศนคติ ข้อคิด และอารมณ์ ซึ่งการวิจาร์ณควรเป็นไปอย่างสร้างสรรค์ และเป็นกลาง

5. ประเมินค่า

การประเมินค่า หมายถึง การที่ผู้อ่านสามารถพิจารณาเนื้อหาของเรื่องทีอ่านหลังจากผ่านการวิเคราะห์และวิจาร์ณมาแล้ว จนสามารถใช้วิจาร์ณญาณของตนตัดสินได้ว่า เรื่องที่อ่านนั้น เนื้อหาที่นำเสนอมีความถูกต้องและน่าเชื่อถือหรือไม่ ภาพรวมของเรื่องทีอ่านดีหรือไม่ อย่างไร มีคุณค่าด้านใดบ้าง เพื่อนำข้อมูลทีได้รับจากการอ่านนั้นไปใช้ประยุกต์ได้อย่างเหมาะสม

ใบงาน

“พินิจนิทาน อ่านอย่างมีวิจารณญาณ”

คำชี้แจง ให้นักเรียนอ่านนิทานพร้อมทั้งอภิปรายข้อดี ข้อเสีย และสิ่งที่น่าสนใจจากนิทานเรื่องนี้ และสรุปแต่ละประเด็นลงในกระดาษ

คนแจวเรือจ้างกับนักศึกษา

มีนักศึกษาผู้คงแก่เรียนคนหนึ่ง ได้ทำการว่าจ้างเรือแจวให้พาข้ามฟาก ในขณะที่ท้องฟ้าเต็มไปด้วยเมฆครุฑมืดครึ้ม และลมเริ่มพัดจนน้ำเกิดเป็นระลอกคลื่นเล็ก ๆ เรือแจวได้แล่นไปอย่างช้า ๆ จนเมื่อเรือได้เข้าสู่กระแสน้ำอันเชี่ยวกราด คนแจวเรือจึงต้องใช้ความระมัดระวังเป็นอย่างมาก ส่วนฝ่ายนักศึกษานั้นกำลังนั่งก้มหน้าหนังสือเล่มใหญ่อยู่ จนในที่สุดนักศึกษาก็ได้เงยหน้าขึ้นมาจากราแล้วมองไปยังคนแจวเรือและพูดคุย

“ลุง ๆ เคยอ่านหนังสือประวัติศาสตร์บ้างไหม?” นักศึกษาเอ่ยถามขึ้น

“ไม่เคยเลยครับ” คนแจวเรือจ้างตอบด้วยน้ำเสียงที่แผ่วเบา

นักศึกษาจึงพูดขึ้นว่า “ถ้างั้นลุงก็พลาดโอกาสเสียแล้วหละ ในหนังสือประวัติศาสตร์นะลุงเต็มไปด้วยเรื่องราวที่น่าอ่าน มีเรื่องของกษัตริย์และพระราชินีในสมัยอดีต รวมถึงเรื่องของสงคราม การต่อสู้ ทำให้เราสามารถรู้ว่าคนในสมัยโบราณ ใช้ชีวิตกันแบบไหน แต่งกายกันอย่างไร ประวัติศาสตร์จะบอกให้เราได้รู้ถึงความเจริญและความเสื่อมลงของชนชาติต่างๆ ทำไมลุงไม่อ่านประวัติศาสตร์บ้างเล่า?”

“ผมไม่เคยเรียนหนังสือครับ” คนแจวเรือตอบ

ในเวลานั้นคนแจวเรือก็ยังคงแจวเรือต่อไป ส่วนนักศึกษาก็ก้มหน้าอ่านตำราต่อไป คงมีแต่เสียงใบแจวกระทบพื้นน้ำเท่านั้น เมื่อผ่านไปสักครู่หนึ่ง นักศึกษาก็เอ่ยถามคนแจวเรือขึ้นอีก

”ภูมิศาสตร์เล่าลุง เคยอ่านบ้างไหม?” นักศึกษาเอ่ยถาม

“ไม่เคยเลยครับ” คนแจวเรือตอบ

นักศึกษาจึงกล่าวว่า “ภูมิศาสตร์ เป็นวิชาที่สอนให้เราารู้จักกับโลกและประเทศต่างๆ และยังรวมถึงกระทั่งภูเขา แม่น้ำ ลม พายุ ฝน หนอง วิชาภูมิศาสตร์เป็นวิชาที่น่าสนใจมาก ลุงไม่รู้จักรั้ววิชา นี้เลยรี?”

“ไม่เคยเลยครับ” คนแจวเรือตอบ

นักศึกษาสายหน้า “ถ้าไม่รู้จักวิชานี้ ชีวิตลุงก็เหมือนไม่มีค่าอะไรเลย”

“วิทยาศาสตร์ละลุง เคยอ่านบ้างรีไปเล่า”

“ไม่เคยอีกแหละคุณ” คนแจวเรือตอบ

“ลุงนี่นะเป็นคนยังไงกันแน่? วิทยาศาสตร์ที่ช่วยอธิบายถึงเหตุและผลต่างๆ ลุงรู้มัย ความก้าวหน้าของคนเราในทุกวันนี้ขึ้นอยู่กับวิทยาศาสตร์โดยตรงเลยนะ นักวิทยาศาสตร์เป็นคนที่สำคัญอย่างมากในโลกนี้เลยก็ว่าได้ แต่นี่อะไรลุงกลับไม่รู้เรื่องพวกนี้เอาเสียเลย ชีวิตของลุงช่างมีค่าน้อยเสียเหลือเกิน” นักศึกษาปิดตำราของเขาและนั่งเงียบไม่พูดอะไรขึ้นอีก

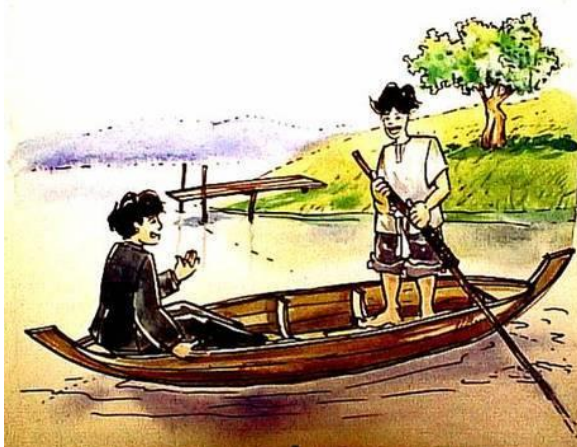
ในช่วงเวลานั้นก่อนเมฆสีด้าได้แผ่ขยายและปกคลุมเต็มไปทั่วทั้งท้องฟ้า ลมเริ่มพัดแรงขึ้น มีฟ้าแลบแปลบปลาบ เป็นเหตุบอกว่พายุกำลังจะมา และเรือก็ยิ่งเหลือระยะทางอีกกว่าครึ่งซึ่งไกลมากกว่าจะถึงฝั่งคนแจวเรือแห่งนี้ขึ้นมองท้องฟ้าด้วยสีหน้าที่หวาดหวั่น ”ดูเมฆนั่นซิคุณ พายุคงจะมาถึงเราในไม่ช้า คุณว่านี่น้ำเป็นไหมครับ?”

นักศึกษาพูดขึ้นอย่างตื่นตกใจกลัว “ว่ายน้้า ผมว่าน้้าไม่เป็นทรอกลุง”

บัดนี้คนแจวเรือเป็นฝ่ายเล็ควมมองนักศึกษาอย่างประหลาดใจบ้างแล้ว และพูดว่ “อะไรกันนี้คุณว่าน้้าไม่เป็นทรอกรี คุณมีความรอบรู้มากมายออกขนาดนี้ ประวัติศาสตร์เอย ภูมิศาสตร์เอย และวิชาวิทยาศาสตร์เอยคุณก็รู้ แต่ทำไมคุณถึงไม่ไปเรียนการว่ายน้้าด้วยเล่า อีกสักประเด็ยเถอะคุณก็จะได้ว่าชีวิตของคุณไม่มีค่าเลย”

ลมพายุพัดแรงขึ้นเร็ย ๆ เรือแจวล้้าน้อยถูกคลื่นและลมโหมซัดพัดกระหน้้าใส่เข้ามา ในไม่ช้าไม่นานเรือแจวกก็ถูกคลื่นและพายุซัดจนเรือพลิกคว้้า คนแจวเรือจ้้างสามารถว่ายน้้าขึ้นฝั่งมาได้อย่างปลอดภัย แต่ทว่านักศึกษาผู้่น้้าสงสารได้จมหายไปในกระแสน้้าอันเชี่ยวกราดนั้นแล้ว

ที่มา : <https://nitanstory.com/konjawrue-with-student>.

3. จากนิทานเรื่อง “คนแจวเรือจ้างกับนักศึกษา” ปัญหาหลักของเรื่องเกิดมาจากสิ่งใด พร้อมอธิบายเหตุผลประกอบ

.....

.....

.....

.....

.....

4. หากนักเรียนเป็นตัวละครในเรื่อง นักเรียนจะมีวิธีการแก้ปัญหาอย่างไร

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

5. นักเรียนได้ข้อคิดอะไรจากนิทานเรื่อง “คนแจวเรือจ้างกับนักศึกษา” และจะนำไปใช้ในชีวิตประจำวันได้อย่างไร

.....

.....

.....

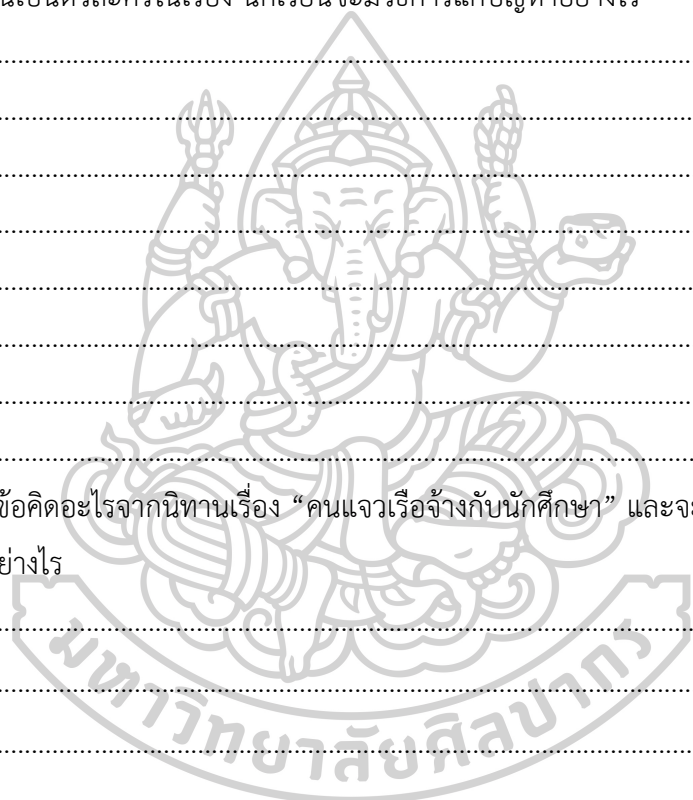
.....

.....

.....

.....

.....

เฉลยใบงาน “พินิจนิทาน อ่านอย่างมีวิจารณ์ญาณ”

คำชี้แจง ให้นักเรียนอ่านนิทานพร้อมทั้งอภิปรายข้อดี ข้อเสีย และสิ่งที่น่าสนใจจากนิทานเรื่องนี้ และสรุปแต่ละประเด็นลงในกระดาษ

1. ใจความสำคัญของนิทานเรื่อง “คนแจวเรือจ้างกับนักศึกษา” อะไร

.....แนวคำตอบ : นักศึกษาคนหนึ่งได้จ้างเรือแจวข้ามฟากในตอนเช้าครึ้มฝน นักศึกษาคนนั้นได้กล่าวพูดคุยกับคนแจวเรือจ้าง และกล่าวเย้ยหยันที่เขาไม่เคยเรียนหนังสือ ในขณะที่กำลังโดยสารเรือแจวนั้น พายุก็มาถึงและพัดเรือจนพลิกคว่ำ ในท้ายที่สุดนักศึกษาคนนั้นก็จมน้ำหายไปเพราะเขาว่ายน้ำไม่เป็น ส่วนคนแจวเรือจ้างสามารถว่ายน้ำขึ้นฝั่งได้อย่างปลอดภัย.....

2. จงวิเคราะห์ข้อดี ข้อเสีย และสิ่งที่น่าสนใจของตัวละครแต่ละตัว

.....แนวคำตอบ : นักศึกษาผู้แก่เรียน

ข้อดี คือ เป็นคนที่มีความรู้ด้านวิชาการมาก

ข้อเสีย คือ เป็นคนที่ชอบพูดจาถูกผู้อื่น และเป็นผู้ที่ไม่รู้จักเรียนรู้วิธีการเอาตัวรอด

สิ่งที่น่าสนใจ คำตอบอยู่ในดุลยพินิจของครู

คนแจวเรือจ้าง

ข้อดี คือ เป็นคนรู้จักเรียนรู้วิธีการเอาตัวรอด ใจเย็น ไม่ฉุนเฉียว

ข้อเสีย คือ ไม่ปรากฏในเรื่อง

สิ่งที่น่าสนใจ คำตอบอยู่ในดุลยพินิจของครู.....

3. จากนิทานเรื่อง “คนแจวเรือจ้างกับนักศึกษา” ปัญหาหลักของเรื่องเกิดมาจากสิ่งใด พร้อมอธิบายเหตุผลประกอบ

.....แนวคำตอบ : นักศึกษากล่าวเย้ยหยันคนแจวเรือและไม่รู้จักเรียนรู้วิธีการเอาตัวรอด เพราะหากนักศึกษาเรียนรู้วิธีการเอาตัวรอด เช่น ว่ายน้ำเป็น เขาก็จะสามารถว่ายน้ำพาตัวเองเข้าฝั่งได้ หรือหากเขาเป็นผู้อ่อนน้อมถ่อมตน ไม่พูดจาเย้ยหยันผู้อื่น คนแจวเรืออาจจะช่วยเขาขึ้นมาได้.....

4. หากนักเรียนเป็นตัวละครในเรื่อง นักเรียนจะมีวิธีการแก้ปัญหาอย่างไร

.....แนวคำตอบ : รู้จักเรียนรู้วิธีการเอาตัวรอด และไม่พูดจาเย้ยหยันใคร เป็นมิตรกับผู้อื่น หรือคำตอบอื่น ๆ ขึ้นอยู่กับดุลยพินิจของครู.....

5. นักเรียนได้ข้อคิดอะไรจากนิทานเรื่อง “คนแจวเรือจ้างกับนักศึกษา” และจะนำไปใช้ใน ชีวิตประจำวันได้อย่างไร

.....แนวคำตอบ : การรู้จักเป็นผู้อ่อนน้อมถ่อมตน ไม่ดูถูกผู้อื่น หรือคำตอบอื่น ๆ ขึ้นอยู่กับดุลยพินิจของครู.....

12. บันทึกผลหลังการเรียนรู้

ผลการจัดการเรียนรู้ตามตัวชี้วัด / ผลการเรียนรู้

.....
.....
.....

สมรรถนะในการเรียนแต่ละด้าน

.....
.....

คุณลักษณะอันพึงประสงค์แต่ละด้าน

.....
.....

ปัญหา / อุปสรรค

.....
.....

ข้อเสนอแนะ / แนวทางการแก้ปัญหา

.....
.....

ข้อค้นพบ

.....
.....

ลงชื่อ ผู้สอน

(.....)

...../...../.....

แบบทดสอบวัดความสามารถด้านการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ

แบบทดสอบวัดความสามารถด้านการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ

คำชี้แจง ให้นักเรียนเลือกคำตอบที่ถูกต้องที่สุดเพียงคำตอบเดียว

อ่านนิทานต่อไปนี้แล้วตอบคำถามข้อ 1-2

เม่นกับงู

กาลครั้งหนึ่งนานมาแล้วในป่าแถบอัฟริกา มีเม่นอยู่ตัวหนึ่งกำลังอพยพเดินทางที่พักที่อยู่อาศัยใหม่ เนื่องจากรังเดิมของมันถูกคนเข้ามารุกราน มันเดินไปจนพบที่อยู่ของงู จึงของงูเข้าไปพักอาศัยอยู่ด้วย

“พวกท่าน ข้าของพักอาศัยอยู่กับพวกท่านน้อยเถิด ข้ากำลังเดือดร้อน ไม่มีที่อยู่”

ฝูงงูก็ยอมให้เม่นเข้าไปอาศัยอยู่ร่วมได้ เพราะเห็นว่ายังมีพื้นที่อยู่อีกมาก แต่ไม่นานหลังจากนั้น พวกงูก็พบว่า..เม่นกลับสร้างความลำบากให้กับชีวิตมันเป็นอย่างมาก เพราะขนเม่นอันแหลมคม ต้องทำให้มันได้รับความเจ็บปวดเมื่อยามเลื้อยคลานไปบนพื้นอยู่เนืองๆ

ในที่สุดพวกงูก็เอ่ยกับเม่นว่า “พอกันที...ข้าทนไม่ไหวแล้ว ขอให้ท่านออกไปจากรังของเราให้พวกเราได้อยู่กันอย่างมีความสุขเสียทีเถิด ขนของท่านสร้างความลำบากให้กับพวกเรา”

เม่นไม่สนใจ แล้วพูดว่าบอกว่า “คงเป็นไปได้หรอก ในเมื่อข้าอยู่ที่นี้ก็มีมีความสุขดีอยู่แล้ว ถ้าใครในพวกเจ้าไม่พอใจที่จะอยู่กับข้า ก็ให้ออกไปเสียสิ”

ที่มา : <https://www.nanitalk.com/child/aesops-fables/6449>.

1. การกระทำใดตรงกับการกระทำที่ปรากฏในเรื่องเม่นกับงูมากที่สุด
 - ก. ทิชาชอบสร้างความวุ่นวายให้แก่เพื่อนในห้องเรียน เพราะเธอเป็นเด็กเกเร
 - ข. ธนาช่วยพาคณยายข้ามถนน เพราะเธอกล่าวว่าจะให้ค่าจ้างกับเขา
 - ค. ธวัฒน์มักหยิบของสาธารณะกลับไปใช้ที่บ้านเสมอ เพราะอยากประหยัด
 - ง. ธาตรีพบว่าเพื่อนที่เขาให้ความช่วยเหลือ ได้ขโมยทรัพย์สินของเขาไป
2. ใจความสำคัญของเรื่อง เม่นกับงู คืออะไร
 - ก. การช่วยเหลือผู้อื่นโดยควรพิจารณาให้ดีเสียก่อน
 - ข. การช่วยเหลือผู้อื่นควรทำเมื่อตนเองพร้อมเท่านั้น
 - ค. การช่วยเหลือผู้อื่นควรช่วยเหลือเฉพาะผู้ที่มีประโยชน์ต่อเรา
 - ง. การช่วยเหลือผู้อื่นไม่ควรทำให้ตนเองเดือดร้อน

อ่านนิทานต่อไปนี้แล้วตอบคำถามข้อ 3-4

ฤๅษีลวงตะกวด

กาลครั้งหนึ่งนานมาแล้ว มีฤๅษีผู้มีตบะกล้าตนหนึ่ง เป็นที่เคารพศรัทธาของชาวบ้านมาก จึงได้สร้างศาลาไว้ให้ที่ชายป่าแห่งหนึ่ง และที่บริเวณนั้นมีตะกวดตัวหนึ่ง อาศัยอยู่ที่จอมปลวกใหญ่ ใกล้ที่อยู่ของฤๅษีนั้น ตะกวดตัวนี้มักจะไปหาฤๅษีเป็นประจำทุกวัน เพื่อไปทานอาหารที่ฤๅษีให้ เมื่อทานเสร็จแล้วจึงกลับไปอยู่ที่อยู่ของตน

ต่อมาไม่นาน ท่านฤๅษีได้อำลาชาวบ้านไปที่อื่น ต่อมาได้มีฤๅษีเจ้าเล่ห์ตนหนึ่ง เข้ามาอาศัยอยู่แทน ตะกวดก็คิดว่า แม้ท่านผู้นี้ก็คงทรงศีลเหมือนกัน จึงไปหาฤๅษีนั้นเช่นเดิม อยู่มาวันหนึ่งชาวบ้านแถวนั้นได้นำอาหาร มาถวายฤๅษี พอท่านได้ทานอาหารซึ่งมีเนื้อปรุงรสแล้วเกิดติดใจในรสนั้น และอยากจะทานอีก จึงแกล้งถามชาวบ้านว่า เนื้ออะไร? ชาวบ้านตอบว่า “เนื้อตะกวด” เมื่อทราบว่าเป็นเนื้อตะกวด จึงคิดได้ว่า “มีตะกวดใหญ่ตัวหนึ่งมาหาเราเป็นประจำ ตีละเราจะฆ่ามันเพื่อกินเนื้อชะลาภปากมาหาถึงที่ ”

คิดแล้ว จึงให้ชาวบ้านเอาเครื่องปรุงมาเตรียมไว้ ส่วนตัวฤๅษีนั่งถือไม้ขนาดพอเหมาะซ่อนอยู่ข้างหลัง เย็นวันนั้นตะกวดได้ไปหาฤๅษีตามปกติ ได้เห็นท่านั่งที่แปลก ๆ ของฤๅษี จึงคิดว่า “วันนี้ฤๅษีท่านั่งหลับ ๆ ลืม ๆ ชอบกลอยู่ นั่งท่าที่ไม่เหมือนวันก่อน ข้าเลี้ยงเราเป็นประจำ” ตะกวดจึงคลานไปอยู่ใต้ทิศทางลม และได้กลิ่นเนื้อตะกวด จึงทราบทันทีว่า ตาบสเจ้าเล่ห์นี้ คงกินเนื้อตะกวดแล้วเกิดความติดใจ คราวนี้ หวังจะตีเรา เอาเนื้อไปทำเป็นอาหารแน่ ๆ เมื่อคิดได้เช่นนั้น จึงไม่ยอมเข้าไปใกล้ ถอยกลับแล้ววิ่งหนีไป

ฝ่ายฤๅษีเจ้าเล่ห์ทราบที่ตะกวดรู้ตัวแล้วไม่ยอมมาเข้าใกล้ จึงลุกขึ้นขว้างท่อนไม้ตามหลังไป ท่อนไม้ได้ถูกเพียงส่วนหางของตะกวดเท่านั้น ตะกวดตกใจรีบหลบเข้าไปในจอมปลวกอย่างรวดเร็ว โผล่เพียงศีรษะออกมาเท่านั้น และกล่าวเตือนฤๅษีว่า “นี่เจ้าฤๅษีผู้ใฝ่ธรรม จะมีประโยชน์อะไรแก่เจ้า ด้วยการแต่งตัวเป็นผู้ทรงศีล แต่จิตใจกลับชั่วร้ายหลอกลวงไม่มีความเมตตา ดีแต่ข้างนอก แต่ข้างในกลวง หลอกลวงได้แต่เฉพาะพวกไม่รู้ไม่ทันเท่านั้น” ว่าแล้วตะกวดก็มุดลงรู และไม่เคยมานหาฤๅษีอีกเลย

ที่มา : <https://nitanstory.com/the-hermit-and-tree-monitor>.

3. ข้อใด ไม่สามารถอนุมานได้จากนิทานฤๅษีลวงตะกวด

- ก. ตะกวดพึงพาอาศัยฤๅษีตนหนึ่งอย่างสงบสุข
- ข. การบริโภคเนื้อตะกวดเป็นอาหารที่หารับประทานได้ยาก
- ค. ฤๅษีเจ้าเล่ห์อยากรับประทานเนื้อตะกวดเพราะติดใจในรสชาติ
- ง. ตะกวดเป็นสัตว์ที่มีความรู้เรื่องทิศทางลมและสามารถรับกลิ่นได้ดี

4. ข้อใดคือเจตนาของผู้แต่งเรื่องฤๅษีลวงตะกวด

- ก. สั่งสอน
- ข. เสียดสี
- ค. ประชดประชัน
- ง. เย้ยหยัน

อ่านนิทานต่อไปนี้แล้วตอบคำถามข้อ 5-6

ไก่ขันไม่เป็นเวลา

ในสมัยหนึ่ง พระพุทธเจ้า ประทับอยู่วัดเชตวัน เมืองสาวัตถี ทรงปรารภภิกษุผู้ท่องบ่นไม่เป็นเวลารูปหนึ่ง สร้างความรำคาญและความเดือดร้อนแก่หมู่ภิกษุ ได้ตรัสอดีตนิทานมาสาธกว่า...

กาลครั้งหนึ่งนานมาแล้ว พระโพธิสัตว์เกิดเป็นอาจารย์ที่ศาปาโมกข์ บอกศิลาปะแก่ฆานพประมาณ 500 คน พวกฆานพอาศัยไก่ขันยามตัวหนึ่ง ในการลุกขึ้นศึกษาศิลาปะ ต่อมาฆานพได้ตายไป พวกเขาจึงแสวงหาไก่ตัวอื่นแทนมัน

วันหนึ่ง มีฆานพคนหนึ่งเข้าไปหักพินในป่า ได้ไก่ป่าตัวหนึ่งมาเลี้ยงไว้ ไก่ตัวนี้ไม่รู้จักเวลาขัน เพราะเติบโตขึ้นในป่า บางวันก็ขันตึกเกินไป บางวันก็ขันอรุณขึ้น พวกฆานพพากันตื่นมาศึกษาศิลาปะในเวลาตึกเกินไป ไม่อาจศึกษาได้จนอรุณขึ้น ก็พากันนอนหลับไป ในเวลาสว่างแล้วก็ไม่ได้ท่องบ่นเลย พวกเขาจึงพากันพูดว่า “เดี๋ยวมันขันตึกไป เดี่ยวมันขันสายไป อาศัยไก่ตัวนี้ พวกเราคงศึกษาศิลาปะไม่สำเร็จหรอก” จึงนำมันไปแกงเป็นอาหารแล้วบอกเรื่องนั้นแก่อาจารย์

อาจารย์จึงกล่าวคาถาว่า ” ไก่ตัวนี้ ไม่ได้เติบโตอยู่กับพ่อแม่ ไม่ได้อยู่ศึกษาในสำนักอาจารย์ จึงไม่รู้เวลาที่ควรขันและไม่ควรขัน “

ที่มา : <https://www.nanitalk.com/child/chadok/6779>.

5. ข้อใดคือข้อคิดจากเรื่องไก่ขันไม่เป็นเวลา

- ก. เกิดเป็นคนต้องฟังหูไว้หู อย่าเชื่ออะไรง่าย ๆ
- ข. เกิดเป็นคนต้องรู้จักทำความดีสะสมไว้ ละเว้นความชั่ว
- ค. เกิดเป็นคนต้องรู้จักเวลาที่เหมาะสมว่า อะไรควรไม่ควร
- ง. เกิดเป็นคนต้องรู้จักช่วยเหลือผู้ยากลำบากกว่าเรา ไม่เห็นแก่ตัว

6. ใครนำข้อคิดจากเรื่องไก่ขันไม่เป็นเวลาไปใช้ได้ถูกต้อง

- ก. ชวัลเป็นผู้มีนิสัยเกเร จึงมักมีเรื่องทะเลาะวิวาทเป็นประจำ
- ข. ชูลีกรมักพูดจาอย่างตรงไปตรงมาโดยไม่สนใจความรู้สึกของผู้ฟัง

ค. ชมพูนุชเป็นผู้มีมารยาทดีเพราะได้รับการอบรมจากโรงเรียนสอนมารยาท

ง. ชีวินมักรอคอยเวลาในการทำสิ่งต่าง ๆ เสมอ เพราะถือคติช้า ๆ ได้พริ้วเล่มงาม

อ่านบทความต่อไปนี้แล้วตอบคำถามข้อ 7-8

หลับอย่างไรให้มีความสุขและชะลอวัยในสถานการณ์โควิด-19

จากการระบาดของโควิด-19 หลายคนประสบกับเหตุการณ์ที่ปลอดจากงานมากขึ้น ความวุ่นวายจากงานที่ลดลงอย่างเลี่ยงไม่ได้ ส่งผลต่อสภาวะทางอารมณ์ และกิจกรรมทางกาย ตลอดถึงคุณภาพและปริมาณการหลับ ไม่ว่าจะเป็นการนอนไม่หลับ หรือหลับมากเกินไปเกินระยะเวลาที่ควรจะเป็นในแต่ละช่วงอายุ ซึ่งทั้งหมดนี้ ส่งผลเสีย กระทบต่อสุขภาพโดยรวม

การหลับที่มีคุณภาพและปริมาณที่เหมาะสม มีประโยชน์ต่อร่างกายหลายอย่าง ทั้งระบบฮอร์โมน, การเสริมสร้างภูมิคุ้มกัน, ช่วยให้สมองและระบบประสาทมีการตอบสนองที่รวดเร็วและถูกต้อง ให้ร่างกาย ความคิด และอารมณ์สงบได้อย่างสมดุล และช่วยชะลอวัย ในช่วงระยะการหลับลึก ระบบภูมิคุ้มกันของร่างกายและส่วนลึกหรือจะได้รับการฟื้นฟู ในระยะหลับฝัน ทักษะต่าง ๆ จะได้รับการเปลี่ยนให้เป็นความจำระยะยาว รวมถึงระบบประสาทอัตโนมัติ เช่น การปรับแรงดันโลหิต และอัตราการเต้นหัวใจ ก็จะได้รับการฝึกฝน บางคนที่ฝันน้อย หรือไม่ฝันเลย อาจเป็นสัญญาณเตือนความเสื่อมทางกายที่กำลังคืบคลานเข้ามา ดังนั้นจึงจำเป็นต้องมีตารางการหลับที่สม่ำเสมอและเหมาะสมตามวัย ในวัยผู้ใหญ่ ช่วงเวลาหลับควรอยู่ที่ 7-9 ชั่วโมงต่อคืนอย่างต่อเนื่อง โดยเริ่มเข้านอนในช่วงระหว่าง 22 นาฬิกาถึงเช้า หรืออาจหลับเร็วขึ้น หากจำเป็นต้องตื่นแต่เช้ามีด, การตื่นเข้าห้องน้ำ ไม่ควรเกินหนึ่งครั้งต่อคืน, ตื่นเช้าต้องสดชื่นไม่มีเมื่อยไม่ปวดหัว และสะสมพลังงานได้สำหรับทั้งวัน, การงีบหลับระหว่างวัน สามารถทำได้แต่ไม่เกิน 1 ครั้งต่อวัน ไม่ควรเกินครึ่งชั่วโมง ไม่เกิน 14 นาฬิกา เนื่องจากจะมีผลต่อความสามารถในการหลับเวลากลางคืน

แต่สำหรับผู้ที่มีเวลาหลับ หรือลักษณะการหลับ ไม่เป็นไปตามนี้ อย่างนั้นนอนใจ เพื่อให้มีความถูกต้องและเหมาะสมต่อสุขภาพ หากต้องการคำปรึกษา แพทย์ผู้เชี่ยวชาญเรื่องการหลับ ยินดีให้คำแนะนำ และดูแลทั้งกายและสภาวะทางอารมณ์เสมอ

ที่มา: www.nksleepcenter.com.

7. จากบทความที่อ่าน ข้อใดกล่าว**ไม่ถูกต้อง**

ก. การระบาดของโควิด-19 ทำให้อัตราการว่างงานสูงขึ้น

ข. ในช่วงวัยผู้ใหญ่ควรนอนหลับให้ได้ 7-9 ชั่วโมงต่อคืน

ค. การนอนหลับแล้วไม่ฝันแสดงให้เห็นว่าร่างกายพักผ่อนอย่างเต็มที่

ง. การนอนหลับอย่างถูกต้องมีประโยชน์ต่อระบบการทำงานในร่างกาย

8. ข้อใดคือประโยชน์ที่ได้จากการอ่านบทความนี้

ก. วิธีการนอนหลับที่เป็นประโยชน์ต่อร่างกาย

ข. วิธีการลดความเครียดซึ่งส่งผลต่อสุขภาพ

ค. กิจกรรมที่ควรปฏิบัติเพื่อให้หลับได้สนิท

ง. ผลเสียที่ร่างกายจะได้รับหากนอนหลับไม่เพียงพอ

อ่านบทความต่อไปนี้อย่างละเอียดแล้วตอบคำถามข้อ 9-10

ขยะพลาสติกจากฟู้ดเดลิเวอรี: อิ่มท้องอย่างไร โดยไม่กระทบสิ่งแวดล้อม

ในช่วงล็อกดาวน์โควิด-19

ขยะพลาสติกจากบริการส่งอาหารในรูปแบบฟู้ดเดลิเวอรีเพิ่มขึ้นกว่าเท่าตัวในช่วงที่มีการแพร่ระบาดของโรคโควิด-19 เนื่องจากมีการประกาศใช้มาตรการต่างๆ ซึ่งรวมถึงมาตรการล็อกดาวน์ ส่งผลให้ต้องมีการขอความร่วมมือให้ประชาชนจำกัดการเดินทาง “อยู่บ้าน หยุดเชื้อเพื่อชาติ” รวมถึงทำงานอยู่บ้าน (Work from Home) การที่ประชาชนต้องทำงานอยู่บ้านมากขึ้น ส่งผลให้ต้องใช้บริการส่งอาหารในรูปแบบเดลิเวอรีเพิ่มขึ้นจากผู้ให้บริการต่างๆ อาทิ LINEMAN, GRAB FOOD, GET, FOOD PANDA เป็นต้น ในมุมมองของประชาชนในฐานะผู้บริโภค การสั่งอาหารผ่านบริการฟู้ดเดลิเวอรีเปิดโอกาสให้สามารถเลือกบริการที่ดีที่สุด ราคาที่สบายกระเป๋ามากที่สุด และยังมีโอกาสเข้าถึงร้านอาหารใหม่ๆ ที่ไม่เคยได้ลิ้มลอง ในขณะที่เดียวกันธุรกิจร้านอาหารต่างๆ ก็มีช่องทางขายมากขึ้น ซึ่งส่วนหนึ่งชดเชยกับรายได้ที่สูญเสียไปจากการมาตรการของภาครัฐที่ไม่อนุญาตให้ นั่งทานอาหารที่ร้าน

ปัญหาสำคัญที่เกิดจากขยะจากฟู้ดเดลิเวอรีเหล่านี้คือประชาชนส่วนใหญ่ทิ้งเศษอาหารปะปนมากับขยะพลาสติก ไม่มีการคัดแยกขยะก่อนทิ้ง ซึ่งปัญหาดังกล่าวเกิดมาจากหลายปัจจัย เช่น การขาดความตระหนักรู้ว่าควรคัดแยกอย่างไร การนิยมความสะดวกสบายจากการที่ไม่ต้องเก็บล้างและความกังวลว่าจะติดเชื้อไวรัสโควิด-19 หากไปสัมผัสภาชนะหรือซอสน้ำของคนที่ติดเชื้อ เป็นต้น

เนื่องด้วยขยะพลาสติกเหล่านี้ปนเปื้อนเศษอาหาร จึงไม่สามารถนำไปรีไซเคิล แปรรูปเป็นพลังงาน หรือแปรรูปเป็นผลิตภัณฑ์ใหม่เพื่อเพิ่มมูลค่า (Upcycle) ตามแนวคิดของเศรษฐกิจหมุนเวียน (Circular Economy) ได้ องค์การปกครองส่วนท้องถิ่นจึงจำเป็นต้องนำขยะพลาสติกที่ปนเปื้อนเหล่านี้ไปกำจัดโดยการเทกองหรือฝังกลบเช่นที่ผ่านมา ซึ่งเพิ่มภาระให้กับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องและส่งผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม เนื่องจากขยะเหล่านี้หากจัดการไม่ถูกต้อง อาจรั่วไหลสู่สิ่งแวดล้อม เช่น แม่น้ำ ทะเล ฯลฯ ซึ่งส่งผลกระทบต่อสัตว์ทะเลได้ ดังนั้น จะเห็นได้ว่าการแพร่ระบาดของโรคโควิด-19

ทำให้การดำเนินโครงการหรือ Initiative ต่างๆ เกี่ยวกับการขับเคลื่อนเศรษฐกิจหมุนเวียน (Circular Economy) ต้องเดินถอยหลัง

ประชาชนทั่วไปสามารถมีส่วนร่วมในการจัดการปัญหาขยะจากฟู้ดเดลิเวอรีได้โดยใช้ 2 แนวทาง คือ “ลด” และ “คัดแยก” สำหรับแนวทางที่หนึ่ง “ลด” คือประชาชนในฐานะผู้บริโภคสามารถช่วยลดขยะพลาสติกโดยการปฏิเสธที่จะรับช้อนส้อม หรือหลอดพลาสติกเวลาสั่งอาหารผ่านแอปพลิเคชัน โดยหันมาใช้อุปกรณ์ที่สามารถใช้ซ้ำได้แทน โดยผู้ประกอบการธุรกิจฟู้ดเดลิเวอรีควรอำนวยความสะดวกโดยการเพิ่มทางเลือกในการสั่งอาหารผ่านแอปพลิเคชัน โดยเปิดให้ผู้สั่งอาหารสามารถระบุว่าจะรับหรือไม่รับช้อน ส้อมหรือหลอดพลาสติก หรือสิ่งอื่นๆ ที่ไม่ต้องการ

สำหรับแนวทางที่สอง ในกรณีที่ไม่สามารถหลีกเลี่ยงบรรจุภัณฑ์หรือภาชนะพลาสติกได้ สิ่งสำคัญที่ผู้บริโภคควรทำคือการ “คัดแยก” บรรจุภัณฑ์พลาสติกที่ใช้แล้ว โดยแยกขยะประเภทเศษอาหารออกไป ล้างทำความสะอาดบรรจุภัณฑ์ ทิ้งไว้ให้แห้ง แล้วจึงรวบรวมขยะพลาสติกเหล่านี้ไปทิ้งในจุด Drop-off point สำหรับขยะพลาสติก เพื่อเข้าร่วมโครงการ “ส่งพลาสติกกลับบ้าน” ซึ่งการคัดแยกดังกล่าวจะช่วยลดปริมาณขยะพลาสติกที่ถูกส่งไปฝังกลบและเพิ่มการนำพลาสติกกลับมาใช้ประโยชน์ใหม่ ผ่านกระบวนการ Recycle หรือ Upcycle ของบริษัทเอกชน และเพื่อให้ระบบเศรษฐกิจหมุนเวียน (Circular Economy) สามารถเกิดขึ้นได้จริง

ที่มา: <https://tdri.or.th/plastic-waste-from-food-delivery-services-in-covid-19-lockdown/>

9. ข้อใดไม่ใช่สาเหตุที่ทำให้เกิดปัญหาขยะพลาสติกจากฟู้ดเดลิเวอรี

- ก. ประชาชนจัดการขยะจากฟู้ดเดลิเวอรีไม่ถูกวิธี
- ข. การสั่งอาหารจากฟู้ดเดลิเวอรีมีราคาถูกทำให้คนนิยมสั่ง
- ค. ความต้องการความสะดวกสบายจากการไม่ต้องเก็บล้าง
- ง. มาตรการล็อกดาวน์ และนโยบาย อยู่บ้าน หยุดเชื้อ เพื่อชาติ

10. ใครไม่ปฏิบัติตามแนวทางในการลดปัญหาขยะพลาสติกจากฟู้ดเดลิเวอรี

- ก. นูดาไม่รับช้อนช้อมพลาสติกทุกครั้งที่สั่งอาหารเดลิเวอรี
- ข. นลินคัดแยกขยะก่อนทิ้ง และทำความสะอาดบรรจุภัณฑ์เสมอ
- ค. เนวินสั่งอาหารเดลิเวอรีครั้งละมาก ๆ เพราะจะได้ไม่ต้องใช้ภาชนะหลายครั้ง
- ง. นารีให้ส่วนลดพิเศษกับลูกค้าที่สั่งกาแฟและระบุว่าไม่รับหลอดพลาสติก

อ่านบทความต่อไปนี่แล้วตอบคำถามข้อ 11-13

จำปาตะ

จำปาตะ หรือ จำตะ เป็นผลไม้ตระกูลเดียวกับขนุน มีรสหวาน มีกลิ่นเฉพาะตัว คนส่วนใหญ่มักสับสนเนื่องจากลักษณะภายนอกของพืชทั้ง 2 ชนิดมีความคล้ายคลึงกัน จำปาตะออกผลปีละ 1 ครั้งในช่วงฤดูฝน นิยมนำมาซुบแบ่งทอดคล้ายกล้วยแขกเพื่อรับประทาน คำว่า “จำปาตะ” สันนิษฐานว่าเพี้ยนมาจากภาษามาลาเซียว่า “Chempedak” หรือ “Chempedak” มีถิ่นกำเนิดอยู่ในคาบสมุทรมลายู อินโดนีเซีย มาเลเซีย บรูไน และเกาะนิวกินี สำหรับประเทศไทยเป็นผลไม้ท้องถิ่นของภาคใต้ ปลูกมากในจังหวัดสตูลและพังงา สำหรับความแตกต่างของจำปาตะกับขนุนนั้นสามารถสังเกตได้คือ จำปาตะมีรูปร่างผลเป็นทรงกระบอก และมีขนาดเล็กกว่าขนุน ผิวของจำปาตะจะเรียบกว่าขนุนและมีเปลือกบางกว่า สีผิวเมื่อแก่ใกล้สุกจะมีสีเหลืองอมส้ม ผสมสุกมีรสหวานและมีน้ำเยอะกว่าขนุน มีกลิ่นแรงคล้ายกลิ่นทุเรียน จำปาตะเป็นผลไม้ที่มีคุณประโยชน์มากมาย จากการรายงานผลทางการวิจัยพบว่า เปลือกต้นและรากมีสารที่ใช้ในการรักษาและป้องกันโรคไข้มาลาเรีย และเมล็ดมีสารเลกตินที่ช่วยเสริมสร้างระบบภูมิคุ้มกัน เนื้อจำปาตะมีวิตามินและแร่ธาตุที่จำเป็นต่อร่างกายหลากหลายชนิด เช่น โพแทสเซียม ที่พบมากที่สุด รองลงมาคือ แมกนีเซียม แอมกานีส สังกะสี โซเดียม และคอปเปอร์ ตามลำดับ จำปาตะเป็นผลไม้ที่มีวิตามินเอสูง ช่วยบำรุงสายตา เส้นใยของจำปาตะเป็นเส้นใยแบบละลายน้ำ สามารถขับไขมันและสารพิษออกจากร่างกายได้ นอกจากนี้ยังมีสารเบตาแคโรทีน มีน้ำตาลแมนโนส เนื้อผลอ่อนยังช่วยแก้ท้องเสีย ส่วนเนื้อผลสุกเป็นยาระบายอ่อน ๆ และเมล็ดช่วยขับน้ำนมในสตรีหลังคลอดได้ ในเนื้อผลสุกของจำปาตะมีน้ำตาลปริมาณสูง ดังนั้นหากรับประทานมากเกินไปอาจส่งผลให้เจ็บคอและร้อนใน รวมถึงอาจทำให้อ้วนได้

ที่มา : <https://today.line.me/th/v2/article/zBBM5k>.

11. ใจความสำคัญของบทความ จำปาตะ คือข้อใด

- ก. จำปาตะมีลักษณะผล รสชาติ และกลิ่นเหมือนขนุน แต่มีประโยชน์ที่แตกต่างกัน
- ข. จำปาตะเป็นผลไม้วิตามินและแร่ธาตุที่จำเป็นต่อร่างกาย ควรรับประทานอย่างเหมาะสม
- ค. จำปาตะมีถิ่นกำเนิดอยู่ทางตอนใต้ของประเทศไทย อินโดนีเซีย มาเลเซีย และเกาะนิวกินี
- ง. จำปาตะมีชื่อมาจากภาษามาลาเซียว่า “Chempedak” หรือ “Chempedak”

12. จุดประสงค์ของบทความนี้คือข้อใด

- ก. ให้ความรู้เกี่ยวกับจำปาตะ
- ข. โน้มน้าวใจให้ปลูกจำปาตะ
- ค. เตือนเกี่ยวกับข้อเสียของจำปาตะ
- ง. โฆษณาสรรพคุณของจำปาตะ

13. การรับประทานจำปาตะมีประโยชน์ต่อร่างกายหรือไม่ เพราะเหตุใด

- ก. มีประโยชน์ เพราะเป็นผลไม้ที่มีประโยชน์ แต่ควรรับประทานในปริมาณที่เหมาะสม
- ข. มีประโยชน์ เพราะจำปาตะมีสรรพคุณคล้ายขนุน สามารถรับประทานทดแทนกันได้

- ค. ไม่มีประโยชน์ เพราะจำปาตะเป็นผลไม้ที่มีน้ำตาลมาก หากรับประทานส่งผลให้อ้วนได้
 ง. ไม่มีประโยชน์ เพราะจำปาตะเป็นผลไม้ที่ของต่างประเทศ ไม่เหมาะกับคนไทย

อ่านโฆษณาต่อไปนี้แล้วตอบคำถามข้อ 14-15

Be Curve
- บี เคิร์ฟว -

บี เคิร์ฟว ช่วยในเรื่อง?

- ลดความอยากอาหาร อิ่มไว ไม่กินจุจก
- ปรับสมดุลลำไส้ ลดความอ้วนสะสม ลดพุง
- ควบคุมน้ำหนัก ปลอดภัย ไม่มีผลข้างเคียง
- แก้ท้องผูก ปรับระบบขับถ่ายให้เป็นปกติ
- จจัดสิ่งสกปรก ล้างสารพิษที่ตกค้างอยู่ในลำไส้
- ดีต่อผิว ลดไขมันส่วนเกิน ป้องกันไขมันสะสม
- เร่งการเผาผลาญไขมันในร่างกาย
- เสริมสร้าง กระชับกล้ามเนื้อ
- ให้ผิวพรรณเปล่งปลั่ง กระจ่างใส

ราคาเพียง **99.-**

กับ **คัสเลอร์อิม**

ที่มา : <https://www.brighttv.co.th>

14. บุคคลใดเลือกซื้อสินค้าจากโฆษณาได้อย่างมีวิจารณญาณมากที่สุด
- ก. บุ่มเลือกซื้อสินค้าเพราะบุคคลที่ปรากฏในโฆษณานักแสดงที่ชื่นชอบ
 ข. บิวหาข้อมูลเพิ่มเติมหลังจากอ่านโฆษณาเพื่อนำมาประกอบการตัดสินใจ
 ค. โบซื้อสินค้าเพราะในโฆษณาระบุว่าช่วยควบคุมน้ำหนักและลดความอ้วนได้
 ง. บิมอ่านรีวิวมลิตภัณฑ์ที่ปรากฏในกระทู้ออนไลน์ เพราะอยากทราบผลตอบรับของผู้ใช้งาน
15. โฆษณานี้ น่าเชื่อถือหรือไม่ เพราะเหตุใด
- ก. น่าเชื่อถือ เพราะมีบุคคลที่มีชื่อเสียงปรากฏในโฆษณา
 ข. น่าเชื่อถือ เพราะบอกประโยชน์ของผลิตภัณฑ์ไว้หลายประการ

ค. ไม่น่าเชื่อถือ เพราะราคาสินค้าที่ปรากฏในโฆษณาไม่สูงมาก

ง. ไม่น่าเชื่อถือ เพราะ ไม่ระบุหน่วยงานรับรองที่น่าเชื่อถือ และไม่บอกส่วนประกอบของผลิตภัณฑ์

อ่านโฆษณาต่อไปแล้วตอบคำถามข้อ 16-17

เปิดตำราบทใหม่ไปกับ "Royal Privilege Cream" ที่สุดแห่งครีมบำรุงผิวแบบฉบับจักรพรรดินี
ผลิตภัณฑ์ใหม่ล่าสุดจาก The history of Whoo

The history of Whoo แบรินด์สกินแคร์และเครื่องสำอางระดับโลกจากเกาหลีใต้ ที่มีชื่อเสียงอันโด่งดังในเรื่องการปรนนิบัติผิวด้วยสูตรลับตำรับยาสมุนไพรจากราชวงศ์มายาวนานกว่า 800 ปี มีเทคนิคเฉพาะของแบรินด์ อย่างการนำเทคโนโลยีอันล้ำสมัยของศูนย์วิจัยมาผสมผสานกับศาสตร์ทางการแพทย์แผนโบราณ ซึ่งจะช่วยปรับสมดุลในด้านต่างๆให้กับร่างกาย เพื่อเป็นการเสริมสร้างความงดงามจากภายในสู่ภายนอก

นอกจากนี้ยังให้ความสำคัญกับส่วนผสมและวัตถุดิบที่ล้ำค่าในทางการแพทย์โบราณ ซึ่งล้วนแล้วแต่เป็นสูตรลับที่ความงามที่ทางราชสำนักถวายให้แก่จักรพรรดินี โดยในครั้งนี้ The history of Whoo พร้อมแล้วกับการเปิดเผยตำราบทใหม่ "Royal Privilege Cream" ครีมบำรุงผิวที่จะช่วยเผยผิวของคุณให้เปล่งประกายและเจิดจรัสตั้งจักรพรรดินี

Royal Privilege Cream ผลิตภัณฑ์ใหม่ล่าสุดจาก The history of Whoo ผลงานชิ้นเอกอันแสนล้ำค่า มีคุณสมบัติเพื่อฟื้นฟูบำรุงผิวให้แข็งแรงเรียบเนียน เพิ่มความยืดหยุ่น ช่วยเติมเต็มความชุ่มชื้นและให้ผิวกระจ่างใสเปล่งปลั่ง พร้อมคงความอ่อนเยาว์ให้ผิว อยู่เสมอ ซึ่ง Royal Privilege Cream ถูกรังสรรค์ขึ้นด้วยพลังแห่งสรรพคุณผสมผสานกับพลังแห่งชีวิตให้ได้มาซึ่งพลังจาก 3 องค์ประกอบหลัก

โดยส่วนแรกเกิดจากราซินี่โสมป่าซึ่งเติบโตเฉพาะบริเวณภูเขาสูง ทำให้ได้รับพลังแห่งท้องนภา ส่วนที่สองนั้นเกิดจากการดูดซับพลังงานจากผืนแผ่นดินของดอกโสมป่า ที่มีระยะเวลาในการผลิบานเพียง 3 วันต่อปี ซึ่งสายพันธุ์ของโสมป่าและดอกโสมป่านี้เป็นสายพันธุ์ที่มีคุณสมบัติเป็นยาอายุวัฒนะ สามารถเพิ่มพลังให้กับชีวิต พร้อมอุดมไปด้วยคุณค่าต่างๆ ที่มีคุณสมบัติฟื้นฟูสภาพผิวหน้าได้เหนือกว่าโสมป่าทั่วไป

และในส่วนสุดท้ายคือตราประทับทองคำบนพระบรมราชโองการแต่งตั้งประจำราชวงศ์ที่เรียกว่า "Wangbijibo" หรือตราประทับแห่งจักรพรรดินี โดยตราประทับทองคำนี้จะใช้ในวโรกาส

ที่ได้รับแต่งตั้งเป็นพระมหาลีเท้านั้น และเป็นที่มาของแรงบันดาลใจในการออกแบบแพ็คเกจจิ้ง ซึ่งบรรจุภัณฑ์ใช้วิธีการผลิตด้วยมืออย่างประณีต พร้อมทั้งมีการประดับลวดลายอันงดงามด้วยตราประทับทองคำเพื่อให้เหล่าจักรพรรดินียุคใหม่ได้สัมผัสกับประสบการณ์ความงามอันล้ำค่าที่หาจากที่ใดไม่ได้

โดยทั้ง 3 องค์ประกอบนี้ ล้วนเป็นส่วนผสมระดับตำนานที่หาได้ยาก ต้องอาศัยความทุ่มเททั้งร่างกายและแรงใจเพื่อให้ได้มาซึ่งส่วนประกอบอันล้ำค่าเพื่อความงามของจักรพรรดินีในยุคนี้ อย่างแท้จริง สัมผัสกับความงามอันเจิดจรัสได้แล้วที่งาน “2020 Royal Privilege Launch” เอ็มแกลเลอร์ ชั้น M ศูนย์การค้า ดิ เอ็มโพเรียม ตั้งแต่วันที่ 24 กุมภาพันธ์ - 1 มีนาคม หรือที่เคาน์เตอร์ The history of Whoo ทุกสาขา และสามารถลงทะเบียนร่วมเข้างานพร้อมรับผลิตภัณฑ์ขนาดทดลองฟรี ได้ตั้งแต่วันที่ 19 กุมภาพันธ์ เป็นต้นไป ที่ www.whoo.co.th

ที่มา : <https://www.sanook.com/women/160353>.

16. ข้อใดไม่ถูกต้องเกี่ยวกับโฆษณา

- ก. ผลิตภัณฑ์นี้มาจากบริษัทเครื่องสำอางของเกาหลีใต้
- ข. แนวคิดในการสร้างผลิตภัณฑ์คือความงามของจักรพรรดินี
- ค. โสมป่า ดอกโสมป่า และตราประทับทองคำเป็นส่วนผสมสำคัญของผลิตภัณฑ์นี้
- ง. ผลิตโดยใช้เทคโนโลยีล้ำสมัยของอเมริกา ร่วมกับกรรมวิธีแบบโบราณของเกาหลีใต้

17. บุคคลใดเหมาะที่จะใช้ผลิตภัณฑ์นี้มากที่สุด

- ก. อลิ้นต้องการครีมบำรุงผิวนี้เพราะต้องการบำรุงผิวให้ชุ่มชื้นและกระจ่างใส
- ข. อุ่มอิมต้องการครีมบำรุงผิวนี้เพราะต้องการครีมที่ทาแล้วหน้าขาวไว
- ค. ไอเดียต้องการครีมบำรุงผิวนี้เพราะอยากได้สินค้าที่มีราคาแพง
- ง. อันดาต้องการครีมบำรุงผิวนี้เพราะชื่นชอบของเกาหลี

อ่านข่าวต่อไปแล้วตอบคำถามข้อ 18

**ยาหม่อง
ตรา คุณเปรม**

ทะเบียนยาเลขที่
G 688/53

เป็นยาหม่องสมุนไพรสกัดชนิดเข้มข้น
ใช้แล้วได้ผลแน่นอน รับรองคุณภาพ

บรรเทาอาการปวดเมื่อยตามกล้ามเนื้อและข้อต่อ
เคล็ดขัดยอก ฟกช้ำดำเขียว ปวดบวมจากแมลงกัดต่อย
วิงเวียนศีรษะหน้ามืดคล้ายจะเป็นลม

ส่วนผสมหลัก ไช้ผิ้ง น้ำมันสกัดจากชา สารสกัดย่านาง สเลดฝรั่งหอม ว่านหางจระเข้
เกล็ดสะระแทน พืมหาเน การบูร อบเชย และตัวยาอื่นๆ

ที่มา : <http://triplearich.com/ยาหม่องตราคุณเปรม/>.

18. สินค้าในโฆษณา**นี้ไม่เหมาะ**กับบุคคลใด

- ก. ผู้ที่มีอาการปวดเมื่อยกล้ามเนื้อ
- ข. ผู้ที่ถูกแมลงกัดต่อยและมีอาการแพ้รุนแรง
- ค. ผู้ที่มีอาการเวียนศีรษะ หน้ามืด
- ง. ผู้ที่เล่นกีฬาจนได้รับบาดเจ็บฟกช้ำ

อ่านข่าวต่อไปนี้แล้วตอบคำถามข้อ 19-20

วอนตรวจสอบด่วน! ชาวบ้านร้องนายทุนตัดต้นไม้บนเกาะสีชัง พื้นที่กว่า 30 ไร่

ผู้สื่อข่าวได้รับการร้องเรียนจากชาวบ้านอำเภอเกาะสีชัง จังหวัดชลบุรี ว่า มีนายทุนเข้าไปแผ้วถางตัดต้นไม้หลังเกาะสีชัง ใกล้ถ้ำหาดทราย หมู่ 2 ตำบลท่าเวียง อำเภอเกาะสีชัง บนพื้นที่กว่า 30 ไร่

นายคมกฤช มีสดีใส ประธานรักษ์สีชัง ซึ่งได้นำชาวบ้านขึ้นไปตรวจสอบพบว่า ที่ดินผืนดังกล่าวมีนายทุนจากกรุงเทพฯมาซื้อสิทธิ์จากชาวบ้านมานานกว่า 20 ปีแล้ว โดยเสียภาษีบำรุงท้องที่หรือ ภบท.5 กับทางเทศบาลตำบลเกาะสีชัง แต่เมื่อต้นเดือนที่ผ่านมาได้มีคนงานขึ้นไปแผ้วถางป่าและตัดต้นไม้ จึงเดินทางเข้าไปตรวจสอบพบว่า มีคนงานนำเลื่อยยนต์เข้ามาตัดต้นไม้และเผาทิ้งส่วนต้นไม้ที่อยู่ติดทะเลก็มีกิ่งยั้งลงทะเลด้วย ทั้งที่ประกาศจากทางกรมป่าไม้ระบุว่าห้ามเข้ามาแผ้วถางหรือตัดต้นไม้ในพื้นที่ ภบท.5 ต้องได้รับการอนุญาตจากทางกรมป่าไม้ก่อน

ซึ่งก็ได้มีการทำหนังสือร้องเรียนไปยังสำนักงานป่าเขตที่ 9 ชลบุรีไปแล้ว เมื่อช่วงต้นเดือนพ.ย. ที่ผ่านมา และยังทำหนังสือร้องไปยังทางนายอำเภอเกาะสีชัง ซึ่งจนถึงเวลานี้ยังไม่มี การเข้าไปตรวจสอบในพื้นที่ดังกล่าว จึงอยากวอนให้ทางเจ้าหน้าที่เข้าไปตรวจสอบให้เป็นที่กระจ่างชัดต่อไป

ที่มา : <https://www.sanook.com/news/8474626>.

19. เหตุใดชาวบ้านเกาะสีชังจึงร้องเรียนในครั้งนี้

- ก. การบุกรุกพื้นที่ของนายทุน
- ข. การสร้างรีสอร์ทของนายทุน
- ค. การแผ้วถางป่าและตัดต้นไม้ของนายทุน
- ง. การขับไล่ชาวบ้านออกจากพื้นที่

20. ข้อใด**ไม่ใช่**ปัญหาที่อาจเป็นผลกระทบจากข่าวนี้

- ก. ปัญหาพื้นที่ป่าไม้ในอำเภอเกาะสีชังลดลง

- ข. ปัญหาการทิ้งต้นไม้ที่ตกลงในทะเล
- ค. ปัญหาการบุกรุกพื้นที่ป่าสงวน
- ง. ปัญหาการทะเลาะวิวาทระหว่างชาวบ้านและนายทุน

อ่านข่าวต่อไปนี่แล้วตอบคำถามข้อ 21-24

เฝ้าระวังสายบุญห่วงเกิด "คลัสเตอร์" งานกฐิน เน้นเว้นระยะห่างช่วงร่วมพิธี

กรมอนามัย กระทรวงสาธารณสุข ย้ำ พุทธศาสนิกชนที่เข้าร่วม งานทอดกฐิน เว้นระยะห่างระหว่างผู้ประกอบพิธีกรรมและผู้ร่วมพิธีท่านอื่น สวมหน้ากากอนามัยในขณะที่เข้าร่วมพิธีตลอดเวลา ล้างมือด้วยเจลแอลกอฮอล์ และงดจับกลุ่มสนทนา เพื่อลดความเสี่ยงโรคโควิด-19

นพ.วรรณชัย วัฒนาวิจิตรชัย อธิบดีกรมอนามัย กล่าวว่า ที่ผ่านมากระทรวงสาธารณสุข พบมีคลัสเตอร์โควิด-19 เกิดขึ้นใหม่เป็นจำนวนมาก และจากการตรวจสอบพบว่าพิธีทอดกฐิน เป็นอีกหนึ่งพิธีที่มีการเกิดคลัสเตอร์โควิด-19 และทำให้มีการระบาดเป็นวงกว้างมากขึ้น โดยกรมอนามัยมีความเป็นห่วงประชาชน ดังนั้นจึงได้มีการเฝ้าระวัง การร่วมพิธีทอดกฐิน และป้องกันการแพร่ระบาดของโรคโควิด-19 นั้น ขอเน้นย้ำให้พุทธศาสนิกชนที่เข้าร่วมงานทอดกฐิน ปฏิบัติตามมาตรการของกระทรวงสาธารณสุขอย่างเคร่งครัด โดยก่อนเข้างานผู้เข้าร่วมพิธีควรทำการประเมินตนเองผ่าน "ไทยเซฟไทย"

หากพบว่าเป็นผู้ที่มีความเสี่ยงสูง ควรงดการเข้าร่วมพิธี เว้นระยะห่างการนั่งแบบเว้นระยะเก้าอี้ 1 - 2 เมตร ระหว่างผู้ประกอบพิธีกรรมและผู้ร่วมพิธีท่านอื่น สวมหน้ากากอนามัยหรือหน้ากากผ้าตลอดเวลาที่เข้าร่วมพิธี ล้างมือด้วยเจลแอลกอฮอล์เข้มข้นอย่างน้อย 70 เปอร์เซ็นต์ ทั้งก่อนการเข้าร่วมงานและออกจากงาน งดจับกลุ่มสนทนา และเมื่อกลับถึงบ้านหรือที่พักให้อาบน้ำ สระผมเปลี่ยนเสื้อผ้าทันที

"ทั้งนี้ ในส่วนของวัด ควรมีมาตรการป้องกันโรคโควิด-19 อย่างเคร่งครัดด้วยเช่นกัน โดยมีการกำหนดจุดเข้า - ออก จุดคัดกรอง จุดบริการล้างมือด้วยสบู่และน้ำ หรือเจลแอลกอฮอล์ พร้อมจัดให้มีอุปกรณ์เครื่องมือจำเป็นสำรอง เช่น หน้ากากผ้าหรือหน้ากากอนามัย รวมทั้งใช้ระยะเวลาในการจัดงาน ให้สั้นที่สุด ทำความสะอาดจุดสัมผัสร่วม เช่น เก้าอี้ ราวจับ ประตู หรือพื้นผิวสัมผัสอื่น ๆ ทุก 30 นาทีนอกจากนี้ ควรทำความสะอาดพื้นที่และอุปกรณ์ด้วยน้ำยาฆ่าเชื้อ ก่อนและหลังการจัดงาน จัดให้มีการระบายอากาศที่ดี กรณีใช้ระบบปรับอากาศให้เปิดประตูหน้าต่าง ระบายอากาศ ก่อนและหลังให้บริการอย่างน้อย 30 นาที" นพ.สุวรรณชัย กล่าว

สำหรับห้องสุขาให้เน้นทำความสะอาดจุดเสี่ยงต่าง ๆ ทุก 1 - 2 ชั่วโมง อาทิ กลอนหรือลูกบิดประตู ก๊อกน้ำ อ่างล้างมือ ที่รองนั่งโถส้วม ที่กดโถส้วมหรือโถปัสสาวะ สายฉีดน้ำชำระ รวมทั้ง

เปิดพัดลมระบายอากาศตลอดเวลาที่เปิดให้ใช้บริการ จัดให้มีภาชนะรองรับมูลฝอยที่มีฝาปิดมิดชิดให้เพียงพอ และรวบรวมไปกำจัดอย่างถูกหลักสุขาภิบาลทุกวัน

ที่มา : <https://www.komchadluek.net/news/492851>.

21. ข้อใด**ไม่**สามารถอนุมานได้จากข่าวนี้นี้

- ก. งานกฐินเป็นการรวมกลุ่มคนจำนวนมาก ทำให้มีโอกาสแพร่กระจายเชื้อสูง
- ข. งานกฐินจัดขึ้นในช่วงที่มีสถานการณ์แพร่ระบาดอย่างรุนแรง ทำให้มีโอกาสได้รับเชื้อสูง
- ค. งานกฐินเป็นการจัดกิจกรรมที่ผู้คนส่วนใหญ่ใช้ของร่วมกัน เช่น แก้ว ไร้วัจฉ์ ประตุ ทำให้มีโอกาสได้รับเชื้อได้ง่าย
- ง. งานกฐินจัดขึ้นในพื้นที่วัด ทำให้มีพื้นที่จำกัด อากาศถ่ายเทไม่สะดวก เพิ่มโอกาสในการแพร่กระจายเชื้อได้สูง

22. จากข่าวข้างต้น ข้อใดข้อคิดเห็น

- ก. ก่อนเข้างานผู้เข้าร่วมพิธีควรทำการประเมินตนเองผ่าน "ไทยเซฟไทย"
- ข. ขอเน้นย้ำให้พุทธศาสนิกชนที่เข้าร่วมงานทอดกฐิน ปฏิบัติตามมาตรการของกระทรวงสาธารณสุขอย่างเคร่งครัด
- ค. กรณีใช้ระบบปรับอากาศให้เปิดประตูหน้าต่างระบายอากาศ ก่อนและหลังให้บริการอย่างน้อย 30 นาที

ง. กระทรวงสาธารณสุขพบมีคลัสเตอร์โควิด-19 เกิดขึ้นใหม่เป็นจำนวนมาก

23. นักเรียนสามารถนำแนวทางในข่าวไปใช้ได้ในทุกสถานการณ์ **ยกเว้นข้อใด**

- ก. เมื่อไปห้างสรรพสินค้า
- ข. ไปห้องสมุดตามลำพัง
- ค. ขึ้นรถโดยสารสาธารณะ
- ง. ขับรถกลับบ้านคนเดียว

24. บุคคลใดปฏิบัติ**ไม่เหมาะสม**หลังจากอ่านข่าวนี้นี้

- ก. ยายจันทร์รู้ตัวว่าอยู่ในพื้นที่เสี่ยงจึงไม่ไปร่วมงานกฐิน
- ข. ยายเพ็ญไม่พูดคุยกับใคร และปลีกตัวมานั่งห่างผู้คน
- ค. ยายเดือนรับประทานตลอดเวลาที่อยู่ในงานกฐิน
- ง. ยายแชนสวมถุงมืออย่างเมื่อต้องเข้าห้องน้ำและถอดทิ้งทันที

อ่านเรื่องสั้นต่อไปแล้วตอบคำถามข้อ 25-27

ฝูงกบ

กบฝูงหนึ่งท่องเที่ยวไปในป่า แต่แล้ว 2 ตัวในพวกมันตกลงไปในหลุมลึก เมื่อตัวอื่น ๆ ได้มามุงดูรอบ ๆ หลุมและเห็นว่าลึกมากแค่นั้น พวกมันก็ได้บอกกบตัวที่ตกลงไปในหลุมว่าหมดหวังแล้วที่จะรอดขึ้นมา

กบทั้งสองก็ไม่สนใจกับคำพูดของกบตัวอื่น และพวกมันพยายามที่จะกระโดดขึ้นจากหลุม อย่างไรก็ตาม กบกลุ่มที่อยู่ด้านบนหลุมก็ได้แต่บอกให้พวกมันยอมแพ้ซะ

จนในที่สุดกบตัวหนึ่งก็เริ่มถอดใจและตรอมใจตาย แต่มีกบอีกตัวที่พยายามกระโดดอย่างไม่ลดละ ฝูงกบก็ได้แต่บอกให้ยอมแพ้ไปเหมือนเคย อย่าดี้นรนให้เจ็บปวดเลย ยังไงก็คงไม่รอด

แต่กบตัวนั้นก็พยายามอย่างไม่ลดละจนมันกระโดดออกมาได้ ก็ไม่วายยังโดนกบตัวอื่นถามมันว่าแกไม่ได้ยินที่พวกเราพูดหรือ ?

กบตัวที่รอดออกมาได้ตอบไปว่ามันหูอื้อ มันเข้าใจมาตลอดว่าฝูงกบกำลังให้กำลังใจมันอยู่

ที่มา : <https://inspiring.org/10-inspiration-short-stories/>

28. ผู้แต่งต้องการสื่อถึงสิ่งใดให้ผู้อ่านทราบ

ก. ความรักเป็นของขวัญที่มีค่ามากที่สุดในโลก

ข. การคิดนอกกรอบจะช่วยให้ได้แนวทางใหม่ ๆ อยู่เสมอ

ค. อุปสรรคทุกอย่างที่เจอในชีวิต ล้วนเป็นโอกาสให้เราได้ลองแก้ไขมัน

ง. จงคิดก่อนที่จะพูด เพราะคำพูดนั้นอาจช่วยชีวิตคนหรือฆ่าคนได้

อ่านเรื่องสั้นต่อไปนี้อย่างละเอียดแล้วตอบคำถามข้อ 29-30

ความรู้ vs ความสามารถ

คุณยายคนหนึ่ง พลัดหลงเข้าไปในห้องสัมมนาของเหล่าดอกเตอร์ บนเวทีมีดอกเตอร์ท่านหนึ่งกำลังเอ่ยถามผู้ที่เข้ามาสัมมนาว่า....

“เม็ตฝนที่ตกมาจากฟ้าที่สูงและตกมาด้วยความเร็วสูง จะทำให้คนได้รับบาดเจ็บหรืออันตรายถึงแก่ชีวิตหรือไม่?”

เมื่อสิ้นเสียงคำถาม ภายในห้องประชุมก็อื้ออึง ต่างก็พากันวินิจฉัยหาคำตอบ บ้างก็หาค่าความเร็วของเม็ตฝน บ้างก็หามวลน้ำหนักของเม็ตฝน ฯลฯ ต่างคนต่างก็พากันคิด

คุณยายมองดูอยู่สักพักก็คิดว่าไมโครโฟนที่โพลีเดียออกมาพูดขึ้นว่า...

“พวกคุณไม่เคยตากฝนหรือ?”

สิ้นเสียงของคุณยาย ห้องทั้งห้องเงยบกริบ ทุกคนต่างพากันพยักหน้าบอกว่า “ใช่ๆ พวกเราก็คเคยโดนฝนนี่นา”

ที่มา : <https://www.winnews.tv/news/21111>

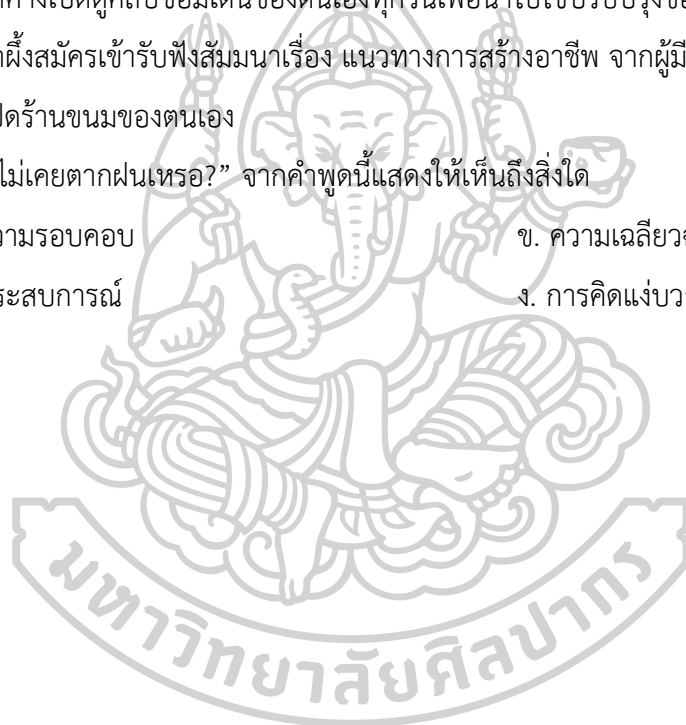
29. ใครไม่ได้นำข้อคิดที่ได้จากเรื่องสั้นเรื่องนี้ไปใช้

- ก. น้ำฟ้ามักจะจดจำเคล็ดลับการทำอาหารของคุณแม่ แล้วนำไปปรับใช้เสมอ
- ข. ง. น้ำหวานตั้งใจเรียนทุกคาบ เพราะเธออยากมีผลการเรียน 4.00 ให้พ่อแม่ภาคภูมิใจ
- ค. น้ำค้างเปิดคูคลิบซ่อมเต็นท์ของตัวเองทุกวันเพื่อนำไปใช้ปรับปรุงข้อผิดพลาดของเธอ
- ค. น้ำผึ้งสมัครเข้ารับฟังสัมมนาเรื่อง แนวทางการสร้างอาชีพ จากผู้มีความรู้เรื่องธุรกิจ

เพราะอยากเปิดร้านขนมของตัวเอง

30. “พวกคุณไม่เคยตากฝนหรือ?” จากคำพูดนี้แสดงให้เห็นถึงสิ่งใด

- ก. ความรอบคอบ
- ข. ความเฉลียวฉลาด
- ค. ประสบการณ์
- ง. การคิดแง่บวก

แบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียน
ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้แบบ CoRT ร่วมกับเทคนิค Two Stay Two Stray

แบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้แบบ CoRT ร่วมกับ
เทคนิค Two Stay Two Stray

คำชี้แจง ให้นักเรียนทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องว่างที่ตรงกับความพึงพอใจของนักเรียนมากที่สุด

ระดับ 5 หมายถึง	มีความพึงพอใจมากที่สุด
ระดับ 4 หมายถึง	มีความพึงพอใจมาก
ระดับ 3 หมายถึง	มีความพึงพอใจปานกลาง
ระดับ 2 หมายถึง	มีความพึงพอใจน้อย
ระดับ 1 หมายถึง	มีความพึงพอใจน้อยที่สุด

รายการประเมิน	ระดับความพึงพอใจ				
	5	4	3	2	1
ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนรู้					
1.ขั้นตอนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้เป็นลำดับชัดเจน ไม่สับสน					
2.ขั้นตอนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้เป็นขั้นตอนที่นักเรียนสามารถปฏิบัติได้ไม่ยากจนเกินไป					
3.การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ส่งเสริมให้นักเรียนได้พัฒนาทักษะการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ					
4.การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ส่งเสริมให้นักเรียนได้พัฒนากระบวนการทำงานกลุ่ม					
5.การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ส่งเสริมให้นักเรียนได้ค้นคว้าหาคำตอบด้วยตนเอง					
6.การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ส่งเสริมให้นักเรียนได้สรุปบทเรียนด้วยตนเอง					
ด้านบรรยากาศในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้					
7.นักเรียนมีความสุขในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ทุกขั้นตอน					
8.การจัดการเรียนรู้ส่งเสริมให้นักเรียนมีความกระตือรือร้นในการเรียน					
9.นักเรียนมีความเต็มใจในการทำงานร่วมกันเป็นกลุ่ม					
10.ครูมีความรู้และส่งเสริมให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้					
11.ครูให้ความช่วยเหลือนักเรียนในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้					
12.นักเรียนกล้าแสดงความคิดเห็นและยอมรับฟังความคิดเห็นของผู้อื่น					

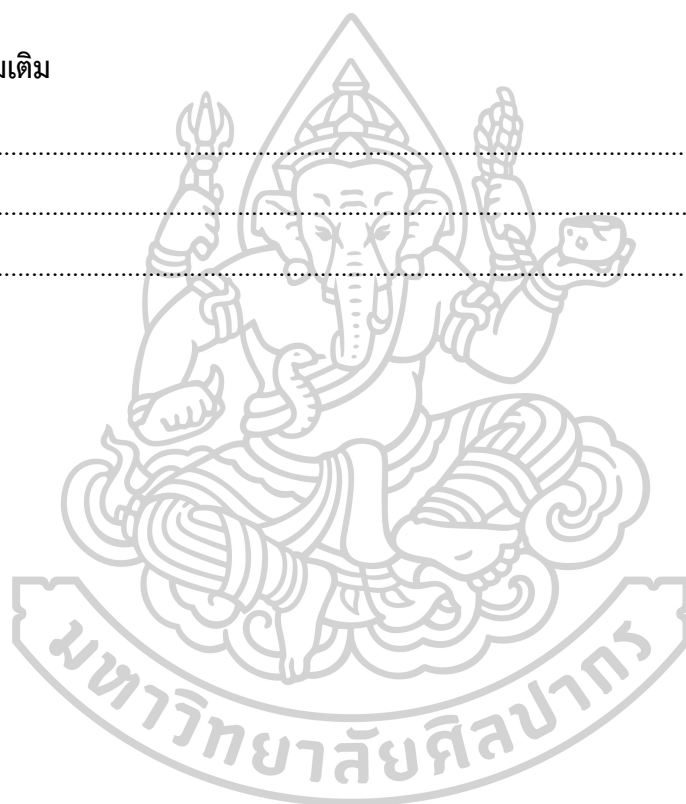
รายการประเมิน	ระดับความพึงพอใจ				
	5	4	3	2	1
ด้านประโยชน์ที่ได้รับจากการเรียนรู้					
13.นักเรียนได้รับการพัฒนาความสามารถด้านการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ					
14.นักเรียนได้ฝึกคิดอย่างเป็นระบบ					
15.นักเรียนสามารถนำกระบวนการอ่านไปใช้ประโยชน์ในชีวิตประจำวันได้ และการเรียนในรายวิชาอื่น ๆ ได้					

ข้อคิดเห็นเพิ่มเติม

.....

.....

.....

ภาคผนวก ค

ผลการวิเคราะห์เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ตารางที่ 8 ค่าดัชนีความสอดคล้องของความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาของแผนการจัดการเรียนรู้ เรื่อง
การอ่านอย่างมีวิจารณญาณ โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบ CoRT ร่วมกับเทคนิค Two Stay
Two Stray

รายการประเมิน	ผลการประเมินของผู้เชี่ยวชาญ			IOC	ความหมาย
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3		
แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1 การอ่านนิทานอย่างมีวิจารณญาณ (เทคนิค PMI)					
1. สารสำคัญ					
1.1 สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้	+1	+1	+1	1.00	สอดคล้อง
1.2 สอดคล้องกับสาระการเรียนรู้	+1	+1	+1	1.00	สอดคล้อง
2. จุดประสงค์การเรียนรู้					
2.1 สอดคล้องกับสาระการเรียนรู้	+1	+1	+1	1.00	สอดคล้อง
2.2 สอดคล้องกับกิจกรรมการเรียนรู้	+1	+1	+1	1.00	สอดคล้อง
2.3 สอดคล้องกับการวัดและประเมินผล	+1	+1	+1	1.00	สอดคล้อง
3. เนื้อหา					
3.1 สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้	+1	+1	+1	1.00	สอดคล้อง
3.2 สอดคล้องกับสาระและมาตรฐานการเรียนรู้	+1	+1	+1	1.00	สอดคล้อง
3.3 สอดคล้องกับกิจกรรมการเรียนรู้	+1	+1	+1	1.00	สอดคล้อง
3.4 สอดคล้องกับการวัดและประเมินผล	+1	+1	+1	1.00	สอดคล้อง
4. การจัดกิจกรรมการเรียนรู้					
4.1 สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้	+1	+1	+1	1.00	สอดคล้อง
4.2 สอดคล้องกับเนื้อหา	+1	+1	+1	1.00	สอดคล้อง
4.3 สอดคล้องกับการวัดและประเมินผล	+1	+1	+1	1.00	สอดคล้อง
5. สื่อการเรียนรู้					
5.1 สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้	+1	+1	+1	1.00	สอดคล้อง
5.2 สอดคล้องกับกิจกรรมการเรียนรู้	+1	+1	+1	1.00	สอดคล้อง
6. การวัดและการประเมินผลการเรียนรู้					
6.1 สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้	+1	+1	+1	1.00	สอดคล้อง
6.2 สอดคล้องกับกิจกรรมการเรียนรู้	+1	+1	+1	1.00	สอดคล้อง

ตารางที่ 8 ค่าดัชนีความสอดคล้องของความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาของแผนการจัดการเรียนรู้
เรื่องการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบ CoRT ร่วมกับเทคนิค

Two Stay Two Stray (ต่อ)

รายการประเมิน	ผลการประเมินของผู้เชี่ยวชาญ			IOC	ความหมาย
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3		
แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 2 การอ่านข่าวอย่างมีวิจารณญาณ (เทคนิค CAF)					
1. สารสำคัญ					
1.1 สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้	+1	+1	+1	1.00	สอดคล้อง
1.2 สอดคล้องกับสาระการเรียนรู้	+1	+1	+1	1.00	สอดคล้อง
2. จุดประสงค์การเรียนรู้					
2.1 สอดคล้องกับสาระการเรียนรู้	+1	+1	+1	1.00	สอดคล้อง
2.2 สอดคล้องกับกิจกรรมการเรียนรู้	+1	+1	+1	1.00	สอดคล้อง
2.3 สอดคล้องกับการวัดและประเมินผล	+1	+1	+1	1.00	สอดคล้อง
3. เนื้อหา					
3.1 สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้	+1	+1	+1	1.00	สอดคล้อง
3.2 สอดคล้องกับสาระและมาตรฐานการเรียนรู้	+1	+1	+1	1.00	สอดคล้อง
3.3 สอดคล้องกับกิจกรรมการเรียนรู้	+1	+1	+1	1.00	สอดคล้อง
3.4 สอดคล้องกับการวัดและประเมินผล	+1	+1	+1	1.00	สอดคล้อง
4. การจัดกิจกรรมการเรียนรู้					
4.1 สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้	+1	+1	+1	1.00	สอดคล้อง
4.2 สอดคล้องกับเนื้อหา	+1	+1	+1	1.00	สอดคล้อง
4.3 สอดคล้องกับการวัดและประเมินผล	+1	+1	+1	1.00	สอดคล้อง
5. สื่อการเรียนรู้					
5.1 สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้	+1	+1	+1	1.00	สอดคล้อง
5.2 สอดคล้องกับกิจกรรมการเรียนรู้	+1	+1	+1	1.00	สอดคล้อง
6. การวัดและการประเมินผลการเรียนรู้					
6.1 สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้	+1	+1	+1	1.00	สอดคล้อง
6.2 สอดคล้องกับกิจกรรมการเรียนรู้	+1	+1	+1	1.00	สอดคล้อง

ตารางที่ 8 ค่าดัชนีความสอดคล้องของความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาของแผนการจัดการเรียนรู้
เรื่องการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบ CoRT ร่วมกับเทคนิค

Two Stay Two Stray (ต่อ)

รายการประเมิน	ผลการประเมินของผู้เชี่ยวชาญ			IOC	ความหมาย
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3		
แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 3 การอ่านเรื่องสั้นอย่างมีวิจารณญาณ (เทคนิค RULES)					
1. สาระสำคัญ					
1.1 สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้	+1	+1	+1	1.00	สอดคล้อง
1.2 สอดคล้องกับสาระการเรียนรู้	+1	+1	+1	1.00	สอดคล้อง
2. จุดประสงค์การเรียนรู้					
2.1 สอดคล้องกับสาระการเรียนรู้	+1	+1	+1	1.00	สอดคล้อง
2.2 สอดคล้องกับกิจกรรมการเรียนรู้	+1	+1	+1	1.00	สอดคล้อง
2.3 สอดคล้องกับการวัดและประเมินผล	+1	+1	+1	1.00	สอดคล้อง
3. เนื้อหา					
3.1 สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้	+1	+1	+1	1.00	สอดคล้อง
3.2 สอดคล้องกับสาระและมาตรฐานการเรียนรู้	+1	+1	+1	1.00	สอดคล้อง
3.3 สอดคล้องกับกิจกรรมการเรียนรู้	+1	+1	+1	1.00	สอดคล้อง
3.4 สอดคล้องกับการวัดและประเมินผล	+1	+1	+1	1.00	สอดคล้อง
4. การจัดกิจกรรมการเรียนรู้					
4.1 สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้	+1	+1	+1	1.00	สอดคล้อง
4.2 สอดคล้องกับเนื้อหา	+1	+1	+1	1.00	สอดคล้อง
4.3 สอดคล้องกับการวัดและประเมินผล	+1	+1	+1	1.00	สอดคล้อง
5. สื่อการเรียนรู้					
5.1 สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้	+1	+1	+1	1.00	สอดคล้อง
5.2 สอดคล้องกับกิจกรรมการเรียนรู้	+1	+1	+1	1.00	สอดคล้อง
6. การวัดและการประเมินผลการเรียนรู้					
6.1 สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้	+1	+1	+1	1.00	สอดคล้อง
6.2 สอดคล้องกับกิจกรรมการเรียนรู้	+1	+1	+1	1.00	สอดคล้อง

ตารางที่ 8 ค่าดัชนีความสอดคล้องของความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาของแผนการจัดการเรียนรู้
เรื่องการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบ CoRT ร่วมกับเทคนิค

Two Stay Two Stray (ต่อ)

รายการประเมิน	ผลการประเมินของผู้เชี่ยวชาญ			IOC	ความหมาย
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3		
แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 4 การอ่านบทความอย่างมีวิจารณญาณ (เทคนิค C&S)					
1. สารสำคัญ					
1.1 สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้	+1	+1	+1	1.00	สอดคล้อง
1.2 สอดคล้องกับสาระการเรียนรู้	+1	+1	+1	1.00	สอดคล้อง
2. จุดประสงค์การเรียนรู้					
2.1 สอดคล้องกับสาระการเรียนรู้	+1	+1	+1	1.00	สอดคล้อง
2.2 สอดคล้องกับกิจกรรมการเรียนรู้	+1	+1	+1	1.00	สอดคล้อง
2.3 สอดคล้องกับการวัดและประเมินผล	+1	+1	+1	1.00	สอดคล้อง
3. เนื้อหา					
3.1 สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้	+1	+1	+1	1.00	สอดคล้อง
3.2 สอดคล้องกับสาระและมาตรฐานการเรียนรู้	+1	+1	+1	1.00	สอดคล้อง
3.3 สอดคล้องกับกิจกรรมการเรียนรู้	+1	+1	+1	1.00	สอดคล้อง
3.4 สอดคล้องกับการวัดและประเมินผล	+1	+1	+1	1.00	สอดคล้อง
4. การจัดกิจกรรมการเรียนรู้					
4.1 สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้	+1	+1	+1	1.00	สอดคล้อง
4.2 สอดคล้องกับเนื้อหา	+1	+1	+1	1.00	สอดคล้อง
4.3 สอดคล้องกับการวัดและประเมินผล	+1	+1	+1	1.00	สอดคล้อง
5. สื่อการเรียนรู้					
5.1 สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้	+1	+1	+1	1.00	สอดคล้อง
5.2 สอดคล้องกับกิจกรรมการเรียนรู้	+1	+1	+1	1.00	สอดคล้อง
6. การวัดและการประเมินผลการเรียนรู้					
6.1 สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้	+1	+1	+1	1.00	สอดคล้อง
6.2 สอดคล้องกับกิจกรรมการเรียนรู้	+1	+1	+1	1.00	สอดคล้อง

ตารางที่ 8 ค่าดัชนีความสอดคล้องของความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาของแผนการจัดการเรียนรู้
เรื่องการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบ CoRT ร่วมกับเทคนิค

Two Stay Two Stray (ต่อ)

รายการประเมิน	ผลการประเมินของผู้เชี่ยวชาญ			IOC	ความหมาย
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3		
แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 5 การอ่านข่าวอย่างมีวิจารณญาณ (เทคนิค AGO)					
1. สารสำคัญ					
1.1 สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้	+1	+1	+1	1.00	สอดคล้อง
1.2 สอดคล้องกับสาระการเรียนรู้	+1	+1	+1	1.00	สอดคล้อง
2. จุดประสงค์การเรียนรู้					
2.1 สอดคล้องกับสาระการเรียนรู้	+1	+1	+1	1.00	สอดคล้อง
2.2 สอดคล้องกับกิจกรรมการเรียนรู้	+1	+1	+1	1.00	สอดคล้อง
2.3 สอดคล้องกับการวัดและประเมินผล	+1	+1	+1	1.00	สอดคล้อง
3. เนื้อหา					
3.1 สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้	+1	+1	+1	1.00	สอดคล้อง
3.2 สอดคล้องกับสาระและมาตรฐานการเรียนรู้	+1	+1	+1	1.00	สอดคล้อง
3.3 สอดคล้องกับกิจกรรมการเรียนรู้	+1	+1	+1	1.00	สอดคล้อง
3.4 สอดคล้องกับการวัดและประเมินผล	+1	+1	+1	1.00	สอดคล้อง
4. การจัดกิจกรรมการเรียนรู้					
4.1 สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้	+1	+1	+1	1.00	สอดคล้อง
4.2 สอดคล้องกับเนื้อหา	+1	+1	+1	1.00	สอดคล้อง
4.3 สอดคล้องกับการวัดและประเมินผล	+1	+1	+1	1.00	สอดคล้อง
5. สื่อการเรียนรู้					
5.1 สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้	+1	+1	+1	1.00	สอดคล้อง
5.2 สอดคล้องกับกิจกรรมการเรียนรู้	+1	+1	+1	1.00	สอดคล้อง
6. การวัดและการประเมินผลการเรียนรู้					
6.1 สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้	+1	+1	+1	1.00	สอดคล้อง
6.2 สอดคล้องกับกิจกรรมการเรียนรู้	+1	+1	+1	1.00	สอดคล้อง

ตารางที่ 8 ค่าดัชนีความสอดคล้องของความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาของแผนการจัดการเรียนรู้
เรื่องการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบ CoRT ร่วมกับเทคนิค

Two Stay Two Stray (ต่อ)

รายการประเมิน	ผลการประเมินของผู้เชี่ยวชาญ			IOC	ความหมาย
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3		
แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 6 การอ่านบทความอย่างมีวิจารณญาณ (เทคนิค PLANNING)					
1. สารสำคัญ					
1.1 สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้	+1	+1	+1	1.00	สอดคล้อง
1.2 สอดคล้องกับสาระการเรียนรู้	+1	+1	+1	1.00	สอดคล้อง
2. จุดประสงค์การเรียนรู้					
2.1 สอดคล้องกับสาระการเรียนรู้	+1	+1	+1	1.00	สอดคล้อง
2.2 สอดคล้องกับกิจกรรมการเรียนรู้	+1	+1	+1	1.00	สอดคล้อง
2.3 สอดคล้องกับการวัดและประเมินผล	+1	+1	+1	1.00	สอดคล้อง
3. เนื้อหา					
3.1 สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้	+1	+1	+1	1.00	สอดคล้อง
3.2 สอดคล้องกับสาระและมาตรฐานการเรียนรู้	+1	+1	+1	1.00	สอดคล้อง
3.3 สอดคล้องกับกิจกรรมการเรียนรู้	+1	+1	+1	1.00	สอดคล้อง
3.4 สอดคล้องกับการวัดและประเมินผล	+1	+1	+1	1.00	สอดคล้อง
4. การจัดกิจกรรมการเรียนรู้					
4.1 สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้	+1	+1	+1	1.00	สอดคล้อง
4.2 สอดคล้องกับเนื้อหา	+1	+1	+1	1.00	สอดคล้อง
4.3 สอดคล้องกับการวัดและประเมินผล	+1	+1	+1	1.00	สอดคล้อง
5. สื่อการเรียนรู้					
5.1 สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้	+1	+1	+1	1.00	สอดคล้อง
5.2 สอดคล้องกับกิจกรรมการเรียนรู้	+1	+1	+1	1.00	สอดคล้อง
6. การวัดและการประเมินผลการเรียนรู้					
6.1 สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้	+1	+1	+1	1.00	สอดคล้อง
6.2 สอดคล้องกับกิจกรรมการเรียนรู้	+1	+1	+1	1.00	สอดคล้อง

ตารางที่ 8 ค่าดัชนีความสอดคล้องของความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาของแผนการจัดการเรียนรู้
เรื่องการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบ CoRT ร่วมกับเทคนิค

Two Stay Two Stray (ต่อ)

รายการประเมิน	ผลการประเมินของผู้เชี่ยวชาญ			IOC	ความหมาย
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3		
แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 7 การอ่านโฆษณาอย่างมีวิจารณญาณ (เทคนิค FIB)					
1. สาระสำคัญ					
1.1 สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้	+1	+1	+1	1.00	สอดคล้อง
1.2 สอดคล้องกับสาระการเรียนรู้	+1	+1	+1	1.00	สอดคล้อง
2. จุดประสงค์การเรียนรู้					
2.1 สอดคล้องกับสาระการเรียนรู้	+1	+1	+1	1.00	สอดคล้อง
2.2 สอดคล้องกับกิจกรรมการเรียนรู้	+1	+1	+1	1.00	สอดคล้อง
2.3 สอดคล้องกับการวัดและประเมินผล	+1	+1	+1	1.00	สอดคล้อง
3. เนื้อหา					
3.1 สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้	+1	+1	+1	1.00	สอดคล้อง
3.2 สอดคล้องกับสาระและมาตรฐานการเรียนรู้	+1	+1	+1	1.00	สอดคล้อง
3.3 สอดคล้องกับกิจกรรมการเรียนรู้	+1	+1	+1	1.00	สอดคล้อง
3.4 สอดคล้องกับการวัดและประเมินผล	+1	+1	+1	1.00	สอดคล้อง
4. การจัดกิจกรรมการเรียนรู้					
4.1 สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้	+1	+1	+1	1.00	สอดคล้อง
4.2 สอดคล้องกับเนื้อหา	+1	+1	+1	1.00	สอดคล้อง
4.3 สอดคล้องกับการวัดและประเมินผล	+1	+1	+1	1.00	สอดคล้อง
5. สื่อการเรียนรู้					
5.1 สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้	+1	+1	+1	1.00	สอดคล้อง
5.2 สอดคล้องกับกิจกรรมการเรียนรู้	+1	+1	+1	1.00	สอดคล้อง
6. การวัดและการประเมินผลการเรียนรู้					
6.1 สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้	+1	+1	+1	1.00	สอดคล้อง
6.2 สอดคล้องกับกิจกรรมการเรียนรู้	+1	+1	+1	1.00	สอดคล้อง

ตารางที่ 8 ค่าดัชนีความสอดคล้องของความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาของแผนการจัดการเรียนรู้
เรื่องการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบ CoRT ร่วมกับเทคนิค

Two Stay Two Stray (ต่อ)

รายการประเมิน	ผลการประเมินของผู้เชี่ยวชาญ			IOC	ความหมาย
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3		
แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 8 การอ่านบทความอย่างมีวิจารณญาณ (เทคนิค APC)					
1. สาระสำคัญ					
1.1 สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้	+1	+1	+1	1.00	สอดคล้อง
1.2 สอดคล้องกับสาระการเรียนรู้	+1	+1	+1	1.00	สอดคล้อง
2. จุดประสงค์การเรียนรู้					
2.1 สอดคล้องกับสาระการเรียนรู้	+1	+1	+1	1.00	สอดคล้อง
2.2 สอดคล้องกับกิจกรรมการเรียนรู้	+1	+1	+1	1.00	สอดคล้อง
2.3 สอดคล้องกับการวัดและประเมินผล	+1	+1	+1	1.00	สอดคล้อง
3. เนื้อหา					
3.1 สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้	+1	+1	+1	1.00	สอดคล้อง
3.2 สอดคล้องกับสาระและมาตรฐานการเรียนรู้	+1	+1	+1	1.00	สอดคล้อง
3.3 สอดคล้องกับกิจกรรมการเรียนรู้	+1	+1	+1	1.00	สอดคล้อง
3.4 สอดคล้องกับการวัดและประเมินผล	+1	+1	+1	1.00	สอดคล้อง
4. การจัดกิจกรรมการเรียนรู้					
4.1 สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้	+1	+1	+1	1.00	สอดคล้อง
4.2 สอดคล้องกับเนื้อหา	+1	+1	+1	1.00	สอดคล้อง
4.3 สอดคล้องกับการวัดและประเมินผล	+1	+1	+1	1.00	สอดคล้อง
5. สื่อการเรียนรู้					
5.1 สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้	+1	+1	+1	1.00	สอดคล้อง
5.2 สอดคล้องกับกิจกรรมการเรียนรู้	+1	+1	+1	1.00	สอดคล้อง
6. การวัดและการประเมินผลการเรียนรู้					
6.1 สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้	+1	+1	+1	1.00	สอดคล้อง
6.2 สอดคล้องกับกิจกรรมการเรียนรู้	+1	+1	+1	1.00	สอดคล้อง

ตารางที่ 8 ค่าดัชนีความสอดคล้องของความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาของแผนการจัดการเรียนรู้
เรื่องการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบ CoRT ร่วมกับเทคนิค

Two Stay Two Stray (ต่อ)

รายการประเมิน	ผลการประเมินของผู้เชี่ยวชาญ			IOC	ความหมาย
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3		
แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 9 การอ่านบทความอย่างมีวิจารณญาณ (เทคนิค DECISIONS)					
1. สารสำคัญ					
1.1 สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้	+1	+1	+1	1.00	สอดคล้อง
1.2 สอดคล้องกับสาระการเรียนรู้	+1	+1	+1	1.00	สอดคล้อง
2. จุดประสงค์การเรียนรู้					
2.1 สอดคล้องกับสาระการเรียนรู้	+1	+1	+1	1.00	สอดคล้อง
2.2 สอดคล้องกับกิจกรรมการเรียนรู้	+1	+1	+1	1.00	สอดคล้อง
2.3 สอดคล้องกับการวัดและประเมินผล	+1	+1	+1	1.00	สอดคล้อง
3. เนื้อหา					
3.1 สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้	+1	+1	+1	1.00	สอดคล้อง
3.2 สอดคล้องกับสาระและมาตรฐานการเรียนรู้	+1	+1	+1	1.00	สอดคล้อง
3.3 สอดคล้องกับกิจกรรมการเรียนรู้	+1	+1	+1	1.00	สอดคล้อง
3.4 สอดคล้องกับการวัดและประเมินผล	+1	+1	+1	1.00	สอดคล้อง
4. การจัดกิจกรรมการเรียนรู้					
4.1 สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้	+1	+1	+1	1.00	สอดคล้อง
4.2 สอดคล้องกับเนื้อหา	+1	+1	+1	1.00	สอดคล้อง
4.3 สอดคล้องกับการวัดและประเมินผล	+1	+1	+1	1.00	สอดคล้อง
5. สื่อการเรียนรู้					
5.1 สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้	+1	+1	+1	1.00	สอดคล้อง
5.2 สอดคล้องกับกิจกรรมการเรียนรู้	+1	+1	+1	1.00	สอดคล้อง
6. การวัดและการประเมินผลการเรียนรู้					
6.1 สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้	+1	+1	+1	1.00	สอดคล้อง
6.2 สอดคล้องกับกิจกรรมการเรียนรู้	+1	+1	+1	1.00	สอดคล้อง

ตารางที่ 8 ค่าดัชนีความสอดคล้องของความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาของแผนการจัดการเรียนรู้
เรื่องการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบ CoRT ร่วมกับเทคนิค

Two Stay Two Stray (ต่อ)

รายการประเมิน	ผลการประเมินของผู้เชี่ยวชาญ			IOC	ความหมาย
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3		
แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 10 การอ่านนิทานอย่างมีวิจารณญาณ (เทคนิค OPV)					
1. สาระสำคัญ					
1.1 สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้	+1	+1	+1	1.00	สอดคล้อง
1.2 สอดคล้องกับสาระการเรียนรู้	+1	+1	+1	1.00	สอดคล้อง
2. จุดประสงค์การเรียนรู้					
2.1 สอดคล้องกับสาระการเรียนรู้	+1	+1	+1	1.00	สอดคล้อง
2.2 สอดคล้องกับกิจกรรมการเรียนรู้	+1	+1	+1	1.00	สอดคล้อง
2.3 สอดคล้องกับการวัดและประเมินผล	+1	+1	+1	1.00	สอดคล้อง
3. เนื้อหา					
3.1 สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้	+1	+1	+1	1.00	สอดคล้อง
3.2 สอดคล้องกับสาระและมาตรฐานการเรียนรู้	+1	+1	+1	1.00	สอดคล้อง
3.3 สอดคล้องกับกิจกรรมการเรียนรู้	+1	+1	+1	1.00	สอดคล้อง
3.4 สอดคล้องกับการวัดและประเมินผล	+1	+1	+1	1.00	สอดคล้อง
4. การจัดกิจกรรมการเรียนรู้					
4.1 สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้	+1	+1	+1	1.00	สอดคล้อง
4.2 สอดคล้องกับเนื้อหา	+1	+1	+1	1.00	สอดคล้อง
4.3 สอดคล้องกับการวัดและประเมินผล	+1	+1	+1	1.00	สอดคล้อง
5. สื่อการเรียนรู้					
5.1 สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้	+1	+1	+1	1.00	สอดคล้อง
5.2 สอดคล้องกับกิจกรรมการเรียนรู้	+1	+1	+1	1.00	สอดคล้อง
6. การวัดและการประเมินผลการเรียนรู้					
6.1 สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้	+1	+1	+1	1.00	สอดคล้อง
6.2 สอดคล้องกับกิจกรรมการเรียนรู้	+1	+1	+1	1.00	สอดคล้อง

ตารางที่ 9 ค่าความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาของแบบทดสอบวัดความสามารถด้านการอ่าน
 อย่างมีวิจารณญาณของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5

ที่	จุดประสงค์	ผลการประเมิน			IOC	ความหมาย
		ผู้เชี่ยวชาญคน ที่ 1	ผู้เชี่ยวชาญ คนที่ 2	ผู้เชี่ยวชาญ คนที่ 3		
1	ความเข้าใจ	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
2	วิเคราะห์	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
3	วิเคราะห์	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
4	ความเข้าใจ	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
5	ประเมินค่า	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
6	ความเข้าใจ	+1	0	+1	0.67	ใช้ได้
7	ประเมินค่า	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
8	วิเคราะห์	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
9	ความเข้าใจ	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
10	ความเข้าใจ	+1	+1	0	0.67	ใช้ได้
11	วิเคราะห์	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
12	ความเข้าใจ	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
13	การนำไปใช้	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
14	ประเมินค่า	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
15	ความเข้าใจ	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
16	วิเคราะห์	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
17	ความเข้าใจ	0	+1	+1	0.67	ใช้ได้
18	ความเข้าใจ	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
19	การนำไปใช้	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
20	วิเคราะห์	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
21	วิเคราะห์	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
22	ความเข้าใจ	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
23	วิเคราะห์	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
24	การนำไปใช้	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
25	ประเมินค่า	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
26	วิเคราะห์	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้

ตารางที่ 9 ค่าความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาของแบบทดสอบวัดความสามารถด้านการอ่าน
 อย่างมีวิจารณญาณของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 (ต่อ)

ที่	จุดประสงค์	ผลการประเมิน			IOC	ความหมาย
		ผู้เชี่ยวชาญคน ที่ 1	ผู้เชี่ยวชาญ คนที่ 2	ผู้เชี่ยวชาญ คนที่ 3		
27	การนำไปใช้	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
28	ประเมินค่า	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
29	ความเข้าใจ	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
32	วิเคราะห์	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
33	การนำไปใช้	0	+1	+1	0.67	ใช้ได้
34	ความเข้าใจ	+1	0	+1	0.67	ใช้ได้
35	วิเคราะห์	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
36	วิเคราะห์	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
37	ความเข้าใจ	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
38	วิเคราะห์	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
39	การนำไปใช้	0	+1	+1	0.67	ใช้ได้
40	ประเมินค่า	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
41	ความเข้าใจ	+1	0	+1	0.67	ใช้ได้
42	วิเคราะห์	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
43	ประเมินค่า	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
44	ประเมินค่า	+1	0	+1	0.67	ใช้ได้
45	วิเคราะห์	0	+1	+1	0.67	ใช้ได้
46	ความเข้าใจ	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
47	ความเข้าใจ	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
48	ประเมินค่า	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
49	วิเคราะห์	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
50	วิเคราะห์	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้

ตารางที่ 10 ความสอดคล้องของประเด็นแบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้แบบ CoRT ร่วมกับเทคนิค Two Stay Two Stray

ประเด็นคำถาม	ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ			ค่า IOC	สรุปผล
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3		
ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนรู้					
1.ขั้นตอนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้เป็นลำดับชัดเจน ไม่สับสน	+1	+1	+1	1.00	สอดคล้อง
2.ขั้นตอนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้เป็นขั้นตอนที่นักเรียนสามารถปฏิบัติได้ไม่ยากจนเกินไป	+1	+1	+1	1.00	สอดคล้อง
3.การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ส่งเสริมให้นักเรียนได้พัฒนาทักษะการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ	+1	+1	+1	1.00	สอดคล้อง
4.การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ส่งเสริมให้นักเรียนได้พัฒนากระบวนการทำงานกลุ่ม	+1	+1	+1	1.00	สอดคล้อง
5.การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ส่งเสริมให้นักเรียนได้ค้นคว้าหาคำตอบด้วยตนเอง	+1	+1	+1	1.00	สอดคล้อง
6.การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ส่งเสริมให้นักเรียนได้สรุปบทเรียนด้วยตนเอง	+1	+1	+1	1.00	สอดคล้อง
ด้านบรรยากาศในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้					
7.นักเรียนมีความสุขในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ทุกขั้นตอน	+1	+1	+1	1.00	สอดคล้อง
8.การจัดการเรียนรู้ส่งเสริมให้นักเรียนมีความกระตือรือร้นในการเรียน	+1	+1	+1	1.00	สอดคล้อง
9.นักเรียนมีความเต็มใจในการทำงานร่วมกันเป็นกลุ่ม	+1	+1	+1	1.00	สอดคล้อง
10.ครูมีความรู้และส่งเสริมให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้	+1	+1	+1	1.00	สอดคล้อง
11.นักเรียนให้ความช่วยเหลือเพื่อนนักเรียนใน	+1	+1	+1	1.00	สอดคล้อง

ประเด็นคำถาม	ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ			ค่า IOC	สรุปผล
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3		
การจัดกิจกรรมการเรียนรู้					
12.นักเรียนกล้าแสดงความคิดเห็นและยอมรับฟังความคิดเห็นของผู้อื่น	+1	+1	+1	1.00	สอดคล้อง
ด้านประโยชน์ที่ได้รับจากการเรียนรู้					
13.นักเรียนได้รับการพัฒนาความสามารถด้านการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ	+1	+1	+1	1.00	สอดคล้อง
14.นักเรียนได้ฝึกคิดอย่างเป็นระบบ	+1	+1	+1	1.00	สอดคล้อง
15.นักเรียนสามารถนำกระบวนการอ่านไปใช้ประโยชน์ในชีวิตประจำวันได้และการเรียนในรายวิชาอื่น ๆ ได้	+1	+1	+1	1.00	สอดคล้อง

ตารางที่ 11 แสดงค่าความยากง่าย (p) และค่าอำนาจจำแนก (r) ของแบบทดสอบ
วัดความสามารถด้านการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ

ข้อที่	ค่าความยากง่าย (p)	ค่าอำนาจจำแนก (r)	แปลผล	ผลการคัดเลือก
1	0.63	0.45	ใช้ได้	นำไปใช้
2	0.65	0.50	ใช้ได้	นำไปใช้
3	0.65	0.40	ใช้ได้	นำไปใช้
4	0.38	0.15	ใช้ไม่ได้	ไม่นำไปใช้
5	0.28	0.25	ใช้ได้	ไม่นำไปใช้
6	0.53	0.35	ใช้ได้	นำไปใช้
7	0.60	0.30	ใช้ได้	นำไปใช้
8	0.50	0.40	ใช้ได้	นำไปใช้
9	0.50	0.50	ใช้ได้	นำไปใช้
10	0.60	0.40	ใช้ได้	นำไปใช้
11	0.50	0.40	ใช้ได้	นำไปใช้
12	0.43	0.35	ใช้ได้	นำไปใช้
13	0.43	-0.10	ใช้ไม่ได้	ไม่นำไปใช้
14	0.48	0.35	ใช้ได้	นำไปใช้
15	0.60	0.30	ใช้ได้	นำไปใช้
16	0.40	0.40	ใช้ได้	นำไปใช้
17	0.53	0.35	ใช้ได้	นำไปใช้
18	0.55	0.40	ใช้ได้	นำไปใช้
19	0.38	0.35	ใช้ได้	ไม่นำไปใช้
20	0.50	0.20	ใช้ได้	ไม่นำไปใช้
21	0.50	0.40	ใช้ได้	นำไปใช้
22	0.45	0.40	ใช้ได้	นำไปใช้
23	0.50	0.40	ใช้ได้	นำไปใช้
24	0.43	0.25	ใช้ได้	ไม่นำไปใช้
25	0.43	0.35	ใช้ได้	นำไปใช้
26	0.60	0.40	ใช้ได้	นำไปใช้

ตารางที่ 11 แสดงค่าความยากง่าย (p) และค่าอำนาจจำแนก (r) ของแบบทดสอบ
วัดความสามารถด้านการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ (ต่อ)

ข้อที่	ค่าความยากง่าย (p)	ค่าอำนาจจำแนก (r)	แปลผล	ผลการคัดเลือก
27	0.40	0.10	ใช้ไม่ได้	ไม่นำไปใช้
28	0.50	0.50	ใช้ได้	นำไปใช้
29	0.55	0.40	ใช้ได้	นำไปใช้
30	0.60	0.40	ใช้ได้	นำไปใช้
31	0.38	0.25	ใช้ได้	ไม่นำไปใช้
32	0.23	0.15	ใช้ไม่ได้	ไม่นำไปใช้
33	0.53	0.35	ใช้ได้	นำไปใช้
34	0.53	0.45	ใช้ได้	นำไปใช้
35	0.28	-0.15	ใช้ไม่ได้	ไม่นำไปใช้
36	0.40	-0.10	ใช้ไม่ได้	ไม่นำไปใช้
37	0.40	0.20	ใช้ได้	ไม่นำไปใช้
38	0.43	0.45	ใช้ได้	นำไปใช้
39	0.48	0.25	ใช้ได้	ไม่นำไปใช้
40	0.45	0.20	ใช้ได้	ไม่นำไปใช้
41	0.30	0.10	ใช้ไม่ได้	ไม่นำไปใช้
42	0.43	0.35	ใช้ได้	นำไปใช้
43	0.35	0.40	ใช้ได้	นำไปใช้
44	0.50	0.50	ใช้ได้	ไม่นำไปใช้
45	0.28	0.15	ใช้ไม่ได้	ไม่นำไปใช้
46	0.30	0.10	ใช้ไม่ได้	ไม่นำไปใช้
47	0.50	0.50	ใช้ได้	นำไปใช้
48	0.30	0.30	ใช้ได้	นำไปใช้
49	0.50	0.10	ใช้ไม่ได้	ไม่นำไปใช้
50	0.60	0.40	ใช้ได้	ไม่นำไปใช้

ตารางที่ 11 แสดงคะแนนก่อนและหลังเรียนโดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบ CoRT ร่วมกับเทคนิค Two Stay Two Stray

ลำดับที่	คะแนนก่อนเรียน	คะแนนหลังเรียน	ค่าความต่าง
1	8	18	+10
2	12	23	+11
3	11	21	+10
4	9	21	+12
5	9	19	+10
6	13	26	+13
7	8	20	+12
8	12	22	+10
9	13	24	+11
10	13	23	+10
11	12	21	+9
12	14	22	+8
13	12	21	+9
14	11	25	+14
15	10	21	+11
16	9	18	+9
17	15	26	+11
18	12	21	+9
19	8	20	+12
20	10	21	+11
21	13	25	+12
22	10	21	+11

ตารางที่ 12 แสดงคะแนนก่อนและหลังเรียนโดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบ CoRT ร่วมกับ
เทคนิค Two Stay Two Stray (ต่อ)

ลำดับที่	คะแนนก่อนเรียน	คะแนนหลังเรียน	ค่าความต่าง
23	14	26	+12
24	12	22	+10
25	14	27	+13
26	14	25	+11
27	15	27	+12
28	11	20	+9
29	9	21	+12
30	9	16	+7
31	16	26	+10
32	9	20	+11
33	15	25	+10
34	10	21	+11
35	12	24	+12
36	12	25	+13
37	9	18	+9
38	7	16	+9
39	11	24	+13
40	9	20	+11
รวม	452	882	
<i>M</i>	11.30	22.05	
<i>SD</i>	2.31	2.92	

ประวัติผู้เขียน

ชื่อ-สกุล	นางสาวเมอณัฏฐ์ชา หลิมพลอย
วัน เดือน ปี เกิด	จังหวัดราชบุรี
วุฒิการศึกษา	พ.ศ.2559 สำเร็จการศึกษาปริญญาศึกษาศาสตรบัณฑิต (เกียรตินิยมอันดับ 1) สาขาวิชาภาษาไทย คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร วิทยาเขตพระราชวังสนามจันทร์
	พ.ศ.2562 ศึกษาต่อระดับปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการสอนภาษาไทย คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร วิทยาเขตพระราชวังสนามจันทร์
ที่อยู่ปัจจุบัน	75/5 หมู่ที่ 4 ตำบลบ้านไร่ อำเภอเมืองราชบุรี จังหวัดราชบุรี 70000

